Fvlgiskjal 3
LM-038/2025

Udskriftsdato: 20. december 2024

2023/1 LSF 107 (Gældende)

Forslag til Lov om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love (Gennemførelse af EU-direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering og EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet m.v.)

Ministerium: Erhvervsministeriet	Journalnummer: Erhvervsmin., Erhvervsstyrelsen, j.nr. 2022 - 13522

Fremsat den 7. februar 2024 af erhvervsministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven og forskellige andre love[1]

(Gennemførelse af EU-direktiv om virksomheders bæredygtighedsrapportering og EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet m.v.)

§ 1

I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, som ændret ved lov nr. 735 af 13. juni 2023 og § 79 i lov nr. 1535 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, EU-Tidende, L af 21. december 2023«.

2. I *§ 7, stk. 2, nr. 1, litra a,* ændres »44 mio. kr.« til: »55 mio. kr.«, og i *litra b* ændres »89 mio. kr.« til: »111 mio. kr.«

3. I *§ 7, stk. 2, nr. 2, litra a,* ændres »156 mio. kr.« til: »195 mio. kr.«, og i *litra b* ændres »313 mio. kr.« til: »391 mio. kr.«

4. I *§ 8, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »§§ 136 og 137« til: »§§ 99 a, stk. 6, 107 e, 136 og 137«, og *3.* og *4. pkt.* ophæves.

5. I *§ 8* indsættes som *stk. 3* og *4:*

»*Stk. 3.* Endvidere har hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer ansvar for,

1) at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide, og
2) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Stk. 4. Hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de frister, der fremgår af § 138 stk. 1, jf. § 153.«

6. I *§ 9, stk. 3, 2. pkt.,* indsættes efter »for«: »og, at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med de standarder, der er nævnt i § 99 a, stk. 6, og § 107 e, og med de specifikationer, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer«.

7. *§ 22, stk. 1, 2. pkt.,* affattes således:
»Er der afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135, 135 b og 135 c, skal revisionspåtegningen og erklæringen indgå i årsrapporten.«

8. I *§ 22 a, stk. 1, nr. 1,* ændres »2.700.000 kr.« til: »3.500.000 kr.«, og i *nr. 2* ændres »5.400.000 kr.« til: »7 mio. kr.«

9. I *§ 35 b, stk. 1,* indsættes efter »Aktie- og anpartsselskaber«: »samt partnerselskaber«.

10. I *§ 41, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*
»Første punktum gælder ikke investeringsejendomme.«

11. *§ 60* ophæves.

12. *§ 64, stk. 1,* affattes således:
»Stk. 1. Virksomheden skal oplyse om den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen, herunder kautions- og garantiforpligtelser. Virksomheden skal endvidere oplyse om den samlede størrelse af andre forpligtelser, herunder leasingforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.«

13. I *§ 68* indsættes som *2. pkt.:*
»Er virksomhedens gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret under 1, skal dette oplyses.«

14. Efter § 77 b indsættes før overskriften før afsnit IV:

»§ 77 c. Fonde, som i henhold til § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, skal medtage de oplysninger, der er nævnt i § 99 b i ledelsesberetningen.«

15. *§ 78, stk. 2,* affattes således:
»Stk. 2. Er der afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 c, skal revisionspåtegningen og erklæringen indgå i årsrapporten.«

16. I *§ 87 a, stk. 3,* indsættes efter »aktieselskaber«: »og partnerselskaber«.

17. *§ 98 c, stk. 5,* ophæves.
Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

18. I *§ 98 c, stk. 6,* der bliver stk. 5, ændres »Stk. 1 og 3-5« til: »Stk. 1, 3 og 4«.

19. *§ 99, stk. 1, nr. 6 og 7,* ophæves.
Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 6 og 7.

20. I *§ 99* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
»Stk. 2. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne immaterielle nøgleressourcer, og hvorledes disse ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.*«*
Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

21. *§ 99, stk. 3,* ophæves.

22. *§ 99 a* affattes således:

»**§ 99 a.** Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder
   a) virksomhedens forretningsmodel og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål,
   b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål,
   c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet, og hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter,
   d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og
   e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.
2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål, og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.
3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.
4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.
6) En beskrivelse af
   a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og hvor det er relevant i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,
   b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og
   c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden, for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag.
7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.
8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 11. En dattervirksomhed som nævnt i 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Stk. 8. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6, eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,
2) URL-adresse til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald til dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, samt til erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller til erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og
3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal

1) dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8, nr. 1-3,
2) dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæring om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138, til Erhvervsstyrelsen og
3) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning, eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er, jf. stk. 7, 2. pkt., indtil den 6. januar 2030 undtaget fra pligten i stk. 1, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal

1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land,
2) være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land,
3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst et af de foregående fem regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS og
4) offentliggøres i overensstemmelse med § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Stk. 12. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.«

23. *§ 99 a, stk. 7,* affattes således:

»*Stk. 7.* En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.«

24. I *§ 102* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Uanset stk. 3 finder § 99, stk. 3, og § 99 a, ikke anvendelse for virksomheder, som opfylder størrelsesgrænserne for mikrovirksomheder, jf. § 22 a, stk. 1. Uanset stk. 3 finder bestemmelserne i § 99 a, stk. 7-9, ikke anvendelse for store virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS.«

Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.

25. I *§ 107, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »aktieselskabets«: »eller partnerselskabets«.

26. *§ 107 d, stk. 1,* affattes således:

»*Stk. 1.* En virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, og som er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om virksomhedens mangfoldighedspolitik.«

27. I *§ 107 d, stk. 4, 1. pkt.,* ændres »angår f.eks. alder, køn eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund« til: »angår køn og andre aspekter, som f.eks. alder, handicap eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund«.

28. I *§ 107 d* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* En virksomhed, der er omfattet af § 99 a, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 4, hvis oplysningerne er medtaget i virksomhedens bæredygtighedsrapportering, og en henvisning hertil fremgår af virksomhedens redegørelse efter §§ 107 b eller 107 c.«

Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

29. Efter § 107 d indsættes før overskriften før § 108:

»**§ 107 e.** Små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af § 99 a, kan begrænse deres bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, til følgende oplysninger:

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi.
2) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
3) Virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag, der er taget for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne aktuelle eller potentielle negative indvirkninger.
4) De væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden håndterer disse risici.
5) Nøgleindikatorer, som er nødvendige for oplysningerne i nr. 1-4.«

30. I *§ 110, stk. 1, nr. 1,* ændres »44 mio. kr.« til: »55 mio. kr.«, og i *nr. 2* ændres »89 mio. kr.« til: »111 mio. kr.«

31. I *§ 112* indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* En virksomhed, der undlader at aflægge koncernregnskab efter stk. 1 og 2, er ikke undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering efter § 128.«

32. I *§ 126, stk. 1, nr. 5,* ændres »jf. §§ 58-59 og 88-88 b« til: »jf. §§ 58-59, 88-88 b og 90 a«.

33. I *§ 126, stk. 1, nr. 10,* ændres »§ 98 c, stk. 1, 2, 4, 6 og 7« til: »§ 98 c, stk. 1, 2, 4, 5 og 6«.

34. I *§ 128, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »99-99 a, 99 d« til: »99, 99 a, 99 d«.

35. I *§ 128, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »§ 99, stk. 1, nr. 9« til: »§ 99, stk. 1, nr. 7«.

36. I *§ 128* indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Modervirksomheden skal oplyse, hvilke af de dattervirksomheder, der er omfattet af konsolideringen, der har benyttet undtagelsen i artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, som implementeret i national lovgivning.

Stk. 4. Identificerer modervirksomheden ved udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a betydelige forskelle mellem risiciene vedrørende bæredygtighedsspørgsmål for eller indvirkningen af

koncernen og risiciene for eller indvirkningen af en eller flere af dens dattervirksomheder, skal modervirksomheden give en forklaring på, alt efter hvad der er relevant, risiciene for eller indvirkningen af den eller de berørte dattervirksomheder.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 5-7.

37. I *§ 128, stk. 3,* der bliver stk. 5, ændres »koncernregnskabet, jf. dog stk. 5« til: »den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 7«.

38. I *§ 128, stk. 5, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »§ 102, stk. 8« til: »§ 102, stk. 9«.

39. *§ 135, stk. 7, 3. pkt.,* affattes således:

»Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

40. Efter § 135 b indsættes før afsnit IX:

»Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 135 c. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 kan kun afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.«

41. Efter afsnit IX a indsættes:

»Afsnit IX b

Bæredygtighedsrapport for tredjelandsvirksomheder

Kapitel 18 b

Bæredygtighedsrapport vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse dattervirksomheder og filialer

Omfattede virksomheder og filialer

§ 137 k. En dattervirksomhed, der er omfattet af § 99 a, og som indgår i en koncern, hvis samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal på vegne af den øverste modervirksomhed udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i §§ 137 m-n og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land, medmindre den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, jf. stk. 3, der opfylder kravene i § 137 m.

Stk. 2. Har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, skal den anmode dens øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

Stk. 3. Udarbejder den øverste modervirksomhed en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, skal modervirksomheden forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Stk. 4. Afgiver den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 2, skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om at afgive oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrappor-

ten. Forsyner modervirksomheden ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at modervirksomheden ikke har forsynet bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 5. Den i stk. 1 omhandlede dattervirksomheds ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, har ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med § 137 k, stk. 1-4, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 137 n, stk. 1 eller 2.

§ 137 l. En filial, hvis nettoomsætning i det foregående regnskabsår oversteg 40 mio. euro, og som er filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal på vegne af denne virksomhed, jf. dog stk. 2, udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i §§ 137 m-n, enten om den udenlandske virksomhed, der ikke er den del af en koncern, eller om den samlede koncern, og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land, hvis

1) den udenlandske virksomhed ikke indgår i en koncern, og virksomhedens nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, eller
2) den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 137 m, eller disse har en dattervirksomhed omfattet af § 99 a, jf. § 137 k.

Stk. 3. Udarbejder en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder en bæredygtighedsrapport, skal rapporten være forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Stk. 4. Har filialen ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, skal filialen anmode den udenlandske virksomhed henholdsvis den øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

Stk. 5. Forsyner den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 4, skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 6. Den i stk. 1 omhandlede filial er ansvarlig for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1-5, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 137 n, stk. 1 eller 2.

Indholdet af bæredygtighedsrapport for tredjelandsvirksomheder

§ 137 m. En bæredygtighedsrapport, jf. § 137 k, stk. 1, og § 137 l, stk. 1, skal indeholde oplysninger i overensstemmelse med § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c-e, og § 99 a, stk. 2, nr. 2-6. Det samme gælder oplysninger efter § 99 a, stk. 2, nr. 8. Oplysningerne efter 1. pkt. og 2. pkt. skal afgives efter

1) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder, som fastsat efter artikel 40b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer,

2) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering efter artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, eller
3) ligeværdige standarder for bæredygtighedsrapportering, som er fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Indsendelse og offentliggørelse af bæredygtighedsrapport og erklæring for tredjelandsvirksomheder

§ 137 n. Dattervirksomheder og filialer, der skal afgive en bæredygtighedsrapport i henhold til § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 1, skal indsende rapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt., til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

Stk. 2. Dattervirksomheder og filialer, der i medfør af § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af en af de virksomheder, der er nævnt i § 137 k, stk. 1, § 137 l, stk. 1, nr. 1 eller 2, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 3, eller § 137 l, stk. 3, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 2. pkt., og § 137 l, stk. 5, 2. pkt.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering, og eventuelle erklæringer, jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5.«

42. I *§ 138, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »og § 135 b, stk. 1« til: », § 135 b, stk. 1 og § 135 c, stk. 1«.

43. I *§ 138* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* En virksomhed, der er omfattet af § 99 a, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Stk. 7 bliver herefter stk. 8.

44. I *§ 159, stk. 1, 2. pkt.,* og *§ 161 a, stk. 1, 1. pkt.,* udgår »finansiel«.

45. I *§ 161 a, stk. 2,* ændres »reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov.« til:

»1) Denne lov.
2) De internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.
3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer.
4) Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat.
5) Regler udstedt i medfør af loven og forordningerne nævnt i nr. 1-4.«

46. I *§ 161 a, stk. 6,* ændres »denne lov« til: »de nævnte standarder og regler for information i årsrapporter og delårsrapporter i stk. 2 og 3«.

47. I *§ 164, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 137, stk. 2 og 3,«: »§§ 137 b-n«.

48. I *§ 164, stk. 2,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»På samme måde straffes medlemmer af virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan, der, jf. § 8, har undladt at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring efter § 135 c, stk. 1, eller har ladet bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring fra en person, som ikke opfylder betingelserne i § 135 c, stk. 2, for at afgive en erklæring.«

49. I *§ 164, stk. 2, 2. pkt.,* der bliver 3. pkt., indsættes efter »§ 135 b«: »eller § 135 c, stk. 2«.

50. I *Bilag 1, C. Årsrapportens elementer,* indsættes som nr. 15-17:

»15. Bæredygtighedsspørgsmål:

Miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer, herunder personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

16. Bæredygtighedsrapportering:

Rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

17. Immaterielle nøgleressourcer:

Ressourcer uden fysisk substans, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af, og som er en kilde til virksomhedens værdiskabelse.«

§ 2

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1219 af 31. august 2022, som ændret ved § 342 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22«: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

2. I *§ 1, stk. 5, 2. pkt.,* ændres »§ 1 a, stk. 1, nr. 4« til: »§ 1 a, nr. 4«.

3. *§ 1 a, stk. 1, nr. 4-6,* ophæves, og i stedet indsættes:

»4) Små virksomheder: Virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

5) Mellemstore virksomheder: Virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

6) Store virksomheder: Virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

7) Bæredygtighedsrapportering: Bæredygtighedsrapportering som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

8) Uafhængig udbyder af erklæringsydelser: Et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering med henblik på afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

4. *§ 1 a, stk. 2* og *3,* ophæves.

5. Efter § 3 a indsættes før overskriften før § 4:

»Godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering

§ 3 b. Erhvervsstyrelsen kan godkende en revisor til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis vedkommende

1) i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver og
2) har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler udstedt i medfør af § 33.

Stk. 2. Opgaver efter stk. 1, nr. 1, skal være udført i en revisionsvirksomhed under tilsyn af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

§ 3 c. Erhvervsstyrelsen godkender en revisor, der inden den 1. januar 2026 er godkendt som statsautoriseret eller registreret revisor, til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis vedkommende gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere krav til efteruddannelsen efter stk. 1.«

6. I *§ 4, stk. 2, 2. pkt., § 25, stk. 2,* og *§ 29, stk. 5,* ændres »§ 1 a, stk. 1, nr. 3« til: »§ 1 a, nr. 3«.

7. I *§ 7* indsættes som *stk. 3:*

»Stk. 3. Godkendelse efter §§ 3 b og 3 c til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering bortfalder, hvis

1) godkendelsen som revisor efter § 3 er deponeret, jf. § 6,
2) Erhvervsstyrelsen efter § 8 eller § 8 a, stk. 4, nr. 3, har frataget den pågældende godkendelsen som revisor, eller
3) Revisornævnet efter § 44, stk. 4, har frakendt den pågældendes godkendelse som revisor.«

8. Efter § 10 indsættes før overskriften før § 11:

»§ 10 a. Erhvervsstyrelsen kan godkende en person til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, når pågældende godtgør

1) at have bestået den i § 10, stk. 3, nævnte egnethedsprøve og
2) at være godkendt i et andet EU-land eller EØS-land til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Forud for godkendelse af en person til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter stk. 1 kan Erhvervsstyrelsen stille krav om beståelse af en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

9. I *§ 11, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »koncernregnskaber«: »eller om bæredygtighedsrapportering«.

10. I *§ 15, stk. 1,* indsættes efter »koncernregnskab«: »eller erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

11. I *§ 15, stk. 2,* indsættes efter »revisionspåtegningen«: »eller erklæringen om bæredygtighedsrapportering«.

12. I *§ 15, stk. 6,* indsættes efter »revisionspåtegning«: »eller en erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

13. I *§ 15 a, stk. 3,* indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

14. I *§ 16, stk. 5, 1. pkt.,* indsættes efter »årsregnskabsloven, og om«: »tilrettelæggelse og«.

15. Efter § 17 indsættes før overskriften før § 18:

»Særlige krav til revision af koncernregnskaber og erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering

§ 17 a. Revisor skal gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, der er udført af andre revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på koncernrevisionen, herunder arbejde udført af revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Revisor kan kun anvende det udførte arbejde, hvis revisor har indhentet samtykke fra de pågældende revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant dokumentation vedrørende revisionsarbejdet under udførelsen af koncernrevisionen. Revisor skal dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende revisorers og revisionsvirksomheders arbejde. Arbejdspapirerne skal dokumentere disse revisorers og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

Stk. 2. Er revisor forhindret i at gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på koncernrevisionen, jf. stk. 1, skal revisor træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom. Passende foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at revisor selv udfører eller lader udføre yderligere revisionshandlinger i den omhandlede dattervirksomhed.

Stk. 3. Er revisionsarbejde af betydning for revisionen af koncernregnskabet udført af en eller flere revisorer, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal revisor opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdspapirer, for det udførte arbejde, jf. dog stk. 5. Revisor kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået aftale om fyldestgørende og ubegrænset adgang hertil efter anmodning, eller der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger.

Stk. 4. Er revisor forhindret i at modtage dokumentationen efter stk. 3, skal arbejdspapirerne dokumentere disse hindringer, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis der med det pågældende land er indgået en aftale i henhold til § 48, stk. 5, nr. 2.

Stk. 6. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering. 1. pkt. omfatter tillige erklæringsarbejde udført af uafhængige udbydere af erklæringsydelser. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med det pågældende land.«

16. Efter § 18 indsættes før overskriften før § 19:

»§ 18 a. Fratræder en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende revisor pligt til at give en tiltrædende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.«

17. *§ 19, stk. 3,* affattes således:

»Stk. 3. Er der efter stk. 2 valgt flere revisorer til at afgive en revisionspåtegning, skal disse revisorer nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i henholdsvis revisionspåtegningen og erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.«

18. I *§ 19, stk. 5, 2. pkt.,* indsættes efter »revisorer«: », medmindre der er tale om en erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

19. Efter § 22 indsættes før overskriften før § 23:

»**§ 22 a.** Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden.«

20. *§ 23, stk. 2-6,* ophæves.

21. I *§ 24 c* indsættes som *stk. 3:*

»*Stk. 3.* Stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2 finder tilsvarende anvendelse ved afgivelse af en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

22. I *§ 25, stk. 3,* ændres »§ 1 a, stk. 2 og 3,« til: »Årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 1-3, og § 110, stk. 3 og 4,«.

23. I *§ 29, stk. 3, 1. pkt.,* indsættes efter »store virksomheder«: »eller afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

24. I *§ 30, stk. 2,* indsættes som *2.* og *3. pkt.:*

»Tilsvarende kan en revisor, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en dattervirksomhed, videregive oplysninger til en revisor eller en uafhængig udbyder af erklæringsydelser eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed. En revisor, der er valgt til at udføre revision, og en anden revisor, der i samme virksomhed er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, kan tilsvarende videregive oplysninger til hinanden, der har betydning for udførelsen af deres opgave.«

25. I *§ 31, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »stk. 5, 6, 8 og 9.« til: »stk. 5, 6, 9 og 10.«

26. *§ 31, stk. 3, nr. 1-5,* affattes således:

»1) At underrette det samlede øverste ledelsesorgan om resultatet af den lovpligtige revision og i givet fald af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og forklare, hvordan den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering bidrog til henholdsvis regnskabsaflæggelsens og bæredygtighedsrapporteringens integritet, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces,

2) at overvåge proceduren for regnskabsaflæggelse og i givet fald bæredygtighedsrapportering, herunder den i lovgivningen fastsatte elektroniske rapporteringsprocedure, og den procedure, som virksomheden har udført for at identificere de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med gældende standarder for bæredygtighedsrapportering, og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre deres integritet,

3) at overvåge, om virksomhedens interne kvalitetskontrol- og risikostyringssystemer, og i givet fald dens interne revision, fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen og i givet fald bæredygtighedsrapporteringen i virksomheden, herunder den elektroniske rapporteringsprocedure, der er fastsat i loven, uden at krænke dens uafhængighed,

4) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden,

5) at kontrollere og overvåge den eller de valgte revisorers eller revisionsvirksomheders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i forordningen, og«.

27. I *§ 31* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Virksomheden kan vælge, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og vedrørende erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, udføres af det samlede øverste ledelsesorgan eller af et særligt organ, der er oprettet af det samlede øverste ledelsesorgan.«

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

28. I *§ 31, stk. 8,* der bliver stk. 9, ændres »revisionsudvalg efter stk. 1-7:« til: »revisionsudvalg efter stk. 1-8:«.

29. I *§ 31, stk. 9,* der bliver stk. 10, ændres »stk. 8, nr. 4« til: »stk. 9, nr. 4«.

30. I *§ 32, stk. 2,* indsættes efter »relevante for lovpligtig revision«: »og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering«.

31. I *§ 32, stk. 4, nr. 1, § 37, stk. 1, 1. pkt., stk. 2* og *3, § 40, stk. 1, nr. 5, § 42, stk. 1, § 44 a, stk. 1, 2. pkt.,* og *§ 44 b, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »revisionsudvalg«: », herunder af udvalg og organer der, jf. § 31, stk. 4 og 7, varetager dele af revisionsudvalgets opgaver,«.

32. I *§ 33, stk. 1,* indsættes efter nr. 1 som nye numre:

»2) særskilt prøve i udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 3 b, stk. 1, nr. 2,

3) egnethedsprøve for personer, som i et andet EU-land eller EØS-land er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 10 a, stk. 2,«.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 4 og 5.

33. I *§ 35, stk. 3,* indsættes efter »regnskabsaflæggelse«: »og i givet fald inden for bæredygtighedsrapportering, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og andre bæredygtigheds relaterede opgaver,«.

34. I *§ 35 a, stk. 4,* ændres »eller 8« til: »eller 9«.

35. I *§ 40, stk. 1, nr. 4,* indsættes efter »§ 43«: »eller § 43 a, stk. 1«.

36. I *§ 43, stk. 2, 4. pkt.,* ændres »§ 44, stk. 3« til: »§ 44, stk. 3 og 6, 3. pkt.«

37. I *§ 44, stk. 3,* indsættes efter »udførelsen af revision«: »eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering«.

38. I *§ 44, stk. 3,* indsættes som nyt *nr. 2:*

»2) udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering,«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

39. *§ 44, stk. 6, 3. pkt.,* affattes således:

»Er revisionsvirksomhedens ansvar efter § 43, stk. 5, eller medansvar for tilsidesættelsen af revisors pligter af særdeles grov karakter, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at virksomheden i op til 3 år udfører revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

40. I *§ 44, stk. 9,* ændres »stk. 6, 4. pkt.,« til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

41. I *§ 44, stk. 9,* indsættes som *2. pkt.:*

»En afgørelse efter stk. 5 skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 a at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.«

42. I *§ 44 a, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »revisionsudvalg«: », herunder af udvalg og organer der, jf. § 31, stk. 4 og 7, varetager dele af revisionsudvalgets opgaver«.

43. I *§ 47 c, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »§ 44, stk. 6, 4. pkt.,« til: »§ 44, stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

44. Efter § 47 c indsættes før overskriften før § 48:

»**§ 47 d.** Revisornævnet offentliggør på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 5.

Stk. 2. En kendelse, hvor Revisornævnet midlertidigt har frakendt en revisor godkendelsen, offentliggøres med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Anonymisering af identiteten sker, når nævnet har truffet afgørelse i sagen efter § 44, stk. 4.

Stk. 3. Offentliggøres kendelsen inden udløbet af fristen i § 52 a, stk. 2, 1. pkt., eller indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.«

45. I *§ 52, stk. 1, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt.,* og *stk. 6,* ændres »stk. 6, 4. pkt.,« til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

46. I *§ 52, stk. 5, 2. pkt.,* ændres »stk. 6, 4. pkt.« til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.«

47. I *§ 54, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5 og 7« til: »§ 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5 og 8«, og »§ 44, stk. 9,« ændres til: »§ 44, stk. 7,«.

§ 3

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2121/EU af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1« til: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2121 af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

2. Efter § 118 indsættes før overskriften før § 119:

»**§ 118 a.** Direktionen i et kapitalselskab, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, skal sikre, at selskabets lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget denne skriftligt på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen, jf. 1. pkt.

Stk. 2. Indgår kapitalselskabet i en koncern, og anvender selskabet årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, skal selskabet hurtigst muligt videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse efter stk. 1, 2. pkt., til modervirksomheden.«

3. Overskriften til kapitel 9 affattes således:

»Kapitel 9

Revision, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og granskning«.

4. I *§ 146, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

»Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold.«

5. Efter § 149 indsættes før overskriften før § 150:

»Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

§ 149 a. Har et kapitalselskab efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer. Beslutningen kan træffes med simpelt stemmeflertal efter § 105. § 10, § 144, stk. 2, og § 149 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til stk. 1, finder § 148 tilsvarende anvendelse.

§ 149 b. I kapitalselskaber, der ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, men som efter årsregnskabsloven har pligt til at foretage bæredygtighedsrapportering, har aktionærer, som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af selskabets kapitalandele, ret til at få optaget et forslag på dagsordenen til selskabets generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten gøres i givet fald tilgængelig for generalforsamlingen.

Stk. 2. Den, der udpeges, må ikke tilhøre samme revisionsvirksomhed eller netværk, som reviderer selskabets årsregnskab.«

§ 4

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 2 i lov nr. 568 af 10. maj 2022 og § 3 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

2. I *§ 2, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »og 7 a og §§ 18 a og« til: », 5 og 7 a og §«.

3. I *§ 11, stk. 1, 4. pkt.,* indsættes efter »§ 3, stk. 1, nr. 4,«: »eller i sin ledelsesberetning medtage bæredygtighedsrapportering efter samme lovs § 99 a,«.

4. I *§ 11, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »årsrapporten, jf. selskabslovens § 144,« til: »årsrapporten eller til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

5. I *§ 11 a* indsættes som *2. pkt.:*

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på aftaler, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.«

6. Efter § 11 b indsættes:

»§ 11 c. I virksomheder, der ikke har ejerandele eller obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, men som efter årsregnskabsloven har pligt til at foretage bæredygtighedsrapportering, har personer med ejerandele, som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af virksomhedens ejerandele, ret til at få optaget et forslag på dagsordenen til virksomhedens generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten gøres i givet fald tilgængelig for generalforsamlingen.

Stk. 2. Den, der udpeges, må ikke tilhøre samme revisionsvirksomhed eller netværk, som reviderer virksomhedens årsregnskab.«

7. I *§ 12, stk. 1,* ændres »og 118« til: », 118 og 118 a«.

8. I *§ 18, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en revisor, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.«

9. I *§ 19, stk. 1,* indsættes som *3.* og *4. pkt.:*

»Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.«

10. I *§ 19, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »ophører revisionen«: »eller revisors udførelse af erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering«.

11. I *§ 19, stk. 3, 1. pkt.,* indsættes efter »en revisor«: », herunder en revisor valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering,«.

§ 5

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, som ændret ved § 11 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 3 i lov nr. 568 af 10. maj 2022 og § 2 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af

forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

2. I *§ 42* indsættes som *stk. 5:*

»Stk. 5. Direktionen i en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, skal sikre, at fondens lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget denne skriftligt på en af fonden oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen, jf. 1. pkt.«

3. I *§ 72, stk. 2,* indsættes som *3. pkt.:*

»Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold.«

4. Efter § 75 indsættes før overskriften før kapitel 9:

»Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

§ 75 a. Har en erhvervsdrivende fond efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal bestyrelsen udpege en eller flere godkendte revisorer. Ved udpegningen finder § 69, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Bestemmelserne i § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 finder tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede efter 1. pkt.«

5. I *§ 132, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 42, stk. 3,« til: »§ 42, stk. 3 og 5,«.

§ 6

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 41 af 13. januar 2023, som ændret ved § 6 i lov nr. 243 af 7. marts 2023, § 5 i lov nr. 480 af 12. maj 2023 og § 5 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *§ 213, stk. 1 og 5,* ændres »om finansielle oplysninger« til: »for information«.

2. I *§ 213, stk. 1,* ændres »§§ 183-193« til: »§§ 183-193 a«, »§§ 82 og 83« ændres til: »§§ 82-92«, og efter »§§ 82 og 83 i lov om investeringsforeninger m.v.« indsættes: », § 143 og §§ 146-154 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 178 og §§ 181-187 a i lov om forsikringsvirksomhed«.

3. I *§ 213, stk. 2,* indsættes efter »§ 95 i lov om investeringsforeninger m.v.«: », § 157 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, § 190 i lov om forsikringsvirksomhed«.

4. *§ 213, stk. 3,* affattes således:

»Stk. 3. Finanstilsynet kontrollerer, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er overholdt.«

5. I *§ 213, stk. 4,* indsættes efter »§ 96 i lov om investeringsforeninger m.v.«: », § 158 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 191 i lov om forsikringsvirksomhed«.

§ 7

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, som ændret ved § 335 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 44 i lov nr. 1534 af 12. december 2023 og senest ved § 1 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) nr. 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141« til: »dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) nr. 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

2. I *§ 183, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

»Er der afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 193 a, stk. 1, skal denne indgå i årsrapporten.«

3. *§ 184, stk. 2, 2.* og *3. pkt.* ophæves og som *stk. 3* og *4* indsættes:

»Stk. 3. Endvidere har hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer ansvar for,

1) at årsrapporten kan revideres og godkendes i tide, og
2) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Stk. 4. Hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet, jf. § 194, stk. 1, og Erhvervsstyrelsen, jf. § 195, stk. 1, inden for de frister, som er fastsat i loven.«

4. I *§ 185, stk. 1, nr. 3,* indsættes efter »påvirkes af«: », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 193 a, stk. 6, og 196«.

5. *§ 193, 3. pkt.,* affattes således:

»Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

6. Efter § 193 indsættes:

»§ 193 a. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. § 199, stk. 6-8 og 11, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 4. § 118 a samt § 144 og §§ 145-149 b i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 5. Bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelserne i § 199, stk. 10, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.«

7. I *§ 195, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »revisionspåtegning«: »eller anden erklæring fra revisor, jf. § 193 a«.

8. I *§ 195* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

9. Efter § 195 indsættes:

»§ 195 a. Dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 2. De virksomheder, som nævnes i stk. 1, skal indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring skal indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 3. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering, og eventuelle erklæringer efter stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.«

10. I *§ 196* indsættes som *stk. 4:*

»Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form.«

11. I *§ 197* indsættes efter »årsrapporter«: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller et i land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

12. I *§ 344, stk. 1, 3. pkt.,* ændres »finansiel information« til: »information«, og »§§ 183-193« ændres til: »§§ 183-193 a«.

13. I *§ 373, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 193, 1. pkt.,«: »§ 193 a, stk. 1 og 2,«.

§ 8

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 13. januar 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 409 af 24. april 2023 og § 7 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 161, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »finansiel information« til: »information«.

§ 9

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 2015 af 1. november 2021, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 641 af 19. maj 2020, § 2 i lov nr. 2382 af 14. december 2021, og senest ved § 6 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

1. I *§ 155, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »finansiel information« til: »information«.

§ 10

I lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, § 3 i lov nr. 409 af 25. april 2023 og senest ved § 4 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

2. I *§ 143* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Er der afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 154 a, stk. 1, skal denne indgå i årsrapporten.«

3. I *§ 146, stk. 2, nr. 2,* ændres »tide og« til: »tide,« og efter nr. 2 indsættes som *nr. 3:*

»3) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide og«

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

4. I *§ 147, stk. 1, nr. 3,* indsættes efter »påvirkes af«: », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 154 a, stk. 5, og 157«.

5. *§ 154, 3. pkt.,* affattes således:

»Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

6. Efter § 154 indsættes før overskriften før § 155:

»Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 154 a. Et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. § 160, stk. 5-7 og 9, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 4. Bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelserne i § 160, stk. 8, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.«

7. *Overskriften* før § 155 affattes således:

»Indsendelse af årsrapporter, revisionsprotokollater og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

8. I *§ 156, stk. 2., 1. pkt.,* indsættes efter »revisionspåtegning«: »eller anden erklæring fra revisor, jf. § 154 a«.

9. I *§ 156* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. Efter § 156 indsættes før overskriften før § 157:

»§ 156 a. Dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 2. De virksomheder, som nævnes i stk. 1, skal indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring skal indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 3. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer efter stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.«

11. *Overskriften* før § 157 affattes således:

»Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

12. I *§ 157* indsættes som *stk. 4:*

»Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form.«

13. I *§ 158* indsættes efter »årsrapporter«: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

14. I *§ 230* ændres »finansiel information« til: »information«, og »§§ 143 og 146-154« ændres til: »§§ 143 og 146-154 a«.

15. I *§ 266, stk. 1, nr. 1,* indsættes efter »§ 154, 1. pkt.,«: »§ 154 a, stk. 1 og 2,«.

§ 11

I lov nr. 718 af 13. juni 2023 om lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v., som ændret ved § 9 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

2. I *§ 178* indsættes som *stk. 4:*

»Stk. 4. Er der afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a, stk. 1, skal denne indgå i årsrapporten.«

3. I *§ 181, stk. 2, nr. 2,* ændres »tide og« til: »tide,« og efter nr. 2 indsættes som *nr. 3:*

»3) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide og«

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

4. I *§ 182, stk. 1, nr. 3,* indsættes efter »påvirkes af«: », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 187 a, stk. 6, og 190«.

5. *§ 187, 3. pkt.,* affattes således:

»Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

6. Efter § 187 indsættes før overskriften før § 188:

»Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 187 a. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. § 193, stk. 7-9 og 12, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 4. § 118 a samt § 144 og §§ 145-149 b i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 5. Bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelsen i § 193, stk. 11, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.«

7. *Overskriften* før § 188 affattes således:

»Indsendelse af årsrapporter, revisionsprotokollater og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

8. I *§ 189, stk. 2., 1. pkt.,* indsættes efter »revisionspåtegning«: »eller anden erklæring fra revisor, jf. § 187 a«.

9. I *§ 189* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»Stk. 3. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. Efter § 189 indsættes før overskriften før § 190:

»§ 189 a. Dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 2. De virksomheder, som nævnes i stk. 1, skal indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring skal indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 3. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtig-

hedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer efter stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.«

11. *Overskriften* før § 190 affattes således:

»Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten, erklæringer om bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger«.

12. I *§ 190* indsættes som *stk. 4:*

»Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger, herunder regler om indhold og form.«

13. I *§ 191* indsættes efter »årsrapporter«: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

14. I *§ 262* ændres »finansiel information« til: »information«, og »§§ 178, 181-187« ændres til: »§§ 178, 181-187 a«.

15. I *§ 312, stk. 1, nr. 1,* indsættes efter »§ 187, 1. pkt.,«: »§ 187 a, stk. 1 og 2,«.

§ 12

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juni 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. § 2, nr. 33, træder i kraft den 1. januar 2026.

Stk. 3. § 1, nr. 23, træder i kraft den 6. januar 2030.

Stk. 4. § 44, stk. 6, 3. pkt., i revisorloven som affattet ved denne lovs § 2, nr. 39, finder anvendelse på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. Regler fastsat i medfør af § 138, stk. 7, i årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af årsregnskabslovens § 138, stk. 8.

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 195, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, § 156, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lov nr. 1155 af 8. juni 2021 og § 189, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v., jf. lov nr. 718 af 13. juni 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af § 195, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, § 156, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og § 189, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v.

Stk. 7. § 99 a, stk. 11, i årsregnskabsloven som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, ophæves den 6. januar 2030.

§ 13

Stk. 1. §§ 1, 7, 10 og 11, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere, jf. dog stk. 2-5, 7, 8 og 10.

Stk. 2. § 1, nr. 2, 3, 8 og 30, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2023 eller senere.

Stk. 3. § 1, nr. 9-14, 16-18, 25, 31 og 32, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. juni 2024 eller senere.

Stk. 4. For store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, der er omfattet af regnskabsklasse C, har årsregnskabslovens § 99, stk. 3, og § 99 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 20 og 22, virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere. Det samme gælder for store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, der er omfattet af regnskabsklasse D, og som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller mindre. For regnskabsår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2025, finder § 99 a samt regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, anvendelse.

Stk. 5. For små og mellemstore virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, der er omfattet af regnskabsklasse D, har årsregnskabslovens § 99, stk. 3, og § 99 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 20 og 22, virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere. For regnskabsår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2026, finder § 99 a samt regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, anvendelse.

Stk. 6. Uanset stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 2. pkt., kan virksomheder, der er omfattet af stk. 4 og 5, for regnskabsår, der begynder tidligere end den 1. januar 2026, vælge at udarbejde deres bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22.

Stk. 7. Stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab. Ved opgørelse af antal heltidsbeskæftigede, jf. stk. 4, 1. pkt., anvendes antallet af heltidsbeskæftigede i koncernen som helhed.

Stk. 8. § 1, nr. 41, § 7, nr. 8, § 10, nr. 9, og § 11, nr. 9, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere.

Stk. 9. En virksomhed, hvis ledelsesberetning skal indeholde oplysninger om virksomhedens værdikæde efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, skal i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, redegøre 1) for de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden, 2) for grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet og 3) for dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden. 1. pkt. gælder alene for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. Uanset årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, kan små og mellemstore virksomheder, jf. størrelsesgrænserne for små og mellemstore virksomheder i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, beslutte ikke at lade bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a, stk. 1, indgå i ledelsesberetningen for regnskabsår, der begynder inden den 1. januar 2028. Virksomhederne, jf. 1. pkt., skal i så fald angive, hvorfor rapporteringen ikke er medtaget i ledelsesberetningen. For regnskabsår, hvor 1. pkt. anvendes, finder § 99 a samt regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, anvendelse.

§ 14

Stk. 1. Virksomheder omfattet af § 13, stk. 1, der forud for lovens ikrafttræden, jf. § 12, stk. 1, har valgt en eller flere godkendte revisorer til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, kan registrere

denne i Erhvervsstyrelsens it-system senest den 1. oktober 2024, hvis den eller de valgte godkendte revisorer på anmeldelses- eller registreringstidspunktet opfylder revisorlovens § 15 a, stk. 3, 1. pkt., jf. § 2, nr. 13.

Stk. 2. Gennemføres anmeldelse eller registrering efter stk. 1 ikke senest den 1. oktober 2024, skal virksomhederne opfylde kravet om valg af godkendt revisor til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i selskabsloven i § 149 a, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 11, stk. 2, eller i lov om erhvervsdrivende fonde § 75 a.

Stk. 3. § 15 a, stk. 1, nr. 3 og 4, i revisorloven, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 13, finder ikke anvendelse på en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, som en godkendt revisionsvirksomhed har accepteret efter stk. 1, i perioden fra lovens ikrafttræden til den 1. oktober 2024. For sådanne erklæringsopgaver finder de hidtil gældende regler anvendelse.

§ 15

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Loven kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Stk. 3. §§ 6-10 kan ved kongelig anordning helt eller delvist sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

[1] Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, EU-Tidende, L af 21. december 2023.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Offentliggørelse og tilgængelighed af oplysninger

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4. Erklæring om bæredygtighedsrapportering

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4.3.1. Godkendelse til at afgive erklæring om bæredygtighed

2.4.3.2. Uafhængige udbydere af erklæringsydelser

2.4.3.3. Udførelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering

2.4.3.4. Revisionsudvalgets overvågning m.v. af bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapportering

2.4.3.5. Valg samt afskedigelse og fratræden af revisor til afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering

2.4.3.6. Tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

2.5. Bæredygtighedsrapportering vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse virksomheder og filialer

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6. Forhøjelse af størrelsesgrænser for balancesum og nettoomsætning

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser

2.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7. Tilpasning af regler i den finansielle regulering

2.7.1. Gældende ret

2.7.1.1. Revision af årsrapporten

2.7.1.2. Regnskabsreglerne for finansielle virksomheder (finansiel og ikke-finansiel rapportering)

2.7.1.3. Finanstilsynets regnskabskontrol

2.7.2. Bæredygtighedsdirektivet

2.7.2.1. Revision af årsrapporter

2.7.2.2. Regnskabsreglerne for finansielle virksomheder (finansiel og ikke-finansiel rapportering)

2.7.2.3. Finanstilsynets regnskabskontrol

2.7.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Øvrige ændringer

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

5. Konsekvenser for FN's verdensmål

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

9. Klimamæssige konsekvenser

10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

11. Forholdet til EU-retten

12. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

13. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (bæredygtighedsdirektivet), og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner.

Formålet med bæredygtighedsdirektivet er at forbedre virksomheders bæredygtighedsrapportering for derigennem bedre at udnytte potentialet i at få virksomhederne i det europæiske indre marked til at bidrage til opnåelse af målene i den grønne europæiske pagt og FN's Verdensmål. Bæredygtighedsdirektivet skal endvidere understøtte EU's arbejde med bæredygtig finansiering ved at sikre, at investorer, långivere som for eksempel finansielle virksomheder m.v. kan få adgang til relevante, sammenlignelige og troværdige oplysninger om bæredygtighed. Bæredygtighedsdirektivet bygger på og ændrer kravene om rapportering om bæredygtighed i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksomheder og koncerner med senere ændringer (direktivet for ikke-finansiel rapportering), der er en ændring til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer (regnskabsdirektivet), og som pålægger de største virksomheder at offentliggøre en redegørelse for samfundsansvar i deres årsrapporter. Derudover ændrer bæredygtighedsdirektivet Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF (gennemsigtighedsdirektivet) med senere ændringer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber (revisordirektivet) med senere ændringer samt Europa-Parlamentets og Rådets forordning af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF (revisorforordningen) med senere ændringer.

Bæredygtighedsrapporteringen omfatter detaljerede krav til virksomhedernes rapportering om menneske- og arbejdstagerrettigheder og andre sociale forhold, ledelsesmæssige forhold samt klima og miljø. De omfattede virksomheder skal offentliggøre væsentligt udvidede og standardiserede oplysninger om en række bæredygtighedsforhold i forhold til de krav, som virksomhederne i dag er underlagt efter direktivet for ikke-finansiel rapportering. Endvidere skal revisor fremadrettet afgive en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen med begrænset sikkerhed, hvor der efter de gældende regler alene kræves en udtalelse baseret på et såkaldt konsistenstjek.

I overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet er formålet med lovforslaget at styrke rammerne for virksomheders bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen i årsrapporten. Arbejdet med bæredygtighedsrapportering vurderes at være helt centralt for erhvervslivets arbejde med den grønne omstilling. Det er centralt, at bæredygtighedsrapporteringen bliver både troværdig og anvendelig for regnskabsbrugerne. I betragtningerne til bæredygtighedsdirektivet nævnes to primære grupper af brugere. Den første gruppe består af investorer, herunder kapitalforvaltere, der ønsker at få en bedre forståelse af de risici og muligheder, der er forbundet med bæredygtighedsspørgsmål, for deres investeringer samt af disse investeringers indvirkning på mennesker og miljø. Den anden gruppe af brugere består af civilsamfundets aktører, herunder ikke-statslige organisationer og arbejdsmarkedets parter, der ønsker at få virksomheder til at tage et større ansvar for deres aktiviteters indvirkning på mennesker og miljø. Andre interessenter kan også gøre brug af oplysningerne, navnlig for at fremme sammenligneligheden på tværs af og inden for sektorer.

For at finansiering og investeringer kan blive målrettet reelt bæredygtige virksomheder og projekter, er det nødvendigt, at bæredygtige virksomheder kan identificeres på baggrund af specifikke data, så kapital og efterspørgsel kan rettes mod disse virksomheder. Samtidig giver standardiseret bæredygtighedsdata øgede muligheder for at gøre op med greenwashing, for at sammenligne virksomheder på tværs ift. bæredygtighed og give virksomheder, der går forrest, en konkurrencefordel.

Målet er, at investorer, civilsamfundets aktører og andre interessenter med den foreslåede bæredygtighedsrapportering bedre kan vurdere virksomhedernes bæredygtighed og kanalisere finansiering og efterspørgsel i retning af de mest bæredygtige virksomheder. Det vil også indebære, at de virksomheder, der ikke er bæredygtige eller ikke kan vise det, kan blive udfordret på adgang til finansiering og efterspørgsel efter deres varer.

Kravene til bæredygtighedsrapportering vil med lovforslaget medføre væsentlige ændringer i omfang, form, detaljeringsgrad og måden, hvorpå bæredygtighedsoplysningerne skal offentliggøres. De nye krav adskiller sig væsentligt fra den praksis, der findes i dag, hvor der er meget få krav til selve udformningen og offentliggørelsen af bæredygtighedsrapporteringen.

Lovforslaget gennemfører desuden Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner (delegeret direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser).

Formålet med at hæve størrelsesgrænserne i regnskabsdirektivet er at afspejle den seneste inflation særligt i 2021 og 2022. Derved bevares status quo, og det undgås, at mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder utilsigtet i kraft af inflation omfattes af skærpede krav til regnskabsaflæggelse og revision. Danmark har generelt tradition for at udnytte direktivets størrelsesgrænser fuldt ud.

De foreslåede ændringer af årsregnskabsloven vil betyde, at en række virksomheder vil blive omfattet af færre regnskabskrav i forhold til årsregnskabsloven i dag.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Anvendelsesområde

2.1.1. Gældende ret

Årsregnskabslovens krav om en redegørelse for samfundsansvar omfatter i dag de ca. 2.100 største danske virksomheder. De største danske virksomheder skal i forbindelse med deres årsrapport redegøre for virksomhedens arbejde med samfundsansvar i ledelsesberetningen. Kravet følger af årsregnskabslovens § 99 a og omfatter alle store virksomheder i regnskabsklasse C og alle virksomheder i regnskabsklasse D. Årsregnskabslovens regler om redegørelse for samfundsansvar gælder ikke for finansielle virksomheder.

Regnskabsklasse D omfatter børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber uanset disses størrelse. Store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C er virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår overskrider mindst to af tre størrelsesgrænser: En balancesum på 156 mio. kr., en nettoomsætning på 313 mio. kr., et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsrådet på 250.

For modervirksomheder, der udarbejder koncernregnskab, skal størrelsesgrænserne opgøres på koncernniveau.

Årsregnskabsloven har i dag et udvidet anvendelsesområde i forhold til de gældende regler i direktivet om ikke-finansiel rapportering. Her er det alene store børsnoterede virksomheder med mere end 500 ansatte og store statslige aktieselskaber med mere end 500 ansatte, der er omfattet af kravene i direktivet for ikke-finansiel rapportering.

Erhvervsdrivende fonde og visse virksomheder med begrænset ansvar, herunder andelsselskaber, er ligeledes omfattet af årsregnskabsloven, men ikke reguleret i regnskabsdirektivet fordi disse virksomhedsformer ikke er EU-retsligt reguleret. I Danmark er erhvervsdrivende fonde, andelsselskaber m.fl. som udgangspunkt således underlagt de samme krav til regnskabsrapportering, herunder bæredygtighedsrapportering som aktie- og anpartsselskaber.

Årsregnskabslovens § 99 a indeholder visse undtagelser til reglerne om redegørelse for samfundsansvar for virksomheder, der indgår i en koncern. Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 6, kan en modervirksomhed for en koncern undlade at give en redegørelse for samfundsansvar alene for modervirksomheden, hvis modervirksomheden udarbejder et koncernregnskab og heri giver redegørelsen for koncernen som helhed. Det er et krav, at modervirksomheden for den samlede koncern opfylder oplysningskravene i § 99 a.

Dattervirksomheder kan undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, hvis modervirksomheden udarbejder en redegørelse for samfundsansvar for hele koncernen. Det følger af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7.

Den umiddelbart overliggende modervirksomhed eller en højereliggende modervirksomhed kan give redegørelsen. En dattervirksomhed, der anvender denne mulighed, skal oplyse det i sin ledelsesberetning, herunder oplyse hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort. Modervirksomhedens redegørelse for samfundsansvar skal opfylde lovens krav, for at undtagelsen kan anvendes.

Hvis virksomheden henviser til modervirksomhedens redegørelse for samfundsansvar, er der ikke særlige sprogkrav til denne i årsregnskabsloven.

2.1.2. Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivet indebærer et udvidet anvendelsesområdet ift. anvendelsesområdet for direktivet for ikke-finansiel rapportering. Alle store virksomheder og alle børsnoterede virksomheder med undtagelse af børsnoterede mikrovirksomheder omfattes af bæredygtighedsdirektivets krav om bæredygtighedsrapportering.

Bæredygtighedsdirektivet indebærer en trinvis ikrafttræden af rapporteringskravene. For store børsnoterede virksomheder med mere end 500 ansatte træder rapporteringskravene efter bæredygtighedsdirektivet i kraft for regnskabsår, der starter i 2024. Øvrige store virksomheder skal rapportere efter kravene i bæredygtighedsdirektivet for regnskabsår, der starter i 2025 eller senere. Børsnoterede SMV'er med undtagelse af børsnoterede mikrovirksomheder vil efterfølgende blive omfattet af kravene for regnskabsår, der starter i 2026, men kan undlade at rapportere indtil 2028.

Bæredygtighedsdirektivet undtager dattervirksomheder fra at rapportere om bæredygtighed, hvis den pågældende virksomhed og dens eventuelle dattervirksomheder er indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, som er omfattet af kravene til bæredygtighedsrapportering i direktivet.

Dette gælder også dattervirksomheder, hvor modervirksomheden er etableret i et tredjeland uden for EU, hvis virksomheden og dens eventuelle dattervirksomheder er indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, og denne er udarbejdet på en måde, der svarer til de krav, der stilles efter de bæredygtighedsstandarder, som vil blive udarbejdet iht. bæredygtighedsdirektivet. Hvis dette ikke er tilfældet, vil dattervirksomheden fortsat skulle offentliggøre sin egen bæredygtighedsrapportering.

2.1.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at investeringer og kapital kan blive målrettet reelt bæredygtige virksomheder og projekter, er det nødvendigt, at bæredygtige virksomheder kan identificeres på baggrund af specifikke bæredygtighedsdata. Hvis danske virksomheder formår at omstille sig ift. de krav, som lovgivningen og markedet stiller, kan virksomhederne stå med en væsentlig konkurrencemæssig fordel ift. andre europæiske virksomheder, idet der udover den nuværende regulering forventes øget regulering på europæisk niveau i fremtiden.

Da de danske regler har haft et udvidet anvendelsesområde i forhold til det gældende direktiv om ikke-finansiel rapportering, vurderes det, at danske virksomheder alt andet lige i højere grad end deres europæiske konkurrenter er gearet til at omstille sig til arbejdet med bæredygtighedsrapportering. Anvendelsesområdet efter bæredygtighedsdirektivet har således bevæget sig nærmere det hidtidige danske anvendelsesområde.

Kravene til bæredygtighedsrapportering sigter mod at omfatte store virksomheder og koncerner. Derfor er det vurderingen, at særlige danske virksomhedsformer og koncernkonstruktioner bør omfattes, herunder erhvervsdrivende fonde og andelsselskaber, selvom de ikke er omfattet af bæredygtighedsdirektivet. Af samme grund er det vurderingen, at statslige aktieselskaber skal omfattes af de nye krav om bæredygtighedsrapportering. Det svarer til, hvordan de danske regler om redegørelse for samfundsansvar er i dag, og herigennem sikres det, at de særlige danske virksomhedsformer og koncernkonstruktioner ikke falder uden for reglerne, alene fordi de ikke er EU-retligt reguleret.

For så vidt angår erhvervsdrivende fonde bemærkes det, at uddelinger i dag efter årsregnskabsloven betragtes som en resultatdisponering på samme måde som almindelige virksomheders udbytteudlodning. Det er vurderingen, at dette bør fastholdes, således at uddelinger og modtagerne heraf ikke er omfattet af kravene til bæredygtighedsrapportering. Det foreslås, at der indføres en særlig undtagelse for

de erhvervsdrivende fonde, hvor den direkte dattervirksomhed udarbejder bæredygtighedsrapportering for den eller de øvrige omfattede virksomheder i koncernen.

Det foreslås, at der fastholdes et anvendelsesområde, der svarer til, hvad der gælder efter årsregnskabsloven i dag med undtagelse af børsnoterede mikrovirksomheder. Ligeledes foreslås, at de gældende undtagelsesmuligheder for koncerner og dattervirksomheder bevares med de ændringer, der følger af bæredygtighedsdirektivet om at kunne identificere betydelige forskelle i bæredygtighedsspørgsmål for de virksomheder, der indgår i en koncern. Uanset at anvendelsesområdet for årsregnskabsloven fastholdes i forhold til bæredygtighedsrapportering, bemærkes det, at dette ikke påvirker anvendelsesområdet for taksonomiforordningens rapporteringskrav i artikel 8. Det følger af regnskabsdirektivet, som ændret ved bæredygtighedsdirektivet.

Forslagets regler om rapportering om bæredygtighed medfører, at årsregnskabslovens gældende anvendelsesområde for så vidt angår størrelsesgrænserne for, hvilke virksomheder der er omfattet af reglerne om bæredygtighedsrapportering, bliver tilpasset størrelsesgrænserne i bæredygtighedsdirektivet. Vurderingen er, at størrelseskriterierne for de omfattede virksomheder bør følge kriterierne i bæredygtighedsdirektivet, og at børsnoterede mikrovirksomheder ikke bør omfattes af forslagets § 99 a.

Virksomheder, der udarbejder koncernregnskab, kan nøjes med at udarbejde bæredygtighedsrapporteringen for koncernen som helhed, herunder for danske og udenlandske dattervirksomheder i overensstemmelse med de gældende regler i årsregnskabslovens § 99 a. Tilsvarende bør gælde efter de kommende regler, dog med de ændringer, der følger af reglerne i bæredygtighedsdirektivet om, at det skal være muligt at identificere betydelige forskelle mellem risiciene for og indvirkningen af koncernen på bæredygtighedsspørgsmål samt risiciene for og indvirkningen af en eller flere af dens dattervirksomheder. Et eksempel herpå kunne være, hvis dattervirksomhederne er placeret i forskellige geografiske områder. Den rapporterende virksomhed skal således give en tilstrækkelig forklaring på – hvor det er relevant – risici og indvirkninger af den eller de berørte dattervirksomheder, som er omfattet af koncernrapporteringen.

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 128 vil medføre, at der i overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet bliver en pligt for den rapporterende virksomhed, om rapportering for koncernen og dattervirksomheder, til give en tilstrækkelig forklaring på – hvor det er relevant – risici og indvirkninger af den eller de berørte dattervirksomheder, som er omfattet af koncernrapporteringen, samt hvilke dattervirksomheder der benytter undtagelsen for kravet om bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede § 99 a, stk. 7.

For dattervirksomheder af modervirksomheder etableret i et land uden for EU/EØS vil den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, medføre, at dattervirksomheden kan undlade at rapportere om bæredygtighed, hvis modervirksomhedens konsoliderede rapportering om bæredygtighed enten følger de relevante standarder fastsat af Kommissionen eller følger rapporteringsstandarder, som Kommissionen ved en gennemførelsesretsakt har vurderet til at være ligeværdige hermed og opfylder en række nærmere betingelser, som fremgår af den foreslåede § 99 a, stk. 9. Endelig vil den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 102 stk. 7, medføre, at store virksomheder, som er børsnoteret i EU eller EØS, ikke kan benytte undtagelsesbestemmelser for dattervirksomheds- og koncernrapportering.

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 102 vil medføre, at børsnoterede mikrovirksomheder i overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet ikke bliver omfattet af forslagets § 99 a. Den foreslåede ændring medfører en lempelse af anvendelsesområdet for børsnoterede mikrovirksomheder i forhold til den gældende § 99 a.

Bæredygtighedsdirektivet indebærer en trinvis indfasning. Det foreslås, at den trinvise indfasning, som følger af bæredygtighedsdirektivet, bør følges ved den danske implementering af reglerne, så danske

virksomheder får den samme tid til at forberede sig på de nye rapporteringskrav, som er forudsat i bæredygtighedsdirektivet. I Danmark ligestilles statslige aktieselskaber med børsnoterede virksomheder, det vil sige, at samme krav er gældende.

2.2. Europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering

2.2.1. Gældende ret

Siden 2009 har de største virksomheder i Danmark været forpligtet til at redegøre for deres arbejde med samfundsansvar i virksomhedens ledelsesberetning i årsrapporten. Det er frivilligt for virksomhederne, om de ønsker at udarbejde politikker for samfundsansvar. Kravene i årsregnskabslovens § 99 a betyder, at virksomheder skal redegøre for, om de har en politik, og hvad politikken i givet fald går ud på inden for fire emner: 1) Miljøforhold, herunder reduktion af virksomhedens klimapåvirkning, 2) sociale forhold og personaleforhold, 3) respekt for menneskerettigheder, og 4) antikorruption og bestikkelse.

Det fremgår af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 2, 3. pkt., nr. 1-4, at virksomheden for hvert politikforhold skal oplyse: Indholdet af virksomhedens politikker for samfundsansvar, hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor, processer for nødvendig omhu (due diligence), hvis virksomheden anvender sådanne processer og virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, og virksomhedens forventninger til arbejdet fremover.

Redegørelsen skal indeholde de oplysninger, som er nødvendige for at sikre forståelsen af indholdet af politikken i forhold til virksomhedens udvikling, resultat, situation og aktivitets påvirkning af det pågældende forhold.

Virksomheden bestemmer selv indholdet af politikken og detaljeringsgraden på baggrund af en væsentlighedsvurdering, og virksomhederne er ikke forpligtet til at udarbejde politikker for samfundsansvar. Hvis virksomheden ikke har politikker, skal redegørelsen i givet fald indeholde en klar og begrundet forklaring af de forhold, hvor virksomheden har valgt ikke at have en politik. Dette medfører, at kravene til redegørelsen for samfundsansvar er fleksible og kaldes følg-eller-forklar-princippet.

Uanset fravalg af politikker for samfundsansvar er der efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 3, en række oplysninger, som virksomheden skal give. Det drejer sig om oplysninger om: Virksomhedens forretningsmodel, væsentlige risici forbundet med miljøforhold, herunder virksomhedens arbejde med at reducere klimapåvirkningen, sociale forhold og personaleforhold, forhold vedrørende respekt for menneskerettigheder, bekæmpelse af korruption og bestikkelse, ikke-finansielle nøgleresultatindikatorer, der er relevante for specifikke forretningsaktiviteter og reference til og forklaring af beløb i den finansielle del af regnskabet.

En virksomhed kan i særlige tilfælde udelade visse oplysninger i sin redegørelse for samfundsansvar. Oplysninger kan udelades, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister.

Årsregnskabslovens § 99 a, stk. 8, giver virksomheder mulighed for at undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder. Virksomheder er således undtaget fra kravet om at udarbejde en redegørelse om samfundsansvar, hvis virksomheden udarbejder en selvstændig rapport herom i form af en fremskridtsrapport, som krævet af deltagende virksomheder i FN's Global Compact, en rapport om ansvarlige investeringer, som krævet i henhold til FN-støttede Principper for Ansvarlige Investeringer (PRI) eller rapportering i henhold til Global Reporting Initiative (GRI).

For at en virksomhed kan benytte undtagelsen i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 8, skal den selvstændige rapport opfylde oplysningskravene i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1-4, ligesom det er et krav, at den selvstændige rapport er offentlig tilgængelig på virksomhedens egen hjemmeside via en direkte henvisning til én af ovennævnte anvendte rapporter i ledelsesberetningen.

2.2.2. Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivet indebærer, at der udarbejdes obligatoriske europæiske bæredygtighedsstandarder med henblik på at sikre ensartethed på tværs af rapporteringerne. Standarderne skal udmønte oplysningskravene i bæredygtighedsdirektivet.

Kommissionen vedtager iht. bæredygtighedsdirektivet delegerede retsakter med standarderne efter anbefaling fra EFRAG, som står for European Financial Reporting Advisory Group. EFRAG er en nonprofitorganisation, der hidtil har rådgivet Kommissionen ved godkendelse af internationale regnskabsstandarder. Kommissionen skal forud for vedtagelsen af standarderne foretage høring af EU-medlemslandene og Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA), ligesom en række andre aktører er tildelt høringsret.

Kommissionen skal efter bæredygtighedsdirektivet senest den 30. juni 2023 fremsende en delegeret retsakt, der fastsætter de første sæt af konkrete bæredygtighedsstandarder, som alle omfattede virksomheder skal rapportere på. De såkaldte ikke-sektorspecifikke standarder. Der vil efterfølgende komme yderligere delegerede retsakter, der fastsætter sektorspecifikke standarder, standarder for SMV'er og standarder for visse virksomheder uden for EU med dattervirksomheder eller filialer i EU.

Det fremgår af bæredygtighedsdirektivet, at standarderne skal præcisere de oplysninger, som virksomhederne skal offentliggøre om miljøforhold, herunder klimaændringer, vand- og havressourcer, ressourceanvendelse og den cirkulære økonomi, forurening og biodiversitet og økosystemer. Standarderne skal tillige præcisere de oplysninger som virksomhederne skal offentliggøre om sociale forhold og menneskeretsforhold samt om ledelsesmæssige forhold.

Det fremgår videre af bæredygtighedsdirektivet, at de sektorspecifikke standarder bør målrettes sektorer, der er forbundet med stor risiko for at have en negativ indvirkning på miljøet, menneskerettigheder og forvaltning.

Ifølge bæredygtighedsdirektivet skal Kommissionen videre fastsætte en række specifikke standarder for de omfattede SMV'er med henblik på, at der kan tages hensyn til disse virksomheders kapacitet og karakteristika samt omfanget og kompleksiteten af deres aktiviteter.

Endelig skal Kommissionen efter bæredygtighedsdirektivet fastsætte specifikke standarder for tredjelandsvirksomheder med erhvervsaktiviteter i EU. Tredjelandsvirksomheder vil gennem standarderne blive pålagt at fremlægge bæredygtighedsoplysninger ift. deres indvirkning på sociale forhold og miljøet, så de opererer på lige vilkår med europæiske virksomheder inden for EU. Kommissionen skal mindst hvert tredje år, efter de er vedtaget, revidere de delegerede retsakter.

2.2.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Danmark indførte i 2008 regler om redegørelse for samfundsansvar i årsrapporten for store virksomheder, børsnoterede virksomheder og statslige aktieselskaber. Det er frivilligt for virksomhederne, om de aktivt ønsker at arbejde med samfundsansvar og hvordan. Reglerne betyder dog, at de skal forklare og begrunde deres valg, også hvis de ikke har politikker for samfundsansvar. Fleksibiliteten bevirker, at redegørelsen er meget individuel, og konsekvensen er, at de nuværende redegørelser er vanskelige at anvende som

informationsgrundlag for investorer eller andre virksomheder, der ønsker at følge virksomheders arbejde med bæredygtighed.

Ovenstående tilgang bliver i disse år erstattet af en standardiseret, databaseret og digital tilgang, som er ført an af ny EU-lovgivning. Udarbejdelsen af obligatoriske europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering sker blandt andet med henblik på at sikre ensartethed på tværs af rapporteringerne. Standarderne skal udmønte oplysningskravene i bæredygtighedsdirektivet og sikre, at virksomhedernes bæredygtighedsrapportering er forståelig, relevant, repræsentativ, verificerbar, sammenlignelig og præsenteret på en troværdig måde. Standarderne skal således præcisere og udfylde indholdskravene i bæredygtighedsdirektivet og stille formatkrav til virksomhedernes rapportering om bæredygtighed. De europæiske standarder (ESRS) skal vedtages af Kommissionen som delegerede retsakter.

Standarderne for bæredygtighedsrapportering er direkte gældende i medlemsstaterne og skal ikke implementeres i årsregnskabsloven. Reglerne i bæredygtighedsdirektivet sætter rammerne for bæredygtighedsstandarderne.

Det foreslås, at rammerne for bæredygtighedsrapporteringen implementeres i overensstemmelse med gældende praksis for implementering af EU-lovgivning, således at de afspejles i lovforslagets § 99 a. Det sikrer så vidt muligt tillige, at rammerne for bæredygtighedsrapporteringen er gengivet i årsregnskabsloven.

Med bæredygtighedsdirektivet præciseres det dobbelte væsentlighedsprincip. En dobbelt væsentlighedsvurdering er en metode, virksomheden skal anvende til at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsforhold, og forstå, hvordan bæredygtighedsforhold påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Resultatet af virksomhedens dobbelte væsentlighedsvurdering er bestemmende for de oplysningskrav, som virksomheden skal medtage i sin bæredygtighedsrapportering ud fra de standarder for bæredygtighedsrapportering, som Kommissionen vedtager i form af delegerede retsakter.

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, vil medføre, at det bliver en pligt for virksomhederne at foretage en dobbelt væsentlighedsvurdering i overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet. Det indebærer, at de i deres rapportering skal medtage de oplysninger, der følger af deres dobbelte væsentlighedsvurdering, i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, vil endvidere i overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet medføre, at virksomhederne skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Kommissionen vedtager ikke-sektorspecifikke standarder, der gælder for alle store virksomheder inden for alle sektorer, sektorspecifikke standarder, SMV-standarder og standarder for tredjelandsvirksomheder. Ifølge bæredygtighedsdirektivet skal Kommissionen senest den 30. juni 2024 vedtage sektorspecifikke standarder og standarder for visse tredjelandsvirksomheder. Kommissionen har dog den 17. oktober 2023 fremsat et forslag, om at udskyde fristerne for Kommissionens vedtagelse af disse standarder med to år til 30. juni 2026. Forslaget behandles fortsat i EU. Kommissionen skal mindst hvert tredje år efter anvendelsesdatoen for standarderne revidere de delegerede retsakter med standarder for bæredygtighedsrapportering. Her skal Kommissionen ændre delegerede retsakter, hvor det er nødvendigt for at tage hensyn til den relevante udvikling, herunder udviklingen med hensyn til internationale standarder. I overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet videreføres de gældende regler i § 99 a, stk. 8, ikke. Standarderne for bæredygtighedsrapportering, som Kommissionen skal vedtage som delegerede retsakter, indebærer at alle omfattede europæiske virksomheder skal rapportere efter de samme standarder for bæredygtighedsrapportering, som skal tage hensyn til internationale standarder.

Det foreslås, at fastlæggelse af virksomhedernes pligt til at rapportere efter de til enhver tid gældende standarder for bæredygtighedsrapportering tilvejebringes ved at indføre bestemmelser, der direkte henviser til de delegerede retsakter, som løbende vedtages af Kommissionen, så behovet for løbende at ændre i årsregnskabsloven mindskes.

Det foreslås, at en virksomhed på samme måde som efter den gældende årsregnskabslov i særlige tilfælde kan udelade visse oplysninger i sin bæredygtighedsrapportering. Oplysninger kan udelades, hvis offentliggørelse af oplysningerne vil volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister.

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 99 a vil medføre, at der indføres nye bestemmelser, der afspejler rammerne for de omfattede virksomheders bæredygtighedsrapportering. Der indføres bestemmelser, hvorefter de oplysninger, som virksomheder skal medtage i deres bæredygtighedsrapportering, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter.

Endvidere vil den foreslåede ændring medføre, at der indføres en ny bestemmelse, hvorefter børsnoterede små og mellemstore virksomheder kan begrænse deres bæredygtighedsrapportering til at følge de særlige standarder, som Kommissionen vedtager for netop denne type virksomheder.

2.3. Offentliggørelse og tilgængelighed af oplysninger

2.3.1. Gældende ret

Det fremgår af årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, at virksomheden som udgangspunkt skal give redegørelsen for samfundsansvar i årsrapportens ledelsesberetning, og at redegørelsen er en del af virksomhedernes ledelsesberetning. Redegørelsen for samfundsansvar skal kunne adskilles fra de øvrige dele af ledelsesberetningen.

Efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 5, kan virksomhederne dog i stedet vælge at offentliggøre deres redegørelse for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside og så henvise hertil i ledelsesberetningen. Der er således fleksibilitet til at vælge placeringen af redegørelsen for samfundsansvar, så længe der er henvist hertil i ledelsesberetningen.

Erhvervsstyrelsen har med hjemmel i årsregnskabslovens § 99 a, stk. 9, i bekendtgørelse fastsat nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen i en supplerende beretning i årsrapporten og nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen på virksomhedens hjemmeside (redegørelsesbekendtgørelsen).

Virksomhedernes årsrapport, herunder redegørelsen for samfundsansvar, skal indberettes digitalt til Erhvervsstyrelsen. Det skal ske i XBRL- og PDF-format eller XHTML-format med inline XBRL-opmærkning. Konkret betyder det, at informationerne i årsrapporten opmærkes digitalt.

Hvis ledelsesberetningen eller en supplerende beretning indeholder en redegørelse for samfundsansvar, skal denne redegørelse opmærkes særskilt. Indeholder ledelsesberetningen i stedet henvisning til en hjemmeside, hvor redegørelsen er offentliggjort, skal internetadressen opmærkes.

De detaljerede regler om indberetning af regnskabsdokumenter findes i Erhvervsstyrelsens bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed (indsendelsesbekendtgørelsen). Erhvervsstyrelsen offentliggør regnskabsdokumenter i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR).

2.3.2. Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivet stiller krav om, at de omfattede virksomheder og modervirksomheder skal udarbejde deres ledelsesberetninger i det elektroniske rapporteringsformat, som følger af artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (ESEF-forordningen) med senere ændringer. De omfattede virksomheder og modervirksomheder forpligtes således til at udarbejde deres ledelsesberetninger i formatet XHTML (eXtensible HyperText Markup Language), som er et læsbart format, der kan åbnes med standard webbrowsere. Derudover stiller bæredygtighedsdirektivet krav om, at bæredygtighedsrapporteringen, herunder oplysningerne til offentliggørelse fastlagt i artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 (taksonomiforordningen) med senere ændringer, opmærkes i overensstemmelse med ESEF-forordningen. Det betyder konkret, at de pågældende oplysninger skal opmærkes ved hjælp af Inline XBRL (eXtensible Business Reporting Language), som gør de opmærkede oplysninger strukturerede og maskinlæsbare. Kombinationen af XHTML-formatet og opmærkning i Inline XBRL benyttes allerede af børsnoterede virksomheder i EU ifm. udarbejdelsen af årsrapporter og koncernregnskaber.

I bæredygtighedsdirektivets artikel 19a og 29a fremgår det, at bæredygtighedsoplysningerne tydeligt skal identificeres i et særskilt afsnit i ledelsesberetningen

EFRAG vil udarbejde anbefalinger til den maskinlæsbare struktur, der skal benyttes ifm. opmærkningen i inlineXBRL. Strukturen kaldes en taksonomi, og EFRAG vil udvikle en bæredygtigheds-taksonomi (Sustainability Reporting (SR) XBRL taxonomy), som indeholder en ESRS-taksonomi og en artikel 8 taksonomi, hvor hhv. indholdet af ESRS-standarderne og af taksonomiforordningen omsættes til en taksonomi, som er designet til, at virksomheder kan rapportere deres bæredygtighedsoplysninger i et struktureret, maskinlæsbart dataformat, der er nyttigt for brugerne af virksomheders bæredygtighedsoplysninger.

Herudover er Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) ansvarlig for at udarbejde en regulatorisk teknisk standard (RTS), hvor implementeringen af SR-taksonomien (timing og opmærkningsniveau) vil blive reguleret.

2.3.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der har i de seneste år været en betydelig stigning i efterspørgslen efter oplysninger om virksomheders bæredygtighed. Et ensartet grundlag for bæredygtighedsrapportering i form af standarder for bæredygtighedsrapportering vil føre til, at der gives relevante og tilstrækkelige oplysninger, der kan sammenlignes på tværs af virksomheder og på tværs af Europa.

Brugere af bæredygtighedsoplysninger forventer i stigende grad, at oplysningerne er søgbare, sammenlignelige og maskinlæsbare i digitale formater.

I medfør af årsregnskabslovens § 155 kan Erhvervsstyrelsen fastsætte regler om indsendelse af årsrapporter m.v. Reglerne om indsendelse er fastsat i bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen samt kommunikation i forbindelse hermed (indsendelsesbekendtgørelsen). Formatkrav m.v. vil således blive specificeret i denne bekendtgørelse og ikke direkte i årsregnskabsloven.

I direktivets artikel 19a og 29a fremgår det, at bæredygtighedsoplysningerne tydeligt skal identificeres

i et særskilt afsnit i ledelsesberetningen. Den foreslåede ordning i § 99 a indeholder derfor ikke en videreførelse af den nuværende § 99 a, stk. 5, i den gældende årsregnskabslov, hvor der er fleksibilitet ift. at placere redegørelsen for samfundsansvar i en supplerende beretning til årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside og så henvise hertil i ledelsesberetningen. På denne måde sikres det, at bæredygtighedsrapporteringen opmærkes som strukturerede data, hvilket ikke var tilfældet, hvis virksomheden f.eks. henviste til sin hjemmeside.

Digitaliseringen af bæredygtighedsrapporteringen vil ligeledes gøre det muligt at indsamle oplysningerne til det fælleseuropæiske adgangspunkt (European Single Acces Point – ESAP). ESAP indebærer, at virksomheder gennem eksisterende rapporteringsveje og registre vil skulle indsende visse oplysninger, som de relevante myndigheder derefter indsamler til brug for en offentlig digital fælleseuropæisk portal.

2.4. Erklæring om bæredygtighedsrapportering

2.4.1. Gældende ret

Revisor skal efter årsregnskabslovens § 135 revidere årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab og skal derudover afgive en udtalelse om ledelsesberetningen. Kravene til revisors udtalelse om ledelsesberetningen er fastsat i bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer, hvorefter revisor skal gennemlæse ledelsesberetningen og baseret på den udførte revision afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab og udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav, og hvorvidt revisor har fundet væsentlige fejl eller angivelser i ledelsesberetningen og i givet fald oplyse arten af de fejlagtige angivelser.

Revisor skal således foretage et såkaldt konsistenstjek af ledelsens redegørelse for samfundsansvar, da redegørelsen er en del ledelsesberetningen. Det gælder, uanset om redegørelsen er placeret i selve ledelsesberetningen, på virksomhedens hjemmeside eller i en supplerende beretning, som der henvises til i ledelsesberetningen.

Det er alene revisorer eller revisionsvirksomheder, der er registreret i Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, der kan udføre revision for en virksomhed, der er omfattet af krav om revision efter årsregnskabsloven. Det er således kun revisorer, som er godkendt i henhold til revisorloven, der kan afgive en udtalelse om ledelsesberetningen, herunder virksomhedens redegørelse om samfundsansvar efter årsregnskabslovens § 99 a.

Det er et krav for at blive godkendt og registreret som revisor, at pågældende har bestået en revisoreksamen. Rammerne for revisoreksamen fastsættes af Erhvervsstyrelsen efter reglerne i revisorlovens § 33. Reglerne fremgår af bekendtgørelse nr. 67 af 19. januar 2021 om eksamener mv. for godkendte revisorer. Af bekendtgørelsen fremgår bl.a., at Eksamensudvalget fastsætter nærmere retningslinjer for indholdet af og fremgangsmåden ved eksamenerne. Eksamensudvalget er nedsat af Revisorrådet, som er nedsat efter revisorlovens § 32 a. Revisorrådet rådgiver Erhvervsstyrelsen om generelle forhold i revisorlovgivningen. Det fremgår videre af eksamensbekendtgørelsen, at selve eksamen afholdes af FSR – danske revisorer. En godkendt revisor har endvidere efter lovens § 4 pligt til at deltage i efteruddannelse, der sikrer, at den pågældende revisor til stadighed opdaterer og vedligeholder sin teoretiske viden, sine faglige kvalifikationer og sin viden om kravene til offentlighedens tillidsrepræsentant på et tilstrækkeligt højt niveau. Erhvervsstyrelsen har fastsat de nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol heraf i bekendtgørelse nr. 856 af 21. august 2019 om obligatorisk efteruddannelse af godkendte revisorer.

En revisor, revisionsvirksomheden og andre personer i revisionsvirksomheden, der er knyttet til en opga-

ve eller kontrollerer dennes udførelse, skal ved udførelse af revisionsopgaver eller andre erklæringsopgaver med sikkerhed være uafhængig af den virksomhed, som opgaven vedrører, og må ikke være involveret i virksomhedens beslutningstagning. Reglerne om uafhængighed for revisorer følger af revisorlovens kapitel 4 og bekendtgørelse nr. 735 af 17. juni 2016 om godkendte revisorers og revisionsvirksomheders uafhængighed.

Revisorloven regulerer revisors afgivelse af erklæringer, herunder udtalelser om ledelsesberetninger, som ikke udelukkende er bestemt til hvervgiverens eget brug. Loven skelner mellem erklæringer med sikkerhed, som omfatter revisionsopgaver og andre erklæringsopgaver med sikkerhed, og andre erklæringer. Erhvervsstyrelsen har med hjemmel i lovens § 16, stk. 5, udstedt bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 om godkendte revisorers erklæringer. Erklæringer med sikkerhed er omfattet af hele revisorloven og af erklæringsbekendtgørelsen, mens andre erklæringer kun er omfattet af nogle få bestemmelser i loven og er ikke omfattet af erklæringsbekendtgørelsen. Der gælder flere krav til en revisionsopgave end til andre erklæringsopgaver med sikkerhed.

En erklæring med sikkerhed kan enten være med høj grad af sikkerhed eller med begrænset sikkerhed. En erklæring om revision kan kun afgives med høj grad af sikkerhed. Andre erklæringer indeholder ikke nogen samlet konklusion eller udtalelse om det emne, erklæringen vedrører.

Revisorer skal udføre erklæringsopgaver med sikkerhed i overensstemmelse med god revisorskik. Det betyder bl.a., at de internationale revisionsstandarder (ISA) og andre internationale erklæringsstandarder med sikkerhed (ISRE og ISAE) anvendes i Danmark, medmindre de er i konflikt med den danske revisorlovgivning.

Erhvervsstyrelsen har endvidere fastsat nærmere regler om tilrettelæggelsen af arbejdet i forbindelse med revisionsopgaver. Reglerne fremgår af bekendtgørelse nr. 734 af 17. juni 2016 om godkendte revisorers og revisionsvirksomheders tilrettelæggelse af arbejdet.

Det følger af revisorlovens § 19, at revisionspåtegningen eller anden erklæring med sikkerhed skal afgives af den eller de revisorer, der er valgt til at udføre opgaven, eller, hvor en revisionsvirksomhed er valgt, af den eller de revisorer, der har forestået og har det endelige ansvar for opgaven. Revisionspåtegninger på regnskaber må alene afgives sammen med andre godkendte revisorer.

Virksomheder af offentlig interesse, dvs. børsnoterede virksomheder, penge- og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber, skal efter revisorloven etablere et revisionsudvalg. Loven indeholder imidlertid adgang til at lade bestyrelsen varetage revisionsudvalgets funktioner. Endvidere er visse virksomheder fritaget fra reglerne om revisionsudvalg, f.eks. dattervirksomheder, hvis modervirksomheden er omfattet af kravene om etablering af revisionsudvalg. Revisionsudvalgets opgaver er som udgangspunkt ”at overvåge” eller ”at kontrollere og overvåge” en række forhold vedrørende regnskabsaflæggelsesprocessen og revisionen af regnskabet og rapporterer resultatet heraf til den samlede øverste ledelse i virksomheden. Minimumskravene til revisionsudvalgets opgaver fremgår af revisorlovens § 31, stk. 3, nr. 1-5. Revisionsudvalget udgør ikke en del af selskabets interne kontrolfunktion, men skal udøve en tilsynsfunktion som en del af virksomhedens overordnede governance. Revisionsudvalgets opgave vedrørende udvælgelse af og indstilling af revisor til valg kan uddelegeres til et eventuelt nomineringsudvalg.

Det fremgår af selskabslovens § 144, at er et kapitalselskab omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, eller generalforsamlingen i øvrigt beslutter, at selskabets årsregnskab skal revideres, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer samt eventuelle suppleanter for disse. Beslutning herom kan træffes med simpelt stemmeflertal. Det fremgår endvidere af selskabslovens § 146, at revisor kan afsættes af den, der har valgt revisor. Revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Der føres offentligt tilsyn m.v. med revisorer, og reglerne fremgår af revisorlovens kapitel 9. Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder, ligesom Erhvervsstyrelsen er ansvarlig for kvalitetskontrollen af revisorer og revisionsvirksomheder. Kvalitetskontrollen omfatter en vurdering af kvalitetsstyringssystemet samt udførelsen af og revisors uafhængighed i forbindelse med de opgaver, som revisor beskæftiger sig med. En revisionsvirksomhed og dens tilknyttede godkendte revisorer har pligt til at underkaste sig kvalitetskontrol. Endvidere kan Erhvervsstyrelsen iværksætte og gennemføre undersøgelser af bl.a. en revisor eller en revisionsvirksomhed. Erhvervsstyrelsen har efter revisorlovens § 43 nedsat et revisornævn, som kan behandle klager vedrørende revisorers og revisionsvirksomheders overtrædelse af de pligter, de er pålagt. Revisornævnet kan endvidere behandle klager vedrørende tilsidesættelse af de pligter i henhold til revisorforordningen eller revisordirektivet, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Revisornævnet kan som sanktion bl.a. tildele en advarsel, pålægge bøder, nedlægge midlertidigt forbud med udførelse af visse funktioner, eller frakende revisorer og revisionsvirksomheder godkendelsen.

2.4.2. Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivet stiller krav om, at bæredygtighedsrapporteringen fremadrettet skal indeholde en erklæring med begrænset sikkerhed.

Udgangspunktet i bæredygtighedsdirektivet er, at den revisor, der er valgt til at revidere regnskabet, skal afgive erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsdirektivet indeholder imidlertid en mulighed for at tillade, at erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen også kan afgives af en anden revisor end den, der reviderer regnskabet, eller at erklæringen om bæredygtighedsrapporteringen også kan afgives af en uafhængig akkrediteret erklæringsudbyder.

Efter bæredygtighedsdirektivet er det et krav, at revisor skal være godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering. Revisor, der godkendes som statsautoriserede revisorer den 1. januar 2026 eller senere skal bestå en eksamen i udførelse af erklæringsopgaver bæredygtighedsrapportering. Revisorer, der er godkendt som statsautoriserede revisorer inden den 1. januar 2026, skal kunne blive godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, hvis de tilegner sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering gennem efteruddannelse.

Bæredygtighedsdirektivet stiller en række krav til udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, der svarer til kravene til udførelse af en revisionsopgave. Det gælder krav til accept af opgaven, tilrettelæggelse af arbejdet, særlige krav til erklæringsopgaver om konsoliderede bæredygtighedsrapporteringer og krav til uafhængighed i forbindelse med opgaven. Der stilles desuden krav til indholdet af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Bæredygtighedsdirektivet bemyndiger Kommissionen til senest den 1. oktober 2026 at vedtage standarder for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering ved delegerede retsakter om de handlinger, revisor skal udføre som grundlag for konklusionerne i revisors erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Bæredygtighedsdirektivet medfører endvidere en udvidelse af opgaverne for revisionsudvalget i virksomheder af offentlige interesse, så overvågningsopgaverne m.v. udvides til også at omfatte virksomhedens bæredygtighedsrapportering og den revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapporteringen. Bæredygtighedsdirektivet indeholder en mulighed for at tillade, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrap-

portering, kan udføres af bestyrelsen eller tilsynsorganet som helhed eller af et særligt organ, der er oprettet af bestyrelsen eller tilsynsorganet.

Bæredygtighedsdirektivet indfører krav om, at de bestemmelser, der gælder for valg revisorer og revisionsvirksomheder til at revidere virksomhedens regnskab, også skal gælde for virksomhedens valg af revisorer og revisionsvirksomheder til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapporteringen. Derudover indføres krav om, at de bestemmelser, der gælder for revisorers og revisionsvirksomheders afskedigelse og fratræden i forbindelse med en revisionsopgave, også skal gælde for revisorers og revisionsvirksomheders afskedigelse og fratræden i forbindelse med en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

Desuden indebærer bæredygtighedsdirektivet, at tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder udvides til at omfatte revisors erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder bl.a. lovpligtig kvalitetskontrol, iværksættelse af undersøgelser og pålæggelse af sanktioner.

2.4.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4.3.1. Godkendelse til at afgive bæredygtighedsrapportering

Virksomhedernes bæredygtighedsrapportering skal fremover forsynes med en erklæring med begrænset sikkerhed for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og dermed behovene hos de tilsigtede brugere af oplysningerne. Der er tale om omfattende og vigtige nye rapporteringskrav, hvorfor der er behov for at sikre, at revisorerne er i besiddelse af de rette kompetencer til at udføre opgaven.

Bæredygtighedsdirektivet indeholder krav om, at revisorer skal bestå en særlig eksamen i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for at kunne afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering. Der gælder en undtagelse for revisorer, hvis godkendelse er opnået inden den 1. januar 2026, idet disse revisorer gennem efteruddannelse kan blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering ved at tilegne sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver herom.

Det foreslås, at kravet om den særlige eksamen i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering indsættes i revisorloven, men at de nærmere krav til eksamen, herunder indhold, form og varighed, fastsættes i bekendtgørelse om eksamener m.v. for godkendte revisorer (eksamensbekendtgørelsen). Det foreslås endvidere, at kravet om at blive godkendt til at afgive erklæringer for revisorer, der er godkendt som revisor inden den 1. januar 2026, indsættes i revisorloven, mens de nærmere krav til efteruddannelsen, herunder indhold og omfang, fastsættes i efteruddannelsesbekendtgørelsen.

2.4.3.2. Uafhængige udbydere af erklæringsydelser

Bæredygtighedsdirektivet indfører mulighed for, at medlemsstaterne kan tillade, at erklæringer om bæredygtighedsrapportering kan afgives af en uafhængig udbyder af erklæringsydelser.

En uafhængig udbyder af erklæringsydelser er i henhold til regnskabsdirektivet defineret som en »uafhængig udbyder af erklæringsydelser«, som et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i dette direktivs artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra aa. Den Danske Akkrediteringsfond (DANAK) er det nationale akkrediteringsorgan i henhold til forordning (EF) nr. 765/2008 og en uafhængig erklæringsudbyder vil således skulle akkrediteres af DANAK til at kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det er et krav, at lande, som har udnyttet optionen om at tillade, at uafhængige erklæringsudbydere kan

afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, fra den 6. januar 2027 også skal tillade, at uafhængige udbydere af erklæringsydelser etableret i en anden medlemsstat kan udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i det pågældende land.

Vælger en medlemsstat at udnytte optionen, som tillader at en uafhængig erklæringsudbyder kan afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, er det forudsat, at en uafhængig erklæringsudbyder er underlagt krav, der svarer til kravene i revisordirektivet for så vidt angår erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

I forbindelse med evaluering af revisorloven i 2021 blev det konstateret, at der er en stor koncentration på danske marked for revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Det vil sige børsnoterede virksomheder, penge- og realkreditinstitutter samt forsikringsselskaber. Det fremgår også af bæredygtighedsdirektivet, at der er en risiko for yderligere koncentration af revisionsmarkedet, som kan være en trussel for revisorernes uafhængighed og øge honorarerne, herunder for afgivelse af erklæring om bæredygtighed.

På denne baggrund henviser Erhvervsministeriet til, at virksomhederne bør tilbydes et bredere udvalg af udbydere af erklæringsydelser.

Der er imidlertid tale om et helt nyt marked, og der er derfor behov for en nærmere afklaring af kravene til akkreditering hos DANAK og fastlæggelse af de rammevilkår og krav, der skal gælde for de uafhængige erklæringsudbyderes adgang til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Erhvervsministeriet vil iværksætte det afklarende arbejde vedrørende etablering af en akkrediteringsordning, hvorefter uafhængige udbydere erklæringsydelser kan godkendes til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder hvorledes en sådan akkrediteringsordning vil kunne udmøntes. Erhvervsministeren vil herefter fremsætte lovforslag om udnyttelsen af ovenstående option, hvorefter erklæring om bæredygtighedsrapportering også vil kunne afgives af uafhængige udbydere af erklæringsydelser.

2.4.3.3. Udførelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering

Revisorloven regulerer andre erklæringer med sikkerhed end revision, men bæredygtighedsdirektivet stiller på visse områder højere krav til udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering end kravene i den gældende regulering. Det vurderes ikke, at der generelt er et behov for at ændre reglerne for udførelse af andre erklæringsopgaver med sikkerhed.

Det foreslås derfor, at der i revisorloven foretages de ændringer af reglerne, der er nødvendig, for at gennemføre kravene i bæredygtighedsdirektivet. De skærpede krav vil således kun gælde, når erklæringsopgaven med sikkerhed vedrører erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Ændringer i regler, der er fastsat i gældende bekendtgørelser udstedt i medfør af loven, foreslås ændre i de relevante bekendtgørelser.

Ændringerne vedrører primært reglerne om opgaveaccept, tilrettelæggelse af arbejdet, særlige krav til erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering på koncernniveau, revisors uafhængighed samt krav til indholdet af erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

2.4.3.4. Revisionsudvalgets overvågning m.v. af bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapportering

Revisionsudvalg i virksomheder af interesse for offentligheden spiller en afgørende rolle i udførelsen af lovpligtig revision af høj kvalitet. Bæredygtighedsdirektivet udvider revisionsudvalgets opgaver, så

de også omfatter overvågning m.v. af virksomhedens processer og procedurer for bæredygtighedsrapportering og overvågning af udførelsen af erklæringsopgaven. Bæredygtighedsdirektivet giver mulighed for at tillade, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering, kan udføres af bestyrelsen eller af det samlede øverste ledelsesorgan eller af et særligt organ, der er oprettet af det samlede øverste ledelsesorgan.

Bæredygtighedsrapportering adskiller sig væsentligt fra den finansielle rapportering. Virksomhederne bør derfor have mulighed for selv at tilrettelægge udførelsen af de nye opgaver på den for virksomheden mest optimale måde. Det foreslås derfor at udnytte denne option, så en virksomhed kan vælge at lade de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering, udføre af bestyrelsen eller af det samlede øverste ledelsesorgan eller af et særligt organ, der er oprettet af det samlede øverste ledelsesorgan.

2.4.3.5. Valg samt afskedigelse og fratræden af revisor til afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering

Bæredygtighedsdirektivet stiller krav om, at bestemmelserne om valg samt afskedigelse og fratræden af revisor til at udføre den lovpligtige revision også skal gælde i forhold til den revisor, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås, at der i selskabsloven, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om visse erhvervsdrivende virksomheder indsættes regler om valg samt afskedigelse og fratrædelse af den revisor, der skal afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Kravet vil kun gælde for virksomheder, der har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, der skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

2.4.3.6. Tilsyn med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

Bæredygtighedsdirektivet stiller krav om, at revisionsvirksomheder, der afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering, skal kontrolleres mindst hvert sjette år, og at de kontrollanter, der udfører kontrol med en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, har tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for bæredygtighedsrapportering og inden for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede ydelser. Det er efter bæredygtighedsdirektivet muligt at undtage fra den faglige uddannelse og erfaring frem til 31. december 2025.

De gældende krav til hyppigheden af kvalitetskontrol er alene baseret på størrelsen af de virksomheder, som revisionsvirksomheden reviderer. Det foreslås at ændre revisorloven, så kravet om kvalitetskontrol mindst hvert sjette år også vil gælde for revisionsvirksomheder, der afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det forventes, at de revisionsvirksomheder, der afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapporteringer, primært vil være revisionsvirksomheder, der er omfattet af kvalitetskontrol mindst hvert sjette år eller hyppigere.

Det foreslås at udnytte optionen til at undtage kontrollanterne fra kravene til faglig uddannelse m.v. inden for bæredygtighedsområdet frem til 31. december 2025. Herved sikres tilstrækkelig tid til, at kontrollanterne kan erhverve kompetencerne under hensyntagen til tilgængeligt kursusudbud m.v.

2.5. Bæredygtighedsrapportering vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse virksomheder og filialer

2.5.1. Gældende ret

Der findes i den gældende årsregnskabslov regler om, at virksomheder og filialer, hvis øverste modervirksomhed eller virksomhed er hjemmehørende uden for EU/EØS, årligt skal udarbejde en rapport om indkomstskatteoplysninger vedrørende den øverste modervirksomhed. Udover denne regulering, som omhandler offentliggørelse og rapportering af selskabsskatteoplysninger, findes der i den gældende årsregnskabslov ikke yderligere regulering, der omhandler rapportering og offentliggørelse af oplysninger vedrørende filialer eller virksomheder, som er etableret udenfor EU/EØS.

2.5.2. Bæredygtighedsdirektivet

Bæredygtighedsdirektivets bestemmelser om udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder, er rettet mod visse dattervirksomheder og filialer med hjemsted i EU, hvis øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS. Det følger derfor af bæredygtighedsdirektivet, at det er den pågældende dattervirksomheds eller filials ledelse, som har ansvar for afgivelsen af tredjelandsvirksomhedens bæredygtighedsrapport.

Kommissionen skal efter bæredygtighedsdirektivet fastsætte specifikke standarder for tredjelandsvirksomheder med erhvervsaktiviteter i EU. Tredjelandsvirksomheder vil gennem standarderne blive pålagt at fremlægge bæredygtighedsoplysninger ift. deres indvirkning på sociale forhold og miljøet, så de opererer på lige vilkår med europæiske virksomheder inden for EU.

2.5.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Tredjelandsvirksomheder, der har en betydelig aktivitet inden for EU bør også pålægges at fremlægge bæredygtighedsoplysninger, navnlig om deres indvirkning på sociale spørgsmål og miljøspørgsmål. Dette fremgår af bæredygtighedsdirektivets betragtning 20. Formålet er at sikre, at tredjelandsvirksomheder er ansvarlige for deres indvirkning på mennesker og miljø, og at der er lige vilkår for virksomheder, der opererer på det indre marked. Derfor bør tredjelandsvirksomheder i henhold til regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1, femte afsnit, der på koncernniveau i EU i de seneste to på hinanden følgende regnskabsår har en samlet nettoomsætning, der overstiger 150 mio. euro, og som har en eller flere dattervirksomheder eller filialer inden for EU/EØS, være omfattet af EU-kravene om bæredygtighedsrapportering.

Tredjelandsvirksomhedens datterselskaber skal efter forslaget være store eller børsnoterede datterselskaber i EU/EØS for at være omfattet af den foreslåede bestemmelse. I det omfang, den øverste tredjelandsmodervirksomhed, henholdsvis en tredjelandsvirksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i EU/EØS, ikke selv udarbejder en bæredygtighedsrapport, vil de omfattede filialer og dattervirksomheder i Danmark være ansvarlige for at udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsrapport på tredjelandsvirksomhedens, henholdsvis den øverste tredjelandsmodervirksomheds, vegne. Hvis den øverste tredjelandsmodervirksomhed, henholdsvis en tredjelandsvirksomhed, udarbejder en bæredygtighedsrapport, vil dattervirksomheden, henholdsvis filialen i Danmark, efter den foreslåede bestemmelse være forpligtet til at offentliggøre bæredygtighedsrapporten.

De bæredygtighedsrapporter, der udarbejdes efter de foreslåede bestemmelser, og som offentliggøres af en tredjelandsvirksomheds dattervirksomhed eller filial, skal være udarbejdet i overensstemmelse med standarder, der skal vedtages af Kommissionen senest den 30. juni 2024 igennem delegerede retsakter. Tredjelandsvirksomheden har også mulighed for at rapportere i henhold til standarder, der anses for at være ligeværdige i henhold til en gennemførelsesretsakt af Kommissionen, samt de ikke-sektorspecifikke standarder for bæredygtighedsrapportering, som vedtages af Kommissionen som delegerede retsakter.

For at sikre kvaliteten og pålideligheden af rapporteringen bør tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapportering offentliggøres sammen med en erklæring med sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen fra en person eller et firma, der er autoriseret til at afgive en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen, enten i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en medlemsstats nationale ret. Hvor der ikke afgives en sådan erklæring, skal tredjelandsvirksomhedens dattervirksomhed eller filial udstede en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke har afgivet den nødvendige erklæring.

Oplysningerne i rapporterne skal præsenteres ved hjælp af en fælles skabelon og i et elektronisk maskinlæsbart rapporteringsformat, som fastsættes af Kommissionen ved gennemførelsesretsakter. I betragtningerne til bæredygtighedsdirektivet fremhæves det, at data skal være sammenlignelige, og at Kommissionen ved fastlæggelse af skabelonen og rapporteringsformatet derfor bør tage hensyn til udviklingen af det fælles europæiske adgangspunkt ESAP. ESAP indebærer, at virksomheder gennem eksisterende rapporteringsveje og registre vil skulle indsende visse oplysninger, som de relevante myndigheder derefter indsamler til brug for en offentlig digital fælleseuropæisk portal.

Ifølge bæredygtighedsdirektivet skal bæredygtighedsrapporten være gratis tilgængelig for offentligheden via medlemsstaternes centrale registre eller handels- eller selskabsregistre eller alternativt på webstedet for tredjelandsvirksomhedens dattervirksomhed eller filial. Af hensyn til muligheden for at indsamle oplysningerne til en offentlig digital fælleseuropæisk portal og derigennem understøtte formålet om gennemsigtighed har Erhvervsministeriet valgt, at de omfattede virksomheder vil skulle indsende bæredygtighedsrapporten til Erhvervsstyrelsen. På den måde vil offentligheden få nem adgang til rapporterne og dermed et grundlag for sammenlignelighed på tværs af virksomheder.

2.6. Forhøjelse af størrelsesgrænser for balancesum og nettoomsætning

2.6.1. Gældende ret

Størrelsesgrænserne i § 7, stk. 2, fastlægger, hvilken regnskabsklasse de forskellige virksomheder i det mindste skal følge. Størrelsesgrænserne i § 22 a fastlægger afgrænsningen af mikrovirksomheder forstået som meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B. Størrelsesgrænserne omfatter balancesum, nettoomsætning og antal ansatte.

Små virksomheder er ifølge § 7, stk. 2, nr. 1, virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser: a) En balancesum på 44 mio. kr., b) en nettoomsætning på 89 mio. kr., og c) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 50.

Mellemstore virksomheder er ifølge § 7, stk. 2, nr. 2, virksomheder, der ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser: a) En balancesum på 156 mio. kr., b) en nettoomsætning på 313 mio. kr., og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.

Store virksomheder er virksomheder, der ikke er små eller mellemstore virksomheder.

Mikrovirksomheder er ifølge § 22 a, stk. 1, meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, der i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende kriterier: 1) En balancesum på 2.700.000 kr. 2) En nettoomsætning på 5.400.000 kr. 3) Et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 10.

Størrelsesgrænserne har betydning for hvilke krav, virksomheden skal leve op til i loven. Grænserne er senest blevet forhøjet i 2015.

2.6.2. Delegeret direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser

Kommissionens delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser har baggrund i inflationsmålinger, der viser en akkumuleret inflation på ca. 25 procent blandt medlemsstaterne for perioden år 2013 til år 2023. Efter regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 13, skal Kommissionen mindst hvert femte år revidere virkningerne af inflation og, hvor det er relevant gennem delegerede retsakter, jf. regnskabsdirektivets artikel 49, ændre tærskelværdierne for virksomhedskategorierne i direktivets artikel 3.

Kommissionens delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser reviderer således de monetære størrelseskriterier for fastlæggelse af en virksomheds størrelseskategori i regnskabsdirektivet for mikro-, små og mellemstore virksomheder med henblik på at tage højde for virkningen af inflation.

Af Kommissionens delegerede direktiv fremgår, at balancesummen for de små virksomheder hæves fra 6 mio. euro til 7,5 mio. euro, og at nettoomsætningen hæves fra 12 mio. euro til 15 mio. euro. Som konsekvens af den foreslåede forhøjelse af størrelsesgrænserne for de små virksomheder, indeholder det delegerede direktiv samtidig en forhøjelse af størrelsesgrænserne for små koncerner.

Derudover medfører Kommissionens delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, at balancesummen for mellemstore virksomheder hæves fra 20 mio. euro til 25 mio. euro, og at nettoomsætningen hæves fra 40 mio. euro til 50 mio. euro.

Endelig hæves balancesummen for mikrovirksomheder fra 0,35 mio. euro til 0,45 mio. euro, og at nettoomsætningen hæves fra 0,7 mio. euro til 0,9 mio. euro.

Ved omregning til national valuta er det efter regnskabsdirektivet tilladt at runde beløbene i euro for mikrovirksomheder og mellemstore virksomheder op eller ned med indtil 5 pct. til et helt beløb i national valuta.

Det fremgår af Kommissionens delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, at medlemsstaterne skal anvende de nye størrelsesgrænser senest fra regnskabsåret 2024 med mulighed for at vælge en tidligere anvendelse fra regnskabsåret 2023.

2.6.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Størrelsesgrænserne, der omfatter balancesum, nettoomsætning og antal ansatte, er afgørende for, hvilke krav der stilles til virksomhedernes regnskabsaflæggelse – jo større virksomhed, jo flere krav. Der er alene tale om forhøjelse af beløbsgrænserne, ikke af grænserne for antal ansatte.

Danmark har generelt tradition for at udnytte regnskabsdirektivets størrelsesgrænser for mikrovirksomheder, små virksomheder og mellemstore virksomheder, fuldt ud. Det nye delegerede direktiv giver mulighed for at hæve størrelsesgrænserne for disse virksomheder med ca. 25 procent i forhold til de nuværende beløbsgrænser.

Det foreslås, at mulighederne udnyttes fuldt ud. Det foreslås, at ændre § 7, stk. 2, nr. 1, således, at balancesummen for små virksomheder hæves fra 44 mio. kr. til 55 mio. kr., og nettoomsætning hæves fra 89 mio. kr. til 111 mio. kr. Som konsekvens af den foreslåede forhøjelse af størrelsesgrænserne for små virksomheder, foreslås samtidig en forhøjelse af størrelsesgrænserne for små koncerner. Den foreslåede ændring vil medføre, at flere koncerner vil blive små koncerner, og flere modervirksomheder vil dermed blive fritaget for pligten til at aflægge koncernregnskab.

Det foreslås, at balancesummen for mellemstore virksomheder i § 7, stk. 2, nr. 2, hæves fra 156 mio. kr. til 195 mio. kr., og nettoomsætning hæves fra 313 mio. kr. til 391 mio. kr.

I § 22 a, der vedrører mikrovirksomheder, foreslås det at hæve balancesummen fra 2,7 mio. kr. til 3,5 mio. kr. og nettoomsætningen fra 5,4 mio. kr. til 7 mio. kr.

Det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser giver mulighed for, at de nye størrelsesgrænser kan gælde allerede for regnskabsår, der starter 1. januar 2023 eller senere. Det foreslås, at virkningstidspunktet fastsættes ved at gøre brug af denne mulighed, så virkningstidspunkter bliver regnskabsår, der starter 1. januar 2023 eller senere.

2.7. Tilpasning af regler i den finansielle regulering

2.7.1. Gældende ret

Den finansielle regulering stiller i dag krav til en række virksomheder på det finansielle område om årsrapport og revision. De generelle regler om årsrapport og revision for finansielle virksomheder omfattet af bæredygtighedsdirektivet findes i henholdsvis lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023 med senere ændringer, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, jf. lov nr. 1155 af 8. juni 2021 med senere ændringer og lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livstidsforsikringsselskaber og skadeforsikringsselskaber m.v., jf. lov nr. 718 af 13. juni 2023 (lov om forsikringsvirksomhed) med senere ændringer. For ikke-finansielle virksomheder gælder årsregnskabslovens regler.

De gældende regler om aflæggelse af årsrapport samt revision fremgår af kapitel 13, i lov om finansiel virksomhed, kapitel 17, i lov om forsikringsvirksomhed samt kapitel 16, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

2.7.1.1. Revision af årsrapporten

Det følger af gældende lovgivning for finansielle virksomheder, at årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisorer. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. Kravet til revision af årsrapporten følger af § 193 i lov om finansiel virksomhed, § 154 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 187 i lov om forsikringsvirksomhed.

2.7.1.2. Regnskabsreglerne for finansielle virksomheder (finansiel og ikke-finansiel rapportering)

De generelle regler om årsrapport og revision for finansielle virksomheder er som nævnt fastsat ved lov. Finanstilsynet har i medfør af denne lovgivning bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler for indholdet i årsrapporten. For finansielle virksomheder, som er omfattet af bæredygtighedsdirektivet, er bemyndigelsen fastsat i § 196, i lov om finansiel virksomhed, § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 190, i lov om forsikringsvirksomhed.

Bemyndigelsen er udnyttet gennem Finanstilsynets udstedelse af bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. med senere ændringer og bekendtgørelse nr. 460 af 2. maj 2023 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (regnskabsbekendtgørelserne). Regnskabsbekendtgørelserne indeholder de detaljerede regler om årsrapporter og revision.

Det er national praksis, at mens de mere generelle regler for årsrapport og revision er fastsat i love, fastsættes de mere detaljerede regnskabsregler for finansielle virksomheder i bekendtgørelsesform. Dette

er begrundet i et ønske om at kunne tilpasse ændringer til nationale regnskabsregler på en smidig måde, og i et hensyn til regnskabsreglernes tekniske karakter, som gør det naturligt at samle disse bestemmelser i et selvstændigt regelsæt, jf. Folketingstidende 2002-03, tillæg A, L 176 som fremsat, side 4877.

Det følger af § 135 og § 135 b, i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., og § 142 og § 144, i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, at virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, eller virksomheder som på balancetidspunktet har et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 500 eller derover, og modervirksomheder, hvor koncernen som helhed har et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 500 eller derover samt virksomheder, der driver livsforsikringsvirksomhed, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar.

Virksomhedernes årsrapport, herunder redegørelsen for samfundsansvar, skal indberettes digitalt til Erhvervsstyrelsen. For finansielle virksomheder er regler for indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen fastsat i bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder (bekendtgørelse nr. 1538 af 17. december 2019), som for de virksomheder, der er omfattet af bæredygtighedsdirektivet er udstedt i medfør af § 195, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed.

2.7.1.3. Finanstilsynets regnskabskontrol

Finanstilsynets hjemmel til regnskabskontrol har baggrund i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF (gennemsigtighedsdirektivet). Efter artikel 24, stk. 1, pålægges en medlemsstats kompetente myndighed ansvar for at varetage de forpligtelser, der følger af gennemsigtighedsdirektivet. Det følger af artikel 24, stk. 4, litra h, at den kompetente myndighed skal have bemyndigelse til at undersøge, om de i direktivet nævnte oplysninger, er i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af oplysninger og træffe passende foranstaltninger, hvis dette ikke er tilfældet.

§ 213, i lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 41 af 13. januar 2023 med senere ændringer, fastlægger kravene for Finanstilsynets regnskabskontrol med finansielle oplysninger i års- og delårsrapporter for udstedere af omsættelige værdipapirer med hjemsted i Danmark, hvis de omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Union har indgået aftale med på det finansielle område. Formålet med regnskabskontrollen af års- og delårsrapporter er at bidrage til en konsekvent anvendelse af de relevante regnskabsregler og derved til gennemsigtigheden af den finansielle information, der er relevant for de beslutninger, som træffes af investorer og andre brugere af års- og delårsrapporter. Regnskabskontrollen bidrager dermed til at beskytte investorer og styrke markedstilliden, jf. Folketingstidende 2016-17, tillæg A, L 155 som fremsat, side 304.

Kravene til års- og delårsrapporter for udstedere registreret her i landet, som er omfattet af regnskabskontrollen i § 213, fremgår i dag af §§ 183-193, i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven, §§ 82-92, i lov om investeringsforeninger m.v., § 131, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 143 og §§ 146-154, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter samt § 178 og §§ 181-187, i lov om forsikringsvirksomhed.

Desuden fremgår kravene til års- og delårsrapporten af regler udstedt i medfør af § 196, i lov om finansiel virksomhed, § 95, i lov om investeringsforeninger m.v., § 131, i lov om forvaltere og alternative investeringsfonde m.v., § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 190, i lov om forsikringsvirksomhed. Det vil bl.a. sige, at Finanstilsynet kontrollerer, overholdelse af

regnskabsregler udstedt i medfør af § 196, i lov om finansiel virksomhed og fastsat ved bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014 om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. med senere ændringer og bekendtgørelse nr. 460 af 2. maj 2023 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (regnskabsbekendtgørelserne). Finanstilsynet fører tillige kontrol med overholdelse af finansielle oplysninger udarbejdet i henhold til internationale regnskabsstandarder i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder. Finanstilsynet kan i forbindelse med udøvelse af regnskabskontrollen udøve de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet. Det betyder, at Finanstilsynet kan yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

Kontrollen omfatter også reglerne for finansielle oplysninger i årsrapporter og delårsrapporter fra udstedere, der har Danmark som hjemland efter § 21, i lov om kapitalmarkeder, som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, som de pågældende udstedere er omfattet af. Reglerne sikrer, at der er de samme beføjelser for så vidt angår regnskabskontrollen, når denne omfatter udstedere fra lande uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område, som for de danske udstedere.

For udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og som ikke er omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder, fremgår kravene til års- og delårsrapporten af årsregnskabsloven.

For så vidt angår kontrol og håndhævelse af reglerne om finansielle oplysninger i års- og delårsrapporter fra udstedere omfattet af årsregnskabsloven, er Erhvervsstyrelsen udpeget til at træde i Finanstilsynets sted, jf. § 213, stk. 8, i lov om kapitalmarkeder. Det indebærer bl.a., at der er et samarbejde mellem Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen omkring regnskabskontrollen, og at sager om udstedere omfattet af årsregnskabsloven i tilfælde af væsentlige og principielle reaktioner forelægges Finanstilsynets bestyrelse.

Det følger af § 211, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynets bestyrelse indgår i tilsynet med regnskabskontrol efter § 213, stk. 1-5 og stk. 8, med den kompetence bestyrelsen er tillagt i medfør af § 345, i lov om finansiel virksomhed. Det betyder, at Finanstilsynets bestyrelse bl.a. skal træffe beslutning om reaktioner i sager af principiel karakter og træffe beslutning om at overgive sager til politimæssig efterforskning.

2.7.2. Bæredygtighedsdirektivet

Lovforslaget vil gennemføre Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering (bæredygtighedsdirektivet).

Direktivet fastsætter krav til virksomhedernes bæredygtighedsrapportering, som skal udarbejdes efter obligatoriske europæiske standarder, som vedtages af Kommissionen som delegerede retsakter.

Direktivets krav er de samme for hhv. finansielle virksomheder som ikke-finansielle virksomheder. Der henvises derfor til afsnittene 2.1.2 om anvendelsesområde, 2.2.2 om europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, 2.3.2 om offentliggørelse og tilgængelighed af oplysninger, 2.4.2 om erklæringer om bæredygtighedsrapportering og 2.5.2 om bæredygtighedsrapportering vedrørende tredjelandsvirksomheder, for en mere uddybende beskrivelse af bæredygtighedsdirektivets krav til finansielle virksomheder. Da reglerne om årsrapport og revision for finansielle virksomheder er fastsat særskilt i lovgivningen på det finansielle område, vil det være nødvendigt at foretage en særskilt implementering af bæredygtighedsdirektivet i denne lovgivning.

2.7.2.1. Revision af årsrapporter

Bæredygtighedsdirektivet stiller krav om, at revisor fremadrettet skal afgive en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen med begrænset sikkerhed, og at de omfattede virksomheder skal udarbejde deres ledelsesberetninger, herunder bæredygtighedsrapporteringen, i det elektroniske rapporteringsformat, som følger af Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 af 17. december 2018 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat (ESEF-forordningen). Erklæringen kan enten afgives af den samme revisor, som afgiver revisionspåtegningen, eller en særskilt revisor. Revisor skal være godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Der henvises til afsnit 2.3.2 om offentliggørelse og tilgængelighed af oplysninger, herunder det elektroniske format, og afsnit 2.4.2 om erklæringer om bæredygtighedsrapportering for en mere uddybende beskrivelse af bæredygtighedsdirektivets krav i forbindelse med revision af årsrapporten.

2.7.2.2. Regnskabsreglerne for finansielle virksomheder (finansiel og ikke-finansiel rapportering)

Bæredygtighedsdirektivet medfører en udvidelse af det eksisterende krav i regnskabsdirektivet om, at ledelsesberetningen skal suppleres med en redegørelse om samfundsansvar, herunder for finansielle virksomheder. Der henvises til afsnit 1 vedrørende det overordnede indhold af bæredygtighedsrapporteringen, afsnit 2.1.2 vedrørende anvendelsesområdet og afsnit 2.2.2 vedrørende bæredygtighedsstandarder.

2.7.2.3. Finanstilsynets regnskabskontrol

Med bæredygtighedsdirektivets artikel 2, nr. 2, litra b, som indsætter en ny artikel 4, stk. 5 i gennemsigtighedsdirektivet, bliver der indsat en henvisning til regnskabsdirektivets artikel 19, 19 a, 20 og 29 a, hvilket ændrer i reglerne for ikke-finansiel rapportering således, at der fremover skal rapporteres om bæredygtighedsrelateret information, navnlig for de større virksomheder og børsnoterede små- og mellemstore virksomheder (SMV'er). Bæredygtighedsdirektivet vil medføre en væsentlig forøgelse af kravene til de omfattede virksomheders rapportering om deres arbejde med bæredygtighed og grøn omstilling. De nye henvisninger indsat i gennemsigtighedsdirektivet medfører, at gennemsigtighedsdirektivets krav om myndighedskontrol fremadrettet også vil skulle vedrøre en virksomheds bæredygtighedsrapportering, som fremadrettet skal være på niveau med den finansielle rapportering.

Med bæredygtighedsdirektivet vil det blive et krav, at virksomheder, som er forpligtet til at rapportere om bæredygtighed efter regnskabsdirektivet, ligeledes skal rapportere om oplysninger i henhold til taksonomiforordningens artikel 8.

Bæredygtighedsdirektivet medfører, at bæredygtighedsrapporteringen som en del af årsrapporten skal indberettes i et særligt elektronisk rapporteringsformat samt opmærkes i et maskinlæsbart format. Bæredygtighedsdirektivet henviser i denne forbindelse til reglerne vedrørende de tekniske standardarder for rapporteringsformat og opmærkning, som følger af ESEF-forordningen.

2.7.3. Erhvervsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Bæredygtighedsdirektivet medfører en udvidelse af de eksisterende krav i regnskabsdirektivet om, at ledelsesberetningen skal suppleres med en redegørelse om samfundsansvar. Med bæredygtighedsdirektivet fastsættes krav om, at virksomhederne skal udarbejde bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsrapporteringen omfatter blandt andet detaljerede krav til virksomhedernes rapportering om menneske- og arbejdstagerrettigheder og andre sociale forhold samt klima og miljø. De omfattede virksomheder skal offentliggøre væsentligt udvidede og standardiserede oplysninger om en række bæredygtighedsforhold

i forhold til de krav, som virksomhederne i dag er underlagt efter direktivet for ikke-finansiel rapportering. Kravene til bæredygtighedsrapportering sigter mod at omfatte store virksomheder og koncerner samt små og mellemstore virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU, med undtagelse af mikrovirksomheder.

Som følge af bæredygtighedsdirektivet udvides anvendelsesområdet for omfattede virksomheder i regnskabsdirektivet til også at omfatte forsikringsselskaber i den i artikel 2, stk. 1, i Rådets direktiv 91/674/EØF anvendte betydning og kreditinstitutter, som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013, uanset deres retlige form, forudsat at der er tale om store virksomheder eller små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 1, litra a.

Alternative investeringsfonde (AIF'er) og UCITS er undtaget artikel 19a, 29a og 29d om bæredygtighedsrapportering, i medfør af artikel 1, stk. 4, i regnskabsdirektivet, jf. artikel 1, nr. 1 i bæredygtighedsdirektivet.

Som følge af de særlige regnskabsregler, der gælder for finansielle virksomheder, vil det være nødvendigt at implementere bæredygtighedsdirektivet særskilt for disse virksomheder. Den nationale praksis for implementering af regnskabsregler for finansielle virksomheder, hvorefter de mere generelle regler for årsrapport og revision fastsættes ved lov, mens de mere detaljerede regnskabsregler for finansielle virksomheder fastsættes i bekendtgørelsesform, bibeholdes. Dette vil sikre konsistens ved, at de mere detaljerede regnskabsregler for omfattede finansielle virksomheder findes samlet ét sted, dvs. i den relevante bekendtgørelse for den pågældende virksomhed, i overensstemmelse med gældende praksis på området. Regnskabsbekendtgørelserne indeholder i øvrigt i dag reglerne for redegørelse om samfundsansvar.

Lovforslaget fastsætter på denne baggrund de grundlæggende forpligtelser for finansielle virksomheder, som udspringer af bæredygtighedsdirektivet. Disse omfatter blandt andet krav om, at årsrapporten skal inkludere en eventuel bæredygtighedsrapportering, krav om at forsyne bæredygtighedsrapporteringen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering og krav til revisoren, som skal afgive denne erklæring. De omfatter også ledelsens ansvar for, at bæredygtighedsrapporteringen kan afgives tidsnok til rettidig godkendelse og indsendelse til Erhvervsstyrelsen, og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med gældende regler herom samt regler om bæredygtighedsrapporter for visse dattervirksomheder og filialer af virksomheder i tredjelande.

Det forventes, at Finanstilsynet i regnskabsbekendtgørelserne vil fastsætte de detaljerede regler om, hvilke virksomheder, der bliver omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering samt hvilke dattervirksomheder og filialer af virksomheder i tredjelande, som skal afgive bæredygtighedsrapport. De indholdsmæssige krav til bæredygtighedsrapporteringen og bæredygtighedsrapporten forventes tilsvarende fastsat i regnskabsbekendtgørelserne. Kravene forventes at svare til de krav, der gælder for ikke-finansielle virksomheder.

Efter bæredygtighedsdirektivet skal virksomhedernes bæredygtighedsrapportering fremover forsynes med en erklæring med begrænset sikkerhed. Dette krav skal sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og dermed behovene hos de tilsigtede brugere af oplysningerne.

Derfor foreslår Erhvervsministeriet at indføre en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og lov om forsikringsvirksomhed, der fastslår, at en virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Denne erklæring skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtig-

hedsrapportering. De nærmere krav til indholdet af erklæringer om bæredygtighedsrapportering vil blive fastsat i bekendtgørelsen om godkendte revisorers erklæringer (bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 med senere ændringer).

I medfør af blandt andet § 195, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, § 156, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 1, stk. 189, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed, kan Finanstilsynet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af årsrapporter og delårsrapporter til Erhvervsstyrelsen. Reglerne er fastsat i bekendtgørelse om indberetning til og offentliggørelse af årsrapporter m.v. i Erhvervsstyrelsen for virksomheder omfattet af regnskabsregler fastsat ved eller i henhold til lovgivningen for finansielle virksomheder (bekendtgørelse nr. 1538 af 17. december 2019). Det foreslås, at nye formatkrav m.v. som følge af bæredygtighedsdirektivet for indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen for finansielle virksomheder vil blive specificeret i bekendtgørelsen og ikke direkte i de finansielle sektorlove.

Tredjelandsvirksomheder, der har en betydelig aktivitet inden for EU/EØS, bør også pålægges at fremlægge bæredygtighedsoplysninger. Dette fremgår af bæredygtighedsdirektivets præambel i betragtning 20. I det omfang, den øverste tredjelandsmodervirksomhed, henholdsvis en tredjelandsvirksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i EU, ikke selv udarbejder en bæredygtighedsrapport, vil de omfattede filialer og dattervirksomheder i Danmark være ansvarlige for at udarbejde og offentliggøre en bæredygtighedsrapport på tredjelandsvirksomhedens, henholdsvis den øverste tredjelandsmodervirksomheds vegne. Udarbejder tredjelandsvirksomheden, henholdsvis den øverste tredjelandsmodervirksomhed en bæredygtighedsrapport vil dattervirksomheden eller filialen i Danmark, være forpligtet til at offentliggøre bæredygtighedsrapporten.

Erhvervsministeriet foreslår at indføre en bestemmelse i lov om finansiel virksomhed, lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og lov om forsikringsvirksomhed om, at dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i EU/EØS, skal indsende bæredygtighedsrapporten til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører. Hvis dattervirksomheden eller filialen ikke har fået stillet de nødvendige oplysninger til rådighed fra den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, skal virksomheden indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Hvor der ikke afgives en sådan erklæring, skal tredjelandsvirksomhedens dattervirksomhed eller filial udstede en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke har afgivet den nødvendige erklæring om bæredygtighedsrapportering. Erhvervsministeriet foreslår endvidere at indsætte en bemyndigelsesbestemmelse, så Finanstilsynet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om indsendelse og offentliggørelse af bæredygtighedsrapporter, og eventuelle erklæringer for de omfattede tredjelandsvirksomheder til Erhvervsstyrelsen. Bemyndigelsen forventes udnyttet i en bekendtgørelse.

Som følge af kravene om bæredygtighedsrapportering skal Finanstilsynets kontrolforpligtelse vedrørende regnskabskontrol udvides, så Finanstilsynet som kompetent myndighed vedrørende kontrol af virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, får hjemmelsgrundlag til også at udføre kontrol af ikke-finansielle oplysninger.

Derfor foreslår Erhvervsministeriet, at Finanstilsynets hjemmel til regnskabskontrol i § 213, i lov om kapitalmarkeder præciseres efter bæredygtighedsdirektivets ændringer i gennemsigtighedsdirektivet, såle-

des at det tydeliggøres, at Finanstilsynet med regnskabskontrollen påser overholdelsen af regler for såvel finansiel information som ikke-finansiel information.

Som følge af den foreslåede ændring af ordlyden i § 213, i lov om kapitalmarkeder for så vidt angår Finanstilsynets regnskabskontrol, foreslås det, at konsekvensrette § 344, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, § 161, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., § 155, stk. 1, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., § 230, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og § 262, i lov om forsikringsvirksomhed, så bestemmelserne både omfatter finansiel og ikke-finansiel information, jf. § 213, i lov om kapitalmarkeder.

3. Øvrige ændringer

Lovforslaget indeholder udover forslag til ændringer med baggrund i implementeringen af bæredygtighedsdirektivet også nogle øvrige tekniske ændringer.

Lovforslagets § 1 om ændring af årsregnskabsloven indeholder en række mindre fortrinsvis tekniske ændringer til årsregnskabslovens §§ 35 b, 41, 60, 64, 68, 77 c, 87 a, 98 c, 107 og 126.

Lovforslagets § 2 om ændring af revisorloven indeholder en række mindre fortrinsvis tekniske ændringer til revisorlovens §§ 1 a, 40 og 44 samt forslag til en ny § 47 d om offentliggørelse af kendelser fra Revisornævnet, hvor nævnet under en sags behandling træffer afgørelse om midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse.

4. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Erhvervsministeriet har foretaget en vurdering af de ligestillingsmæssige konsekvenser af lovforslaget om virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Med lovforslaget bliver der blandt andet stillet krav om, at virksomheders ledelsesberetning skal indeholde en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik i forbindelse med virksomhedens administrations-, ledelses- og tilsynsorganer for så vidt angår blandt andet køn.

Såfremt virksomheden ikke har politikker på området, skal redegørelsen indeholde en forklaring på, hvorfor det forholder sig således. Det forhold, at virksomhederne forpligtes til at forholde sig til, hvorvidt de har en mangfoldighedspolitik, kan have positive ligestillingsmæssige konsekvenser og derfor også bidrage positivt til opfyldelsen af verdensmål 5 om ligestilling mellem kønnene.

Lovforslaget vurderes hverken at medføre direkte eller indirekte ligestillingsmæssig diskrimination.

5. Konsekvenser for FN's verdensmål

Lovforslaget vurderes generelt at bidrage til opfyldelse af FN's verdensmål, da der skabes øget gennemsigtighed om virksomheders arbejde med bæredygtighed generelt, herunder menneske- og arbejdstagerrettigheder og andre sociale forhold samt klima og miljø.

Formålet med lovforslaget er – i overensstemmelse med bæredygtighedsdirektivet – at bæredygtighedsrapportering i europæiske virksomheder bedre kan bidrage til opnåelse af målene i den grønne europæiske pagt og FN's Verdensmål. Bæredygtighedsdirektivet og derigennem lovforslaget skal understøtte EU's arbejde med bæredygtig finansiering ved at sikre, at investorer, civilsamfundets aktører og andre interessenter kan få adgang til relevante, sammenlignelige og troværdige oplysninger om bæredygtighed.

Forslaget vurderes særligt at bidrage til opfyldelse af verdensmål nr. 12 om at sikre bæredygtige forbrugs- og produktionsformer, herunder navnlig delmål 12.6 om, at virksomheder, især store og transnationale virksomheder, skal opfordres til at benytte bæredygtig praksis og til at integrere oplysninger om bæredygtighed i deres rapporteringscyklus. Formålet med lovforslaget er netop at styrke rammerne for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering gennem standardiserede rapporteringskrav og krav om offentliggørelse i virksomhedernes ledelsesberetningen i årsrapporten. Det forhold, at virksomhederne med lovforslaget ligeledes forpligtes til at forholde sig til, hvorvidt de har en mangfoldighedspolitik, kan have positive ligestillingsmæssige konsekvenser og derfor også bidrage positivt til opfyldelsen af verdensmål 5 om ligestilling mellem kønnene.

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Bæredygtighedsdirektivets krav til digital indberetning af virksomhedernes bæredygtighedsoplysninger i ledelsesberetningen i virksomhedens årsrapport medfører et behov for ressourcer til nødvendig IT-udvikling og -drift i Erhvervsstyrelsens digitale regnskabsindberetningssystem.

Bæredygtighedsdirektivet vil medføre større ændringer af Erhvervsstyrelsens digitale regnskabsindberetningsløsning, idet den skal udvides, så det bliver muligt at modtage årsrapporter med de nye oplysningskrav i henhold til nye bæredygtigheds-taksonomier. Der vil fremover være tale om en årlig tilpasning af indberetningsløsningen.

De XBRL-taksonomier, som virksomhederne skal bruge til deres digitale indberetning af bæredygtighedsoplysningerne efter de obligatoriske standarder for bæredygtighedsrapportering, vil blive modtaget fra Kommissionen og skal derefter indarbejdes i det danske indberetningssystem.

Det vil ligeledes være nødvendigt at tilpasse og forbedre Erhvervsstyrelsens muligheder for dataudtræk i årsrapporterne.

Der er afsat 0,7 mio.kr. i 2023, 7,4 mio. kr. i 2024, 18,4 mio. kr. i 2025, 13 mio. kr. i 2026 og derefter varigt 4,6 mio. kr. til IT-udvikling og -drift i Erhvervsstyrelsens digitale regnskabsindberetningssystem.

For så vidt angår IT-udvikling og drift i Finanstilsynet er der afsat 0,4 mio. kr. i 2023, 1,4 mio. kr. i 2024, 3,9 mio. kr. i 2025, 4,5 mio. kr. i 2026 og derefter varigt 4,4 mio. kr. til denne opgave. Udgifter til kontrol af de børsnoterede virksomheders bæredygtighedsrapportering og tilsyn med revisorer vil – som i dag – gebyrfinansieres både i Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet.

De nye omfattende krav om bæredygtighedsrapportering stiller krav til myndighederne, da det er afgørende, at de danske virksomheder får den nødvendige vejledning, så de kan leve op til kravene om bæredygtighedsrapportering. Der er i alt afsat godt 40 mio. kr. til Erhvervsstyrelsens løsning af vejledningsopgaven til store ikke-børsnoterede virksomheder og øvrige it-opgaver mm. på finansloven for 2024 og i årene frem til og med 2027 til Erhvervsstyrelsen. Der er ikke afsat midler til Finanstilsynets løsning af denne opgave. På et aktstykke til finansloven for 2023 er der afsat 3 mio. kr. til Erhvervsstyrelsen til implementering af EU's nye bæredygtighedsrapporteringskrav.

Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.

De syv principper for digitaliseringsklar lovgivning er vurderet nedenfor.

Princip 1: Lovforslaget følger princippet om enkle og klare regler, idet reglerne vil blive udformet på en entydig og konsistent måde.

Princip 2: Lovforslaget understøtter digital kommunikation, idet virksomhedernes bæredygtighedsrappor-

tering skal opmærkes digitalt og indberettes digitalt til Erhvervsstyrelsen via styrelsens regnskabsindberetningsløsning.

Princip 3: Lovforslaget vil som udgangspunkt understøtte princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling. Da lovforslaget stiller krav om, at virksomhedernes bæredygtighedsrapportering skal opmærkes digitalt og indberettes digitalt til Erhvervsstyrelsen, vil det være muligt at understøtte en risikobaseret kontrol med virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

Princip 4: Lovforslaget understøtter princippet om sammenhæng på tværs – ensartede begreber og genbrug af data, idet der med lovforslaget vil blive taget udgangspunkt i begreber og definitioner, der allerede følger af årsregnskabsloven, revisorloven og anden lovgivning, der omfattes af lovforslaget. Der skal indberettes standardiserede digitale data til Erhvervsstyrelsen til gavn for investorer, civilsamfundets aktører og andre interessenter. Erhvervsstyrelsen offentliggør i Det Centrale Virksomhedsregister (CVR) regnskabsdokumenter, herunder de bæredygtighedsoplysninger, der følger af lovforslaget.

Princip 5: Lovforslaget understøtter princippet om tryg og sikker datahåndtering som en naturlig følge af, at datasikkerhed prioriteres højt af myndighederne.

Princip 6: Lovforslaget understøtter princippet om anvendelse af eksisterende offentlig infrastruktur, idet indberetning af virksomhedernes bæredygtighedsoplysninger til Erhvervsstyrelsen vil indgå i den regnskabsindberetningsløsning, som allerede finder anvendelse for virksomhederne. Lovforslagets krav til offentliggørelse af oplysninger om, hvorvidt en revisor er godkendt til at afgive erklæringer om virksomheders bæredygtighedsrapportering, vil blive tilvejebragt via Erhvervsstyrelsens eksisterende register over godkendte revisorer og godkendte revisionsvirksomheder. Registeret er integreret i CVR-registeret.

Princip 7: Lovforslaget understøtter princippet om forebyggelse af snyd og fejl, da der via den digitale indberetning af bæredygtighedsoplysninger vil være mulighed for at understøtte en risikobaseret kontrol med virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Erhvervsstyrelsens opgørelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser viser, at bæredygtighedsdirektivet medfører store omkostninger for dansk erhvervsliv. Implementeringen af direktivet i dansk ret vurderes at medføre ca. 6 mia. kr. i omstillingsomkostninger i forbindelse med, at virksomhederne omstiller sig til at efterleve reguleringen første gang og herefter ca. 5 mia. kr. årligt i løbende omkostninger for dansk erhvervsliv. Derudover vil bæredygtighedsdirektivet ift. taksonomiforordningen udløse konsekvenser for erhvervslivet for ca. 4,8 mia. kr. i omstillingsomkostninger og ca. 2,5 mia. kr. årligt i løbende omkostninger, *jf. tabel 1*.

De standarder, som virksomhederne skal rapportere efter, genererer de fleste erhvervsøkonomiske byrder, da de fastsætter de oplysninger (for eksempel i forhold til miljø og klima), som virksomhederne skal rapportere om. De høje omstillingsomkostninger skyldes, at virksomhederne skal investere i at omstille deres medarbejderes kompetencer og virksomhedens arbejdsgange samt i nye IT-systemer for at sikre, at virksomheden kan rapportere efter de kommende regler. De høje løbende omkostninger skyldes blandt andet, at virksomhederne løbende skal indhente oplysninger fra egne systemer, datterselskaber og værdikæden samt håndtere og bearbejde disse oplysninger.

Tabel 1
Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Mio. kr. (2023-pl)	Omstillingsomkostninger	Løbende omkostninger (årligt)
Bæredygtighedsdirektivet		
Omkostninger som følger af bæredygtighedsdirektivet samt de ikke-sektorspecifikke standarder	5.984	5.081
- Heraf finansielle virksomheder	*228*	*164*
- Heraf ikke-finansielle virksomheder	*5.756*	*4.917*
Omkostninger som følger af bæredygtighedsdirektivet, specifikt for revisorer	1	9
Lettelser som følger forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet*	-	-4
Total (direkte)	**5.985**	**5.086**
Taksonomiforordningen		
Taksonomiforordningen	4.767	2.462
Anm. Tallene er beregnet ud fra virksomhedspopulationen i de omfattede regnskabsklasser i regnskabsåret 2022. Det har ikke været muligt at indregne omkostninger til dataindhentning/behandling for ca. 50 direkte omfattede børsnoterede SMV'er. Det bliver muligt, når SMV-standarden vedtages af Kommissionen.		
*Med bæredygtighedsdirektivet implementeres samtidig forhøjede størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet, som betyder, at flere virksomheder ændrer regnskabsklasse og derved skal rapportere efter mindre omfattende regnskabskrav, herunder ift. bæredygtighedsdirektivet. Forhøjelserne forventes at reducere de løbende omkostninger for erhvervslivet med ca. 4 mio. kr. årligt.		
Kilde: Erhvervsministeriet og Erhvervsstyrelsen		

Det forventes, at virksomheder i de omfattede virksomheders leverandørkæder (herunder et stort antal SMV'er) også vil blive påvirket af bæredygtighedsdirektivet, da de skal levere oplysninger til de omfattede virksomheders rapportering. Forventningen er, at denne effekt vil være væsentlig for de berørte virksomheder, men det er endnu ikke muligt at estimere disse konsekvenser. Dette forventes først muligt, når Kommissionen forventeligt medio 2024 vedtager SMV-standarder for de omfattede børsnoterede SMV'er, som sætter rammen for, hvilke krav der vil blive stillet ned i leverandørkæderne.

Forhøjelserne af størrelsesgrænserne i lovforslaget betyder, at flere virksomheder bliver omfattet af lempeligere regnskabs- og revisionskrav. Erhvervsstyrelsen har vurderet, at de forhøjede størrelsesgrænser – og hermed ændrede fordelinger af virksomhedspopulationen på regnskabsklasser – vil give lettelser for erhvervslivet på ca. 4,0 mio. kr. årligt.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

9. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget indfører krav om, at de omfattede virksomheder skal rapportere oplysninger om bæredygtighed efter europæiske standarder.

Oplysninger om bæredygtighed i forslaget omfatter blandt andet oplysninger om virksomhedens indvirkning på miljøforhold, herunder klimaet. Virksomhedernes rapportering skal følge europæiske standarder, hvorefter både kvalitative og kvantitative oplysninger skal beskrives og offentliggøres. Blandt de op-

lysninger om klimaforhold, som virksomhederne skal fremlægge, er oplysninger om modvirkning af klimaændringer og tilpasning til klimaændringer, herunder virksomhedernes CO2-udledning. Lovforslaget forventes indirekte at medføre positive klimakonsekvenser, idet det vil skabe gennemsigtighed om virksomheders bæredygtighedsoplysninger, således at det vil blive lettere at foretage grønne investeringer. Lovforslaget forventes ikke i sig selv at medføre CO2-besparelser.

10. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget indfører krav om, at de omfattede virksomheder skal rapportere oplysninger om bæredygtighed efter europæiske standarder.

Oplysningerne om bæredygtighed omfatter blandt andet oplysninger om virksomhedens indvirkning på miljøforhold, herunder biodiversitet. Virksomhedernes rapportering om bæredygtighed skal følge europæiske standarder, hvorefter både kvalitative og kvantitative oplysninger skal beskrives og offentliggøres. Blandt de oplysninger om miljø og naturmæssige forhold, som virksomhederne skal fremlægge, er oplysninger om brug af vandressourcer, cirkulær økonomi, forurening og biodiversitet. Lovforslaget forventes indirekte at medføre positive miljø- og naturmæssige konsekvenser, idet det vil skabe gennemsigtighed om virksomheders bæredygtighedsoplysninger, således at det vil blive lettere at foretage grønne investeringer.

11. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU/2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, og for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15. Bæredygtighedsdirektivet skal være implementeret i Danmark senest 6. juli 2024.

Bæredygtighedsdirektivet forpligter store virksomheder og børsnoterede SMV'er, bortset fra mikrovirksomheder, omfattet af årsregnskabsloven – samt visse finansielle virksomheder – til at rapportere om og offentliggøre deres arbejde med bæredygtighed efter obligatoriske standarder, som fastsættes af EU. Visse tredjelandsvirksomheder med væsentlig aktivitet i EU omfattes også. Bæredygtighedsrapporteringen, som skal placeres i ledelsesberetningen i årsrapporten, skal indeholde en revisorerklæring og offentliggøres i et digitalt format.

Europa-Parlamentet og Rådet har vedtaget bæredygtighedsdirektivet under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 50 og 114.

Derudover gennemfører lovforslaget Kommissionens delegeret direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, EU-Tidende, L af 21. december 2023 af 21. december 2023. Direktivets bestemmelser finder anvendelse for virksomhedernes regnskabsår fra 1. januar 2023.

I henhold til regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 13, skal Kommissionen mindst hvert femte år revidere og, hvis relevant, ændre de størrelsesgrænser, der er omhandlet i regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 1-7, på baggrund af inflation, ved hjælp af delegerede retsakter.

Ved udarbejdelsen af lovforslaget er de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering vurderet.

Ifølge princip 1 bør den nationale regulering som udgangspunkt ikke gå videre end minimumskravene i EU-reguleringen.

EU's regnskabsdirektiv, som bæredygtighedsdirektivet blandt andet er en ændring til, er implementeret i årsregnskabsloven. Årsregnskabslovens anvendelsesområde går videre end direktivets anvendelsesområde, idet flere virksomhedsformer er omfattet, herunder erhvervsdrivende fonde og visse virksomheder med begrænset ansvar, som er særlige danske virksomhedsformer og visse statslige aktieselskaber. Reglerne om bæredygtighedsrapportering, der gennemfører ændringer til regnskabsdirektivet, vil følge årsregnskabslovens anvendelsesområde. Det er vurderingen, at implementering herigennem sikrer, at disse særlige danske virksomhedsformer og koncernkonstruktioner ikke falder uden for reglerne imod direktivets hensigt. Dette skal også ses i lyset af den store betydning erhvervsdrivende fonde og andelsselskaber har i det danske samfund, herunder at mange af Danmarks største virksomheder enten drives i disse virksomhedsformer eller er kontrolleret af dem.

Implementeringen vurderes ikke at være i strid med de øvrige fire principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

12. Hørte organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 13. oktober 2023 til den 24. november 2023 været sendt i høring hos følgende organisationer m.v.:

92-gruppen, Aarhus BSS, Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International Danmark, Akademikernes Centralorganisation, Aktive Ejere (Danish Venture Capital and Private Equity Association), Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedets Tillægs Pension (ATP), Bryggeriforeningen, Bureau Veritas, Centralorganisationens Fællesudvalg, CEPOS, Cereda,, Certificerende Organers Forum (COF), CONCITO, Copenhagen Business School , CSR Forum, DANAK, Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Nationalbank, Danmarks Restauranter og Cafeer, Danmarks Skibskredit A/S, Danmarks Statistik, Danmarks Tekniske Universitet, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Initiativ for Etisk Handel, Dansk Investor Relations Forening – DIRF, Dansk Standard, Dansk Iværksætterforening, Dansk Mode & Textil, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Forsikringsfunktionærers Landsforening, Danske Maritime, Danske Rederier, Danske Regioner, De Samvirkende Købmænd, Den Danske Aktuarforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Finansanalytikerforening, Den Danske Fondsmæglerforening, Det Kooperative Fællesforbund, Det Nationale Netværk af Virksomhedsledere. Det Økonomiske Råds Sekretariat, EG Eksportkreditfonden, Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Finansforeningen, Finansforbundet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, First North, Folkekirkens Nødhjælp, Forbrugerrådet, Force Technology, Foreningen af Interne revisorer, FSR – danske revisorer, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, Garantifonden for indskydere og investorer, Green Power Denmark, Grønlands Selvstyre, HK, IDA - Ingeniørforeningen i Danmark, Institut for Menneskerettigheder, IT-branchen, IT-Universitetet, Komiteen for god Selskabsledelse, Komiteen for god Fondsledelse, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomstansatte, Kommunekredit, Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kuratorforeningen, Københavns Universitet, Landbrug og Fødevarer, Landsdækkende Banker, Landsorganisationen i Danmark, Ledernes Hovedorganisation, Liberale Erhvervs Råd, Lokale Pengeinstitutter, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Mellemfolkeligt Samvirke, Miljømærkning Danmark, OXFAM IBIS, Red Barnet, Rigsombuddet på Færøerne, Roskilde Universitetscenter, Rådet for bæredygtigt byggeri, SEGES, SMV Danmark, Syddansk Universitet, Telekommunikationsindustrien i Danmark, UN Global Compact, Uttanríkis- og vinnumálaráðið, Verdens Sko-

ve, Virksomhedsforum for Socialt Ansvar, Værdipapircentralen, WWF, Aalborg Universitet og Aarhus Universitet.

13. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget har ingen økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner.	Der er afsat 0,7 mio.kr. i 2023, 7,4 mio. kr. i 2024, 18,4 mio. kr. i 2025, 13 mio. kr. i 2026 og derefter varigt 4,6 mio. kr. til IT-udvikling og -drift i Erhvervsstyrelsens digitale regnskabsindberetningssystem. For så vidt angår IT-udvikling og drift i Finanstilsynet er der afsat 0,4 mio. kr. i 2023, 1,4 mio. kr. i 2024, 3,9 mio. kr. i 2025, 4,5 mio. kr. i 2026 og derefter varigt 4,4 mio. kr. til denne opgave. Udgifter til kontrol af de børsnoterede virksomheders bæredygtighedsrapportering og tilsyn med revisorer vil – som i dag – gebyrfinansieres både i Erhvervsstyrelsen og Finanstilsynet. Der er i alt afsat godt 40 mio. kr. til Erhvervsstyrelsens løsning af vejledningsopgaven til store ikke-børsnoterede virksomheder og øvrige it-opgaver mm. på finansloven for 2024 og i årene frem til og med 2027 til Erhvervsstyrelsen. Der er ikke afsat midler til Finanstilsynets løsning af denne opgave. På et aktstykke til finansloven for 2023 er der afsat 3 mio. kr. til Erhvervsstyrelsen til implementering af EU's nye bæredygtighedsrapporteringskrav.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Lovforslaget følger de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning.	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet m.v.	For at finansiering og investeringer kan blive målrettet reelt bæredygtige virksomheder og projekter er det nødvendigt, at bæredygtige virksomheder kan identificeres på baggrund af specifikke data. Standardiserede bæredygtighedsdata giver øgede muligheder for at gøre op med greenwashing, for at sammenligne virksomheder på tværs ift. bæredygtighed og give virksomheder, der går forrest, en konkurrencefordel.	Erhvervsstyrelsens opgørelse af de erhvervsøkonomiske konsekvenser viser, at bæredygtighedsdirektivet medfører store omkostninger for dansk erhvervsliv. Implementeringen af direktivet i dansk ret vurderes at medføre ca. 6 mia. kr. i omstillingsomkostninger i forbindelse med, at virksomhederne omstiller sig til at efterleve reguleringen første gang og herefter ca. 5 mia. kr. årligt i løbende omkostninger for dansk erhvervsliv. Derudover vil bæredygtighedsdirektivet ift. taksonomiforordningen udløse konsekvenser for erhvervslivet for ca. 4,8 mia. kr. i omstillingsomkostninger og ca. 2,5 mia. kr. årligt i løbende omkostninger.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.	Ingen	De standarder, som virksomhederne skal rapportere efter, genererer de fleste erhvervsøkonomiske byrder, da de fastsætter de oplysninger (for eksempel i forhold til miljø og klima), som virksomhederne skal rapportere om. De høje omstillingsomkostninger skyldes, at virksomhederne skal investere i at omstille deres medarbejderes kompetencer og virksomhedens arbejdsgange samt i nye IT-systemer for at sikre, at virksomheden kan rapportere efter de kommende regler. De høje løbende omkostninger skyldes blandt andet, at virksomhederne løbende skal indhente oplysninger fra egne systemer, datterselskaber og værdikæden samt håndtere og bearbejde disse oplysninger.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Lovforslaget forventes indirekte at medføre positive klimakonsekvenser, idet det vil skabe gennemsigtighed om virksomheders bæredygtighedsoplysninger, således at det vil blive lettere at foretage grønne investeringer. Lovforslaget forventes ikke i sig selv at medføre CO_2-besparelser.	Ingen

Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Lovforslaget forventes indirekte at medføre positive miljø- og naturmæssige konsekvenser, idet det vil skabe gennemsigtighed om virksomheders bæredygtighedsoplysninger, således at det vil blive lettere at foretage grønne investeringer.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv EU/2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU, og for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15. Bæredygtighedsdirektivet skal være implementeret i Danmark senest 6. juli 2024. Lovforslaget gennemfører også Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, EU-Tidende, L af 21. december 2023. Direktivets bestemmelser finder anvendelse for virksomhedernes regnskabsår fra 1. januar 2023.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU regulering (der i relevant omfang også gælder ved implementering af ikke-erhvervsrettet EU regulering) (sæt X)	Ja EU's regnskabsdirektiv, som bæredygtighedsdirektivet blandt andet er en ændring til, er implementeret i årsregnskabsloven. Årsregnskabslovens anvendelsesområde går videre end direktivets anvendelsesområde, idet flere virksomhedsformer er omfattet, herunder erhvervsdrivende fonde og visse virksomheder med begrænset ansvar, som er særlige danske virksomhedsformer, og visse statslige aktieselskaber. Reglerne om bæredygtighedsrapportering, der gennemfører ændringer til regnskabsdirektivet, vil følge årsregnskabslovens anvendelsesområde. Det er vurderingen, at implementering herigennem sikrer, at disse særlige danske virksomhedsformer og koncernkonstruktioner ikke falder uden for reglerne imod direktivets hensigt. Dette skal også ses i lyset af den store betydning erhvervsdrivende fonde og andelsselskaber har i det danske samfund, herunder at mange af Danmarks største virksomheder enten drives i disse virksomhedsformer eller er kontrolleret af dem.	Nej Implementeringen vurderes ikke at være i strid med de øvrige fire principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås i *fodnoten* til årsregnskabslovens titel at ændre »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1.« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, EU-Tidende, L af 21. december 2023.

Den ændrede affattelse medfører, at fodnoten vil indeholde en opdateret oversigt over gældende EU-forskrifter, som udgør årsregnskabslovens EU-retlige baggrund.

Til nr. 2

Årsregnskabslovens § 7, stk. 2, angiver størrelsesgrænserne for regnskabsklasserne i årsregnskabsloven. I henhold til bestemmelsen afgrænses regnskabsklasse B (små virksomheder) og regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) af beløbsgrænser for nettoomsætning henholdsvis balancesum samt af en størrelsesgrænse for det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret.

De gældende beløbsgrænser for regnskabsklasse B (små virksomheder) følger af bestemmelsens nr. 1, litra a og b, hvorefter beløbsgrænsen for balancesummen fastsættes til 44 mio. kr., og for nettoomsætningen til 89 mio. kr.

Det foreslås i *§ 7, stk. 2, nr. 1, litra a,* at ændre »44 mio. kr.« til »55 mio. kr.« og i *litra b,* at ændre, »89 mio. kr.« til »111 mio. kr.«

Forslaget skal ses i lyset af artikel 1, nr. 2, litra a i det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, der ændrer regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 2, litra a (balancesum) og b (nettoomsætning), hvorefter beløbsgrænserne for små virksomheder forhøjes således, at beløbsgrænserne ikke må overstige henholdsvis en balancesum på 5 mio. euro og en nettoomsætning på 10 mio. euro. Ifølge artikel 1, nr. 2, litra b i det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, der ændrer regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 2, 2. afsnit, må medlemsstaterne fastsætte højere beløbsgrænser, idet disse dog ikke må overskride 7.500.000 euro, for så vidt angår balancesummen, og 15.000.000 euro, for så vidt angår nettoomsætningen.

Den forslåede bestemmelse vil medføre, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for små virksomheder udnyttes fuldt ud, så muligheden i regnskabsdirektivet for at runde de angivne beløb i euro op med indtil 5 procent udnyttes, idet det dog foreslås, at beløbsgrænserne som hidtil angives i hele millionbeløb. Omregningskursen er kurs 7,4558, jf. Den Europæiske Unions Tidende af den 21. december 2023.

Det foreslåede § 7, stk. 2, nr. 1, litra a og b vil medføre, at beløbsgrænserne for årsregnskabslovens regnskabsklasse B (små virksomheder) vil blive forhøjet, så tærskelværdien for balancesummen vil blive 55 mio. kr. og for nettoomsætningen vil blive 111 mio. kr. Årsregnskabslovens regnskabsklasser har betydning for, hvilke krav en virksomhed skal leve op til ved udarbejdelse af årsrapporten.

I lyset af den foreslåede forhøjelse af beløbsgrænserne for små virksomheder foreslås en tilsvarende forhøjelse af beløbsgrænserne for små koncerner, der kan undlade at udarbejde koncernregnskab, jf. lovforslagets § 1, nr. 30.

Til nr. 3

Årsregnskabslovens § 7, stk. 2 angiver størrelsesgrænserne for regnskabsklasserne i årsregnskabsloven. I henhold til bestemmelsen afgrænses regnskabsklasse B (små virksomheder) og regnskabsklasse C (mellemstore og store virksomheder) af beløbsgrænser for nettoomsætning henholdsvis balancesum samt af en størrelsesgrænse for det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret.

De gældende beløbsgrænser for regnskabsklasse C (mellemstore virksomheder) følger af bestemmelsens nr. 2, litra a og b, hvorefter beløbsgrænsen for balancesummen fastsættes til 156 mio. kr., og for nettoomsætningen til 313 mio. kr.

Det foreslås i *§ 7, stk. 2, nr. 2, litra a* og *b,* at ændre

i *litra a* »156 mio. kr.« til »195 mio. kr.«, og i *litra b* forhøjes beløbsgrænsen for nettoomsætningen fra de nuværende »313 mio. kr.« til »391 mio. kr.«

Forslaget skal ses i lyset af artikel 1, nr. 3 i det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, der ændrer regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 3, litra a (balancesum) og b (nettoomsætning), hvorefter beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder, der ikke er små virksomheder, forhøjes således, at beløbsgrænserne ikke må overstige henholdsvis en balancesum på 25.000.000 euro og en nettoomsætning på 50.000.000 euro. Ifølge gældende artikel 3, stk. 9, 2. afsnit, i regnskabsdirektivet, må medlemsstater, der ikke har indført euroen, ved omregning til nationale valutaer runde op eller ned med 5 procent. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 for yderligere baggrund til delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser.

Den forslåede bestemmelse vil medføre, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for mellemstore virksomheder udnyttes fuldt ud, så muligheden i regnskabsdirektivet for at runde de angivne beløb i euro op med indtil 5 procent udnyttes. Omregningskursen er kurs 7,4558, jf. Den Europæiske Unions Tidende af den 21. december 2023. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

I overensstemmelse med hidtidig praksis anses en nystiftet virksomhed for omfattet af regnskabsklasse B, hvis den i den første regnskabsperiode ikke overskrider to af de nævnte størrelsesgrænser. Derefter gælder der en to-års-regel vedrørende ind- og udtræden af de forskellige regnskabsklasser samt flytning inden for regnskabsklasse C. Fordelen ved at have en to-års-periode er, at et enkelt år med over- eller underskridelse af størrelsesgrænserne ikke uden videre medfører ændringer i regnskabspligten.

Hvis virksomheden derimod overskrider to af de nævnte størrelsesgrænser i det første regnskabsår, omfattes virksomheden direkte af regnskabsklasse C og skal følge reglerne for mellemstore eller afhængig af virksomhedens størrelse. To-års-reglen følger af artikel 3, stk. 10, i regnskabsdirektivet.

Til nr. 4

Efter årsregnskabslovens § 8, stk. 2, 1. og 2. pkt., har hvert medlem af en virksomheds ledelse ansvar for at sikre, at årsrapporten aflægges i overensstemmelse med årsregnskabsloven og anden lovgivning, der indeholder særbestemmelser vedrørende finansiel regnskabsrapportering samt eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftaler. Virksomhedens ledelse skal derudover påse, at relevante regnskabsstandarder efter årsregnskabslovens §§ 136 og 137 er overholdt ved udarbejdelsen af årsrapporten.

Det foreslås, i *§ 8, stk. 2, 2. pkt.,* at ændre »§§ 136 og 137« til »§§ 99 a, stk. 6, 107 e, 136 og 137« og *3.* og *4. pkt.* ophæves.

Det foreslåede § 8, stk. 2, 2. pkt., vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 11, som ændrer regnskabsdirektivets artikel 33, stk. 1.

Den foreslåede ændring vil medføre, at ledelsens ansvar efter § 8 udvides fra udelukkende at vedrøre overholdelse af de finansielle regnskabsstandarder, til også at omfatte standarder om bæredygtighedsrapportering i henhold til årsregnskabslovens § 99 a, stk. 6 og §107 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 22 og 28.

Det foreslåede vil samtidig medføre, at § 8, stk. 2, 3. og 4. pkt. ophæves.

Den foreslåede ophævelse af § 8, stk. 2, 3. og 4. pkt. er en konsekvensændring af lovforslagets § 1, nr. 5, der vil medføre indsættelse af nye stk. 3 og 4 i § 8, hvor indholdet af de ophævede bestemmelser videreføres.

Til nr. 5

Efter den gældende § 8, stk. 2, 3. og 4. pkt. har hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer

ansvar for, at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide. Hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har tillige ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de i loven fastsatte frister.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 8, stk. 3*, hvorefter hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer har ansvar for, 1) at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide, og 2) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Det foreslåede § 8, stk. 3, vil medføre, at en virksomheds ledelse, hvis det er krævet, både vil skulle have ansvar for, at årsrapporten kan revideres og, i givet fald, at bæredygtighedsrapporteringen kan forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, således at årsrapporten kan godkendes i tide.

Det foreslåede stk. 3, nr. 2, vil medføre en gennemførelse af bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 11, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 33, stk. 1.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 8, stk. 4,* hvorefter hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de frister, der fremgår af § 138, stk. 1, jf. § 153.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at hvert medlem af en virksomheds ledelse vil have et selvstændigt ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de frister, som fastsættes i loven, jf. årsregnskabslovens § 138, stk. 1, jf. § 153.

Medlemmerne af de ansvarlige ledelsesorganer har hvert for sig et ansvar for, at årsrapporten er udarbejdet, så generalforsamlingen eller et tilsvarende godkendelsesorgan kan nå at godkende årsrapporten inden de frister, der findes for den pågældende virksomhedsform. Generalforsamlingen skal afholdes i så god tid, at det kan nås at indsende årsrapporten. Overskrides fristen for indsendelse, pålægger Erhvervsstyrelsen det øverste ledelsesorgan afgifter efter lovens § 151, stk. 1, der netop fastslår, at det er medlemmerne af den øverste ledelse, der pålægges afgift.

Det foreslåede i stk. 4 vil være en videreførelse af det gældende § 8, stk. 2, 4. pkt., som foreslås ophævet ved lovforslagets § 1, nr. 4.

Til nr. 6

Årsregnskabslovens § 9 vedrører bl.a. årsrapportens ledelsespåtegning, som en virksomheds ledelsesmedlemmer skal udarbejde samt datere og underskrive. I bestemmelsens stk. 3-5 stilles der særlige krav til ledelsespåtegningen for virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, og statslige aktieselskaber, hvor ledelsesmedlemmerne skal erklære sig om specifikke forhold i ledelsesberetningen. I den forbindelse foreskrives det i stk. 3, 2. pkt., at virksomhedens ledelse i ledelsespåtegningen for en virksomhed, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, og statslige aktieselskaber skal erklære, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden og eventuelt koncernen står overfor.

Det foreslås i *§ 9, stk. 3, 2. pkt.,* at der efter »for« indsættes »og, at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med de standarder, der er nævnt i § 99 a, stk. 6 og § 107 e, og med de specifikationer, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer«.

Det foreslåede gennemfører bæredygtighedsdirektivets artikel 2, nr. 2, litra a, om ændring af gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra c, hvorefter en virksomheds ledelse også, hvor det er relevant, vil

skulle erklære sig om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, stk. 6, eller hvor relevant § 107 e, og med de specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i taksonomiforordningen.

Det foreslåede § 9, stk. 3, 2. pkt., vil medføre, at ledelsesmedlemmerne i en omfattet virksomhed i ledelsespåtegningen vil skulle erklære sig om, at ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med de standarder, hvortil der henvises i årsregnskabsloven, jf. forslaget til § 99 a, stk. 6, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Efter det foreslåede stk. 3, 2, pkt., vil ledelsespåtegningen foruden standarderne efter § 99 a, stk. 6, også skulle tage hensyn til de specifikationer, som Kommissionen vedtager i henhold til taksonomiforordningens artikel 8, stk. 4.

Forslagene skal ses i lyset af lovforslagets § 1, nr. 22, om nyaffattelse af § 99 a, hvor det foreslås i § 99 a, stk. 6, at oplysninger i en virksomheds bæredygtighedsrapportering skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

I henhold til taksonomiforordningens artikel 8 skal enhver virksomhed, som er forpligtet til at offentliggøre ikke-finansielle oplysninger efter regnskabsdirektivets artikel 19a eller 29a, i bæredygtighedsrapporteringen også medtage oplysninger om, hvordan og i hvilket omfang virksomhedens økonomiske aktiviteter er bæredygtige i henhold til taksonomiforordningen.

Det fremgår af taksonomiforordningens artikel 8, stk. 4, at metoden for opgørelsen og indholdet af oplysningskravene efter artikel 8 bliver præciseret gennem delegerede retsakter vedtaget af Kommissionen.

Hvor der er tale om små og mellemstore virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, som vil gøre brug af muligheden i forslaget til § 107 e, jf. lovforslagets § 1, nr. 29, hvorefter virksomheden kan begrænse sin bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de for små og mellemstore virksomheder til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29c i regnskabsdirektivet, vil virksomhedens ledelseserklæring skulle vedrøre de i § 107 e nævnte standarder og med de specifikationer, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i taksonomiforordningen.

Til nr. 7

Det fremgår af den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 22, stk. 1, 2. pkt., at har en godkendt revisor afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 b, skal revisionspåtegningen og erklæringen indgå i årsrapporten.

Det foreslås at nyaffatte *§ 22, stk. 1, 2. pkt.*, så hvis der er afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. § 135, §§ 135 b og 135 c, skal revisionspåtegningen og erklæringen indgå i årsrapporten.

Forslaget har baggrund i forslaget til ny § 135 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 40, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der efter revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil videreføre kravet om, at revisionspåtegninger og andre erklæringer

til årsrapporten afgivet af en godkendt revisor, jf. årsregnskabs lovens § 135 og 135 b, skal indgå i årsrapporten. Derudover vil bestemmelsen medføre, at vælger en virksomhed frivilligt at udarbejde en bæredygtighedsrapportering og frivilligt vælger at få bæredygtighedsrapporteringen forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil erklæringen skulle indgå i årsrapporten.

Til nr. 8

I årsregnskabslovens § 22 a, angives de særlige betingelser for, at virksomheder omfattes lovens regler for mikrovirksomheder. Mikrovirksomheder er meget små virksomheder i regnskabsklasse B, som kan anvende de lempeligere krav til regnskabsaflæggelse i henhold til årsregnskabslovens § 22 b. I gældende § 22 a, stk. 1, defineres mikrovirksomheder som virksomheder, der på balancedagen i to på hinanden følgende regnskabsår ikke overskrider to af tre følgende størrelsesgrænser: en balancesum på 2.700.000 kr., en nettoomsætning på 5.400.000 kr., og et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på 10.

Det foreslås i *§ 22 a, stk. 1, nr. 1* og *2*, at ændre i *nr. 1* »2.700.000 kr.« til »3.500.000 kr.«, og i *nr. 2* »5.400.000 kr.« til »7 mio. kr.«

Forslaget vil implementere artikel 1, stk. 1, nr. 1 i det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, der ændrer regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 1, litra a (balancesum) og b (nettoomsætning), hvorefter beløbsgrænserne for mikrovirksomheder forhøjes således, at beløbsgrænserne ikke må overstige henholdsvis en balancesum på 450.000 euro og en nettoomsætning på 900.000 euro. Ifølge den gældende artikel 3, stk. 9, 2. afsnit, i regnskabsdirektivet, må medlemsstater, der ikke har indført euroen, ved omregning til nationale valutaer runde op eller ned med 5 procent. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2, for yderligere baggrund til delegerede EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet.

Den forslåede bestemmelse vil medføre, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for mikrovirksomheder udnyttes fuldt ud, så muligheden i regnskabsdirektivet for at runde de angivne beløb i euro op med indtil 5 procent udnyttes. Omregningskursen er kurs 7,4558, jf. Den Europæiske Unions Tidende af den 21. december 2023. Der henvises i den forbindelse til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

I overensstemmelse med hidtidig praksis, vil en nystiftet virksomhed allerede kunne anvende mikroreglerne i virksomhedens første regnskabsår, hvis virksomheden på balancetidspunktet er under grænserne i § 22 a, stk. 1, og i øvrigt opfylder betingelserne for at være en mikrovirksomhed.

Til nr. 9

Efter § 35 b, stk. 1, skal aktie- og anpartsselskaber, hvori den tegnede virksomhedskapital og en eventuel overkurs ikke er fuldt indbetalt, indregne ikke indbetalt virksomhedskapital og ikke indbetalt overkurs som et tilgodehavende, jf. definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1.

Efter selskabslovens § 358 finder selskabslovens regler om aktieselskaber med de fornødne tilpasninger anvendelse på partnerselskaber. Årsregnskabsloven følger det samme princip, selvom der ikke eksisterer en tilsvarende konkret bestemmelse i årsregnskabsloven, som regulerer dette.

Det foreslås i *§ 35 b, stk. 1,* at »Aktie- og anpartsselskaber« ændres til »Aktie- og anpartsselskaber samt partnerselskaber«.

Det foreslåede vil præcisere, at årsregnskabslovens bestemmelser for aktieselskaber tillige omfatter partnerselskaber.

Til nr. 10

Den gældende § 41 i årsregnskabsloven regulerer virksomheders mulighed for at opskrive immaterielle og materielle anlægsaktiver m.v. til dagsværdi.

Det følger af § 41, stk. 1, 1. pkt., at en virksomhed kan opskrive immaterielle og materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi. Det følger endvidere af § 41, stk. 3, 1. pkt., at et beløb svarende til opskrivningen skal indregnes direkte i posten »Reserve for opskrivning«.

Der eksisterer dog samtidigt en bestemmelse i årsregnskabslovens § 38, hvorefter en særlig kategori materielle anlægsaktiver, nemlig investeringsejendomme, løbende kan reguleres til dagsværdi. Ved anvendelse af § 38 er der ikke noget krav om, at et beløb svarende til opskrivningen skal indregnes i reserven. Ved anvendelse af § 38 indregnes opreguleringer således direkte i resultatopgørelsen.

Der findes således to forskellige modeller i årsregnskabsloven for virksomheders mulighed for at opskrive investeringsejendomme til dagsværdi.

Årsregnskabsloven giver også mulighed for, at investeringsejendomme indregnes til kostpris, som reduceres med løbende afskrivninger, jf. § 36, stk. 1, og § 43.

Det foreslås, at der i *§ 41, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:* »Første punktum gælder ikke investeringsejendomme.«

Med den foreslåede ændring vil muligheden for at opskrive investeringsejendomme til dagsværdi efter § 41 bortfalde, så virksomhederne udelukkende vil kunne benytte muligheden for opskrivning af investeringsejendomme efter § 38. Det bemærkes, at de berørte virksomheder vil skulle behandle ændringen fra § 41 til § 38 efter årsregnskabslovens regler om ændring af anvendt regnskabspraksis, ligesom den bundne reserve for opskrivning bliver en fri reserve, når virksomheden ændrer praksis fra § 41 til § 38. Alternativt vil virksomhederne kunne indregne aktiver og forpligtelser til kostpris efter § 36.

Den foreslåede ændring vil fjerne muligheden for opskrivning af investeringsejendomme til dagsværdi i § 41, da dette alternativ ikke følger den internationale udvikling, jf. den internationale regnskabsstandard for investeringsejendomme, IAS 40. Samtidig vil dette reducere byrderne for såvel regnskabsaflæggere og regnskabsbrugere, da fjernelse af valgmuligheder i forhold til indregning og måling medvirker til at gøre regelværket enklere for aflæggerne og regnskaberne mere gennemskuelige for brugerne.

Til nr. 11

Efter den gældende § 60 i årsregnskabsloven skal virksomheder, som vælger at indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden, oplyse, hvilke indregnede aktiver der ikke ejes af virksomheden, og med hvilken værdi de er indregnet. Bestemmelsen omfatter virksomheder omfattet af regnskabsklasse B.

Det skyldes, at virksomheder i regnskabsklasse B, som indregner aktiver, der ikke ejes af virksomheden, tilvælger dette fra reglerne i regnskabsklasse C. Disse virksomheder bliver i den forbindelse omfattet af § 90 a, som gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, og som også regulerer virksomheders indregning af aktiver som ikke ejes af virksomheden.

Efter § 90 a skal virksomheden oplyse, hvilke indregnede aktiver der ikke ejes af virksomheden, og med hvilken værdi de er indregnet, jf. § 83 a.

Ifølge § 83 a skal virksomheden indregne alle aktiver, som opfylder definitionen på aktiver i årsregn-

skabslovens bilag 1, C, nr. 1, uanset om virksomheden har ejendomsretten over aktivet eller ej. Efter årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 3, skal mellemstore og store virksomheder følge reglerne for regnskabsklasse C i lovens afsnit IV. Selvom § 83 a og § 90 a gælder for virksomheder omfattet af regnskabsklasse C, kan virksomheder omfattet af regnskabsklasse B vælge systematisk og konsekvent at følge alle eller nogle af reglerne for en højere regnskabsklasse, jf. § 7, stk. 6.

Det foreslås at ophæve *§ 60*.

Den foreslåede bestemmelse vil ikke medføre materielle ændringer, idet dens indhold allerede reguleres af § 90 a.

Til nr. 12

Efter den gældende § 64, stk. 1, skal en virksomhed oplyse om den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, herunder leasing-, kautions- og garantiforpligtelser og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Eventualforpligtelser er defineret i bilag 1, C, nr. 11, i årsregnskabsloven, som
1) Forhold, der eksisterer på balancedagen som resultat af tidligere begivenheder, og som kan medføre afståelse af fremtidige økonomiske fordele, men hvor forpligtelsernes eksistens først kan bekræftes af en eller flere usikre fremtidige begivenheder, som er uden for virksomhedens kontrol, eller
2) forpligtelser, der eksisterer på balancedagen som resultat af tidligere begivenheder, men hvor det ikke er sandsynligt, at afviklingen vil medføre afståelse af fremtidige økonomiske fordele, eller
3) forpligtelser, hvis beløbsmæssige størrelse ikke kan måles med tilstrækkelig pålidelighed.

Leasingforpligtelser opfylder ikke definitionen på en eventualforpligtelse, og bør derfor i stedet anses som gensidigt bebyrdende aftaler. Virksomheden får retten til brugen af et aktiv mod betaling. Det må antages, at forpligtelsen og dens forfaldsdato er kendt på forhånd. Der er således ikke tale om en forpligtelse, som skal bekræftes af en eller flere usikre fremtidige begivenheder, jf. definitionen af en eventualforpligtelse.

Det foreslås, at *§ 64, stk. 1,* affattes således, at virksomheden skal oplyse om den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen, herunder kautions- og garantiforpligtelser. Virksomheden skal endvidere oplyse om den samlede størrelse af andre forpligtelser, herunder leasingforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Forslaget vil medføre, at lejeforpligtelser ikke vil blive betragtet som eventualforpligtelser. Leasingforpligtelser vil fortsat være omfattet af oplysningspligten i § 64, stk. 1, under andre forpligtelser, der ikke er indregnet i balancen. Det bemærkes, at »leasingforpligtelser« i den foreslåede bestemmelse vil dække enhver form for leje. Det bemærkes, at der – afhængigt af forpligtelsernes karakter – kan være behov for at give yderligere oplysninger efter § 11, stk. 2.

Til nr. 13

Efter den gældende § 68 skal virksomheder angive det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret. Med det gældende krav skal virksomheder udelukkende oplyse om antal ansatte, hvis virksomheden har nogen ansatte.

Det foreslås, at der i *§ 68* som et nyt *2. pkt.* indsættes, at er virksomhedens gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret under 1, skal dette oplyses.

Det foreslåede 2. pkt. vil medføre, at det generelle princip i årsregnskabsloven, hvorefter virksomheder ikke skal oplyse om nulposter, vil blive fraviget således, at virksomheder med under 1 heltidsbeskæftiget skal oplyse dette.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at oplysning om antal heltidsbeskæftigede, som er et vigtigt oplysningskrav i forbindelse med opgørelsen af størrelsesgrænser i relation til indplacering i regnskabsklasser, herunder i relation til kontrol med, om virksomheden retmæssigt har fravalgt revision m.v., skal gives, uanset at en virksomheds gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret er under 1.

Til nr. 14

For moderfonde, der lader udarbejde koncernregnskab, skal størrelsesberegningen foretages på koncernniveau, jf. § 41, stk. 4, i lov om erhvervsdrivende fonde.

Moderfonde, som lader en underliggende dattervirksomhed udarbejde koncernregnskab, er således forpligtede til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på fondens øvrige ledelsesniveauer, såfremt koncernen opfylder størrelsesgrænserne i stk. 2.

Rapporteringspligten om måltal og politikker for andelen af det underrepræsenterede køn reguleres i årsregnskabslovens § 99 b og omfatter virksomheder, som skal følge reglerne for regnskabsklasse C, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 5. Det indebærer, at en moderfond, som er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn efter § 41 i lov om erhvervsdrivende virksomheder, ikke nødvendigvis er forpligtet til at oplyse om disse efter årsregnskabsloven, hvis modervirksomheden ikke opfylder kriterierne for virksomheder i årsregnskabslovens regnskabsklasse C.

Det foreslås at indsætte en *§ 77 c*, hvorefter fonde, som i henhold til § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, skal medtage de oplysninger, der er nævnt i § 99 b i ledelsesberetningen.

Den foreslåede § 77 c skal ses i sammenhæng med § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde, som regulerer pligten for erhvervsdrivende fonde til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn i bestyrelsen og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på fondens øvrige ledelsesniveauer. § 41 omfatter fonde, der opfylder størrelsesgrænserne i bestemmelsens § 41, stk. 2.

Den foreslåede § 77 c vil medføre, at moderfonde, som er forpligtet til at opstille måltal og politikker efter § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde, også vil være forpligtet til at rapportere herom efter årsregnskabsloven, uanset moderfondens egen størrelse.

Erhvervsdrivende fonde, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere, vil dog kunne undlade at opstille måltal og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på fondens øvrige ledelsesniveauer, jf. § 41, stk. 1, nr. 2 og 3, jf. § 41 stk. 6, i lov om erhvervsdrivende fonde. Det bemærkes, at grænsen på 50 beskæftigede skal opgøres på virksomhedsniveau og ikke koncernniveau. Erhvervsdrivende fonde, der i det seneste regnskabsår har beskæftiget færre end 50 medarbejdere på virksomhedsniveau, og som derved ikke er forpligtet til at opstille måltal og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn på fondens øvrige ledelsesniveauer efter § 41 stk. 6, i lov om erhvervsdrivende fonde, er således heller ikke forpligtet til at rapportere herom.

Til nr. 15

Det fremgår af årsregnskabslovens § 78, stk. 2, at når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 7.

Det foreslås at nyaffatte *§ 78, stk. 2*, således at er der afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 c, skal revisionspåtegningen og erklæringen indgå i årsrapporten.

Det foreslåede § 78, stk. 2, vil videreføre kravet om, at revisionspåtegningen, jf. årsregnskabslovens § 135, skal indgå i årsrapporten. Derudover vil bestemmelsen medføre, at er der afgivet en erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering i henhold til § 135 c, vil denne erklæring skulle indgå i årsrapporten.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til ny § 135 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 40, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Vælger en mellemstor virksomhed frivilligt at udarbejde en bæredygtighedsrapportering og frivilligt vælger at få denne forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil erklæringen også skulle indgå i årsrapporten.

Til nr. 16

Det følger af den gældende § 87 a, stk. 1, at består virksomhedskapitalen i et kapitalselskab af flere klasser, skal disse specificeres. Efter § 87 a, stk. 3, skal der for aktieselskaber angives antal og pålydende værdi eller ved kapitalandele uden pålydende værdi den bogførte pariværdi.

Efter selskabslovens § 358 finder selskabslovens regler om aktieselskaber med de fornødne tilpasninger anvendelse på partnerselskaber. Årsregnskabsloven følger det samme princip, selvom der ikke eksisterer en tilsvarende konkret bestemmelse i årsregnskabsloven, som regulerer dette.

Det foreslås, at der i *§ 87 a, stk. 3,* efter »aktieselskaber« indsættes »og partnerselskaber«.

Det foreslåede vil præcisere, at lovens bestemmelser for aktieselskaber tillige omfatter partnerselskaber.

Til nr. 17

Den gældende § 98 c stiller krav til, hvad en virksomhed skal oplyse, hvis der har fundet transaktioner sted mellem virksomheden og dens nærtstående parter. Det følger af § 98 c, stk. 5, at udover de i stk. 1, 1. pkt., nævnte oplysninger skal virksomheden oplyse om de nærtstående parter, som har bestemmende indflydelse på virksomheden. Oplysningerne skal omfatte navn, bopæl, for virksomheders vedkommende hjemsted og grundlaget for den bestemmende indflydelse.

Det eksisterende krav indebærer, at virksomheder omfattet af regnskabsklasse C i årsrapporten skal oplyse om deres nærtstående parter, som har bestemmende indflydelse på virksomheden. Kravet om at medtage oplysninger herom gælder også i tilfælde af, at der er tale om en fysisk person, uanset om personen har adressebeskyttelse.

Oplysninger omkring virksomhedens ejerforhold samt ændringer af disse skal registreres i det Centrale Virksomhedsregister (CVR). I forbindelse med, at en virksomheds ejer registreres i CVR, er det muligt at beskytte ejerens adresse. En person med adressebeskyttelse kan således være beskyttet fra at oplyse adressen i CVR, men være nødsaget til at oplyse adressen i årsrapporten i medfør af den gældende § 98 c, stk. 5.

Det foreslås at ophæve *§ 98 c, stk. 5.*

Den foreslåede ophævelse af § 98 c, stk. 5, vil medføre, at oplysninger om en virksomheds nærtstående parter med bestemmende indflydelse ikke vil skulle fremgå af årsrapporten, hvorfor disse oplysninger udelukkende vil fremgå af CVR, hvor der er mulighed for adressebeskyttelse.

Til nr. 18

Efter den gældende § 98 c, stk. 6, skal en erhvervsdrivende fond, som efter årsregnskabslovens § 69, stk. 3, skal afgive nærmere oplysninger om transaktioner foretaget med en nærtstående part, ikke samtidig afgive oplysninger efter årsregnskabslovens § 98 c, stk. 1 og 3-5.

Det foreslås i *§ 98 c, stk. 6,* at henvisningen til bestemmelsens stk. 1 og 3-5 ændres, så der henvises til bestemmelsens stk. 1, 3 og 4.

Den foreslåede ændring af § 98 c, stk. 6, er en konsekvens af forslaget om ophævelse af årsregnskabslovens § 98 c, stk. 5, jf. lovforslagets § 1, nr. 17. Forslaget om at ophæve § 98 c, stk. 5, vil indebære, at oplysninger om en virksomheds nærtstående parter med bestemmende indflydelse ikke skal fremgå af årsrapporten, hvorfor disse oplysninger udelukkende vil fremgå af CVR, hvor der er mulighed for adressebeskyttelse. Samtidigt vil forslaget om ophævelse af § 98 c, stk. 5, medføre, at gældende § 98 c, stk. 6, fremover bliver til stk. 5.

Som en konsekvens heraf vil den nuværende henvisning i § 98 c, stk. 6, hvorefter erhvervsdrivende fonde er undtaget bestemmelsens stk. 5, ikke være relevant fremover, idet det i lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås, at § 98 c, stk. 5, ophæves, således at gældende stk. 6 og 7 bliver til stk. 5 og 6. Der henvises til bemærkningerne til nærværende lovforslags § 1, nr. 17.

Det foreslåede vil ikke medføre en ændring af erhvervsdrivende fondes forpligtigelser efter § 98 c vedrørende oplysninger om transaktioner med nærtstående parter, eftersom erhvervsdrivende fonde i forvejen ikke har været omfattet af § 98 c, stk. 5, som foreslås ophævet i nærværende lovforslag.

Til nr. 19

Årsregnskabslovens § 99, stk. 1, regulerer krav til ledelsesberetningen.

Det følger af den gældende § 99, stk. 1, at ledelsesberetningen skal beskrive virksomhedens videnressourcer, hvis de er af særlig betydning for den fremtidige indtjening, jf. nr. 6, og beskrive virksomhedens påvirkning af det eksterne miljø og foranstaltninger til forebyggelse, reduktion eller afhjælpning af skader herpå, jf. nr. 7. Der er tale om nationale krav, der ikke følger af EU-regulering.

Det foreslås, at *§ 99, stk. 1, nr. 6* og *7,* ophæves.

Den foreslåede ophævelse vil medføre, at virksomheder omfattet af reglerne i regnskabsklasse C ikke længere i medfør af § 99 vil skulle beskrive virksomhedens videnressourcer, hvis de er af særlig betydning for den fremtidige indtjening, eller beskrive virksomhedens påvirkning af det eksterne miljø og foranstaltninger til forebyggelse, reduktion eller afhjælpning af skader herpå.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med det foreslåede § 99, stk. 2, og § 99 a, der regulerer hhv. oplysninger om bæredygtighed, herunder miljømæssige forhold, samt immaterielle nøgleressourcer. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 20 og 22.

Til nr. 20

Årsregnskabslovens § 99, stk. 1, nr. 1-9, regulerer krav til indholdet af ledelsesberetningen.

Det følger af § 99, stk. 2, nr. 1, at hvor det er væsentligt for vurderingen af en virksomheds aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, skal ledelsesberetningen i forhold til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter beskrive virksomhedens mål og politikker for styring af finansielle risici, herunder virksomhedens politik for sikring for alle større grupper af forventede fremtidige transaktioner, for hvilke der anvendes sikring.

Det følger af § 99, stk. 2, nr. 2, at hvor det er væsentligt for at vurdere virksomhedens aktiver, forpligtelser, finansielle stilling og resultat, skal ledelsesberetningen i forhold til virksomhedens anvendelse af finansielle instrumenter beskrive virksomhedens risikoeksponering i forbindelse med mulige ændringer i priser, kreditværdighed, likviditet og pengestrømme.

Det følger af § 99, stk. 3, at stk. 1, nr. 7, ikke finder anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 99 a, og som har en politik for miljøforhold.

Virksomheder er efter årsregnskabslovens § 83 i dag forpligtet til at indregne egne udviklingsprojekter i balancen samt give oplysning om de særlige forudsætninger, som ligger til grund for indregning og måling af disse, jf. § 88 a. Der eksisterer således krav om, at virksomheder skal indregne immaterielle aktiver, der relaterer sig til et udviklingsprojekt i overensstemmelse med § 83. Virksomheder er i dag endvidere forpligtet til at give en kort og præcis beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel, jf. § 99 a, stk. 3, nr. 1.

Loven indeholder imidlertid ingen krav om, at ledelsesberetningen skal beskrive immaterielle nøgleressourcer som defineret i det foreslåede bilag 1, C, nr. 17, ligesom det i dag ikke kræves, at virksomheden i sin beskrivelse af forretningsmodel medtager oplysninger om sammenhængen mellem forretningsmodellen og immaterielle forhold.

Dette medfører i praksis, at virksomheder undlader at oplyse om immaterielle ressourcer, der ikke kan indregnes i balancen, og at årsrapporten derfor ikke indeholder oplysninger om immaterielle nøgleressourcer. Et eksempel på dette kunne være en medicinalvirksomhed, hvor medarbejdernes viden er en afgørende ressource for virksomhedens udviklingsprojekter. Da denne ressource ikke opfylder kriterierne for indregning i balancen, vil værdien heraf ikke blive afspejlet i balancen, som vil vise en lavere værdi end virksomhedens dagsværdi.

De eksisterende krav til virksomheders indregning af immaterielle ressourcer medfører endvidere, at disse ressourcer indregnes til kostpris, men hvor dagsværdien ofte vil være væsentlig højere.

Det foreslås i *§ 99* at indsætte et nyt *stk. 2,* hvorefter store virksomheder i ledelsesberetningen skal medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne immaterielle nøgleressourcer, og hvorledes disse ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.

Det foreslåede § 99, stk. 2 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 3, der indsætter et 4. afsnit i regnskabsdirektivets artikel 19, stk. 1, hvoraf det følger, at store virksomheder og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, som er virksomheder af interesse for offentligheden som defineret i artikel 2, nr. 1, litra a, skal medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer. Virksomheder vil i den forbindelse endvidere skulle redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne ressourcer, og for hvorledes sådanne ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.

Visse oplysninger om immaterielle ressourcer kan knytte sig til bæredygtighedsspørgsmål, hvorfor disse bør medtages i bæredygtighedsrapporteringen. Dette kan f.eks. være bæredygtighedsoplysninger, der er relevante for sociale spørgsmål om medarbejderes færdigheder, erfaring, kompetencer, loyalitet over for virksomheden og motivation til at forbedre processer, varer og tjenesteydelser. Disse oplysninger kan også vurderes som værende oplysninger om immaterielle nøgleressourcer. På samme måde kan bæredygtighedsoplysninger om ledelsesmæssige spørgsmål som f.eks. oplysninger om virksomhedens relation og forbindelser til dens interessenter, herunder kunder og leverandører, også vurderes som relevant i forbindelse med oplysninger om immaterielle ressourcer.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at kravene til immaterielle ressourcer suppleres, således at kravene, udover at omfatte indregning af immaterielle aktiver, som allerede defineret i årsregnskabsloven, tillige vil omfatte oplysning om immaterielle nøgleressourcer.

Det foreslåede § 99, stk. 2 vil medføre, at investorer vil få en bedre indsigt i forskellen på en virksomheds regnskabsmæssige værdi og dens dagsværdi ved at stille krav til virksomhederne om at rapportere om deres immaterielle nøgleressourcer. Således vil den foreslåede ændring kunne medvirke til, at investorer kan foretage en korrekt vurdering af virksomheders udvikling, resultater og position på baggrund af virksomhedens aktiviteter. Der henvises endvidere til det foreslåede bilag 1, C, nr. 17, jf. lovforslagets § 1, nr. 50, med tilhørende bemærkninger, der nærmere definerer begrebet »immaterielle nøgleressourcer«, og som den foreslåede bestemmelse således skal ses i sammenhæng med.

Den foreslåede bestemmelse vil forpligte virksomhederne til at inkludere oplysninger om immaterielle nøgleressourcer i ledelsesberetningen. Det bemærkes, at oplysningskravet om immaterielle nøgleressourcer både inkluderer indregnede og ikke-indregnede nøgleressourcer.

Ændringen af artikel 19, stk. 1, i regnskabsdirektivet forpligter henholdsvis store virksomheder, og små og mellemstore virksomheder, undtagen mikrovirksomheder, med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, til at medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer i ledelsesberetningen. Dette vil være afspejlet i det foreslåede § 99, stk. 2, hvorefter bestemmelsen foreslås placeret i årsregnskabslovens afsnit IV for Regnskabsklasse C og dermed omfatter store virksomheder.

Små og mellemstore virksomheder med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS er omfattet af reglerne i lovens afsnit V for Regnskabsklasse D. For så vidt angår den foreslåede bestemmelses anvendelsesområde følger det af lovens § 102, stk. 6, at hvor reglerne i §§ 97-101 indeholder forskelle i kravene til mellemstore og store virksomheder, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset virksomhedens egen størrelse følge reglerne for store virksomheder.

Små og mellemstore virksomheder med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS vil således også blive omfattet af den foreslåede bestemmelse i § 99, stk. 2.

Ifølge det foreslåede § 99, stk. 2, vil ledelsesberetningen skulle indeholde en beskrivelse af virksomhedens immaterielle nøgleressourcer. Beskrivelsen vil skulle bidrage til forståelsen af sammenhængen mellem forretningsmodellen og virksomhedens immaterielle nøgleressourcer. Et eksempel på dette kan være en virksomhed, hvis omdømme kan være en afgørende faktor for virksomhedens omsætning, og hvor omdømmet afhænger af kundernes personlige relation til de enkelte medarbejdere. I dette tilfælde vil virksomhedens immaterielle nøgleressourcer være medarbejderens loyalitet til virksomheden og derved relationen til kunden.

Oplysningerne om de immaterielle nøgleressourcer skal have en relation til virksomhedens kerneforretning. Kerneforretning skal forstås som virksomhedens løbende aktiviteter.

Det foreslåede § 99, stk. 2, skal ses i sammenhæng med lovens § 12, stk. 2, hvorefter årsrapporten skal udarbejdes således, at den støtter regnskabsbrugeren i dennes økonomiske beslutninger. Virksomheden vil i forbindelse med afgivelse af oplysning om sine immaterielle nøgleressourcer efter det foreslåede § 99, stk. 2, derfor skulle foretage en vurdering af, hvilke oplysninger der er væsentlige og relevante for regnskabsbrugeres beslutningstagen.

I forbindelse med væsentlighedsvurderingen for beskrivelsen af de immaterielle nøgleressourcer vil der skulle tages højde for, hvorvidt forretningsmodellen i afgørende grad afhænger af den pågældende immaterielle nøgleressource, samt om ressourcen skaber værdi for virksomheden. Beskrivelsen vil skulle være retvisende for de forhold, den omhandler, jf. årsregnskabslovens § 11, stk. 1, 2. pkt.

Hvor det er relevant, bør der endvidere henvises til krav i bæredygtighedsrapporteringen.

Til nr. 21

Efter den gældende bestemmelse i § 99, stk. 3, i årsregnskabsloven, finder stk. 1, nr. 7, ikke anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 99 a, og som har en politik for miljøforhold.

Det foreslås, at *§ 99, stk. 3,* ophæves.

Forslaget er en konsekvensændring af forslaget om ophævelse af § 99, stk. 1, nr. 6 og 7, i årsregnskabsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 19, hvortil der henvises.

Til nr. 22

Efter årsregnskabslovens § 99 a skal store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C og virksomheder omfattet af regnskabsklasse D (statslige aktieselskaber og børsnoterede virksomheder) supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for samfundsansvar. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om virksomhedens politikker for samfundsansvar for hhv. miljøforhold, herunder virksomhedens arbejde med at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktivitet, sociale forhold, personaleforhold og forhold vedrørende respekt for menneskerettigheder, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Oplysningerne skal gives efter et følg-eller-forklar-princip, hvorefter virksomheder omfattet af bestemmelsen skal give en række oplysninger, såfremt den har en politik for samfundsansvar på det pågældende område. Alternativt skal redegørelsen for samfundsansvar indeholde en klar og begrundet forklaring på de områder, hvor virksomheden har valgt ikke at have en politik. Dertil kommer en række oplysninger, som virksomheden skal give, uanset om den har politikker for samfundsansvar eller ej.

Den gældende § 99 a indeholder en undtagelsesbestemmelse i form af en skadesklausul – et såkaldt »Safe Harbour Principle«. Efter bestemmelsen kan en virksomhed i særlige tilfælde undlade at give oplysninger i redegørelsen for samfundsansvar, hvis offentliggørelsen af oplysningerne kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister.

For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne gives for koncernen som helhed.

Oplyser virksomheden om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, kan virksomheden efter nærmere betingelser undlade at udarbejde en redegørelse for samfundsansvar.

Efter den gældende § 99 a fastsætter Erhvervsstyrelsen nærmere regler om offentliggørelse af redegørel-

sen i en supplerende beretning til årsrapporten eller på virksomhedens hjemmeside og regler om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres.

Der er efter gældende ret ikke undtagelser i forhold til § 99 a for de erhvervsdrivende fonde, der skal følge reglerne for store virksomheder, og som benytter koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3. Hvis en erhvervsdrivende fond benytter koncernregnskabsundtagelserne, kan fonden imidlertid i medfør af årsregnskabslovens § 7, stk. 5, 2. pkt., nøjes med at følge reglerne for små eller mellemstore virksomheder i sin årsrapport, hvis fonden opfylder betingelserne i § 7, stk. 2, nr. 1 eller nr. 2. Efter gældende ret kan en erhvervsdrivende fond, som benytter koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, derved isoleret set ligge under størrelsesgrænserne for store virksomheder, og derfor ikke være omfattet af § 99 a. Hvis en erhvervsdrivende fond derimod isoleret set ligger over størrelsesgrænserne for store virksomheder, er fonden efter gældende ret omfattet af § 99 a, selvom fonden benytter koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, samtidig med, at fondens direkte dattervirksomhed også kan være omfattet af § 99 a, hvis dattervirksomheden skal følge reglerne for store virksomheder.

Det foreslås at nyaffatte *§ 99 a.*

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 1,* at store virksomheder i ledelsesberetningen skal medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Det foreslåede vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 19a som ændret ved bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4. Virksomhedernes bæredygtighedsrapportering vil efter forslaget skulle udarbejdes efter gældende europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer. Det foreslåede § 99 a, stk. 1, vil medføre, at virksomheden i ledelsesberetningen vil skulle medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Dette betegnes som det dobbelte væsentlighedsperspektiv, som udspringer af det overordnede formål med bæredygtighedsrapporteringen. Det dobbelte væsentlighedsperspektiv finder også anvendelse efter de gældende regler. Det findes relevant at sikre, at de to væsentlighedsperspektiver forstås og anvendes korrekt. Det bliver derfor med den foreslåede ændring af bestemmelsen præciseret, at virksomheder skal tage hensyn til hvert væsentlighedsperspektiv i sig selv og fremlægge oplysninger, der er væsentlige ud fra enten et af perspektiverne eller begge perspektiver.

Bæredygtighedsrapporteringen vil efter § 99 a, stk. 1, skulle fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, som tydeligt skal kunne identificeres. Ved ”et særskilt afsnit” forstås, at rapporteringen skal fremgå i en egen sektion. Dette kan f.eks. være ved at markere sektionen med en overskrift, der er relevant for bæredygtighedsrapporteringen. Den foreslåede nyaffattelse af dette stykke vil betyde, at den hidtidige mulighed i årsregnskabsloven, hvorefter redegørelsen for samfundsansvar har kunnet placeres i en supplerende beretning til årsrapporten eller i en særskilt rapport på virksomhedens hjemmeside, ikke længere vil kunne anvendes. Da bæredygtighedsrapporteringen skal indgå i ledelsesberetningen, vil den også være omfattet af de generelle krav til ledelsesberetningen i lovens § 11, stk. 1. Det vil medføre, at bæredygtighedsrapporteringen bliver omfattet af kravet om en retvisende redegørelse for de forhold, som beretningen omhandler, og at denne redegørelse skal være "afbalanceret".

Det foreslåede krav i § 99 a, stk. 1, om, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle fremgå af et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, er ikke til hinder for integreret rapportering, så længe det sker ved klare henvisninger til de konkrete afsnit, hvor oplysningerne fremgår. Det bemærkes, at standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 99 a, stk. 6, nærmere beskriver muligheden herfor.

Det vil endvidere følge af det foreslåede § 99 a, stk. 1, at virksomheden vil skulle oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen. Det vil sige, at virksomheden vil skulle oplyse om den vurdering, som virksomheden har foretaget i forhold til hvilke oplysninger, der er væsentlige for at forstå dens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og de oplysninger, der er væsentlige for at forstå, hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker dens udvikling, resultat og situation (det dobbelte væsentlighedsperspektiv).

Det foreslåede *§ 99 a, stk. 2,* bestemmer, at oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt. skal omfatte de rapporteringsområder, der er nævnt i nr. 1 -8, jf. dog stk. 5.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 2, litra a-g, der opstiller en række overordnede rapporteringsområder, som skal fremgå af virksomhedens bæredygtighedsrapportering. De oplysninger, som kræves efter det foreslåede § 99 a, stk. 2, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, jf. det foreslåede § 99 a, stk. 6. Det drejer sig blandt andet om oplysninger vedrørende virksomhedens forretningsmodel og forretningsstrategi, som fremgår af forslaget til § 99 a, stk. 2, nr. 1.

Det foreslåede *§ 99 a, stk. 2, nr. 1,* bestemmer, at oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt. skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og – strategi, herunder de i litra a-e nævnte forhold.

Det foreslåede rapporteringsområde i forslagets § 99 a, stk. 2, nr. 1, er nærmere kvalificeret i den foreslåede bestemmelses stk. 2, nr. 1, litra a-e, som således præciserer indholdet af dette rapporteringsområde vedrørende virksomhedens forretningsmodel og strategi.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a*, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodels og strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. i.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 1, litra b*, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. ii.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c*, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet, og hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter..

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iii.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 1, litra d*, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort

beskrivelse af, hvordan virksomhedens forretningsmodel- og strategi tager hensyns til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. iv.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 1, litra e*, at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en kort beskrivelse af, hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra a, nr. v.

Den foreslåede pligt for virksomheden til i bæredygtighedsrapporteringen nærmere at oplyse om virksomhedens forretningsmodel og forretningsstrategi i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra a-e, vil give interessenter indsigt i, hvordan bæredygtighedsspørgsmål kan påvirke virksomhedens forretningsmodel og -strategi, og hvordan virksomhedens aktiviteter kan påvirke bæredygtighedsspørgsmål.

Det følger af det foreslåede *§ 99 a, stk. 2, nr. 2*, at oplysningerne skal omfatte en beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål, og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra b.

Forslaget vil medføre, at såfremt virksomheden har fastsat tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, skal den oplyse om disse. For detaljer omkring de præcise krav til virksomhedens beskrivelse af sine absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission samt mål vedrørende miljømæssige faktorer, henvises der til standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 3,* at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra c.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 4,* at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra d.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 5,* at oplysningerne nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra e.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 5, vil medføre, at oplysninger om eksistensen af incitamentsordninger tilknyttet bæredygtighedsspørgsmål skal medtages. Det kunne f.eks. være bonusordninger, aktiebaseret vederlæggelse eller andet vederlag som er knyttet op på bæredygtighedsspørgsmål.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a,* at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og

hvor det er relevant i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. i.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra a, vil medføre, at såfremt virksomheden har gennemført due diligence-procedurer, skal den oplyse om disse.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b,* at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. ii.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 6, litra b, vil medføre, at virksomheden vil skulle oplyse om dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Ved aktuelle eller potentielle negative indvirkninger forstås særligt de mest betydelige indvirkninger relateret til virksomhedens aktiviteter, herunder alvoren af indvirkningen på mennesker eller miljøet, antallet af individer, der påvirkes eller kan blive påvirket, eller omfanget af skader på miljøet, og hvor let disse kan afhjælpes. Dette er i overensstemmelse med De Forenede Nationers vejledende principper for menneskerettigheder og erhvervsliv.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 6, litra c,* at oplysningerne i stk. 1 skal omfatte en beskrivelse af eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden, for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra f, nr. iii.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 7,* at oplysningerne skal indeholde en beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra g.

Efter § 99 a, stk. 2, nr. 7, er det kendetegnende for de risici, virksomheden efter den foreslåede § 99 a, stk. 2, skal rapportere om, at disse kan have faktiske eller potentielt negative indvirkninger på virksomheden.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 2, nr. 8*, at der skal oplyses om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i de foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1-7.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 1. afsnit, litra h.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 8, vil medføre, at virksomhederne vil skulle oplyse om indikatorer, som er relevante for oplysningerne i det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1-7. Disse indikatorer fastsættes bl.a. i standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 3*, at oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

Det foreslåede stk. 3, vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 2, 2. afsnit, 1. pkt., jf. bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4.

Virksomhedens bæredygtighedsrapportering vil efter forslaget skulle omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant. Standarderne for bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 6, vil angive de nærmere retningslinjer herfor.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 4*, at oplysningerne efter stk. 1-3, hvor det er relevant, skal indeholde virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde samt henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Det foreslåede stk. 4, vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, 1. og 3. afsnit, jf. bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4.

Forslaget vil indebære, at bæredygtighedsrapporteringen vil skulle indeholde oplysninger om virksomhedens samlede værdikæde, herunder dens egne aktiviteter, dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, for så vidt det er relevant. Oplysningerne vil skulle omfatte oplysninger vedrørende virksomhedens værdikæde både inden- og udenfor EU, hvis virksomhedens værdikæde strækker sig uden for EU.

Lovforslagets § 13, stk. 9, indeholder vedrørende det foreslåede stk. 4 en overgangsbestemmelse, hvorefter en virksomhed i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, vil skulle rapportere om 1) de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden, 2) grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet, og 3) dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 13, stk. 9.

Det foreslåede § 99 a, stk. 2-4, vil sætte rammerne for de oplysninger, som bæredygtighedsrapporteringen som udgangspunkt skal dække. Det bemærkes, at de foreslåede regler vil stille krav til virksomhedens rapportering om bæredygtighedsspørgsmål og ikke direkte materielle krav, der regulerer virksomhedens adfærd.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 5,* at virksomheden i særlige tilfælde kan undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere regnskabsdirektivets art. 19a, stk. 3, 4. afsnit, og er en videreførelse af den gældende § 99 a, stk. 4.

Forslaget i § 99 a, stk. 5, vil indebære en undtagelse til oplysningspligten efter det foreslåede § 99 a, stk. 2-4, i de tilfælde, hvor virksomhedens iagttagelse af oplysningspligten efter de foreslåede bestemmelser, jf. § 99 a, stk. 2-4, vil kunne få negative indvirkninger på virksomheden, f.eks. i forbindelse med en igangværende forhandling eller retssag. Bestemmelsen vil imidlertid indebære, at virksomheden, uagtet denne undtagelse, vil skulle afgive tilstrækkeligt med oplysninger til, at den kan give en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling for så vidt angår bæredygtighedsområdet i forhold

til dens udvikling, resultat m.v. Med rimelig forstås, at den er dækkende. Med afbalanceret forstås, at rapporteringen ikke må blive ensidig ved, at der udelades oplysninger, som er nødvendige for at give en retvisende beskrivelse af virksomheden.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 6,* at oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, i de i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Det foreslåede stk. 6, 1. pkt., vil indebære, at de oplysninger, som afgives i overensstemmelse med den foreslåede § 99 a, stk. 1-5, vil skulle afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

De standarder, som fastsættes af Kommissionen, kan indeholde henvisninger til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering. Sådanne internationale retningslinjer, protokoller og lignende vil, som en del af den delegerede retsakt, være bindende for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

De delegerede retsakter indeholdende standarderne oversættes af Kommissionen til dansk.

Det foreslåede stk. 6, 2. pkt., vil indebære, at internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, hvortil der henvises i standarderne i 1. pkt., er gældende, uanset at disse ikke foreligger på dansk.

De internationale retningslinjer, protokoller eller lignende, som er nævnt i stk. 6, 2. pkt., vil foreligge på engelsk, der betragtes som et internationalt forretningssprog. Der vil fra dansk side ikke blive udarbejdet oversættelser heraf til brug for virksomhedernes bæredygtighedsrapportering.

De omhandlede retsakter, herunder henvisninger heri, vil rette sig mod store danske virksomheder og børsnoterede virksomheder, som forudsættes at have det fornødne kendskab til engelsk. De standarder, hvori der henvises til de omhandlede retningslinjer, protokoller eller lignende, vil ikke rette sig mod enkeltpersoner eller andre, som ikke kan forudsættes at have det fornødne sproglige kendskab til engelsk.

De internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, vil blandt andet omhandle GHG-protokollen, der er en internationalt anerkendt standard for opgørelse af CO_2-emissioner.

Baggrunden for ikke at oversætte til dansk er, at en oversættelse vil kunne medføre risiko for fejl og regeldiskrepans.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 7*, at en dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 11. En dattervirksomhed som nævnt i det foreslåede 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne

i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, første afsnit.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, 1. pkt., vil medføre, at dattervirksomheder vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden inkluderer oplysningerne krævet efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, 2. pkt., vil medføre, at dattervirksomheder, hvis modervirksomhed er etableret i et land uden for EU/EØS, vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede § 99 a, stk. 11. Der henvises til de specielle bemærkninger til forslagets § 99 a, stk. 11.

Det skal bemærkes, at lovforslagets § 12, stk. 7 indeholder en udløbsbestemmelse - gældende indtil den 6. januar 2030 - for bæredygtighedsrapportering efter § 99 a påhvilende en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 12, stk. 7. Det foreslåede stk. 7 vil derfor blive nyaffattet den 6. januar 2030.

Det foreslåede § 99 a, stk. 7, 3. pkt., vil medføre, at en dattervirksomhed nævnt i det foreslåede § 99 a, stk. 7, 2. pkt., endvidere vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder, eller på en måde der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Efter det foreslåede § 99 a, stk. 7, 3. pkt., vil der, for at dattervirksomheden i medfør af det foreslåede stk. 8 vil kunne anvende undtagelsen i stk. 7, skulle være sket offentliggørelse af modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning senest samtidig med, at dattervirksomheden indsender sin ledelsesberetning.

Modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning skal være udarbejdet i overensstemmelse med § 128, og oplysninger efter stk. 1-6 for dattervirksomhedens dattervirksomheder vil tillige skulle medtages i den konsoliderede ledelsesberetning. Det foreslåede stk. 7 vil blive suppleret af det foreslåede *§ 99 a, stk. 8*, hvoraf betingelserne for at anvende undtagelsen i stk. 7 vil følge.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 8*, *nr. 1,* at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., vil dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6, eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. i.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 8*, *nr. 2,* at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., vil dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om URL-adresse til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald til dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, samt til erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c eller til erklæring om bæredygtighedsrapportering jf. § 99 a, stk. 9, nr. 2.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. ii.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 8*, *nr. 3,* at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., vil

dattervirksomhedens ledelsesberetning skulle indeholde oplysning om, at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a, nr. iii.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt oplysninger for dattervirksomheden medtages i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, vil dattervirksomheden tillige kunne undtages fra pligten til at rapportere efter taksonomiforordningens artikel 8 ved at henvise til modervirksomhedens bæredygtighedsrapportering, der indeholder disse oplysninger.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 9, nr. 1,* at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8, nr. 1-3.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra a.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 9, nr. 2,* at anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæring om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138 til Erhvervsstyrelsen.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra b.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 9, nr. 3,* at de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, skal være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning, eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, 2. afsnit, litra c.

Det foreslåede i § 99 a, stk. 9, vil skulle ses i sammenhæng med det foreslåede § 99 a, stk. 7 og 8. Det foreslåede stk. 9 vil regulere de tilfælde, hvor bæredygtighedsrapporteringen udarbejdes af en modervirksomhed, som er etableret i et tredjeland. I disse tilfælde vil modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering også skulle indeholde oplysninger om den dattervirksomhed, der efter den foreslåede bestemmelse i § 99 a, stk. 7, 2. pkt., er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport. Ligesom det er tilfældet med det foreslåede § 99 a, stk. 7, vil den danske dattervirksomhed også være forpligtet til at afgive de i det foreslåede § 99 a, stk. 8, nævnte oplysninger.

Det foreslåede krav i stk. 9, nr. 3, om at medtage de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer, vil gælde for de virksomheder, der er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer. Anvendelsesområdet for artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 med senere ændringer vil ikke blive udvidet med den foreslåede bestemmelse.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 10*, at for virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Forslaget vil implementere artikel 29a, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer, hvoraf det følger, at en modervirksomhed, der opfylder kravene i artikel 29a, stk. 1-5, anses for at have opfyldt kravene i artikel 19a.

Det foreslåede § 99 a, stk. 10, vil medføre, at en modervirksomhed vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering for modervirksomheden isoleret set og i stedet nøjes med at give rapporteringen for koncernen som helhed.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 11,* at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er, jf. stk. 7, 2. pkt., indtil den 6. januar 2030 undtaget fra pligten i stk. 1, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 11, nr. 1,* at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 11, nr. 2,* at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 11, nr. 3,* at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst et af de foregående fem regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 11, nr. 4,* at en bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal offentliggøres i overensstemmelse med § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Det foreslåede stk. 11 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 16, der indsætter artikel 48i i regnskabsdirektivet. Artikel 48i indeholder en overgangsbestemmelse gældende indtil den 6. januar 2030 for dattervirksomheder, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, mht. bæredygtighedsrapportering efter den foreslåede § 99 a.

Bestemmelsen indebærer, at en dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, indtil den 6. januar 2030 vil kunne undlade at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a. Der henvises til lovforslagets § 12, stk. 5, og tilhørende bemærkninger.

Betingelsen herfor er, at dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder kravene i det foreslåede § 99 a, stk. 11, 3. pkt., nr. 1-4.

Afgiver en dattervirksomhed etableret i et andet EU/EØS-land en bæredygtighedsrapportering, der opfylder krav efter pågældende lands nationale regulering og omfatter alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, herunder den danske dattervirksomhed, vil den i Danmark hjemmehørende dattervirksomhed således være undtaget fra at afgive en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

De foreslåede krav i stk. 11, nr. 1-4, vil indebære, at bæredygtighedsrapporteringen skal 1) omfatte alle koncernens dattervirksomheder i EU, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-land, 2) være udarbejdet i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-land, 3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed

inden for EU, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU, der i mindst et af de foregående fem regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU og 4) offentliggøres i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU-land.

En bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede stk. 11, 2. pkt., kan indeholde oplysninger, jf. artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, og skal i så fald omfatte de aktiviteter, der udføres af de af modervirksomhedens dattervirksomheder, der er hjemmehørende inden for EU/EØS.

Rapportering i overensstemmelse med det foreslåede stk. 11 vil blive anset for at være rapportering foretaget af en modervirksomhed på koncernniveau for så vidt angår de virksomheder, der indgår i konsolideringen.

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 12, 1. pkt.*, at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, kan undlade at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Det foreslås herudover i *§ 99 a, stk. 12, 2. pkt.*, at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.

Det foreslåede § 99 a, stk. 12, 1. pkt., vil medføre, at en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af regnskabsklasse C, og som skal følge reglerne for store virksomheder, vil være undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 2, og hvis fondens dattervirksomhed udarbejder en bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede § 99 a, stk. 12, 2. pkt., vil medføre, at en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af regnskabsklasse C, og som skal følge reglerne for store virksomheder, vil være undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, og den dattervirksomhed, der udarbejder det reviderede koncernregnskab, hvori moderfonden er udeladt, udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Det følger af koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 2, at en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, kan undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis fonden kun har én dattervirksomhed, og en nærmere række betingelser oplistet i bestemmelsen er opfyldt. Efter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, kan en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, undlade at udarbejde koncernregnskab, hvis fonden har flere dattervirksomheder, og en af disse udarbejder et koncernregnskab, hvori den erhvervsdrivende moderfond er udeladt.

De særlige koncernregnskabsundtagelser for erhvervsdrivende fonde i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, kan alene benyttes, hvis fonden selv kun i begrænset omfang udøver erhvervsaktiviteter. Hvis moderfonden deltager i koncernens drift ved selv at drive erhvervsvirksomhed, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 2, stk. 1, nr. 1 eller 2, og disse erhvervsaktiviteter i selve fonden ikke blot er af begrænset omfang eller ikke kun omfatter en uvæsentlig del af fondens samlede formue, jf. lov om erhvervsdrivende fonde § 2, stk. 2, og bekendtgørelse om begrænset erhvervsdrift (bekendtgørelse nr. 1448 af 15. december 2014), vil koncernregnskabsundtagelserne ikke kunne benyttes.

Koncernregnskabsundtagelserne for de erhvervsdrivende fonde vil desuden ikke kunne benyttes, hvis fonden bortset fra konvertible gældsbreve og ikke udbetalt udbytte eller udlodning har tilgodehavender hos eller har stillet sikkerhed for en dattervirksomhed. Koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens

§ 111, stk. 2 eller 3, tilgodeser således de tilfælde, hvor erhvervsaktiviteterne er placeret i en eller flere dattervirksomheder, og fonden ikke direkte eller indirekte deltager i erhvervsaktiviteterne.

Det foreslåede stk. 12 vil derfor medføre, at en erhvervsdrivende fond, som ikke deltager direkte eller indirekte i erhvervsaktiviteterne i koncernen er helt fritaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis fonden benytter koncernregnskabsundtagelserne i årsregnskabslovens § 111, stk. 2 eller 3, og den direkte dattervirksomhed udarbejder bæredygtighedsrapportering for den eller de øvrige virksomheder i koncernen.

Oplysninger efter stk. 1-6 for selve fonden vil dermed ikke skulle medtages i dattervirksomhedens bæredygtighedsrapportering eller den konsoliderede bæredygtighedsrapportering. Den erhvervsdrivende fond vil i sin ledelsesberetning ikke være forpligtet til at henvise til bæredygtighedsrapporteringen i dattervirksomhedens årsrapport eller koncernregnskab, men hvis en erhvervsdrivende fond benytter koncernregnskabsundtagelsen i årsregnskabslovens § 111, stk. 3, skal det i henhold til nr. 5 i denne bestemmelse oplyses i fondens årsrapport, at fonden har undladt at udarbejde koncernregnskab, ligesom dattervirksomhedens koncernregnskab i henhold til nr. 6 i denne bestemmelse skal indsendes til Erhvervsstyrelsen sammen med fondens egen årsrapport.

Til nr. 23

Det foreslås i *§ 99 a, stk. 7,* at en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, vil dattervirksomheden kunne undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 9, litra a.

Det foreslåede *§ 99 a, stk. 7, 1. pkt.,* vil medføre, at dattervirksomheder vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden inkluderer oplysningerne påkrævet efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Det foreslåede vil fra den 6. januar 2030 erstatte det foreslåede § 99 a, stk. 7, i lovforslagets § 1, nr. 22.

Det foreslåede vil medføre, at dattervirksomheder ikke længere vil kunne anvende undtagelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 7, 2. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 22. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22, og tilhørende bemærkninger.

Lovforslagets § 12, stk. 3, indeholder en ikrafttrædelsesbestemmelse – gældende fra den 6. januar 2030 – for bæredygtighedsrapportering efter § 99 a påhvilende en dattervirksomhed. Der henvises til bemærkninger til lovforslagets § 12, stk. 3.

Det foreslåede *§ 99 a, stk. 7, 2. pkt.,* vil medføre, at en dattervirksomhed vil være undtaget fra rapporteringsforpligtelsen i det foreslåede § 99 a, stk. 1-6, såfremt modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, dog jf. stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder, eller på en måde der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning skal være udarbejdet i overensstemmelse med §

128, og oplysninger efter stk. 1-6 for dattervirksomhedens dattervirksomheder skal tillige medtages i den konsoliderede ledelsesberetning.

Det foreslåede stk. 7 vil blive suppleret af det foreslåede *§ 99 a, stk. 8*, hvoraf betingelserne for at anvende undtagelsen i stk. 7 følger.

Til nr. 24

Årsregnskabslovens § 102 fastsætter, hvilke regler der gælder for udarbejdelse af årsrapporter, der er udarbejdet af virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse D. Lovens § 102, stk. 3, oplister de bestemmelser i årsregnskabsloven, som finder anvendelse for virksomheder omfattet af regnskabsklassen. Det fremgår endvidere af lovens § 102, stk. 6, at hvor reglerne i §§ 80-95 a, § 96, stk. 1 og 2, og §§ 97-101 indeholder forskelle i kravene til mellemstore og store virksomheder, skal en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, uanset virksomhedens egen størrelse følge reglerne for store virksomheder. Mikrovirksomheder med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS er forpligtet til at følge reglerne for regnskabsklasse D i årsregnskabsloven, jf. lovens § 7, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås, at der indsættes et *§ 102, stk. 7*, hvorefter uanset stk. 3 finder § 99, stk. 3, og § 99 a ikke anvendes for virksomheder, som opfylder størrelsesgrænserne for mikrovirksomheder, jf. § 22 a, stk. 1. Uanset stk. 3 finder bestemmelserne i § 99 a, stk. 7-9, ikke anvendelse for store virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS.

Med den foreslåede ændring af § 102, stk. 7, 1. pkt., vil mikrovirksomheder med værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS blive undtaget fra anvendelsesområdet for de foreslåede § 99 a og § 99, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne til disse bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 20 og 22.

Derudover vil det foreslåede § 102, stk. 7, 2. pkt. medføre, at store virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, ikke vil kunne benytte bestemmelserne i lovforslagets § 99 a, stk. 7-9. Forslagets § 99 a, stk. 7-9 omhandler dattervirksomheders mulighed for at undlade at medtage visse oplysninger i ledelsesberetningen, når modervirksomheden opfylder de krav, der følger af den foreslåede § 99 a, stk. 7. Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 25

Det følger af § 107, at der i ledelsesberetningen skal oplyses om de ledelseserhverv, som ledelsesmedlemmerne beklæder i andre erhvervsdrivende virksomheder bortset fra aktieselskabets egne 100 pct. ejede datterselskaber.

Efter selskabslovens § 358 finder selskabslovens regler om aktieselskaber med de fornødne tilpasninger anvendelse på partnerselskaber. Årsregnskabsloven følger det samme princip, selvom der ikke eksisterer en tilsvarende konkret bestemmelse i årsregnskabsloven, som regulerer dette.

Det foreslås, at der i *§ 107, stk. 1, 1. pkt.,* efter »aktieselskabets« indsættes: »eller partnerselskabets«.

Det foreslåede vil præcisere, at årsregnskabslovens bestemmelser for aktieselskaber tillige omfatter partnerselskaber.

Den foreslåede ændring vil medføre, at partnerselskabers egne 100 pct. ejede datterselskaber er undtaget fra kravet om, at der i ledelsesberetningen skal oplyses om de ledelseserhverv, som ledelsesmedlemmerne beklæder i andre erhvervsdrivende virksomheder. Med den foreslåede ændring vil reglen om aktieselskaber ligeledes finde anvendelse på partnerselskaber.

Til nr. 26

§ 107 d, stk. 1, angiver, sammen med bestemmelsens stk. 2 og stk. 3, anvendelsesområdet for virksomheder, der har pligt til at udarbejde en redegørelse for virksomhedens politikker for mangfoldighed.

Anvendelsesområdet i § 107 d, stk. 1 omfatter virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider to ud af tre følgende størrelsesgrænser: en balancesum på 156 millioner kroner, en nettoomsætning på 313 millioner kroner, eller et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.

De angivne størrelseskriterier korresponderer med årsregnskabslovens kriterier for store virksomheder som omfattet af regnskabsklasse C, jf. § 7, stk. 2, nr. 3.

Det foreslås, at *§ 107 d, stk. 1* affattes således: En virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, og som er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om virksomhedens mangfoldighedspolitik.

Det foreslåede skal ses i lyset af lovforslagets § 1, nr. 3, som ændrer årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2, litra a og b, for så vidt angår beløbskriterierne for store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C. Ændringen i § 7, stk. 2, nr. 2, litra a og b er en gennemførelse af det delegerede EU-direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser i regnskabsdirektivet, der ændrer regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 3, litra a og b. Der henvises i denne sammenhæng til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Det foreslåede vil fremover sikre fleksibilitet for eventuelle ændringer i størrelseskriterierne for virksomheder, idet anvendelsesområde i stk. 1 for så vidt angår virksomhedens størrelse, knyttes op på årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2 og 3, der definerer årsregnskabslovens regnskabsklasser.

Det foreslåede vil medføre, at kravet om redegørelse for mangfoldighedspolitikker fortsat vil skulle gælde for store virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, men at virksomhedens størrelse vil skulle vurderes i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2 og 3, frem for specifikke størrelseskriterier angivet i § 107 d, stk. 1.

Til nr. 27

Efter årsregnskabslovens § 107 d, stk. 4, skal visse store virksomheder og koncerner, der har værdipapirer optaget på et reguleret marked i EU/EØS, supplere ledelsesberetningen med en redegørelse for virksomhedens mangfoldighedspolitik, for så vidt angår sammensætningen af virksomhedens administrations-, ledelses-, og tilsynsorganer, når virksomheden i 2 på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider de angivne størrelseskriterier, jf. stk. 1. Statslige aktieselskaber skal uanset størrelsesgrænserne supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om mangfoldighed. Virksomheder som alene har andre værdipapirer end aktier optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, kan undlade at redegøre for mangfoldighed i virksomheden ledelse, jf. stk. 2.

Redegørelsen omfatter virksomhedens ledelse som defineret i lovens Bilag 1, A, nr. 6, og skal oplyse om målene for mangfoldighedspolitikken og om gennemførelsen og resultaterne heraf.

Det foreslås i *§ 107 d, stk. 4, 1. pkt.*, at ændre »angår f.eks. alder, køn eller uddannelses- og erhvervsmæssige baggrund« til »angår køn og andre aspekter, som f.eks. alder, handicap eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund« i relation til, hvad en virksomheds redegørelse for mangfoldighedspolitikker skal indeholde.

Den foreslåede ændring af § 107 d, stk. 4, 1. pkt., vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 5, litra a, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra g, 1. afsnit, for så vidt angår virksomheders rapportering om mangfoldighedspolitikker.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den fuldstændige fleksibilitet i forhold til, hvilke mangfoldighedsaspekter en virksomhed vælger at redegøre for i dens redegørelse efter § 107 d, bliver fjernet, således at politikker for ledelsens kønssammensætning altid vil være obligatorisk i en virksomheds redegørelse om mangfoldighedspolitik. Derudover vil ændringen medføre, at handicap bliver tilføjet til oplistningen af eksempler på øvrige mangfoldighedsaspekter, som redegørelsen for mangfoldighed kan vedrøre.

I henhold til betragtning nr. 58 i bæredygtighedsdirektivet skal de foreslåede ændringer styrke udviklingen i retning af en mere balanceret kønsrepræsentation ved beslutningsprocesser om økonomiske forhold. For at sikre denne udvikling vil en virksomhed, som udarbejder en redegørelse for mangfoldighedspolitikker, jf. § 107 d, således altid skulle inddrage en redegørelse for virksomhedens politikker om kønsdiversitet i ledelsen og gennemførelsen heraf.

I det omfang virksomhedens redegørelse efter lovens § 99 b opfylder kravene til redegørelse for mangfoldighed efter § 107 d, kan virksomheden henvise til redegørelsen for det underrepræsenterede køn, jf. § 99 b. En virksomhed kan endvidere give en samlet redegørelse efter §§ 99 b og 107 d, så længe kravene i begge bestemmelser efterleves. De opsatte mål for mangfoldighedspolitikken og målene, som fremgår af redegørelsen for den kønsmæssige sammensætning af ledelsen, jf. § 99 b, må ikke være modstridende. Målene skal kunne indfries samtidig og være konsistente.

Til nr. 28

Efter gældende § 107 d skal redegørelsen for mangfoldighedspolitikker indgå som en del af en virksomheds ledelsesberetning, enten som en særskilt redegørelse eller, som en del af redegørelsen for det underrepræsenterede køn, jf. § 99 b, for så vidt kravene i både § 99 b og § 107 d er opfyldt.

Udarbejdes der en særskilt redegørelse for mangfoldighed, kan redegørelsen offentliggøres på virksomhedens hjemmeside, hvis der henvises til hjemmesiden i virksomhedens ledelsesberetning.

Det foreslås at indsætte efter § 107 d, stk. 4, et nyt *§ 107 d, stk. 5,* hvorefter en virksomhed, der er omfattet af § 99 a, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 4, hvis oplysningerne er medtaget i virksomhedens bæredygtighedsrapportering, og en henvisning hertil fremgår af virksomhedens redegørelse efter §§ 107 b eller 107 c.

Det foreslåede stk. 5, der vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 5, litra b, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 20, stk. 1, litra g, 2. afsnit, vil medføre, at en virksomhed, som er omfattet af reglerne om bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, vil kunne undlade at redegøre for dens mangfoldighedspolitik i henhold til § 107 d, hvis dens bæredygtighedsrapportering opfylder kravene i bestemmelsens stk. 4.

Vælger en virksomhed at henvise til dens bæredygtighedsrapportering, vil virksomhedens redegørelse for virksomhedsledelse, jf. § 107 b eller § 107 c, skulle beskrive, at oplysningerne efter stk. 4 fremgår af bæredygtighedsrapporteringen i henhold til § 99 a.

Det foreslåede stk. 5 vil medføre fleksibilitet i forhold til, hvor i ledelsesberetningen en virksomhed vil kunne placere redegørelsen for mangfoldighedspolitikker, jf. § 107 d. En virksomhed vil med det foreslåede kunne undlade at medtage redegørelsen om mangfoldighedspolitikker i et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, hvis oplysningerne efter stk. 4 allerede fremgår af virksomhedens bæredygtigheds-

rapportering efter § 99 a. Hvis en virksomhed vælger at gøre brug af muligheden i det foreslåede stk. 5, vil det blive et krav, at virksomheden i sin redegørelse for virksomhedsledelse, jf. § 107 b og § 107 c, vil skulle henvise til, at redegørelsen om mangfoldighedspolitikker er indarbejdet i virksomhedens bæredygtighedsrapportering efter § 99 a.

Såfremt en virksomhed vælger at opfylde kravene i stk. 4 i dens bæredygtighedsrapportering, vil oplysningerne i henhold til stk. 4 fortsat være underlagt de samme krav om erklæring som resten af virksomhedens redegørelse for virksomhedsledelse.

Til nr. 29

Efter den gældende § 99 a skal store virksomheder supplere ledelsesberetningen med en ikkefinansiel redegørelse for samfundsansvar

Det foreslås at indsætte en ny *§ 107 e*, hvorefter små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af § 99 a, kan begrænse deres bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de for små og mellemstore virksomheder til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, til følgende oplysninger nævnt i nummer 1-5:

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi.
2) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
3) Virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag, der er taget for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne aktuelle eller potentielle negative indvirkninger.
4) De væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden håndterer disse risici.
5) Nøgleindikatorer, som er nødvendige for oplysningerne i de foreslåede nr. 1-4.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 6, litra a-e.

Efter den foreslåede bestemmelse vil bæredygtighedsrapporteringen kunne begrænses til oplysningerne i de foreslåede *§ 107 e, nr. 1*-5. Bestemmelsen vil skulle ses som en undtagelse til hovedreglen for bæredygtighedsrapporteringen i den foreslåede § 99 a, stk. 2.

Det foreslåede § 107 e vil medføre, at små og mellemstore virksomheder, der udarbejder årsrapport efter reglerne i regnskabsklasse D, i stedet for at rapportere i overensstemmelse med standarderne i § 99 a, stk. 6, vil kunne begrænse deres bæredygtighedsrapportering til de krav, der er fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af regnskabsdirektivets artikel 29c.

De specifikke oplysningskrav vil fremgå af de standarder, der gælder for små og mellemstore virksomheder, der er børsnoterede, og som vil blive fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter senest den 30. juni 2024, i medfør af regnskabsdirektivets artikel 29c.

Til nr. 30

Efter den gældende bestemmelse i § 110, stk. 1, i årsregnskabsloven kan modervirksomheder for små koncerner undlade at aflægge koncernregnskab, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider to af de tre størrelsesgrænser, som fremgår af bestemmelsen. De tre størrelsesgrænser svarer til de gældende størrelsesgrænser for regnskabsklasse B (små virksomheder) i § 7, stk. 2,

nr. 1, som foreslås ændret i lovforslagets § 1, nr. 2. Årsregnskabslovens regnskabsklasser har betydning for, hvilke krav en virksomhed skal leve op til ved udarbejdelse af årsrapporten.

Det foreslås i *§ 110, stk. 1, nr. 1,* at ændre, »44 mio. kr.« til »55 mio. kr.«, og i *nr. 2* at ændre, »89 mio. kr.« til: »111 mio. kr.«

Forslaget vil gennemføre artikel 1, nr. 5, litra a og b i det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, der ændrer regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 5, litra a (balancesum) og b (nettoomsætning). Efter bestemmelsens litra, vil beløbsgrænserne for små koncerner blive forhøjet således, at beløbsgrænserne ikke må overstige henholdsvis en balancesum på 5.000.000 euro og en nettoomsætning på 10.000.000 euro. I bestemmelsens litra b, der ændrer regnskabsdirektivets artikel 3, stk. 5, andet afsnit, anføres det dog, at medlemsstaterne må fastsætte højere beløbsgrænser, idet disse dog ikke må overskride 7.500.000 euro, for så vidt angår balancesummen, og 15.000.000 euro, for så vidt angår nettoomsætningen.

Det foreslås, at muligheden for at forhøje beløbsgrænserne for små koncerner udnyttes fuldt ud, idet det dog foreslås, at beløbsgrænserne som hidtil angives i hele millionbeløb.

Omregningskursen er kurs 7,4558, jf. Den Europæiske Unions Tidende af den 21. december 2023. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 for yderligere baggrund til det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser.

Det foreslåede § 110, stk. 1, nr. 1 og 2, vil medføre, at årsregnskabslovens beløbsgrænser for små koncerner, som kan undlade at udarbejde koncernregnskab forhøjes, så tærskelværdien for balancesummen vil blive 55 mio. kr. og for nettoomsætningen vil blive 111 mio. kr.

Til nr. 31

Efter § 112, stk. 1, i årsregnskabsloven kan en modervirksomhed undlade at aflægge koncernregnskab, hvis den selv er en dattervirksomhed af en højere modervirksomhed, der henhører under lovgivningen i EU/EØS, og den højere modervirksomhed udarbejder koncernregnskab og konsolideret ledelsesberetning i overensstemmelse med lovgivningen i den medlemsstat, hvortil den højere modervirksomhed henhører, og koncernregnskabet er revideret af personer, der er autoriseret i medfør af denne medlemsstats lovgivning, jf. § 112, stk. 1, nr. 2.

Det foreslås at indsætte et nyt *§ 112, stk. 4,* hvorefter en virksomhed, der undlader at aflægge koncernregnskab efter stk. 1 og 2, ikke er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering efter § 128.

Der henvises til det foreslåede § 99 a, stk. 7, med tilhørende bemærkninger, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, hvorefter en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, vil kunne undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder disse oplysningskrav i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern.

Den foreslåede ændring vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 6, litra a, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 23, stk. 4, litra b.

Det foreslåede vil medføre, at selvom en virksomhed, hvis øverste modervirksomhed udarbejder konsoliderede regnskaber og konsoliderede ledelsesberetninger, kan denne således være undtaget fra kravet om at udarbejde et konsolideret regnskab, men vil ikke være undtaget fra kravet om bæredygtighedsrapportering, hvis den øverste modervirksomhed ikke udarbejder en konsolideret bæredygtighedsrapport.

Til nr. 32

Årsregnskabslovens § 126 vedrører noteoplysninger i koncernregnskaber. Bestemmelsen indeholder en række henvisninger til oplysningskrav til årsregnskabet, som finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet. Noteoplysningerne skal i koncernregnskabet gives med de fornødne tilpasninger, der følger af de særlige forhold, som gør sig gældende for koncernregnskaber.

Det foreslås i *§ 126, stk. 1, nr. 5,* at »jf. §§ 58-59 og 88-88 b« ændres til »jf. §§ 58-59, 88-88 b og § 90 a«.

Det foreslåede vil medføre, at § 126, stk. 1, også vil omfatte krav på oplysning om indregnede aktiver, som virksomheden ikke ejer, samt til hvilken værdi disse aktiver vil blive indregnet af virksomheden.

Til nr. 33

Den gældende bestemmelse i årsregnskabslovens § 126 opregner notekravene til koncernregnskabet.

Det foreslås i *§ 126, stk. 1, nr. 10,* at »§ 98 c, stk. 1, 2, 4, 6 og 7« ændres til: »§ 98 c, stk. 1, 2, 4, 5 og 6«.

Den foreslåede ændring af § 126, stk. 1, nr. 10, vil være en konsekvens af det samtidige forslag om ophævelse af lovens § 98 c, stk. 5. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17. Med nærværende forslag om ændring af § 126, stk. 1, nr. 10, foreslås således, at henvisningen til lovens § 98, stk. 5, i bestemmelsen vil udgå.

Af § 126, stk. 1, nr. 10, fremgår i den forbindelse, at notekravene i henhold til bestemmelsen også vil omfatte oplysning om nærtstående parter i henhold til bl.a. årsregnskabslovens § 98 c, stk. 1, 2, 4, 6 og 7. Idet årsregnskabslovens § 98 c, stk., 5, ved lovforslagets § 1, nr. 14, foreslås ophævet, vil forslaget ved konsekvensændring tilpasse § 126, stk. 1, nr. 10, således, at bestemmelsen fremover ikke vil henvise til lovens § 98, stk. 5.

Til nr. 34

Efter den gældende § 128, stk. 1, i årsregnskabsloven skal koncernens ledelsesberetning oplyse om koncernen, som om koncernvirksomhederne tilsammen var én virksomhed. I stedet for oplysninger om den enkelte virksomheds beløb vises de konsoliderede virksomheders beløb tilsammen, konsolideret efter de samme metoder som gælder for koncernregnskabet.

Det følger af den gældende § 128, stk. 2, 1. pkt., at §§ 76 a, 77, 99-99 a, 99 d, 100 og 101 finder tilsvarende anvendelse. Koncernens ledelsesberetning skal således opfylde kravene i disse bestemmelser.

Det foreslås i *§ 128, stk. 2, 1. pkt.,* at »99-99 a, 99 d« ændres til »99, 99 a, 99 d«.

Det foreslåede vil ikke ændre det materielle indhold af § 128, stk. 2, 1. pkt.

Til nr. 35

Det følger af den gældende § 128, stk. 2, 2. pkt., at oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 9, kan undlades.

Det foreslås i *§ 128, stk. 2, 2. pkt.,* at »§ 99, stk. 1, nr. 9« ændres til »§ 99, stk. 1, nr. 7«.

Den foreslåede ændring af årsregnskabslovens § 128, stk. 2, 2. pkt., vil være en konsekvensændring af forslaget om ophævelse af lovens § 99, stk. 1, nr. 6 og 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 19. Med den foreslåede ændring vil lovens § 128, stk. 2, 2. pkt., henvise til § 99, stk. 1, nr. 7, i stedet for til § 99, stk. 1, nr. 9.

Til nr. 36

Efter det gældende § 128, stk. 1, i årsregnskabsloven skal koncernens ledelsesberetning oplyse om koncernen, som om koncernvirksomhederne tilsammen var én virksomhed. I stedet for oplysninger om den enkelte virksomheds beløb vises de konsoliderede virksomheders beløb tilsammen, konsolideret efter de samme metoder, som gælder for koncernregnskabet.

Det foreslås, at der i *§ 128* indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Modervirksomheden skal oplyse, hvilke af de dattervirksomheder, der er omfattet af konsolideringen, der har benyttet undtagelsen i artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, som implementeret i national lovgivning.

Stk. 4. Identificerer modervirksomheden ved udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a betydelige forskelle mellem risiciene vedrørende bæredygtighedsspørgsmål for eller indvirkningen af koncernen og risiciene for eller indvirkningen af en eller flere af dens dattervirksomheder, skal modervirksomheden give en forklaring på, alt efter hvad der er relevant, risiciene for eller indvirkningen af den eller de berørte dattervirksomheder.«

Det foreslåede § 128, stk. 3, vil medføre, at modervirksomheden vil skulle oplyse, hvilke af de dattervirksomheder, der er omfattet af konsolideringen, der har benyttet undtagelsen i artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8, i regnskabsdirektivet, som implementeret i national lovgivning. Henvisningen til de specifikke direktivbestemmelser tager højde for, at nogle dattervirksomheder kan være etableret i andre EU-lande end Danmark. Således henvises der ikke til den nationale bestemmelse. Der henvises desuden til bemærkningerne til forslaget til § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Det foreslåede § 128, stk. 4, vil medføre, at modervirksomheder, som ved udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a identificerer betydelige forskelle mellem risiciene for eller indvirkningen af koncernen og risiciene for eller indvirkningen af en eller flere af dens dattervirksomheder, vil skulle give en tilstrækkelig forklaring på risiciene for eller indvirkningen af den eller de berørte dattervirksomheder.

Det foreslåede vil give regnskabsbrugeren oplysninger om den individuelle dattervirksomhed. Det vil være særligt relevant i tilfælde, hvor der er forskelle på visse områder mellem koncernens og den enkelte dattervirksomheds situation, som kan være betydelige for brugerens konklusion om risiciene for eller indvirkningen på dattervirksomheden. Et eksempel på dette kunne være en dattervirksomhed, hvis aktiviteter adskiller sig fra resten af koncernens aktiviteter, og som derfor er udsat for andre risici end resten af koncernen. Et andet eksempel kunne være en dattervirksomhed, som er lokaliseret et andet sted end resten af koncernen, hvor der er større risiko for naturkatastrofer.

Med den foreslåede ændring vil modervirksomheder, der rapporterer på koncernniveau, således blive forpligtet til at forklare risiciene relateret til bæredygtighedsspørgsmål og indvirkningen på deres dattervirksomheder.

Den foreslåede ændring vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 7, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 29a, stk. 4.

Til nr. 37

Efter årsregnskabslovens § 128, stk. 3, finder §§ 107, 107 b og 107 d tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog § 128, stk. 5, hvis modervirksomheden er omfattet af reglerne i regnskabsklasse D.

Det foreslås i *§ 128, stk. 3,* der bliver stk. 5, at »koncernregnskabet« ændres til: »den konsoliderede bæredygtighedsrapportering« og »jf. dog stk. 5« ændres til: »jf. dog stk. 7«.

Den foreslåede ændring af § 128, stk. 3, vil være en præcisering og en konsekvensændring af den foreslåede ændring af § 128, jf. lovforslagets § 1, nr. 36, hvorefter der foreslås indsat et nyt stykke 3 og 4 i § 128. Det foreslås, at henvisningen til stk. 5 som følge heraf ændres til stk. 7.

Til nr. 38

Efter årsregnskabslovens § 128, stk. 5, kan en modervirksomheds og koncernens ledelsesberetninger sammendrages, hvis det uden vanskeligheder er muligt at finde de oplysninger, der efter årsregnskabsloven er påkrævet, der ikke er blevet overflødige som følge af sammendraget. Adgangen til at sammendrage oplysninger efter § 128, stk. 5, er dog modificeret i lovens § 102, stk. 8. Sidstnævnte bestemmelse regulerer modervirksomhedens mulighed for at undlade at give oplysninger i sit eget årsregnskab og i ledelsesberetningen, hvis oplysningerne er de samme som koncernens oplysninger.

Det foreslås i *1. pkt.* i *§ 128, stk. 5,* der bliver stk. 7, at »§ 102, stk. 8« ændres til: »§ 102, stk. 9«.

Den foreslåede ændring vil være en konsekvensændring af forslaget om indsættelse af et nyt stk. 7 i lovens § 102, hvorfor henvisningen til det nuværende § 102, stk. 8, foreslås ændret til stk. 9.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 24.

Til nr. 39

Årsregnskabslovens § 135 vedrører revision af års- og koncernregnskaber, og revisors udtalelse om ledelsesberetningen (»konsistenstjek«). I bestemmelsens stk. 7, 2. og 3. pkt., fastlægges, at revisionspligten ikke omfatter ledelsesberetningen og supplerende beretninger som indgår i årsrapporten, men at revisor skal afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

Det foreslås, at *§ 135, stk. 7, 3. pkt.,* affattes således: »Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

Den foreslåede ændring af 3. pkt. vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a, nr. i., om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra a, nr. ii, og litra b, hvorefter revisor dels vil skulle afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav med undtagelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering, og dels vil skulle afgive en udtalelse om, hvorvidt revisor under revisionen har fundet væsentlige fejlagtige angivelser i ledelsesberetningen, og arten af sådanne eventuelle fejlagtige angivelser vil skulle anføres.

Med bæredygtighedsdirektivet vil kravene til revisors udtalelse om ledelsesberetningens overensstemmelse med gældende lovkrav blive ændret, således at udtalelsen ikke vil skulle vedrøre en virksomheds bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, hvis bæredygtighedsrapporteringen vil være forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 135 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 40. Ændringen er relateret til bæredygtighedsdirektivets krav om, at en virksomheds bæredygtighedsrapportering forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som blandt andet omfatter en vurdering af, hvorvidt rapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav.

Regnskabsdirektivets krav om, at revisors udtalelse skal omfatte ledelsesberetningens overensstemmelse med gældende lovkrav samt revisors udtalelse om, hvorvidt den pågældende har fundet væsentlige

fejlangivelser i ledelsesberetningen og anførelse af sådanne eventuelle fejlangivelser, er fastsat i bekendtgørelsen om godkendte revisorers erklæringer (bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017 med senere ændringer).

Som følge af bæredygtighedsdirektivet vil bekendtgørelsen om godkendte revisorers erklæringer blive ændret, så revisors udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav, ikke vil gælde for bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a, når denne er forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 135 c.

Den foreslåede affattelse af § 135, stk. 7, 3. pkt., vil medføre, at i de tilfælde, hvor en virksomhed, som i henhold til § 99 a vil være forpligtet til at rapportere om bæredygtighed og til at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighed, vil den reviderende revisors udtalelse skulle indeholde en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med gældende lovkrav, dog med undtagelse af kravene til rapportering om bæredygtighed i henhold til § 99 a.

Den foreslåede ændring i § 135, stk. 7, 3. pkt., vil ikke undtage den reviderende revisor fra at skulle afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med gældende lovkrav i øvrigt.

I tilfælde, hvor en virksomhed frivilligt vil vælge at udarbejde en rapportering om bæredygtighed, vil revisors udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med gældende krav også skulle omfatte bæredygtighedsrapporteringen, medmindre virksomheden har valgt at lade rapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse til årsregnskabslovens § 135 c.

Til nr. 40

Årsregnskabslovens kapitel 17 vedrører revisionspligten mv. af virksomheders årsrapporter. Foruden bestemmelser om revisionspåtegning indeholder kapitel 17 bestemmelser om andre erklæringer på årsregnskaber og koncernregnskaber, der også kun må afgives af revisorer, som er godkendt i henhold til revisorloven.

Det foreslås, at der i *kapitel 17* efter § 135 b og før afsnit IX indsættes *overskriften* »Erklæring om bæredygtighedsrapportering« samt en ny *§ 135 c,* der fastlægger krav om, at en virksomheds bæredygtighedsrapportering vil skulle forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i *§ 135 c*, *stk. 1,* at en virksomhed, som er omfattet af pligten til at rapportere om bæredygtighed i henhold til § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a, nr. ii, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, der indsætter litra aa, som medfører, at revisor skal »afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen. Udtalelsen vil skulle omfatte bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af regnskabsdirektivets krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller 29c, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, og om overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852«. Kravet vil også gælde for bæredygtighedsrapportering for koncernen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at de omfattede virksomheder vil blive forpligtiget til at lade virksomhedens bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, henholdsvis koncernens bæredygtighedsrapportering efter § 128, forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

En virksomhed, der udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, stk. 11, vil være tilsvarende forpligtet til at sikre, at denne bæredygtighedsrapportering forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Erklæringen vil skulle afgives med begrænset sikkerhed. Kommissionen kan i henhold til bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 15, der indfører en ny artikel 26a, stk. 3, i revisordirektivet, senest den 1. oktober 2028, vedtage standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed efter en vurdering, der skal fastslå, om det er muligt at opnå erklæring med høj grad af sikkerhed for revisorer og for virksomheder. De nærmere krav til erklæringens indhold vil blive fastsat i henhold til revisorloven i bekendtgørelse om godkendte revisorers erklæringer (bek. nr. 1468 af 12. december 2017 med senere ændringer).

Uanset kravet i det foreslåede stk. 1 om, at en virksomhed vil skulle forsyne dens bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil den revisor, som afgiver revisionspåtegning på virksomhedens årsregnskab, stadig skulle afgive en udtalelse om ledelsesberetningen i henhold til § 135, stk. 7, 3. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 39.

Er der tale om revision af en årsrapport med en bæredygtighedsrapportering, som er forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til kravene i bekendtgørelsen om godkendte revisorers erklæringer, vil den reviderende revisors udtalelse, jf. det foreslåede § 135, stk. 7, 3. pkt., ikke skulle forholde sig til, hvorvidt virksomhedens bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med lovens krav. Om ledelsesberetningen, i øvrigt, er udarbejdet i overensstemmelse med lovens krav, vil imidlertid stadig skulle indgå i den reviderende revisors udtalelse om ledelsesberetningen.

En virksomhed, der frivilligt vælger at udarbejde bæredygtighedsrapportering efter § 99 a eller eventuelt efter § 128, vil ikke være omfattet af pligten til at lade bæredygtighedsrapporteringen forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsrapporteringen vil i sin helhed være omfattet af revisors udtalelse om ledelsesberetningen i henhold til § 135, stk. 7, herunder udtalelsen om, hvorvidt den er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav. Der henvises til forslagets § 1, nr. 39, om ændring af årsregnskabslovens § 135, stk. 7, 3. pkt.

Det foreslås i *stk. 2,* at erklæring efter stk. 1 kan kun afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a og b, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, andet afsnit, litra a, nr. ii, og stk. 3, der vil medføre, at selskabets revisor udover at afgive en revisionspåtegning vil skulle afgive en erklæring med begrænset sikkerhed om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, men hvor det også tillades, at erklæringen vil kunne afgives af en anden revisor end den, der reviderer selskabets regnskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede stk. 1 kun vil kunne afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Efter revisorloven vil en revisor kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i revisorlovens §§ 3 b og 3 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, er opfyldt, og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 2.

For de nærmere betingelser vedrørende revisors godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighed

henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5, vedrørende indsættelse af §§ 3 b og 3 c i revisorloven.

Efter det foreslåede vil der ikke være krav om, at revisionspåtegningen og erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering kun vil kunne afgives af den samme revisor. Virksomheden vil derfor kunne vælge en revisor til at revidere regnskabet, jf. § 135, og en anden revisor til at afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering jf. den foreslåede § 135 c, stk. 2.

Til nr. 41

Der er i gældende ret ikke regler om tredjelandsvirksomheders dattervirksomheder eller filialers pligt til at udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport, erklæring om bæredygtighedsrapportering og eventuel erklæring til disse på vegne af deres tredjelandsvirksomhed.

Det foreslås, at der efter Afsnit XI a indsættes et nyt *Afsnit XI b* med overskriften »Bæredygtighedsrapport for tredjelandsvirksomheder« samt en nyt *Kapitel 18 b* med overskriften »Bæredygtighedsrapport vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse dattervirksomheder og filialer«, hvortil der indsættes ny §§ 137 k-n. Det følger af det foreslåede *§ 137 k, stk. 1,* at en dattervirksomhed, der er omfattet af § 99 a, og som indgår i en koncern, hvis samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal på vegne af den øverste modervirksomhed udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i §§ 137 m-n og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land, medmindre den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, jf. stk. 3, der opfylder kravene i § 137 m.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14, om indsættelse af artikel 40a-40d, i regnskabsdirektivet.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapport vil være en separat rapport og som vil adskille sig fra den rapportering, som dattervirksomheder skal udarbejde efter det foreslåede § 99 a.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at en virksomhed, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. lovforslagets § 99 a og, som indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS, vil være forpligtet til at udarbejde en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der indeholder oplysninger om bæredygtighed for alle koncernens aktiviteter, og lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, hvis koncernens samlede nettoomsætning overskrider 150 mio. euro i EU to år i træk.

Efter den foreslåede bestemmelse vil dattervirksomheden skulle forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en EU-medlemsstats nationale lovgivning.

Det foreslåede vil medføre, at den i stk. 1 nævnte bæredygtighedsrapport skal udarbejdes og offentliggøres efter de krav, der stilles til bæredygtighedsrapporten i §§ 137 m-n.

Der henvises til bemærkningerne til de foreslåede §§ 137 m-n.

Idet den øverste modervirksomhed vil være etableret uden for EU/EØS, vil det foreslåede ikke forpligte

den udenlandske modervirksomhed af regnskabsdirektivets regler om udarbejdelse af en bæredygtighedsrapport for koncernen i henhold til artikel 40a, stk. 1, og nettoomsætningen skal derfor vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for den udenlandske modervirksomheds koncernregnskab.

Efter den foreslåede bestemmelse vil en dattervirksomhed imidlertid kunne undlade at udarbejde denne bæredygtighedsrapport, hvis den øverste modervirksomhed uden for EU/EØS frivilligt eller i henhold til anden lovgivning har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i forslagets § 137 m. I dette tilfælde vil dattervirksomheden således kunne indsende den øverste modervirksomheds bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med den foreslåede § 137 n, stk. 2 og 3.

Det følger af det foreslåede *stk. 2,* at har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, skal den anmode dens øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

Efter det foreslåede stk. 1 vil bæredygtighedsrapporten skulle vedrøre hele koncernen. Det betyder, at der skal indgå oplysninger om bæredygtighed vedrørende aktiviteter for alle virksomheder i koncernen. Disse oplysninger må den øverste modervirksomhed forventes at være i besiddelse af, mens dattervirksomheden, der forpligtes til at udarbejde rapporten efter det foreslåede stk. 1, ikke nødvendigvis vil have umiddelbar adgang til oplysningerne. Det følger derfor af det foreslåede stk. 2, der vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, at dattervirksomheden vil skulle anmode dens øverste modervirksomhed om de nødvendige oplysninger i tilfælde, hvor dattervirksomheden ikke selv har oplysningerne.

Det foreslås i *stk. 3,* at udarbejder den øverste modervirksomhed en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, skal modervirksomheden forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Det foreslåede vil medføre, at hvor den øverste udenlandske modervirksomhed vælger at udarbejde en bæredygtighedsrapport for koncernen, vil den øverste udenlandske modervirksomhed skulle forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, for eksempel af en revisor. Erklæringen vil ikke nødvendigvis skulle afgives som en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, men vil ligeledes kunne afgives fra en person eller et firma, der er autoriseret til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i henhold til den udenlandske virksomheds nationale lovgivning.

Det foreslås i *stk. 4,* at afgiver den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 2, skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om at afgive oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. Forsyner modervirksomheden ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at modervirksomheden ikke har forsynet bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse 1. pkt. vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, fjerde afsnit, og vil vedrøre de tilfælde, hvor dattervirksomheden ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger for udarbejdelse af bæredygtighedsrapporten. Hvor tredjelandsvirksomheden ikke fremlægger alle de oplysninger, der kræves i henhold til det foreslåede stk. 1, selv om dattervirksomheden af det pågældende tredjelandsvirksomhed har gjort dens bedste for at indhente de fornødne oplysninger, vil dattervirksomheden skulle fremlægge alle de oplysninger, den er i besiddelse af, og udstede en erklæring om, at tredjelandsvirksomheden ikke har stillet de øvrige krævede oplysninger til rådighed. For at sikre kvaliteten og pålideligheden af rapporteringen vil tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapport skulle

offentliggøres sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen fra en person eller et firma, der er autoriseret til at afgive en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen, enten i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en medlemsstats nationale lovgivning, jf. bæredygtighedsdirektivets betragtning 20.

Den foreslåede bestemmelse 2. pkt. vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 3, andet afsnit, og vil vedrøre de tilfælde, hvor den øverste modervirksomhed ikke forsyner bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land. Forsyner modervirksomheden ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, vil dattervirksomheden skulle afgive en erklæring om, at modervirksomheden ikke har forsynet bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Dattervirksomheden vil skulle, herunder dattervirksomhedens ledelse, afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har forsynet rapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsrapporten og dattervirksomhedens erklæring vil skulle indsendes i overensstemmelse med reglerne i den foreslåede § 137 n, stk. 1 og 2.

Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 137 n, stk. 1 og 2.

Det foreslås i *stk. 5,* at den i stk. 1 omhandlede dattervirksomheds ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, har ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med § 137 k, stk. 1-4, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 137 n, stk. 1 eller 2.

Det foreslåede stk. 5 vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40c, andet afsnit.

Det foreslåede vil medføre, at ledelsen af en dattervirksomhed, der er omfattet af § 99 a, og som indgår i en koncern, hvis samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, vil blive ansvarlige for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at den i stk. 1 omhandlende bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med bestemmelsens stk. 1-4, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med forslaget til § 137 n, stk. 1 eller 2.

Stk. 5 vil medføre at ledelsen i dattervirksomhed, som omfattes af stk. 1, vil skulle forstås i overensstemmelse med definitionen i årsregnskabslovens bilag 1, A, nr. 6. Ledelsen vil skulle have det overordnede ansvar for virksomhedens anliggender herunder også for, at virksomheden overholder kravene i den til enhver tid gældende lovgivning. Idet ledelsen af en omfattet dattervirksomhed dog, vil kunne have begrænset kendskab til indholdet af den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller kun i begrænset grad vil være i stand til at indhente en bæredygtighedsrapport eller de nødvendige oplysninger fra den øverste modervirksomhed, vil ledelsens ansvar omfatte, efter bedste overbevisning og evne at sikre, at den i stk. 1 omhandlede bæredygtighedsrapport, udarbejdes med de tilgængelige oplysninger som dattervirksomheden har til rådighed, og indsendes i overensstemmelse med det foreslåede § 137 n, stk. 1 eller 2. Ledelsen vil således i det mindste efter bedste overbevisning og evne, aktivt skulle foretage de skridt, handlinger eller foranstaltninger, som vurderes nødvendige for, at den foreslåede bestemmelse kan blive opfyldt. I henhold til bestemmelsens ordlyd, vil dette som minimum indebære, at dattervirksomhedens ledelse vil skulle anmode den udenlandske modervirksomhed om de nødvendige oplysninger, hvis modervirksomheden ikke har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau. I tilfælde, hvor modervirksomheden ikke efterkommer dattervirksomhedens anmodning om de nødvendige oplysninger, vil ledelsen desuden skulle have ansvar for, efter bedste overbevisning og evne at udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger som den har til rådighed,

erhvervet eller indhentet. I sådanne tilfælde vil ledelsen også efter bedste overbevisning og evne skulle påse, at bæredygtighedsrapporten forsynes med en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet dattervirksomhedens anmodning om de nødvendige oplysninger.

Det foreslåede stk. 5 vil desuden medføre at dattervirksomhedens ledelse som minimum, efter bedste overbevisning og evne, vil skulle foretage de nødvendige skridt for at sikre, at bæredygtighedsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen i henhold til det foreslåede § 137 n, stk. 1 og 2, og samt overholdelse af krav i medfør af det foreslåede § 137 k, stk. 1-4.

Den foreslåede nye *§ 137 l* har til formål at gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14, om indsættelse af artikel 40a, stk. 1-3, i regnskabsdirektivet.

Det foreslås i *§ 137 l, stk. 1,* at en filial, hvis nettoomsætning i det foregående regnskabsår oversteg 40 mio. euro, og som er filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal på vegne af denne virksomhed, jf. dog stk. 2, udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i §§ 137 m-n, enten om den udenlandske virksomhed, der ikke er den del af en koncern, eller om den samlede koncern, og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land, hvis 1) den udenlandske virksomhed ikke indgår i en koncern, og virksomhedens nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, eller 2) den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro.

Det foreslåede vil medføre, at en filial af en udenlandsk virksomhed vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport om den udenlandske virksomhed, når denne ikke er en del af en koncern eller når den udenlandske virksomhed i øverste led indehaves af en virksomhed, der er oprettet i overensstemmelse med et tredjelands nationale lovgivning. Det følger af det foreslåede stk. 1, at en filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, er ansvarlig for at udarbejde en bæredygtighedsrapport efter § 137 m, jf. dog det foreslåede stk. 2. Det vil være en betingelse, at filialens nettoomsætning i det foregående kalenderår har overskredet en grænse på 40 mio. euro for at blive omfattet af kravet om at udarbejde en bæredygtighedsrapport. Denne betingelse vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1, fjerde afsnit.

Udover ovenstående betingelse vil betingelserne i enten nr. 1 eller 2 skulle være opfyldt for, at den foreslåede bestemmelse finder anvendelse.

Det foreslåede stk. 1 vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1, tredje og femte afsnit.

Det foreslåede stk. 1, nr. 1, vil indebære, at en filial vil have pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapport, vedrørende de aktiviteter, som udøves gennem den udenlandske virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, når virksomheden ikke indgår i en koncern, og hvis virksomhedens nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro.

Det foreslåede stk. 1, nr. 2, vil medføre, at filialen vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport vedrørende koncernens aktiviteter, når den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro. Den udenlandske virksomhed vil hermed både kunne være en dattervirksomhed af den øverste modervirksomhed eller selv være øverste modervirksomhed i koncernen.

Efter det foreslåede stk. 1, nr. 1 og 2, vil det medføre, at det hhv. vil være den udenlandske virksomheds eller den udenlandske koncerns samlede nettoomsætning i EU, der vil være afgørende for, om en filial forpligtes til at udarbejde en bæredygtighedsrapport. Da den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed er etableret uden for EU/EØS, vil nettoomsætningen skulle vurderes i overensstemmelse med den regnskabsmæssige begrebsramme, der ligger til grund for virksomhedens eller koncernens regnskab.

Det foreslås i *stk. 2,* at stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 137 m, eller disse har en dattervirksomhed omfattet af § 99 a, jf. § 137 k.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at, hvis den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, frivilligt eller i henhold til anden lovgivning vil have udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene til indhold i den foreslåede § 137 m, vil filialen kunne indsende denne rapport i overensstemmelse med den foreslåede § 137 n, stk. 2 og 3, og dermed undlade selv at skulle udarbejde bæredygtighedsrapporten på vegne af den udenlandske virksomhed.

Det foreslås i *stk. 3,* at udarbejder en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder en bæredygtighedsrapport, skal rapporten være forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Det forslåede stk. 3 vil medføre, at kvaliteten og pålideligheden af rapporten sikres. Tredjelandsvirksomheders bæredygtighedsrapport vil skulle offentliggøres sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen fra en person eller et firma, der er autoriseret til at afgive en udtalelse om bæredygtighedsrapporteringen, enten i henhold til tredjelandsvirksomhedens eller en medlemsstats nationale lovgivning, jf. bæredygtighedsdirektivet betragtning 20.

Det foreslåede stk. 3 vil ikke medføre et krav om, at erklæringen vil skulle afgives som en erklæring i medfør af § 135 c, men vil ligeledes kunne afgives fra en person eller et firma, der er autoriseret til at afgive en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til tredjelandsvirksomhedens nationale ret.

Det følger af det foreslåede *stk. 4,* at har filialen ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, skal filialen anmode den udenlandske virksomhed henholdsvis den øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

Det foreslåede stk. 4 vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2, tredje afsnit.

Der henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 137 k, stk. 2.

Det følger af det foreslåede s*tk. 5,* at forsyner den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 4, skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Det foreslåede vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 2 og 3, og vedrører de tilfælde, hvor filialen ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger for at kunne udarbejde en bæredygtigheds-

rapport eller ikke har fået forsynet bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering af den udenlandske virksomhed.

Det foreslåede stk. 5 vil i det første tilfælde medføre, at filialen vil skulle udarbejde en rapport med de oplysninger, den er i besiddelse af. Det vil som minimum vedrøre filialens egne aktiviteter. I tillæg hertil vil filialen, dvs. filialbestyreren/filialbestyrerne, skulle afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed. Det andet tilfælde vil angå den situation, hvor den udenlandske virksomhed ikke afgiver en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen jf. § 137 l, stk. 3. Filialen, dvs. filialbestyreren/filialbestyrerne, vil hermed skulle udstede en erklæring om, at den udenlandske virksomhed ikke har stillet den nødvendige erklæring om bæredygtighedsrapportering til rådighed. Rapporten og erklæringen vil skulle indsendes i overensstemmelse med reglerne i den foreslåede § 137 n.

Det foreslås i *stk. 6,* at den i stk. 1 omhandlede filial er ansvarlig for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1-5, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 137 n, stk. 1 eller 2.

Det foreslåede stk. 6 vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40c, første afsnit.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at filialen vil blive ansvarlig for efter dens bedste overbevisning og evne at sikre, at dens bæredygtighedsrapport udarbejdes og indsendes i overensstemmelse med forslagets §§ 137 m-n.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at filialens ansvar i henhold til det foreslåede stk. 6, vil blive tillagt filialbestyreren eller, i givet fald, filialbestyrerne, som således efter bedste overbevisning og evne vil skulle sikre, at filialens bæredygtighedsrapport vil være i overensstemmelse med reglerne for så vidt angår bæredygtighedsrapportens udarbejdelse, jf. det foreslåede stk. 1-5, og indsendelse til Erhvervsstyrelsen, jf. forslaget til § 137 n, stk. 1 og 2.

Det foreslåede vil desuden medføre, at filialbestyreren for en filial i henhold til stk. 1, vil være ansvarlig for, efter bedste overbevisning og evne at sikre, at filialen opfylder §§ 137 l, stk. 1-5, hvilket vil indebære at filialbestyreren som minimum aktivt vil skulle foretage de nødvendige skridt, som vurderes nødvendige for, at den foreslåede bestemmelse kan blive opfyldt. Der henvises til bemærkningerne til § 137 k, stk. 5, jf. ovenfor, for så vidt angår ansvarets omfang.

Det følger af den foreslåede *§ 137 m,* at en bæredygtighedsrapport, jf. § 137 k, stk. 1, og § 137 l, stk. 1, skal indeholde oplysninger i overensstemmelse med § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c-e, og § 99 a, stk. 2, nr. 2-6. Det samme gælder oplysninger efter § 99 a, stk. 2, nr. 8. Oplysningerne efter 1. pkt. og 2. pkt. skal afgives efter 1) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder, som fastsat efter artikel 40b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, eller 2) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering efter artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, eller 3) ligeværdige standarder for bæredygtighedsrapportering, som er fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Det foreslåede § 137 m vil medføre, at de omfattede dattervirksomheder og filialer vil skulle udarbejde bæredygtighedsrapporter, der omfatter de oplysninger, der er anført i § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c-e, nr.

2-6, og, hvor det er relevant, nr. 8, der indeholder en delmængde af den information, som koncerner i EU også skal rapportere om. Det vil gælde information om koncernens forretningsmodel- og strategi, handlingsplaner i forhold til klimaneutralitet og global opvarmning, incitamentsordninger for ledelsen i forhold til bæredygtighed, due diligence-implementering i værdikæden, samt handlinger og resultater på bæredygtighedsområdet.

Der henvises til bemærkningerne til det foreslåede § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c-e, nr. 2-6, og nr. 8.

Den foreslåede bestemmelse i § 137 m vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40a, stk. 1, 1. og 3. afsnit, og stk. 2, der regulerer, hvilke oplysninger bæredygtighedsrapporten vil skulle indeholde, og hvilke standarder rapporteringen vil skulle følge.

Det fremgår af den foreslåede bestemmelse, at bæredygtighedsrapporteringen, vil skulle foretages i overensstemmelse med forslagets § 137 k eller § 137 l på baggrund af de standarder, som fastsættes af Kommissionen ved delegerede retsakter i regnskabsdirektivets artikel 40b om bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder, artikel 29b om standarder for bæredygtighedsrapportering, eller anvende internationale standarder, som Kommissionen anser for at være ligeværdige med de europæiske standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, 3. afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF.

Som det fremgår ovenfor, vil Kommissionen fastsætte specifikke rapporteringsstandarder, der vil specificere, hvilke informationer, som dattervirksomheder og filialer efter den foreslåede § 137 k og § 137 l vil skulle indeholde i deres bæredygtighedsrapporter.

Det følger af den foreslåede *§ 137 n, stk. 1,* at dattervirksomheder og filialer, der skal afgive en bæredygtighedsrapport i henhold til § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 1, skal indsende rapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt., til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører. Det foreslåede § 137 n, stk. 1 vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40d.

Det foreslåede vil medføre, at det vil være dattervirksomheden eller filialen, som vil være ansvarlig for at indsende bæredygtighedsrapporten, erklæring om bæredygtighedsrapportering og eventuel erklæring om manglende nødvendige oplysninger fra tredjelandsvirksomheden, til Erhvervsstyrelsen. Bæredygtighedsrapporten og de nævnte erklæringer vil herefter være gratis tilgængelige for offentligheden i det centrale virksomhedsregister (datacvr.virk.dk).

Det foreslåede vil medføre, at én bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet i henhold til de ovennævnte foreslåede bestemmelser og en eventuel erklæring om, at der ikke er stillet de nødvendige oplysninger til rådighed eller at der ikke foreligger en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. de foreslåede § 137 k, stk. 4 eller § 137 l, stk. 5, vil skulle være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører. Det vil betyde eksempelvis, at hvis en virksomhed har kalenderåret som regnskabsår og udarbejder bæredygtighedsrapporten i det indeværende år, vil rapporten sammen med erklæringen om bæredygtighedsrapportering skulle være indsendt til Erhvervsstyrelsen senest den 31. december i samme år. Rapporten vil skulle indsendes som et særskilt dokument og vil således ikke skulle inkluderes i årsrapporten.

Det foreslås i *stk. 2,* at dattervirksomheder og filialer, der i medfør af § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter

afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af en af de virksomheder, der er nævnt i § 137 k, stk. 1, § 137 l, stk. 1, nr. 1 eller 2, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 3, eller § 137 l, stk. 3, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 2. pkt., og § 137 l, stk. 5, 2. pkt.

Det foreslåede stk. 2 vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 40d.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at dattervirksomheden eller filialen, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport i henhold til den foreslåede § 137 k eller § 137 l, vil skulle indsende koncernens, herunder den øverste modervirksomheds, eller den udenlandske virksomheds bæredygtighedsrapport, erklæring om bæredygtighedsrapportering eller eventuel erklæring, jf. det foreslåede 137 k, stk. 4, 2. pkt., og § 137 l, stk. 5, 2. pkt., om at den udenlandske virksomhed eller øverste modervirksomhed ikke har stillet den nødvendige erklæring om bæredygtighedsrapportering til rådighed for dattervirksomheden eller filialen, til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås i § 137 n, *stk. 3,* at Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering, og eventuelle erklæringer, jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5.

Den foreslåede bestemmelse vil give Erhvervsstyrelsen hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer omhandlet i § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5. Det forventes, at hjemlen udnyttes således, at de omfattede virksomheder og filialer vil skulle indsende rapporten med erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer omhandlet i § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5, i en særlig indberetningsløsning for bæredygtighedsrapporter. For at sikre, at data er sammenlignelige, vil rapporten med ovenstående erklæringer skulle gøres tilgængelig for offentligheden i et elektronisk rapporteringsformat, som er maskinlæsbart. Europa-Kommissionen vil via gennemførelsesretsakter fastlægge en fælles skabelon og et elektronisk, maskinlæsbart rapporteringsformat. Rapporten med ovenstående erklæringer vil skulle offentliggøres på enten dansk eller engelsk.

Til nr. 42

Årsregnskabslovens § 138 omhandler indsendelse af årsrapporter for virksomheder i regnskabsklasse B, C og D til Erhvervsstyrelsen.

Ifølge bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., skal den indsendte årsrapport indeholde mindst de bestanddele, der er obligatoriske for hver regnskabsklasse, samt eventuel revisionspåtegning eller anden erklæring fra en revisor, jf. § 135, stk. 1 og 7, og § 135 b, stk. 1.

Det foreslås, at der i *§ 138, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »og § 135 b, stk. 1« til: », § 135 b, stk. 1 og § 135 c, stk. 1«.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forslaget til § 135 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 40, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter § 99 a, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, som er forpligtet til at rapportere om bæredygtighed efter § 99 a, altid vil skulle lade revisors erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, indgå i årsrapporten, som indsendes til Erhvervsstyrelsen.

Med det foreslåede vil en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 135 c fremadrettet blive en

obligatorisk bestanddel af årsrapporten for de virksomheder, der er omfattet af rapporteringsforpligtigelsen i § 99 a.

Vælger en virksomhed frivilligt at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, jf. § 99 a, og lade rapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 135 c, vil det ligeledes være et krav, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering vil skulle indgå i den indberettede årsrapport.

Til nr. 43

Årsregnskabslovens § 138 omhandler indsendelse af årsrapporter for virksomheder i regnskabsklasse B, C og D.

Det foreslås, at der I *§ 138* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. En virksomhed, der er omfattet af § 99 a, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Det foreslåede vil medføre, at rapporten fra den akkrediterede uafhængige tredjepart vil skulle offentliggøres på virksomhedens hjemmeside med henblik på at sikre transparens om og dokumentation for eventuel verificering. Der vil hermed være tale om et selvstændigt dokument, som ikke er en del af virksomhedens årsrapport, men en rapport udarbejdet af den akkrediterede uafhængige tredjepart til brug for virksomhedens verificering af dele af sin bæredygtighedsrapportering.

Virksomheden vil eventuelt kunne vælge at henvise til denne rapport i virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Offentliggørelse af rapporten vil ikke foregribe resultatet af udtalelsen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, som skal afgives af revisor.

Den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 7 i § 138 vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34 med tilføjelse af et nyt stk. 7.

Til nr. 44

Efter den gældende § 159, stk. 1, er Erhvervsstyrelsen en kontrolmyndighed, der gennem kontrol påser overholdelsen af lovgivningen. Af bestemmelsens 2. pkt. følger det, at for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, varetages kontrollen af Finanstilsynet, jf. lovens § 161 a.

Årsregnskabslovens § 161 a fastlægger kontrolbestemmelser for så vidt angår årsrapporter og delårsrapporter for virksomheder med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, hvor Erhvervsstyrelsen varetager kontrollen på vegne af Finanstilsynet.

Efter bestemmelsens § 161 a, stk. 1, påser Finanstilsynet, at års- og delårsrapporter aflagt af en virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, overholder standarder og regler for finansiel information i henhold til bestemmelsens stk. 2 og 3, medmindre virksomheden er undergivet myndighedskontrol i et andet EU/EØS-land. Det fremgår desuden af stk. 1, 2. pkt., at Erhvervsstyrelsen træder i Finanstilsynets sted for så vidt angår sager, vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabslovens regler, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Årsregnskabslovens § 159 b angiver de regler og standarder, som Erhvervsstyrelsen skal sikre overholdelsen af.

Gældende § 159, stk. 1, 2. pkt., og § 161 a er en implementering af gennemsigtighedsdirektivet, hvorefter artikel 24, stk. 1, foreskriver, at en medlemsstats kompetente myndighed pålægges ansvar for at varetage de forpligtelser der følger af gennemsigtighedsdirektivet. Dertil fremgår det af artikel 24, stk. 4, litra h, at den kompetente myndighed skal have bemyndigelse til at undersøge, om de i direktivet nævnte oplysninger er udfærdiget i overensstemmelse med det relevante regelsæt for rapportering af oplysninger og træffe passende foranstaltninger, hvis overtrædelser afsløres.

Den kompetente myndighed til kontrol i henhold til gennemsigtighedsdirektivet er Finanstilsynets bestyrelse, og kontrollen af gennemsigtighedsdirektivets regler er samlet under Finanstilsynets regnskabskontrol. Efter årsregnskabslovens § 161 a, stk. 1, 2. pkt. og § 213, stk. 1-5 og 8 i lov om kapitalmarkeder træder Erhvervsstyrelsen i Finanstilsynets sted for så vidt angår sager, vedrørende virksomheder omfattet af årsregnskabslovens regler.

Bæredygtighedsdirektivets artikel 2, nr. 2, litra b, som indsætter et nyt stk. 5 i artikel 4 i gennemsigtighedsdirektivet foreskriver, at ledelsesberetningen skal udarbejdes i overensstemmelse med artikel 19, 19a, 20 og 29a i regnskabsdirektivet, som vedrører virksomheders rapportering om ikke-finansielle oplysninger.

Gennemsigtighedsdirektivets henvisning til regnskabsdirektivets artikel 19, 19a, 20 og 29a medfører, at gennemsigtighedsdirektivets krav om myndighedskontrol fremadrettet også skal omfatte for eksempel, en virksomheds rapportering om immaterielle nøgleressourcer, bæredygtighed og mangfoldighed.

Det foreslås i *§ 159, stk. 1, 2. pkt.* og *§ 161 a, stk. 1, 1. pkt.,* at ordet »finansiel« udgår.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivet, der fastsætter et nyt regime for de kompetente myndigheders kontrol af årsrapporter og delårsrapporter fra virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS. Med bæredygtighedsdirektivet bliver der gennemført ændringer i gennemsigtighedsdirektivet, som blandt andet medfører, at de kompetente myndigheder bliver forpligtede til at påse overholdelsen af ikke-finansielle oplysninger i de omfattede virksomheders års- og delårsrapporter.

Den foreslåede ændring af § 159, stk. 1, 2. pkt. og § 161 a, stk. 1, 1. pkt., vil således være en præcisering af Erhvervsstyrelsens gældende kontrolhjemler og medfører, at regnskabskontrol af års- eller delårsrapporter for en virksomhed, der er omfattet af årsregnskabsloven, og som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, ligeledes vil overgå til det ændrede kontrolregime, som følger af bæredygtighedsdirektivets ændringer til gennemsigtighedsdirektivet.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsens hjemmel til kontrol med års- eller delårsrapporter for en virksomhed, der er omfattet af årsregnskabsloven, og som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, præciseres efter bæredygtighedsdirektivets ændringer i gennemsigtighedsdirektivet. Det foreslåede medfører en præcisering af, at Erhvervsstyrelsen vil kunne påse overholdelsen af standarder og regler for såvel finansiel information som ikke finansiel information, herunder for eksempel en virksomheds bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a, jf. lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 45

Efter årsregnskabslovens § 161 a, stk. 2, påser Erhvervsstyrelsen, at års- og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked, overholder de internationale regnskabsstandarder, samt regler i eller fastsat i medfør af årsregnskabsloven.

De regler, hvis overholdelse Erhvervsstyrelsen efter stk. 2 påser, er internationale regnskabsstandarder fastsat efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder (forordning ((EF) nr. 1606/2002, "IFRS-forordningen"), årsregnskabsloven og øvrige regler fastsat i henhold til årsregnskabsloven. Kontrollen omfatter hele årsrapporten, herunder også information der fremgår af årsrapportens ledelsesberetning.

Det foreslås i *§ 161 a, stk. 2,* at »reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov.« ændres til: »

1) Denne lov.
2) De internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.
3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer.
4) Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat.
5) Regler udstedt i medfør af loven og forordningerne nævnt i nr. 1-4.«

I det foreslåede oplistes de regler, som Erhvervsstyrelsen vil kontrollere overholdelsen af. Foruden årsregnskabsloven og IFRS-forordningen, som allerede er omfattet af gældende stk. 2, foreslås det, at taksonomiforordningen ((EU) 2020/852) med senere ændringer og ESEF-forordningen ((EU) 2018/815) med senere ændringer, vil blive tilføjet til rækken af regler, som Erhvervsstyrelsen vil kunne påse overholdelsen af ved kontrol af års- og delårsrapporter aflagt af virksomheder i regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS.

Det foreslås i *nr. 1,* at Erhvervsstyrelsen kontrollerer overholdelsen af årsregnskabsloven.

Det foreslåede nr. 1 vil være en videreførelse af gældende § 161 a, stk. 2, og det foreslåede vil ikke medføre en realitetsændring af gældende ret, for så vidt angår Erhvervsstyrelsens kontrol med årsregnskabslovens regler.

Det foreslås i *nr. 2,* at Erhvervsstyrelsen kontrollerer overholdelsen de internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

Med det foreslåede vil IFRS-forordningen, som allerede er omfattet af gældende § 161 a, stk. 2, benævnes med forordningsnummer, så identifikation af det rette regelsæt sikres.

Den foreslåede ændring i nr. 2 udspringer af et praktisk hensyn og vil ikke medføre en realitetsændring af gældende ret, jf.§ 161 a, stk. 2, for så vidt angår Erhvervsstyrelsens kontrol med de internationale regnskabsstandarder.

Det foreslås i *nr. 3,* at Erhvervsstyrelsen kontrollerer overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer.

Med bæredygtighedsdirektivet vil det blive et krav, at virksomheder, som er forpligtet til at rapportere om bæredygtighed efter regnskabsdirektivet, ligeledes skal rapportere om oplysninger i henhold til taksonomiforordningens artikel 8.

Med det foreslåede vil Erhvervsstyrelsens kontrol i henhold til § 161 a også kunne omfatte oplysninger, som en virksomhed er forpligtet til at oplyse i henhold til taksonomiforordningens artikel 8.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til kontrol af den fulde bæredygtighedsrapportering i henhold til § 99 a, herunder også oplysninger afgivet i henhold til taksonomiforordningens artikel 8.

Det foreslås i *nr. 4,* at Erhvervsstyrelsen kontrollerer overholdelsen af Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat.

Bæredygtighedsdirektivet medfører, at bæredygtighedsrapporteringen som en del af årsrapporten skal indberettes i et særligt elektronisk rapporteringsformat samt opmærkes i et maskinlæsbart format. Reglerne vedrørende de tekniske standardarder for rapporteringsformat og opmærkning er reguleret i ESEF-forordningen.

Med det foreslåede vil Erhvervsstyrelsen kontrolhjemmel i § 161, stk. 2, også omfatte kontrol med en virksomheds overholdelse af forpligtigelser mht. om rapporteringsformat og opmærkning er korrekt.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til kontrol af, om en virksomhed overholder sine forpligtelser i henhold til ESEF-forordningen.

Det foreslås i *nr. 5,* at Erhvervsstyrelsen kontrollerer overholdelsen af regler udstedt i medfør af loven og forordningerne nævnt i nr. 1-4.

Det foreslåede nr. 5 er en delvis videreførelse af det gældende § 161 a, stk. 2, hvorefter Erhvervsstyrelsen påser overholdelsen af regler fastsat i medfør af årsregnskabsloven. Det foreslås at indsætte en henvisning til nr. 1-4 i det foreslåede stk. 2, hvor det præciseres, at Erhvervsstyrelsens kontrol tillige omfatter overholdelsen af regler, som bliver fastsat i medfør af henholdsvis IFRS-forordningen, taksonomiforordningen og ESEF-forordningen.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil få hjemmel til kontrol af regler, som er udstedt i medfør af årsregnskabsloven, IFRS-forordningen, taksonomiforordningen og ESEF-forordningen.

Den foreslåede ændring i stk. 2 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 2, nr. 2, litra b. Det foreslåede har baggrund i bæredygtighedsdirektivets implementering i gennemsigtighedsdirektivet. Med bæredygtighedsdirektivets artikel 2, nr. 2, litra b, som indsætter en ny artikel 4, stk. 5, i gennemsigtighedsdirektivet henvises der til regnskabsdirektivets artikel 19, 19 a, 20 og 29 a, som vil medføre, at gennemsigtighedsdirektivets krav om myndighedskontrol fremadrettet også kan omfatte en virksomheds rapportering af påkrævede ikke-finansielle oplysninger.

Det foreslåede vil medføre, at Erhvervsstyrelsens hjemmel til kontrol med års- eller delårsrapporter for en virksomhed i regnskabsklasse D, der er omfattet af årsregnskabsloven, og som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, vil blive præciseret i henhold til bæredygtighedsdirektivets ændringer i gennemsigtighedsdirektivet for så vidt angår kontrol med ikke-finansielle oplysninger.

Til nr. 46

Årsregnskabslovens § 161 a, stk. 6 vedrører en række beføjelser, som Erhvervsstyrelsen kan udøve i forbindelse med kontrollen efter bestemmelsens stk. 2 og 3.

Kontrollen efter § 161 a, stk. 2 og 3, vedrører foruden overholdelse af regler efter årsregnskabsloven, kontrol af overholdelse af internationale regnskabsstandarder, jf. IFRS-forordningen ((EF) nr. 1606/2002). For en virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse D, er det efter artikel 4 i IFRS-forordningen obligatorisk at udarbejde koncernregnskabet efter IFRS. Forpligtigelsen for en virksomhed

i regnskabsklasse D til at anvende IFRS i virksomhedens koncernregnskab udspringer således af en EU-forordning, der ikke skal gennemføres i national lov. Det vurderes derfor hensigtsmæssigt at tilføje en henvisning til, at Erhvervsstyrelsen også kan gøre brug af sine beføjelser efter stk. 6, ved konstatering af manglende overholdelse af de internationale regnskabsstandarder.

Erhvervsstyrelsen kan anvende de i stk. 6 nævnte beføjelser som retlige konsekvenser, hvis en virksomhed, der er omfattet af § 161 a, ikke overholder lovens regler. Det følger af stk. 6, nr. 1-3, at overholder en virksomhed ikke sine forpligtelser efter denne lov, kan Erhvervsstyrelsen give den pågældende virksomhed påbud om at ændre forholdet, herunder påbud om at offentliggøre ændrede eller supplerende oplysninger. Det følger ligeledes, at Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel kan pålægge medlemmerne af virksomhedens ledelse daglige eller ugentlige tvangsbøder, hvis virksomheden undlader at opfylde et påbud efter nr. 1. Endelig kan Finanstilsynet suspendere eller slette de berørte værdipapirer fra optagelse til handel på et reguleret marked i Danmark.

Det foreslås, at der i *§ 161, stk. 6,* ændres »denne lov« til: »de nævnte standarder og regler for information i årsrapporter og delårsrapporter i stk. 2 og 3«.

Den foreslåede ændring i § 161 a, stk. 6, vil medføre, at Erhvervsstyrelsen kan anvende de oplistede reaktionsmuligheder ved overtrædelse af »regler« for information i årsrapporter og delårsrapporter.

Den foreslåede ændring vil medføre overensstemmelse med forslaget til § 161 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 1, nr. 45, så det præciseres, at reaktionsmulighederne efter stk. 6 også kan anvendes ved overtrædelse af øvrige regler, der ikke er gennemført i årsregnskabsloven, for så vidt loven henviser til de øvrige regelsæt.

Det foreslåede vil ikke medføre ikke en materiel ændring af den gældende § 161 a, stk. 6, men vil være en præcisering af Erhvervsstyrelsens reaktionsmuligheder i forbindelse med kontrollen efter § 161 a.

Til nr. 47

Efter årsregnskabslovens § 164 kan overtrædelse af en række bestemmelser i loven sanktioneres med bødestraf.

Det foreslås at der i *§ 164, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 137, stk. 2 og 3,«: »§§ 137 b-n«.

Det forslåede vil medføre, at også overtrædelse af årsregnskabslovens §§ 137 b-n vil kunne sanktioneres med bødestraf, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven.

Den foreslåede ændring af § 164, stk. 1, 1. pkt., vil gennemføre regnskabsdirektivets artikel 51, hvorefter medlemsstaterne bl.a. skal fastsætte bestemmelser om sanktioner for overtrædelse af nationale bestemmelser, der er vedtaget i overensstemmelse med direktivet.

Ændringen har desuden baggrund i den seneste ændring af årsregnskabsloven gennemført ved lov nr. 735, 13. juni 2023, hvorved §§ 137 b-i blev indsat i loven. Ændringsloven implementererede Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af regnskabsdirektivet for så vidt angår offentliggørelse af indkomstskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer m.v. Det foreslåede har yderligere baggrund i de foreslåede bestemmelser i årsregnskabsloven §§ 137 k-n, jf. lovforslagets § 1, nr. 41, hvortil der henvises.

Til nr. 48

Efter det gældende § 164, stk. 2, 1. pkt., straffes, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven, medlemmerne af virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan, jf. § 8, med bøde, hvis de har undladt at lade

årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab revidere, uden at betingelserne herfor i § 135, stk. 1, 3. pkt., er opfyldt, eller hvis de har ladet årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab forsyne med en erklæring fra en person, som ikke opfylder betingelserne for afgivelse af erklæringer i § 135 b.

Det foreslås at i *§ 164, stk. 2,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum: »På samme måde straffes medlemmer af virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan, der, jf. § 8, har undladt at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring efter § 135 c, stk. 1, eller har ladet bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring fra en person, som ikke opfylder betingelserne i § 135 c, stk. 2, for at afgive en erklæring.«

Det foreslåede vil medføre, at medlemmerne af virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan, jf. § 8, straffes med bøde, hvis de har undladt at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 135 c, stk. 1, eller hvis de har ladet bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering fra en person, som ikke opfylder betingelserne for afgivelse af erklæringen i § 135 c, stk. 2.

Forslaget har baggrund i forslaget til ny § 135 c, jf. lovforslagets § 1, nr. 40, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt hertil. Det er et krav efter bæredygtighedsdirektivet, at bæredygtighedsrapporteringen forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og opfylde de tilsigtede brugeres behov for disse oplysninger. Overtrædelse af reglerne om erklæring på bæredygtighedsrapporteringen bør derfor straffes på lige fod med overtrædelse af reglerne om revision af virksomhedens årsregnskab.

Efter den foreslåede bestemmelse vil medlemmerne af virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan således kunne straffes med bøde, hvis de har undladt at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med den krævede erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 135 c.

Endvidere vil medlemmerne af virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan efter den foreslåede bestemmelse kunne straffes med bøde, hvis de har ladet bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring fra en person, der ikke opfylder betingelserne i den nye § 135 c, stk. 2.

Til nr. 49

Efter det gældende § 164, stk. 2, 2. pkt., straffes en person, som har afgivet en erklæring til en årsrapport uden at opfylde betingelserne herfor i § 135 b med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven.

Det foreslås *i § 164, stk. 2, 2. pkt.,* der bliver 3 pkt., indsættes efter »§ 135 b«: »eller § 135 c, stk. 2«.

Den foreslåede henvisning til § 135 c, stk. 2, vil indebære, at en person, som uden at opfylde betingelserne har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil kunne idømmes bødestraf.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 40.

Til nr. 50

Den gældende årsregnskabslov indeholder ingen definition om bæredygtighedsspørgsmål, bæredygtighedsrapportering eller immaterielle nøgleressourcer.

Det foreslås, at der i årsregnskabsloven indsættes definitioner på henholdsvis bæredygtighedsspørgsmål,

bæredygtighedsrapportering og immaterielle nøgleressourcer i *bilag 1, C. Årsrapportens elementer*, som nr. 15, 16 og 17.

Det foreslås *som nr. 15*, at *Bæredygtighedsspørgsmål* defineres som miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer, herunder personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korruption og bestikkelse.

Den foreslåede definition vil implementere regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 17, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

De bæredygtighedsspørgsmål, som virksomhederne vil skulle rapportere om, baseres på definitionen af »bæredygtighedsfaktorer« i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 2019/2088 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser med senere ændringer, så der ikke opstår misforhold mellem oplysninger krævet af databrugerne og oplysningerne virksomhederne vil skulle rapportere.

Definitionen »bæredygtighedsfaktorer« i forordning (EU) nr. 2019/2088 med senere ændringer omfatter imidlertid ikke udtrykkeligt ledelsesmæssige spørgsmål.

Definitionen af bæredygtighedsspørgsmål vil skulle svare til virksomhedernes og regnskabsbrugernes forventninger og behov, hvor »miljømæssige«, »sociale« og »ledelsesmæssige« ofte omtales som de tre vigtigste kategorier af bæredygtighedsspørgsmål.

Den foreslåede definition vil omfatte miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer.

Det foreslås *som nr. 16*, at *Bæredygtighedsrapportering* defineres som rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med årsregnskabsloven.

Den foreslåede definition vil implementere artikel 2, nr. 18 i direktiv 2013/34/EU med senere ændringer for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Definitionen vil omfatte bæredygtighedsrapportering i henhold til den foreslåede § 99 a i årsregnskabsloven. Bæredygtighedsrapportering indeholder oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål som defineret i den foreslåede bilag 1, C, nr. 15, i årsregnskabsloven påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation. Oplysningerne vil skulle fremgå af ledelsesberetningen i overensstemmelse med årsregnskabslovens § 99 a. Der henvises til den foreslåede § 99 a og tilhørende specielle bemærkninger.

Der henvises endvidere til nærværende lovforslags § 2, nr. 4, hvor det foreslås, at revisorloven definerer bæredygtighedsrapportering på samme måde som i nærværende forslag til nr. 16.

Det foreslås *som nr. 17*, at *Immaterielle nøgleressourcer* defineres som ressourcer uden fysisk substans, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af og som er en kilde til virksomhedens værdiskabelse.

Definitionen vil implementere regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 19, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Immaterielle nøgleressourcer vil skulle ses i forhold til begrebet immaterielle anlægsaktiver, som er defineret i årsregnskabslovens bilag 2, I og udgør f.eks. patenter, licenser, varemærker og goodwill, m.fl. Oplysninger om immaterielle nøgleressourcer er bæredygtighedsoplysninger, som er relevante for sociale eller ledelsesmæssige spørgsmål, jf. betragtning nr. 32 i præamblen til ændringsdirektivet. Det

kan f.eks. være oplysninger om medarbejdernes erfaring, kompetencer, og loyalitet overfor virksomheden samt motivation til at forbedre processer, varer og tjenesteydelser. Det kan også være oplysninger om kvaliteten af en virksomheds forbindelse til dens interessenter, herunder leverandører, kunder, eller grupper i samfundet der berøres af virksomhedens aktiviteter. Immaterielle nøgleressourcer kan også være udviklingsprojekter, patenter m.v.

Til § 2

Til nr. 1

Det foreslås i *fodnoten* til revisorlovens titel at indsætte efter »EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22«: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15.«

Den ændrede affattelse medfører, at fodnoten vil indeholde en opdateret oversigt over gældende EU-forskrifter, som udgør revisorlovens EU-retlige baggrund.

Ændringen skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 14. december 2022 (EU) 2022/2464, bæredygtighedsdirektivet, som ændrer direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, revisordirektivet.

Til nr. 2

Efter den gældende bestemmelse i revisorlovens § 1, stk. 5, kan Erhvervsministeren efter forhandling med indenrigs- og boligministeren fastsætte regler til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og om kontrollen med denne revision, dog ikke for kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, som opfylder kriterierne i revisorlovens § 1 a, stk. 1, nr. 4, vedrørende små virksomheder.

I revisorlovens § 1, stk. 5, 2. pkt., henvises til lovens § 1 a, stk. 1, nr. 4.

Det foreslås, at henvisningen § 1 a, stk. 1, nr. 4, i *§ 1, stk. 5, 2. pkt.,* ændres til § 1 a, nr. 4.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 4, hvorefter § 1 a, stk. 2 og 3, ophæves, hvorved § 1 a alene vil bestå af et enkelt stykke.

Til nr. 3

Revisorlovens § 1 a, stk. 1, fastlægger definitionen af en række begreber, der anvendes i loven.

De gældende bestemmelser i revisorlovens § 1 a, stk. 1, nr. 4-6, fastlægger definitionen af små, mellemstore og store virksomheder. Bestemmelsernes definition af små, mellemstore og store virksomheder svarer til de definitioner, der er fastlagt i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1-3, jf. dennes § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

Det foreslås at affatte *§ 1 a, stk. 1, nr. 4-6,* på ny, så definitionen af små, mellemstore og store virksomheder i revisorloven sker ved henvisning til årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1-3, jf. dennes § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 4,* at definere »Små virksomheder« som virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 5,* at definere »Mellemstore virksomheder« som virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 6,* at definere »Store virksomheder« som virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

De foreslåede ændringer af stk. 1, nr. 4-6, vil medføre, at definitionen af små, mellemstore og store virksomheder i revisorloven altid vil svare til definitionen af små, mellemstore og store virksomheder i årsregnskabsloven. Der er ved de foreslåede ændringer af § 1 a, stk. 1, nr. 4-6, ikke tilsigtet nogen realitetsændring.

Det foreslås samtidigt, at der indsættes tre nye definitionsbestemmelser i revisorlovens § 1 a, stk. 1, som følge af bæredygtighedsdirektivets gennemførelse.

Det foreslås i et nyt *stk. 1, nr. 7,* at definere »bæredygtighedsrapportering« som bæredygtighedsrapportering som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

Det foreslåede nr. 7 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 2, litra c, der indsætter et nyt nr. 21 i artikel 2 i revisordirektivet, der definerer bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede nr. 7 vil medføre, at når der anvendes udtrykket »bæredygtighedsrapportering« i revisorloven vil det være den bæredygtighedsrapportering, som virksomhederne skal udarbejde efter årsregnskabsloven, eller anden lovgivning, der gennemfører definitionen af bæredygtighedsrapportering i regnskabsdirektivets artikel 2, nr. 18, f.eks. i regnskabsregler for visse finansielle virksomheder.

Bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4, som nyaffatter regnskabsdirektivets artikel 19a, for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, vedrører foruden virksomheder som er omfattet af årsregnskabsloven, visse finansielle virksomheder, der ikke er omfattet af årsregnskabslovens anvendelsesområde, men af regnskabsregler fastsat i lovgivningen om finansielle virksomheder.

Det foreslås endeligt i et nyt *stk. 1*, *nr. 8,* at definere »uafhængig udbyder af erklæringsydelser« som et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering med henblik på afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 2, litra c, om indsættelse af et nyt nr. 23 i revisordirektivets artikel 2, hvor uafhængige udbydere af erklæringsydelser defineres som »overensstemmelsesorganer, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra aa), i direktiv 2013/34/EU«.

Det foreslåede skal ses i lyset af bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, der indsætter et nyt stk. 4 i artikel 34 i regnskabsdirektivet, hvorefter medlemsstater, foruden revisorer, kan tillade uafhængige udbydere af erklæringsydelser at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil betyde, at når revisorloven anvender udtrykket »uafhængig udbyder af erklæringsydelser«, menes en fysisk eller juridisk person, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering i et EU/EØS-land.

Til nr. 4

Efter den gældende bestemmelse i revisorlovens § 1 a, stk. 2, finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, jf. dog revisorlovens § 1 a, stk. 3, anvendelse ved beregningen af størrelserne for små og store virksomheder efter § 1 a, stk. 1, nr. 4 og 5.

Efter den gældende bestemmelse i lovens § 1 a, stk. 3, beregnes balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jf. § 1 a, stk. 1, nr. 4 og 5, som summen af modervirksomhedens og dattervirksomhedernes balancesummer, nettoomsætninger og heltidsbeskæftigede, idet årsregnskabslovens § 110, stk. 3 og 4, i denne forbindelse finder anvendelse.

Det foreslås, at *§ 1 a, stk. 2* og *3* ophæves.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 3, om ændringen af § 1 a, stk. 1, nr. 4-6, som vil overflødiggøre bestemmelserne i stk. 2 og 3 i § 1 a. Der henvises til lovforslagets bemærkninger til § 2, nr. 3.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i revisorlovens § 3 fastlægger betingelserne for, at en person kan godkendes som statsautoriseret revisor, herunder bl.a. at pågældende skal bestå en særlig eksamen. Efter lovens § 33, stk. 1 og 2, fastsætter Erhvervsstyrelsen regler og betingelser for eksamen.

Det foreslås efter § 3 a og før overskriften før § 4 at indsætte *overskriften* »Godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering« samt indsætte en ny § 3 b*,* der fastlægger betingelserne for at blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i *§ 3 b, stk.,1,* at Erhvervsstyrelsen vil kunne godkende en revisor til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis vedkommende opfylder betingelserne i *stk. 1, nr. 1* og *2.*

Efter *nr. 1* skal den pågældende i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år have deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver.

Efter *nr. 2* skal pågældende revisor have bestået en særskilt prøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at det vil være en grundlæggende betingelse for at blive godkendt til kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, at vedkommende er statsautoriseret revisor. Hertil vil det yderligere kræves, at den pågældende ved tilmeldingen til prøven i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år vil skulle have deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver samt have bestået en særskilt prøve i afgivelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Andre bæredygtighedsrelaterede opgaver kan f.eks. omfatte rådgivning om bæredygtighedsrapportering, assistance med udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringer, og assistance og rådgivning til virksomheder, der skal rapportere bæredygtighedsoplysninger til virksomheder, der skal udarbejde bæredygtighedsrapportering. Det vil være muligt at tilmelde sig til revisoreksamen og bæredygtighedseksamen samtidigt, men det vil være en betingelse for godkendelsen til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, at revisoreksamen er bestået forinden.

Regler om den særskilte prøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering vil blive udstedt med hjemmel i § 33, som foreslået ændret ved lovforslagets § 2, nr. 32, hvortil der henvises.

Efter det foreslåede *§ 3 b, stk. 2,* vil opgaver efter stk. 1, nr. 1, som den pågældende skal have udført,

skulle være udført i en revisionsvirksomhed under tilsyn af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at den praktiske erfaring, som vil være et krav efter stk. 1, nr. 1, vil skulle være udført i en revisionsvirksomhed under tilsyn af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede § 3 b vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 3-6, om ændring af revisordirektivets artikel 7, stk. 2, artikel 8, stk. 3, og artikel 10, stk. 1, 2. afsnit. § 3 b fastlægger i stk. 1 betingelserne for godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering og dermed for, at en person vil kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås at indsætte en ny § 3 c. Efter det foreslåede *stk. 1* i *§ 3 c* godkendes en revisor, hvis godkendelse er opnået inden den 1. januar 2026, til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, såfremt vedkommende gennem efteruddannelse overfor Erhvervsstyrelsen dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede § 3 c, stk. 1, vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 9, der i revisordirektivet indsætter en ny artikel 14a, og medfører, at en revisor, hvis godkendelse som statsautoriseret eller registreret revisor er opnået inden den 1. januar 2026, vil kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, såfremt den pågældende gennem efteruddannelse har tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at den pågældende således ikke vil skulle aflægge den særskilte prøve efter § 33, stk. 1, nr. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 32. Erhvervsstyrelsen vil efter det foreslåede stk. 2 fastsætte de nærmere krav til den krævede efteruddannelse. Det forventes, at godkendelsen vil ske ved, at pågældende revisor foretager selvregistrering i Erhvervsstyrelsens systemer, idet revisoren i denne forbindelse på tro og love erklærer at have opfyldt kravet om at have gennemført den krævede efteruddannelse. Erhvervsstyrelsen vil ved stikprøver kontrollere, at kravet om efteruddannelse er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2,* at Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere krav til den i stk. 1 nævnte efteruddannelse.

Indholdet vil i overensstemmelse med revisordirektivets artikel 14a omfatte emner om juridiske krav og standarder for udarbejdelse af bæredygtighedsrapportering, bæredygtighedsanalyse, due diligence-procedurer for så vidt angår bæredygtighedsspørgsmål samt juridiske krav og standarder for erklæring om bæredygtighedsrapportering svarende til de emner, der vil indgå ved den særskilte prøve efter den foreslåede § 3 b, stk. 1, nr. 2. Det forventes, at antal timer til efteruddannelse vil blive fastsat i niveauet 30 timer, som samtidig vil kunne medregnes til opfyldelse af den pågældende revisors efteruddannelse efter lovens § 4.

For registrerede revisorer gælder det, at der ikke længere kan opnås godkendelse som registreret revisor, men at allerede godkendte registrerede revisorer bevarer godkendelsen, indtil denne slettes i Erhvervsstyrelsens register over offentligt godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. herved § 4 i lov nr. 617 af 12. juni 2013 om ændring af revisorloven og lov om finansiel virksomhed, som ændret ved § 6 i lov nr. 631 af 8. juni 2016 om ændring af revisorloven og forskellige andre love. En allerede godkendt registreret revisor – som efter sagens natur er godkendt inden 1. januar 2026 – vil således kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, såfremt vedkommende gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 6

I revisorlovens § 4, stk. 2, 2. pkt., § 25, stk. 2, og § 29, stk. 5, henvises til lovens § 1 a, stk. 1, nr. 3, der fastlægger definitionen af »virksomheder af interesse for offentligheden«.

Det foreslås, at henvisningerne i *§ 4, stk. 2, 2. pkt., § 25, stk. 2,* og *§ 29, stk. 5,* ændres, så der henvises til § 1 a, nr. 3.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 4, hvorefter § 1 a, stk. 2 og 3, ophæves, hvorved § 1 a alene vil bestå af et enkelt stykke.

Til nr. 7

Efter revisorlovens § 7 bortfalder godkendelsen som revisor, hvis betingelserne i § 3, stk. 1, nr. 1-3 eller 7, for at blive godkendt revisor ikke længere er opfyldt, og hvorefter pågældende skal have bopæl her i landet, i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, være myndig, ikke være under værgemål, samværgemål, rekonstruktionsbehandling eller konkurs eller ikke være forsikret mod økonomiske krav, som måtte blive rejst i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaver.

Efter den foreslåede § 3 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, vil det være en grundlæggende forudsætning for at blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, at den pågældende allerede er godkendt statsautoriseret revisor.

Efter den foreslåede § 3 c, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, vil en revisor, hvis godkendelse er opnået inden den 1. januar 2026, kunne godkendes til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, såfremt denne gennem efteruddannelse overfor Erhvervsstyrelsen dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i *§ 7* at indsætte et nyt *stk. 3,* hvorefter 1) en godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter §§ 3 b og 3 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, bortfalder, hvis den pågældendes godkendelse som revisor er deponeret, jf. § 6, 2) Erhvervsstyrelsen efter § 8 eller § 8 a, stk. 4, nr. 3, har frataget den pågældende godkendelse som revisor, eller 3) Revisornævnet efter § 44, stk. 4, har frakendt den pågældende godkendelsen som revisor.

Det foreslåede vil medføre, at hvis en statsautoriseret eller registreret revisor deponerer sin godkendelse som revisor, Erhvervsstyrelsen fratager den pågældende godkendelse som revisor, eller Revisornævnet frakender den pågældende godkendelsen som revisor, vil godkendelsen til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter den foreslåede § 3 b og adgangen efter § 3 c til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering også bortfalde.

Det er således en betingelse for at være godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, at revisor er godkendt som statsautoriseret eller registreret revisor.

Bortfalder en revisors godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede stk. 3, vil pågældende kunne generhverve godkendelsen efter reglerne i lovens § 9.

Til nr. 8

Efter den gældende bestemmelse i revisorlovens § 10 kan Erhvervsstyrelsen godkende personer som statsautoriseret revisor, som i udlandet har gennemført en uddannelse, der kan ligestilles med den danske

uddannelse til godkendt revisor. Erhvervsstyrelsen kan i denne forbindelse efter § 10, stk. 3, stille krav om, at vedkommende består en egnethedsprøve.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 10 a,* hvor Erhvervsstyrelsen efter *stk. 1* kan godkende en person til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, når personen godtgør at have bestået den i § 10, stk. 3, nævnte egnethedsprøve, og at være godkendt i et andet EU/EØS-land til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Efter det foreslåede *stk. 2* kan Erhvervsstyrelsen som betingelse for at godkende en udenlandsk revisor til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering stille krav om, at pågældende består en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede § 10 a vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 8, om ændring af revisordirektivets artikel 14, stk. 2, og medfører, at en person, der har bestået den i § 10 nævnte egnethedsprøve og i et andet EU-land eller EØS-land er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, kan blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter beståelse af en egnethedsprøve.

Den foreslåede bestemmelse vil være parallel med den gældende bestemmelse i § 10 om godkendelse som statsautoriseret revisor af en person, der i udlandet er godkendt til at udføre lovpligtig revision.

Indholdet af den omhandlede egnethedsprøve vil blive fastlagt i bekendtgørelse, som Erhvervsstyrelsen kan udstede efter den foreslåede ændring af lovens § 33, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 32.

Har en person efter lovens § 3, jf. § 10, opnået godkendelse som statsautoriseret revisor her i landet, vil den pågældende kunne opnå godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering ved at aflægge den særskilte prøve efter den foreslåede § 3 b, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Til nr. 9

Efter revisorlovens § 11, stk. 1, kan en revisor, der er godkendt efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og som er etableret i et andet EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, midlertidigt og lejlighedsvis afgive erklæringer efter § 1, stk. 2 og 3, dvs. erklæringer med sikkerhed. Herfra er dog undtaget erklæringer vedrørende lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber, jf. stk. 1, 2. pkt.

Det foreslås at ændre *§ 11, stk. 1, 2. pkt.,* så undtagelsen med hensyn til erklæringer vedrørende lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber også omfatter erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at en revisor, der er godkendt og etableret i et andet EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, ikke midlertidigt og lejlighedsvis vil kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. En erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering opfylder i lighed med lovpligtig revision ikke kravet om at være en midlertidig og lejlighedsvis ydelse, hvorfor også erklæringer om bæredygtighedsrapportering vil være undtaget fra adgangen til midlertidigt og lejlighedsvis at afgive erklæringer efter § 1, stk. 2 og 3.

Til nr. 10

Afgiver en revisor og en revisionsvirksomhed registreret i et tredjeland, dvs. et land uden for EU og

EØS, revisionspåtegning på årsregnskaber og koncernregnskaber for virksomheder med hjemsted i et tredjeland, men som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, har de pågældende efter revisorlovens § 15, stk. 1, pligt til registrering i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder. Efter § 15, stk. 2, finder stk. 1 ikke anvendelse, hvis revisionspåtegningen vedrører en virksomhed, der udelukkende udsteder gældsbeviser, der opfylder betingelser som angivet i § 15, stk. 2, nr. 1 eller 2.

Det foreslås at ændre *§ 15, stk. 1*, så forpligtelsen efter stk. 1 til registrering i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder også gælder for en revisor og en revisionsvirksomhed registreret i et tredjeland, der afgiver erklæring om bæredygtighedsrapportering for de pågældende virksomheder.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 28, om ændring af revisordirektivets artikel 45, stk. 1, og vil medføre, at en revisor og en revisionsvirksomhed registreret i et tredjeland vil skulle lade sige registrere i Erhvervsstyrelsens register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, hvis de pågældende afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering på årsregnskaber og koncernregnskaber for virksomheder med hjemsted i et tredjeland, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, medmindre revisionspåtegningen vedrører en virksomhed, der udelukkende udsteder gældsbeviser, som opfylder betingelserne i § 15, stk. 2, nr. 1 eller 2.

Til nr. 11

Efter revisorlovens § 15, stk. 2, finder § 15, stk. 1, om pligt til registrering i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, hvor en revisor og en revisionsvirksomhed registreret i et tredjeland, dvs. et land uden for EU og EØS, afgiver revisionspåtegning på årsregnskaber og koncernregnskaber for virksomheder med hjemsted i et tredjeland, men som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, ikke anvendelse under nærmere angivne betingelser.

Det foreslås i *§ 15, stk. 2,* at undtagelserne i § 15, stk. 2, også vil være gældende for en erklæring om bæredygtighedsrapportering under de i stk. 2 i øvrigt angivne betingelser.

Forslaget er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 2, nr. 10. Ved lovforslagets § 2, nr. 10, foreslås en ændring, således at pligten efter § 15, stk. 1, til registrering i registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder også gælder ved afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 12

Efter revisorlovens § 15, stk. 6, har en revisionspåtegning afgivet af en revisor eller en revisionsvirksomhed, der ikke er registreret i overensstemmelse med § 15, stk. 1-5, ingen retsvirkning.

Det foreslås at ændre *§ 15, stk. 6,* så en erklæring om bæredygtighedsrapportering, der afgives af en revisor eller en revisionsvirksomhed, der ikke er registreret i overensstemmelse med § 15, stk. 1-5, ikke har retsvirkning.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 28, om ændring af revisordirektivets artikel 45, stk. 4, og vil medføre, at afgiver en revisor eller en revisionsvirksomhed, der ikke er registreret i overensstemmelse med § 15, stk. 1-5, en erklæring om bæredygtighedsrapportering, har erklæringen ingen retsvirkning og er således ugyldig.

Til nr. 13

Efter de gældende regler i § 15 a, stk. 3, skal en revisionsvirksomhed, forinden den accepterer eller

fortsætter en erklæringsopgave med sikkerhed, vurdere og dokumentere, at den opfylder kravene til uafhængighed, og om der er trusler mod uafhængigheden og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler.

Det foreslås at indsætte et nyt *1. pkt.* i *stk. 3*, hvorefter kravene i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Bestemmelsen vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 14, der indsætter en ny artikel 25b i revisordirektivet. Den nye bestemmelse i revisordirektivets artikel 25b, betyder bl.a., at kravene til accept og fortsættelse af en revisionsopgave i artikel 22 b også skal gælde for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at en revisionsvirksomhed, inden den accepterer eller fortsætter en erklæringsopgave om bæredygtighed, vil skulle vurdere og dokumentere:
1) at den opfylder kravene om uafhængighed, jf. § 24,
2) om der er trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed, og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler,
3) at den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering korrekt, og
4) at revisor er godkendt til at afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering i regnskabet.

Det er nyt, at revisionsvirksomheden efter det foreslåede § 15 a, stk. 3, 1. pkt., vil skulle vurdere og dokumentere de i § 15 a, stk. 1, nr. 3 og 4, nævnte forhold, mens kravene efter bestemmelsens stk. 1, nr. 1 og 2, allerede gælder ved erklæringsopgaver med sikkerhed, herunder erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Kravene efter § 15 a, stk. 1, nr. 3 og 4, vil alene gælde ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, mens det fortsat alene er kravene efter § 15 a, stk. 1, nr. 1 og 2, der gælder ved andre erklæringsopgaver med sikkerhed.

En erklæring om bæredygtighedsrapportering vil kun kunne afgives af en revisor, der er godkendt hertil. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 5. Revisionsvirksomheden vil derfor i forbindelse med accept og fortsættelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering skulle være opmærksom på, om virksomheden har tilknyttet revisorer, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, og til hvem erklæringsopgaven vil kunne overdrages, jf. kravet i § 15 a, stk. 1, nr. 4.

Til nr. 14

Det gældende § 16, stk. 5, giver Erhvervsstyrelsen hjemmel til at fastsætte nærmere regler og standarder om etik, tilrettelæggelse og udførelse af revisionsopgaver og revisors afgivelse af revisionspåtegninger, herunder revisors udtalelser om ledelsesberetninger i henhold til årsregnskabsloven, og om udførelse af andre erklæringsopgaver med sikkerhed og revisors afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed.

Det foreslås at udvide bemyndigelsen i *§ 16, stk. 5, 1. pkt.,* så Erhvervsstyrelsen også får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om tilrettelæggelse af arbejdet ved erklæringsopgaver med sikkerhed.

Forslaget vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 12, der ændrer revisordirektivets artikel 24b om tilrettelæggelse af arbejdet til at omfatte erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Kravene til tilrettelæggelse af en opgave om bæredygtighedsrapportering svarer til de krav, der efter revisordirektivet gælder for tilrettelæggelse af arbejdet i forbindelse med en lovpligtig revision, og som i dag

er fastsat i bekendtgørelse nr. 734 af 17. juni 2016 om godkendte revisorers og revisionsvirksomheders tilrettelæggelse af arbejdet.

Den foreslåede ændring vil blive udnyttet til i bekendtgørelsen at implementere direktivets krav til tilrettelæggelse af arbejdet ved erklæringsopgaver om bæredygtighed. Der vil således i bekendtgørelsen blive fastsat nærmere regler om:
– udpegning af revisor og opgaveteam til udførelse af erklæringsopgaven,
– revisors ansvar for erklæringsopgaven,
– dokumentation og overvågning af erklæringsopgaven, og
– oprettelse af stamkort og opgavearkiv.

Til nr. 15

Den gældende § 23 i revisorloven om dokumentation indeholder i stk. 2-6 bestemmelser om revisors ansvar og krav til revisors dokumentation i forbindelse med revision af koncernregnskaber, herunder dokumentation af revisionsarbejde udført af andre revisorer til brug for koncernrevisionen. Der er ikke i gældende ret regler om revisors ansvar og dokumentation i forbindelse med erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 17 a* under overskriften »Særlige krav til revision af koncernregnskaber og erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslås i *stk. 1. 1. pkt.*, at stille krav om, at revisor skal gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, der er udført af andre revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på koncernrevisionen, herunder arbejde udført af revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med.

Det foreslåede stk. 1. 1. pkt., vil gennemføre revisors ansvar efter revisordirektivets artikel 27, stk. 1, 1. afsnit, litra b og c.

Det foreslåede vil medføre en præcisering af revisors ansvar for at gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, der er udført af andre revisorer. Revisor fastsætter i overensstemmelse med den internationale revisionsstandard ISA 600, »Særlige overvejelser – revision af koncernregnskaber« kravene til og omfanget af det arbejde, som dattervirksomheders revisorer skal udføre til brug for koncernrevisionen. Resultatet af revisors gennemgang og vurdering af det udførte arbejde er afgørende for, hvorvidt det kan indgå som tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis i forbindelse med revisionen af koncernregnskabet, eller om der er behov for at anmode datterselskabsrevisor om at foretage yderligere handlinger eller at revisor selv udfører yderligere handlinger for at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.,* at revisor kun kan anvende arbejde udført af andre revisorer og revisionsvirksomheder, hvis revisor har indhentet samtykke fra de pågældende revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant information vedrørende revisionsarbejdet under udførelsen af koncernrevisionen.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., vil gennemføre revisors ansvar efter revisordirektivets artikel 27, stk. 1, 1. afsnit, litra b, og artikel 27, stk. 1, 3. afsnit, og vil medføre, at revisor vil skulle indhente samtykke fra de pågældende revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af den nødvendige dokumentation, når koncernrevisor skal udføre koncernrevisionen.

Det foreslåede vil medføre, at såfremt der ikke gives samtykket, vil revisor ikke kunne anvende den pågældendes arbejde, men må i givet fald selv udføre de nødvendige revisionshandlinger med henblik på

at opnå tilstrækkeligt og egnet revisionsbevis vedrørende indregningen og målingen mv. i koncernregnskabet, jf. det foreslåede stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.,* at revisor skal dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende revisorers og revisionsvirksomheders arbejde.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.,* at revisors arbejdspapirer skal dokumentere andre revisorers og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

Det foreslåede stk. 1, 3. pkt., vil gennemføre dokumentationskravene i litra b og c i revisordirektivets artikel 27, stk. 1, 1. afsnit, og det foreslåede stk. 1, 4. pkt., vil gennemføre revisordirektivets artikel 27, stk. 1, 3. afsnit. Bestemmelserne vil med mindre sproglige tilpasninger være en videreførelse af det gældende § 23, stk. 2, dog således at kravet i overensstemmelse med revisordirektivet også vil omfatte dokumentation for arten af, tidsplanen for og omfanget af datterselskabsrevisorernes arbejde.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.,* at hvis revisor er forhindret i at gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen, skal revisor træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom.

Det foreslåede stk. 2, 1. pkt., vil gennemføre revisordirektivet artikel 27, stk. 2, 1. afsnit, og vil med en mindre sproglig tilpasning være en videreførelse af det gældende § 23, stk. 3.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.,* at passende foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at revisor selv udfører eller lader udføre yderligere revisionshandlinger i den omhandlede dattervirksomhed.

Det foreslåede stk. 2, 2. pkt., vil gennemføre revisordirektivets artikel 27, stk. 2, 2. afsnit, og vil alene være en præcisering, da det allerede fremgår af bemærkningerne til det gældende § 23, stk. 3, at dette omfatter, hvor det er relevant, at revisoren selv udfører eller lader udføre yderligere lovpligtigt revisionsarbejde i den relevante dattervirksomhed.

Det vil skulle fremgå af revisors dokumentation, hvori hindringerne består, samt at revisor har truffet de fornødne foranstaltninger. Det vil endvidere skulle fremgå af dokumentationen, at revisor har underrettet Erhvervsstyrelsen om den manglende adgang til at gennemgå og vurdere revisionsarbejde udført af den pågældende revisor eller revisionsvirksomhed.

Det foreslås i *stk. 3,* at hvis revisionsarbejde af betydning for revisionen af koncernregnskabet er udført af en eller flere revisorer, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal revisor opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdspapirer, for det udførte arbejde, jf. dog stk. 5. Revisor kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået aftale om fyldestgørende og ubegrænset adgang hertil efter anmodning, eller der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger.

Det foreslåede stk. 3 vil gennemføre dele af revisordirektivets artikel 27, stk. 3, og vil med en mindre sproglig tilpasning være en videreførelse af den gældende bestemmelse i revisorlovens § 23, stk. 4.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at revisors opbevaringspligt vil gælde for enhver dokumentation for revisionsarbejde, herunder arbejdspapirer for det udførte arbejde, af betydning for revisionen af koncernregnskabet, der er udført af en eller flere revisorer, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Opbevaringskravet vil gælde, uanset om revisionsarbejdet af betydning for koncernrevisionen er udført af en tredjelandsrevisor i en dattervirksomhed eller i en modervirksomhed.

Revisor vil kunne undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået en aftale, der efter anmodning giver revisor fyldestgørende og ubegrænset adgang til dokumentationen med de pågældende tredjelandsrevisorer. Adgangen vil skulle indebære, at revisor kan få en kopi af materialet med henblik på at udlevere dette til Erhvervsstyrelsen i forbindelse med en lovpligtig kvalitetskontrol eller en iværksat undersøgelsessag efter lovens § 37. Adgangen vil kunne være sikret ved, at revisor har indgået en aftale med den pågældende tredjelandsrevisor, eller at der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger. Afgørende for andre passende foranstaltninger vil være, at de fører til det samme resultat som en aftale, nemlig at revisor efter anmodning kan få fyldestgørende og ubegrænset adgang til materialet.

Det foreslås i *stk. 4,* at er revisor forhindret i at modtage dokumentationen efter stk. 3, skal arbejdspapirerne dokumentere disse hindringer, jf. dog stk. 5.

Det foreslåede stk. 4 vil gennemføre sidste pkt. i revisordirektivets artikel 27, stk. 3, 4. afsnit, og vil med en mindre sproglig tilpasning være en videreførelse af gældende § 23, stk. 5.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at såfremt dokumentationen for det revisionsarbejde, der er udført af tredjelandsrevisorer, på grund af juridiske eller andre hindringer ikke vil kunne sendes fra et tredjeland til revisor, vil den dokumentation, revisor er i besiddelse af, skulle omfatte dokumentation for, at han eller hun har truffet de relevante foranstaltninger for at få adgang til dokumentationen, samt, når der er tale om andre end juridiske hindringer som følge af den nationale lovgivning, dokumentation for sådanne hindringer. Hvis sådanne hindringer ligeledes har hindret revisors adgang til at se materialet, vil revisor skulle overveje betydningen heraf i forbindelse med udformningen af revisionspåtegningen vedrørende koncernregnskabet.

Det foreslås i *stk. 5,* at stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis der med det pågældende land er indgået en aftale i henhold til § 48, stk. 5, nr. 2.

Det foreslåede stk. 5 vil med en mindre sproglig tilpasning være en videreførelse af det gældende § 23, stk. 6, og vil medføre, at opbevaringskravet m.v. og dokumentationskravet i henholdsvis stk. 3 og 4 ikke vil gælde, hvis Erhvervsstyrelsen i henhold til lovens § 48, stk. 5, nr. 2, har indgået en aftale om samarbejde med det pågældende tredjeland, der indebærer, at Erhvervsstyrelsen kan indhente dokumentationen via den relevante kompetente myndighed i det pågældende tredjeland.

Der er p.t. alene indgået samarbejdsaftale med det amerikanske revisortilsyn (PCAOB).

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.,* at stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede 1. pkt. vil indebære, at kravene til gennemgang, vurdering og dokumentation af det erklæringsarbejde, der er udført af andre revisorer med henblik på erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering, vil skulle gælde for erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, ligesom revisor vil skulle opfylde kravene til opbevaring af dokumentation for erklæringsarbejde udført af tredjelandsrevisorer.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.,* at kravene til gennemgang, vurdering og dokumentation og opbevaring af dokumentation for erklæringsarbejde udført af andre revisorer også gælder, hvis arbejdet er udført af uafhængige udbydere af erklæringsydelser.

Uafhængige udbydere af erklæringsydelser er i bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 1, litra c, defineret som »overensstemmelsesorganer, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 med henblik på den specifikke overensstemmelsesvurderingsaktivitet, der er omhandlet i artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra aa), i direktiv 2013/34/EU«.

Det foreslåede vil medføre, det vil være en betingelse for, at revisor kan lægge sådanne andre organers erklæringsarbejde til grund for erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering, at de pågældende organer er akkrediteret til afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering af et akkrediteringsorgan, der er nedsat i henhold til den ovennævnte forordning. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 3, hvor det foreslås at definere uafhængig udbyder af erklæringsydelser.

Det foreslås i *stk. 6, 3. pkt.,* at stk. 3 og 4 ikke finder anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med det pågældende land.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at revisor ikke vil have pligt til at opbevare et eksemplar af dokumentationen, hvis Erhvervsstyrelsen kan få adgang til dokumentationen gennem en samarbejdsaftale med en myndighed i det pågældende tredjeland. Indgåede samarbejdsaftaler offentliggøres på Erhvervsstyrelsens hjemmeside.

Det foreslåede stk. 6 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 16, der indsætter en ny artikel 27a i revisordirektivet, der indfører en bestemmelse om revisors ansvar og pligter i forbindelse med erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering, der svarer til revisors ansvar og pligter i forbindelse med revision af koncernregnskaber.

Til nr. 16

Efter revisorlovens § 18 består revisors hverv, indtil en ny revisor er tiltrådt, medmindre andet følger af lovgivningen, virksomhedens vedtægter eller andet aftalegrundlag, hvis revisor er valgt til at afgive revisionspåtegning på årsregnskabet m.v. Revisor kan dog fratræde, medmindre det strider mod god revisorskik. En tiltrædende revisor skal rette henvendelse til en fratrædende revisor, der har pligt til at oplyse grundene til sin fratræden, ligesom den fratrædende revisor har pligt til at give den tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som revisors erklæring vedrører.

Det foreslås i *§ 18 a,* at fratræder en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende revisor pligt til at give den tiltrædende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 14, der indsætter en ny artikel 25b i revisordirektivet. Den nye bestemmelse i artikel 25b betyder bl.a., at revisordirektivets artikel 23 om tavshedspligt også skal gælde ved erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Artikel 23, stk. 3, indeholder en undtagelse fra tavshedspligten og kræver, at en fratrædende revisor skal give en tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Forslaget vil medføre, at den fratrædende revisor vil få pligt til at give den tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen om bæredygtighedsrapportering vedrører, og om den seneste erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering. Bestemmelsen vil gælde, uanset om det er revisor, der selv vælger at fratræde, eller fratræden skyldes, at virksomheden afsætter revisor.

Den fratrædende revisor vil ikke have pligt til at skulle henvende sig til den tiltrædende revisor. Bestemmelsen vil derimod give den tiltrædende revisor en ret men ikke pligt til at henvende sig til den fratrædende revisor med anmodning om adgang til oplysningerne. Hvis den tiltrædende revisor henvender sig, vil

den fratrædende revisors pligt til at give den tiltrædende revisor adgang til alle relevante oplysninger indtræde.

Den fratrædende revisor vil skulle give den tiltrædende revisor adgang til relevante og tilstrækkelige oplysninger, der sikrer, at erklæringsopgaven vil kunne gennemføres i overensstemmelse med god revisorskik og således, at manglende oplysninger – isoleret set – ikke får den konsekvens for virksomheden, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en modifikation.

Det vil derfor i vid udstrækning blive overladt til den tiltrædende revisor at vurdere, hvorvidt der er tale om relevante oplysninger. Herved sikres der i et vist omfang imod chikanøs adfærd fra den fratrædende revisor m.v. Den tiltrædende revisor vil dog entydigt skulle definere/konkretisere, hvilke oplysninger den pågældende revisor ønsker adgang til, og må således ikke fremsætte en meget generel anmodning.

Ligeledes vil den tiltrædende revisor ikke kunne forlange adgang til oplysninger, som kan skaffes på anden måde, f.eks. ved at revisor selv henvender sig til offentlige myndigheder eller til kunden selv. Fokus bør således være mere på oplysninger end på selve materialet. Det vil dog være overladt til domstolene endeligt at afgrænse, hvad der må anses for relevante oplysninger.

Den tiltrædende revisors adgang til oplysninger fra den fratrædende revisor vil principielt kunne ske såvel i mundtlig som i skriftlig form, herunder ved at den tiltrædende revisor gives adgang til at gennemse materiale eller stille spørgsmål eller ved udlevering af materiale. Den fratrædende revisor skal være opmærksom på, at oplysningerne kan indeholde personoplysninger f.eks. i forhold til personaleafrapportering, oplysning om freelancere, dvs. enkeltmandsvirksomheder m.v., og dermed bør persondataforordningen følges. Det drejer sig blandt andet om GDPR artikel 5 om lovlig behandling.

Både den fratrædende og den tiltrædende revisor er som hovedregel underlagt tavshedspligt, jf. lovens § 30, stk. 1. I forhold til meddelelsespligten mellem fratrædende og tiltrædende revisor gælder tavshedspligten dog ikke, jf. henvisningen til straffelovens § 152 e i § 30, stk. 1, 1. pkt. Dette er også i overensstemmelse med direktivets artikel 23, stk. 2, hvorefter reglerne om tavshedspligt ikke må være til hinder for, at reglerne i direktivet overholdes, dvs. inkl. reglerne om kommunikation mellem tiltrædende og fratrædende revisor.

Til nr. 17

Efter det gældende § 19, stk. 3, skal revisorerne nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning, hvis der er valgt flere revisorer til at afgive revisionspåtegningen. Hvis revisorerne ikke kan nå til enighed, skal hver revisor afgive en særskilt konklusion i revisionspåtegningen og angive årsagen til uenigheden. Bestemmelsen er en gennemførelse af revisordirektivets artikel 28, stk. 3.

Det foreslås at ændre *§ 19, stk. 3,* så kravene til afgivelse af fælles revisionspåtegning, hvis der er valgt flere revisorer, også vil gælde ved afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering, hvis der er valgt flere revisorer til at afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 18, der indsætter en ny artikel 28a i revisordirektivet om erklæring om bæredygtighedsrapportering. Den nye bestemmelse i revisordirektivets artikel 28a, stk. 3, stiller samme krav til afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering, som hvis der er valgt flere revisorer til at udføre opgaven, som gælder ved afgivelse af revisionspåtegning.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.,* at hvis der er valgt flere revisorer til at afgive en revisionspåtegning, skal disse revisorer nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning.

Bestemmelsen vil være en uændret videreførelse af den gældende stk. 3, 1. pkt.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.,* at 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Bestemmelsen vil medføre, at hvis et selskab har valgt flere revisorer til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, vil revisorerne skulle nå til enighed om resultatet af den udførte bæredygtighedsopgave og afgive en fælles erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.,* at hvis revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i henholdsvis revisionspåtegningen og erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.

De valgte revisorer vil skulle underskrive revisionspåtegningen henholdsvis erklæringen om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med de underskriftskrav, der fremgår af erklæringsbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 1468 af 12. december 2017, som ændret ved bekendtgørelse nr. 1875 af 8. december 2020.

Efter erklæringsbekendtgørelsens § 5 skal revisionspåtegningen underskrives af den eller de revisorer, der er valgt til at udføre revisionen. Revisionsvirksomhedens navn og revisors navn, herunder om vedkommende er statsautoriseret revisor eller registreret revisor, skal tydeligt fremgå af påtegningen. Disse oplysninger skal dermed tydeligt fremgå for hver valgt revisors underskrift. Tilsvarende krav vil blive fastsat i bekendtgørelsen for erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Bestemmelsen i det foreslåede stk. 3, 3. pkt., fastslår, at i tilfælde af uenighed vil hver revisor i et særskilt afsnit skulle afgive sin egen konklusion, der tillige skal angive årsagen til uenigheden.

Når der er valgt flere revisorer til at udføre den lovpligtige revision eller erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, vil de så vidt muligt skulle søge at opnå enighed om resultatet af det udførte arbejde. Revisorerne vil herunder skulle vurdere, hvorvidt udførelse af yderligere handlinger kan tilvejebringe det yderligere bevis, der er nødvendigt med henblik på at kunne opnå enighed om resultatet af revisionen eller erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering. Der kan imidlertid opstå situationer, hvor revisorerne også efter indhentelse af eventuelt yderligere bevis vil bedømme det opnåede bevis forskelligt, og hvor det ikke vil være muligt at opnå enighed. Det fastsættes så i loven, at revisorerne i sådanne situationer vil skulle afgive deres konklusion i hver sit afsnit i revisionspåtegningen henholdsvis erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Uenighed om konklusionen ved en revisionsopgave vil som udgangspunkt også have betydning for afsnittet om grundlaget for konklusionen, hvorfor det også vil være nødvendigt, at hver revisor afgiver grundlaget for konklusionen i hver sit afsnit i revisionspåtegningen.

Bestemmelsen foreskriver ikke, hvordan revisorerne fordeler arbejdet mellem sig. Det vil fortsat være overladt til de valgte revisorer eventuelt i dialog med den virksomhed, som erklæringen vedrører, at aftale den nærmere fordeling af arbejdet.

Til nr. 18

Det gældende § 19, stk. 5, fastsætter kravene til underskrift på andre erklæringer med sikkerhed end revisionspåtegninger, herunder at sådanne erklæringer kan afgives sammen med andre end revisorer.

Det foreslås at ændre *stk. 5, 2. pkt.,* så adgangen til at afgive andre erklæringer med sikkerhed end revisionspåtegninger sammen med andre end revisorer, ikke gælder for erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede ændring vil gennemføre revisordirektivets artikel 28a, stk. 4, der er indsat ved bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 18, og som fastsætter regler om underskrivelsen af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Efter direktivet skal erklæringen underskrives af den eller de revisorer, der udfører erklæringsopgaven.

Alle andre erklæringer med sikkerhed end revisionspåtegninger og erklæringer om bæredygtighedsrapportering vil fortsat kunne afgives sammen med andre end revisorer. F.eks. at en skattejurist er medunderskriver på en erklæring, der vedrører en selvangivelse.

Til nr. 19

Den gældende § 22 indeholder krav om rapportering om økonomiske forbrydelser. Rapporteringskravet gælder økonomiske forbrydelser, der vedrører betydelige beløb eller i øvrigt er af grov karakter begået af et eller flere medlemmer af virksomhedens ledelse.

Det foreslås i *§ 22 a,* at artikel 7 om uregelmæssigheder i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden med senere ændringer, finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for virksomheder af interesse for offentligheden.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 14, der indsætter en ny artikel 25d i revisordirektivet, hvorefter revisorforordningens artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden med senere ændringer, finder tilsvarende anvendelse på en revisor eller revisionsvirksomhed, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden. Virksomheder af interesse for offentligheden er defineret i lovens § 1 a, stk. 1, nr. 3.

Det fremgår af revisorforordningens artikel 7 om uregelmæssigheder, at:

»Med forbehold af artikel 12 i denne forordning og direktiv 2005/60/EF skal en revisor eller et revisionsfirma, der udfører lovpligtig revision af en virksomhed af interesse for offentligheden, hvis de har mistanke om eller har rimelig grund til at mene, at der kan opstå eller er opstået uregelmæssigheder, herunder svig med hensyn til den reviderede virksomheds regnskaber, underrette den reviderede virksomhed og opfordre den til at undersøge sagen og træffe passende foranstaltninger til at behandle sådanne uregelmæssigheder samt forhindre, at de opstår igen.

Hvis den reviderede virksomhed ikke undersøger sagen, underretter revisoren eller revisionsfirmaet de myndigheder, som medlemsstaterne har udpeget til at undersøge sådanne uregelmæssigheder.

Hvis revisoren eller revisionsfirmaet i god tro meddeler eventuelle uregelmæssigheder som omhandlet i første afsnit til disse myndigheder, udgør dette ikke en tilsidesættelse af nogen kontraktlig eller lovmæssig begrænsning af retten til at videregive oplysninger.«

Bestemmelsen i revisorforordningen har et bredere anvendelsesområde end revisorlovens § 22, der alene gælder ved økonomiske forbrydelser begået af et eller flere medlemmer af virksomhedens ledelse, ligesom forbrydelsen skal vedrøre betydelige beløb eller i øvrigt være af grov karakter.

Rapporteringskravet efter den foreslåede bestemmelse vil omfatte enhver ulovlig handling eller undladelse, der finder sted i tilknytning til virksomheden. Rapporteringspligten vil gælde, uanset at den ulovlige handling eller undladelse ikke har betydning for virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Henvisningen til hvidvaskdirektivet (direktiv 2005/60/EF, nu direktiv (EU) 2015/849 med senere ændringer) vil indebære, at bestemmelsen ikke finder anvendelse på uregelmæssigheder, som er omfattet af hvidvaskloven og indberettet til Hvidvasksekretariatet i overensstemmelse med denne lov.

At revisor vil skulle have »mistanke om eller have rimelig grund til at formode«, at der kan opstå eller er opstået uregelmæssigheder, betyder ikke, at revisor nødvendigvis vil skulle være fuldstændig overbevist om, at der foreligger uregelmæssigheder, men at revisor vil skulle anse det for klart mest sandsynligt. Det vil således ikke være tilstrækkeligt, at revisor blot anser det for muligt, at der kan være tale om en uregelmæssighed. Der vil endvidere kunne være tale om situationer, hvor f.eks. dokumenter i virksomheden ikke efterlader revisor med nogen rimelig tvivl om, at der foregår eller er forgået noget ulovligt.

Efter bestemmelsen vil revisor skulle underrette den virksomhed, som erklæringsopgaven vedrører, og opfordre den til undersøge sagen og træffe passende foranstaltninger med henblik på at behandle sådanne uregelmæssigheder samt forhindre, at de opstår igen.

Det vil bero på en konkret vurdering af det konstaterede forhold i tilfælde, hvor revisor vil skulle beslutte, hvem der skal modtage rapporteringen i virksomheden. Er den lovlige handling eller undladelse begået af et eller flere direktionsmedlemmer, vil revisor skulle rapportere til bestyrelsen. I andre tilfælde vil det ofte være tilstrækkeligt at rapportere til direktionen.

Revisor vil skulle sikre sig, at virksomheden undersøger sagen, hvorimod revisor ikke vil kunne pålægge ledelsen at tage bestemte skridt eller træffe bestemte foranstaltninger. Hvis virksomheden ikke inden for en rimelig periode kan dokumentere at have undersøgt eller have sat gang i en undersøgelse af forholdet, vil revisor skulle underrette National Enhed for Særlig Kriminalitet. En rimelig periode må vurderes med udgangspunkt i karakteren og grovheden af den muligt ulovlige handling eller undladelse.

Revisors tavshedspligt fremgår af lovens § 30, der bl.a. henviser til straffelovens §§ 152-152 f. Efter straffelovens § 152 e er det ikke en overtrædelse af tavshedspligten at videregive oplysninger, som revisor er forpligtet til. Det vil således ikke være en overtrædelse af tavshedspligten, at revisor underretter National Enhed for Særlig Kriminalitet i henhold til den foreslåede bestemmelse.

Til nr. 20

De gældende bestemmelser i § 23, stk. 2-6, fastsætter nærmere krav til revisors dokumentation ved revision af koncernregnskaber.

Det foreslås at ophæve *§ 23, stk. 2-6*.

Bestemmelserne i § 23, stk. 2-6, foreslås i stedet indsat i en ny § 17 a om særlige krav til revision af koncernregnskaber og erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering. Der henvises til lovforslagets § 2, nr. 15, og bemærkningerne hertil.

Til nr. 21

Efter den gældende bestemmelse i § 24 c, stk. 1, må en revisor, der underskriver revisionspåtegningen i en virksomhed, ikke påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen eller tilsynsorganet

eller et revisionsudvalg i denne virksomhed, før et år – og for en virksomhed af interesse for offentligheden to år – efter at vedkommende er fratrådt som revisor. Forbuddet omfatter efter § 24 c, stk. 2, tillige den revisor, der er tilknyttet revisionsvirksomheden, og som har været direkte knyttet til revisionen, dog begrænset til et år.

Det foreslås i *§ 24 c* at indsætte et *stk. 3,* hvorefter § 24 c, stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2 finder tilsvarende anvendelse ved afgivelse af en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at forbuddet mod at tage ansættelse hos en revisionskunde udvides, så der vil gælde et tilsvarende forbud for revisorer og medarbejdere mod at tage ansættelse hos en kunde, for hvilken der er afgivet erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre dele af bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 14, der indsætter en ny artikel 25b i revisordirektivet. Den nye bestemmelse i revisordirektivets artikel 25b, betyder bl.a., at gældende direktivs artikel 22a om reviderede virksomheders ansættelse af tidligere revisorer eller af revisorers eller revisionsvirksomheders ansatte finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Med den foreslåede henvisning til stk. 1, 1. pkt., vil der gælde en generel karensperiode på et år for en revisor, der underskriver erklæringen om bæredygtighedsrapportering, før denne vil kunne påtage sig en ledende stilling eller blive medlem af bestyrelsen eller tilsynsorganet eller et revisionsudvalg hos en erklæringskunde. Med den foreslåede henvisning til stk. 1, 3. pkt., vil der gælde en karensperiode på to år for en underskrivende revisor, hvis erklæringsopgaven vedrører en virksomhed af interesse for offentligheden. Virksomheder af interesse for offentligheden er defineret i lovens § 1 a, stk. 1, nr. 3.

Med den foreslåede henvisning til stk. 2 fastsættes et forbud på et år for andre revisorer, der er tilknyttet revisionsvirksomheden, og som direkte har deltaget i udførelsen af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering. Forbudsperioden for denne personkreds er den samme, uanset om det vedrører en erklæringsopgave for en virksomhed af offentlig interesse eller en anden virksomhed.

Bestemmelsen vil kun gælde for godkendte revisorer, dvs. statsautoriserede eller registrerede revisorer, men ikke for andre medarbejdere i revisionsvirksomheden.

Forbudsperioden vil således gælde for godkendte revisorer, som er medlem af det opgaveteam, der er udpeget til at udføre erklæringsopgaven. For medlemmer af opgaveteamet kan der henvises til den internationale erklæringsstandard ISAE 3000 om andre erklæringsopgaver med sikkerhed. Standarden definerer opgaveteamet som alle partnere og alt personale, der udfører opgaven, samt enhver person, der er engageret af firmaet eller et netværksfirma, og som udfører handlinger vedrørende opgaven. Det fremgår endvidere, at det ikke omfatter en revisorudpeget ekstern ekspert, som er engageret af firmaet eller et netværksfirma.

Tilsidesætter en revisor bestemmelsen i det foreslåede § 24 c, stk. 3, vil revisoren kunne indbringes for Revisornævnet i tilfælde, hvor forseelsen må anses for begået i forbindelse med pågældendes afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering, eller hvor forseelsen må anses for begået i forbindelse med pågældende revisors tilknytning til erklæringsopgaven. I sådanne tilfælde vil en forseelse være omfattet af Revisornævnets kompetence efter lovens § 43, stk. 3.

En tilsidesættelse af § 24 c kan straffes med bøde, jf. § 54, stk. 1, f.eks. hvor revisor – efter at være fratrådt som revisor – indenfor henholdsvis to år efter sin fratræden som revisor påtager sig en ledende stilling i den omhandlede virksomhed eller bliver medlem af dens bestyrelse, tilsynsorgan eller revisionsudvalg.

Til nr. 22

Efter revisorlovens § 25, stk. 1, skal revisionsvirksomheder og revisorer sikre, at den eller de revisorer, der underskriver revisionspåtegningen for større ikke-børsnoterede virksomheder udskiftes efter maksimalt 7 år og for en periode af mindst 3 år. I § 25, stk. 2, er fastlagt, hvilke kriterier (størrelsesgrænser) der anvendes ved afgrænsningen af de omfattede virksomheder. Af § 25, stk. 3, fremgår det, at lovens § 1 a, stk. 2 og 3, finder anvendelse ved beregningen af størrelserne efter stk. 2.

Det foreslås i *§ 25, stk. 3,* at ændre henvisningen til § 1 a, stk. 2 og 3, til årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 1-3, og § 110, stk. 3 og 4.

Bestemmelsen i årsregnskabsloven angiver de kriterier, der i årsregnskabsloven anvendes ved fastlæggelsen af størrelsesklassifikationen af regnskabspligtige virksomheder.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 4, hvorefter § 1 a, stk. 2 og 3, ophæves. Det foreslåede vil ikke medfører realitetsændring.

Til nr. 23

Efter den gældende bestemmelse i § 29, stk. 3, skal den lovpligtige kvalitetskontrol udføres med højst 6 års mellemrum i revisionsvirksomheder, der reviderer regnskaber aflagt af mellemstore og store virksomheder.

Det foreslås at ændre *§ 29, stk. 3,* så det fremgår, at den lovpligtige kvalitetskontrol også skal udføres med mindst 6 års mellemrum i revisionsvirksomheder, der afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 19, om ændring af revisordirektivets artikel 29, stk. 1, litra h, der vil medføre, at kvalitetskontrollen vil skulle ske mindst hvert sjette år for revisorer og revisionsvirksomheder, der udfører erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Efter lovforslagets § 1, nr. 40, vil virksomheder, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapporteringen. Det foreslåede vil medføre, at revisionsvirksomheder, der afgiver denne erklæring, vil skulle gennemgå en lovpligtig kvalitetskontrol mindst hvert sjette år. Det gælder, uanset om revisionsvirksomheden ikke i øvrigt reviderer regnskaber aflagt af mellemstore og store virksomheder.

Til nr. 24

Efter den gældende bestemmelse i § 30, stk. 2, kan revisor i en dattervirksomhed videregive oplysninger til koncernrevisor i modervirksomheden, uden at det er et brud på revisors tavshedspligt efter straffelovens §§ 152-152 e.

Det foreslås at indsætte et *2. pkt.* i *§ 30, stk. 2,* hvorefter en revisor, der afgiver erklæring om bæredygtighedsrapportering i en dattervirksomhed, uden at bryde sin tavshedspligt på tilsvarende vis kan videregive oplysninger til en revisor eller en uafhængig udbyder af erklæringsydelser eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i modervirksomheden.

Det foreslåede 2. pkt. vil medføre, at en revisor, der afgiver erklæring om bæredygtighedsrapportering i en dattervirksomhed, uden at udsætte sig for at ifalde et strafferetligt ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e vil kunne videregive oplysninger til en revisor eller en uafhængig udbyder af erklæringsydelser eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i modervirk-

somheden. En uafhængig udbyder af erklæringsydelser er defineret i lovforslagets § 2, nr. 3. En anden autoriseret person omfatter andre personer end revisorer, der i et tredjeland er autoriseret til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås endvidere at indsætte et *3. pkt.* i *§ 30, stk. 2,* hvorefter en revisor, der er valgt til at udføre revision, og en anden revisor, der i samme virksomhed, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, tilsvarende kan videregive oplysninger til hinanden, der har betydning for udførelsen af deres opgave.

Det foreslåede 3. pkt. vil medføre, at i de tilfælde, hvor en virksomhed har valgt en anden revisor til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, end den revisor, der udfører revisionen, kan disse revisorer uden at udsætte sig for at ifalde et strafferetligt ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e videregive oplysninger til hinanden, der har betydning for udførelsen af deres respektive erklæringsopgaver. Det gælder, uanset at revisorerne ikke er tilknyttet samme revisionsvirksomhed.

De foreslåede bestemmelser vil gennemføre dele af bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 14, der indsætter en ny artikel 25b i revisordirektivet. Den nye bestemmelse i revisordirektivets artikel 25b, betyder bl.a., at det gældende direktivs artikel 23 om fortrolighed og tavshedspligt finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Reglerne om fortrolighed og tavshedspligt må efter direktivet således ikke forhindre, at bestemmelserne i revisordirektivet og revisorforordningen opfyldes, ligesom de ikke må være til hinder for at udlevere relevant dokumentation vedrørende det udførte erklæringsarbejde til en koncernrevisor eller anden autoriseret person i et tredjeland, hvis sådan dokumentation er nødvendig for at udføre en erklæringsopgave om konsolideret bæredygtighedsrapportering i modervirksomheden. Endvidere forudsætter den nye bestemmelse i revisordirektivets artikel 27a, som er indsat ved bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 16, at revisor ved erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering har adgang til det erklæringsarbejde, der er udført af andre revisorer med henblik på erklæringsopgaven om konsolideret bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 25

I revisorlovens § 31, stk. 1, 1. pkt., henvises til samme bestemmelses stk. 5, 6, 8 og 9, der indeholder regler om fritagelse for etablering af et revisionsudvalg.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 31, stk. 1, 1. pkt.,* ændres, så der henvises til stk. 5, 6, 9 og 10.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 27, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7, hvorved gældende stk. 8 og 9 bliver stk. 9 og 10.

Til nr. 26

De gældende bestemmelser i § 31, stk. 3, nr. 1-5, fastsætter minimumskravene til revisionsudvalgets opgaver vedrørende overvågning af virksomhedens regnskabsaflæggelse og af den lovpligtige revision samt overvågning og kontrol af revisors uafhængighed.

Det foreslås at udvide revisionsudvalgets opgaver i *§ 31, stk. 3, nr. 1-5,* så de også omfatter overvågning af virksomhedens bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen samt kontrol og overvågning af revisors uafhængighed ved udførelse af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen.

Den foreslåede affattelse af § 31, stk. 3, nr. 1-5, vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr.

27, litra b, som ændrer revisordirektivets artikel 39, stk. 6, litra a-e, så revisionsudvalgets opgaver udvides til også at omfatte bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Efter det gældende stk. 3, nr. 1, skal revisionsudvalget underrette det samlede øverste ledelsesorgan om resultatet af den lovpligtige revision, herunder regnskabsaflæggelsesprocessen.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 1,* at revisionsudvalget skal underrette det samlede øverste ledelsesorgan om resultatet af den lovpligtige revision og i givet fald af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og forklare, hvordan den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering bidrog til henholdsvis regnskabsaflæggelsens og bæredygtighedsrapporteringens integritet, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces.

Bestemmelsen vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 27, om ændring af revisordirektivets artikel 39, stk. 6, litra a.

Det foreslåede nr. 1 vil indebære, at revisionsudvalget fremover også vil skulle underrette ledelsesorganet om resultatet af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering. Revisionsudvalget vil endvidere i overensstemmelse med direktivet skulle forklare, hvordan den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering bidrog til regnskabsaflæggelsens og bæredygtighedsrapporteringens integritet, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces.

Revisionsudvalgets underretning m.v. vil især være baseret på overvågningen af den lovpligtige revision og af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen, den løbende dialog med revisor og på indholdet af revisors revisionsprotokol efter revisorforordningen artikel 11.

Efter det gældende stk. 3, nr. 2, skal revisionsudvalget overvåge regnskabsaflæggelsesprocessen og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre integriteten.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 2,* at revisionsudvalget skal overvåge proceduren for regnskabsaflæggelse og i givet fald bæredygtighedsrapportering, herunder den i lovgivningen fastsatte elektroniske rapporteringsprocedure, og den procedure, som virksomheden har udført for at identificere de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med gældende standarder for bæredygtighedsrapportering, og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre deres integritet.

Bestemmelsen vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 27, om ændring af revisordirektivets artikel 39, stk. 6, litra b.

Det foreslåede nr. 2 vil videreføre det gældende krav til overvågning af regnskabsaflæggelsesprocessen. Derudover vil forslaget som noget nyt medføre, at revisionsudvalgets overvågning fremover vil blive udvidet til at omfatte proceduren for bæredygtighedsrapportering, herunder den i lovgivningen fastsatte elektroniske rapporteringsprocedure, og den procedure, som virksomheden har udført for at identificere de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med gældende standarder for bæredygtighedsrapportering.

Kravene til den elektroniske rapporteringsprocedure for bæredygtighedsrapportering er fastsat i artikel 29d i regnskabsdirektivet. Efter direktivbestemmelsen er det et krav, at virksomheder, der er underlagt kravene om at udarbejde rapportering om bæredygtighed, skal udarbejde deres ledelsesberetning i det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i artikel 3 i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2019/815 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til prævisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat med senere ændringer, og at virksomhederne opmærker deres bæredygtighedsrapportering, herunder oplysninger til offentliggørelse fastlagt i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 om fastlæggelse af en

ramme til fremme af bæredygtige investeringer og om ændring af forordning (EU) 2019/2088 med senere ændringer, i overensstemmelse med det elektroniske rapporteringsformat, der er angivet i nævnte delegerede forordning. Kravene til det elektroniske rapporteringsformat og til opmærkning af bæredygtighedsrapporteringen fastsættes af Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed (ESMA) i en regulatorisk teknisk standard (RTS).

Virksomhederne vil skulle have en procedure for at identificere de oplysninger, som skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen. Proceduren for identifikation af oplysninger vil skulle oplyses i bæredygtighedsrapporteringen. De nærmere krav til identifikation af de oplysninger, som skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, fremgår af den af Kommissionen vedtagne standard for bæredygtighedsrapportering om generelle krav (ESRS 1).

Hvis revisionsudvalget vurderer, at der er mangler eller forbedringspunkter i virksomhedens organisering og ansvarsfordeling i regnskabsfunktionerne, vil udvalget skulle udarbejde henstillinger eller forslag til afhjælpning heraf. Konstateringen af mangler og forbedringspunkter vil ofte komme frem gennem den løbende dialog med revisor.

Efter det gældende stk. 3, nr. 3, skal revisionsudvalget overvåge, om virksomhedens interne kontrolsystem, eventuelle interne revision og risikostyringssystemer fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen i virksomheden, uden at krænke den uafhængighed.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 3,* at revisionsudvalget skal overvåge, om virksomhedens interne kvalitetskontrol- og risikostyringssystemer, og i givet fald dens interne revision, fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen og i givet fald bæredygtighedsrapporteringen i virksomheden, herunder den elektroniske rapporteringsprocedure, uden at krænke dens uafhængighed.

Bestemmelsen vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 27, om ændring af revisordirektivets artikel 39, stk. 6, litra c.

Det foreslåede nr. 3 vil videreføre det gældende krav til overvågning af effektiviteten af systemerne med hensyn til regnskabsaflæggelsesprocessen. Derudover vil forslaget som noget nyt medføre, at revisionsudvalgets overvågning af systemerne mv. også vil skulle skal omfatte effektiviteten i forhold til bæredygtighedsrapporteringen, herunder den elektroniske rapporteringsprocedure.

Efter bestemmelsen vil revisionsudvalget skulle varetage opgaven uden at krænke dens uafhængighed. Det vil sige, at revisionsudvalget således ikke vil skulle være en del af virksomhedens interne kontrolsystem, men vil skulle varetage en uafhængig overvågning af de kontrolsystemer, som virksomhedens ledelse har gennemført med henblik på at aflægge et regnskab, der opfylder lovgivningens krav.

Revisionsudvalgets overvågning af virksomhedens interne kontrolsystem og risikostyringssystemer vil f.eks. kunne ske ved at indhente oplysninger fra den daglige ledelse og/eller eventuelt en intern revisionsfunktion om, hvorvidt kontrol- og risikostyringssystemerne fungerer effektivt og hensigtsmæssigt.

Derudover vil oplysninger fra den eller de revisorer, der udfører den lovpligtige revision af regnskabet eller erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen, bidrage til revisionsudvalgets overvågning. Revisor, der udfører den lovpligtige revision, skal således i revisionsprotokollatet, jf. artikel 11 i revisorforordningen, bl.a. rapportere om væsentlige mangler i den reviderede virksomheds interne kontrolsystem og/eller i regnskabssystemet, herunder om ledelsen har afhjulpet sådanne eventuelle mangler.

Efter det gældende stk. 3, nr. 4, skal revisionsudvalget overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v., idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 4,* at revisionsudvalget skal overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden.

Bestemmelsen vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 27, om ændring af revisordirektivets artikel 39, stk. 6, litra d.

Det foreslåede nr. 4 vil videreføre det gældende krav om overvågning af den lovpligtige revision. Derudover vil forslaget som noget nyt medføre, at revisionsudvalgets overvågning udvides til også at omfatte erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Revisionsudvalgets overvågning vil skulle medvirke til at sikre, at revisionen og afgivelsen af erklæringen om bæredygtighedsrapportering gennemføres af uafhængige, objektive og kompetente revisorer og med en kvalitet, der sikrer den krævede sikkerhed for, at årsregnskabet og bæredygtighedsrapporteringen aflægges uden væsentlige fejl og mangler. Det vil typisk kræve, at revisionsudvalget på et tidligt tidspunkt i processen har en dialog med revisor om påtænkte strategi og plan for udførelse af erklæringsopgaverne, en drøftelse af det af revisor påtænkte væsentlighedsniveau og identifikation af betydelige risici for erklæringsopgaverne samt den påtænkte bemanding og tidsplan for erklæringsopgaverne.

Efter den foreslåede bestemmelse vil overvågningen skulle tage hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol. I henhold til lovens § 35 a, stk. 3, skal revisionsvirksomheder, der reviderer virksomheder af interesse for offentligheden, orientere revisionsudvalgene i disse virksomheder om de væsentligste konklusioner fra kvalitetskontrollen og eventuelle henstillinger til opfølgning på forbedringspunkter, ligesom der vil skulle orienteres om resultatet af kontrollen af revision af revisionskundens regnskab, hvis dette har været genstand for kontrollen.

Udføres erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering gennem en revisionsvirksomhed, der ikke har pligt til at orientere revisionsudvalget om resultatet af seneste kvalitetskontrol, vil revisionsudvalget skulle anmode revisor om en drøftelse herom.

Efter det gældende stk. 3, nr. 5, skal revisionsudvalget kontrollere og overvåge revisors uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden med senere ændringer, og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i denne forordning.

Det foreslås i *stk. 3, nr. 5,* at revisionsudvalget skal kontrollere og overvåge den eller de valgte revisors eller revisionsvirksomheders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt med artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden med senere ændringer, og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i denne forordning.

Bestemmelsen vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 27, om ændring af revisordirektivets artikel 39, stk. 6, litra e.

Den foreslåede formulering i nr. 5, »den eller de valgte revisors eller revisionsvirksomheders«, vil betyde, at revisionsudvalgets overvågning vil skulle omfatte både uafhængigheden for den eller de revisorer, der er valgt til at udføre den lovpligtige revision, og for den eller de revisorer, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede nr. 5 vil videreføre det gældende krav til kontrol og overvågning af uafhængigheden af den revisor, der udfører den lovpligtige revision. Derudover vil forslaget som noget nyt medføre, at

revisionsudvalget også vil skulle kontrollere og overvåge uafhængigheden hos den revisor, der udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapporteringen.

Der gælder samme krav til uafhængighed ved udførelse af en revisionsopgave og ved udførelse af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering bortset fra, at forbuddet mod levering af skatteydelser og mod levering af ydelser i forbindelse med lønninger, jf. litra a og d i artikel 5, stk. 1, 2. afsnit i revisorforordningen ikke gælder ved udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Derudover gælder lempelsen for levering af visse vurderingsydelser, jf. lovens § 24 a, ikke for den revisor eller revisionsvirksomhed, der udfører erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering. Disse forskelle følger af den nye artikel 25c i revisordirektivet, som indsættes ved bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 14, og som vil blive gennemført i bekendtgørelse nr. 735 af 17. juni 2016 om godkendte revisorers og revisionsvirksomheders uafhængighed.

Hvis en virksomhed har valgt samme revisor eller revisionsvirksomhed til at udføre den lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, vil forskellen få den betydning, at undtagelsen i lovens § 24 a fra forbuddet mod levering af skatteydelser efter revisorforordningen gælder for revisor og revisionsvirksomheden. Derudover finder undtagelsen for levering af visse vurderingsydelser i lovens § 24 a ikke anvendelse, da der gælder et absolut forbud mod, at revisors eller revisionsvirksomhedens levering af vurderingsydelser ved afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 27

Efter revisorlovens § 31, stk. 4, kan en virksomhed, der har et nomineringsudvalg, hvori kapitalejerne eller virksomhedsdeltagerne har betydelig indflydelse, og som har til opgave at fremsætte indstillinger til valg af revisorer, vælge at lade udvalget varetage revisionsudvalgets opgave om at være ansvarlig for proceduren for udvælgelse og indstilling af revisor til valg i overensstemmelse med artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden med senere ændringer.

Det foreslås i *§ 31* at indsætte et *stk. 7,* hvorefter virksomheden kan vælge, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og vedrørende erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, udføres af det samlede øverste ledelsesorgan eller af et særligt organ, der er oprettet af det samlede øverste ledelsesorgan.

Det foreslåede stk. 7 vil udnytte muligheden i bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 27, litra a, som ændrer revisordirektivets artikel 39, hvorefter det tillades, at en virksomhed kan vælge at lade opgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering og vedrørende erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering udføre af det samlede øverste ledelsesorgan eller af et særligt organ, der er oprettet af det samlede øverste ledelsesorgan.

Forslaget vil medføre, at den enkelte virksomhed gives fleksibilitet med henblik på at tilrettelægge udførelsen af de nye opgaver på den for virksomheden mest optimale måde.

De nye opgaver vedrørende bæredygtighedsrapportering og vedrørende erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering fremgår af lovforslagets § 2, nr. 26, der gennemfører bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 27, litra b, der udvider revisionsudvalgets opgaver til at omfatte bæredygtighedsrapportering og erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

De opgaver, der vil kunne uddelegeres til bestyrelsen eller tilsynsrådet eller et særligt organ, omfatter:
– Overvågning af proceduren for bæredygtighedsrapportering, herunder den i lovgivningen fastsatte elektroniske rapporteringsprocedure, og den procedure, som virksomheden har udført for at identifice-

re de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med gældende standarder for bæredygtighedsrapportering, og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre deres integritet.
– Overvågning af, om virksomhedens interne kvalitetskontrol- og risikostyringssystemer, og i givet fald dens interne revision, fungerer effektivt med hensyn til bæredygtighedsrapporteringen, herunder den i lovgivningen fastsatte elektroniske rapporteringsprocedure, uden at krænke dens uafhængighed.
– Overvågning af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden.
– Kontrol og overvågning af den til erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering valgte revisors eller revisionsvirksomhedens uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt med artikel 6 i forordning (EU) nr. 537/2014 med senere ændringer og godkende revisors levering af andre tilladte ydelser.

Hvis opgaverne er uddelegeret til et særligt organ, skal dette organ tillige skulle underrette det samlede øverste ledelsesorgan om resultatet af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og forklare, hvordan erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering bidrog til bæredygtighedsrapporteringens integritet, og hvad det særlige organs rolle var i den proces.

Der henvises nærmere til beskrivelsen af opgaverne i bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 26.

Til nr. 28

I revisorlovens § 31, stk. 8, henvises til samme bestemmelses stk. 1-7 om kravene til etablering af et revisionsudvalg.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 31, stk. 8,* der bliver stk. 9, ændres, så der henvises til stk. 1-8.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 27, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7, hvorved gældende stk. 7 bliver stk. 8.

Til nr. 29

I revisorlovens § 31, stk. 9, henvises til samme bestemmelses stk. 8, nr. 4, om virksomheder, hvis eneste formål er at udstede værdipapirer med sikkerhedsstillelse i aktiver.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 31, stk. 9,* der bliver stk. 10, ændres, så der henvises til stk. 9, nr. 4.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 27, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7, hvorved det gældende stk. 8 bliver stk. 9.

Til nr. 30

Revisorlovens § 32 fastlægger organiseringen af det offentliges tilsyn med revisorer og revisionsvirksomheder, herunder tilsynets opgaver. Efter § 32, stk. 2, skal ledelsen af tilsynet have viden inden for de områder, der er relevante for lovpligtig revision.

Det foreslås at ændre *§ 32, stk. 2,* således at det fremgår, at ledelsen af tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder foruden viden inden for de områder, der er relevante for lovpligtig revision, skal have viden om erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 23, om ændring af revisordirekti-

vets artikel 32, stk. 3, 1. afsnit, og vil medføre, at ledelsen af tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder også vil skulle have viden om erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 31

Efter den gældende § 32, stk. 4, nr. 1, er Erhvervsstyrelsen ansvarlig for tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden overholder de pligter, der følger af revisorloven, revisorforordningen samt bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 i revisordirektivet. Revisordirektivets artikel 37 og 38 omhandler regler om valg og afsættelse af revisor og er gennemført i den selskabsretlige lovgivning. Tilsynet indebærer, at Erhvervsstyrelsen efter § 37 kan iværksætte en undersøgelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden har overtrådt eller vil overtræde de pligter, der følger af revisorloven, revisorforordningen samt bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 i revisordirektivet. Efter § 40 tager styrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til at sanktionere et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden eller en virksomhed af interesse for offentligheden, f.eks. give en påtale, påbyde at en overtrædelse bringes til ophør eller indbringe sagen for Revisornævnet. Styrelsen kan efter § 42 pålægge tvangsbøder, hvis medlemmer af virksomhedens øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg underlader at give styrelsen oplysninger til brug for en undersøgelse eller undlader at efterkomme et påbud om at bringe en overtrædelse til ophør. Revisornævnet er efter § 44 a givet kompetence til at behandle klager over tilsidesættelse af de pligter, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Revisornævnet kan for overtrædelse af pligterne efter § 44 b tildele en advarsel eller pålægge en bøde på ikke over 300.000 kr. Ved grov eller oftere gentagen forsømmelse af pligterne kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at en person i op til 3 år kan være medlem af det øverste ledelsesorgan, direktionen eller revisionsudvalget i en virksomhed af interesse for offentligheden.

Det foreslås efter »revisionsudvalg« i *§ 32, stk. 4, nr. 1, § 37, stk. 1, 1. pkt., stk. 2* og *3, § 40, stk. 1, nr. 5, § 42, stk. 1, § 44 a, stk. 1, 2. pkt.,* og *§ 44 b, stk. 1, 1. pkt.,* at indsætte », herunder af udvalg og organer der, jf. § 31, stk. 4 og 7, varetager dele af revisionsudvalgets opgaver,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at Erhvervsstyrelsens tilsyn med medlemmer af revisionsudvalget også omfatter medlemmer af udvalg og organer, der varetager dele af revisionsudvalgets opgaver, herunder adgangen til at iværksætte en undersøgelse og pålægge sanktioner. Erhvervsstyrelsen vil således kunne føre tilsyn med, at de opgaver, der som udgangspunkt påhviler revisionsudvalget, udføres i overensstemmelse med lovgivningens krav, uanset om opgaverne varetages af et andet udvalg eller organ i virksomheden.

Tilsynet vil alene omfatte de opgaver, der er delegeret fra revisionsudvalget, hvorimod andre opgaver, der eventuelt udføres af de pågældende udvalg eller organer, ikke vil være omfattet af tilsynet.

Forslaget skal ses i lyset af revisorlovens § 31, stk. 4, hvorefter en virksomhed, der har et nomineringsudvalg, hvori kapitalejerne eller virksomhedsdeltagerne har betydelig indflydelse, og som har til opgave at fremsætte indstillinger til valg af revisorer, kan vælge at lade udvalget varetage revisionsudvalgets opgave med at være ansvarlig for proceduren for udvælgelse og indstilling af revisor til valg i overensstemmelse med artikel 16 i revisorforordningen. Endvidere foreslås det i lovforslagets § 2, nr. 27, at en virksomhed kan vælge, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og vedrørende erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, udføres af det samlede øverste ledelsesorgan eller af et særligt organ, der er oprettet af det samlede øverste ledelsesorgan.

Til nr. 32

Efter revisorlovens § 33 fastsætter Erhvervsstyrelsen regler om betingelserne for at indstille sig til eksamen for statsautoriserede revisor (revisoreksamen) og andre prøver for revisorer. Bestemmelsen bemyndiger styrelsen til at fastsætte krav og indhold af eksamenerne, herunder om afholdelse, bedømmelse, behandling af eksamensklager m.v.

Det foreslås i *§ 33, stk. 1,* at indsætte et nyt *nr. 2,* hvorefter Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til en særskilt prøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 3 b, stk. 1, nr. 2.

Det foreslåede nr. 2 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 5, om ændring af revisordirektivets artikel 8, hvor der indsættes et stk. 3, og vil medføre, at Erhvervsstyrelsen vil kunne fastsætte regler om betingelserne for at indstille sig til en særskilt prøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Erhvervsstyrelsen vil herunder, jf. § 33, stk. 2, kunne fastsætte regler om indholdet og kravene til prøven, dens afholdelse og bedømmelse, behandling af eksamensklager, foranstaltninger ved eksamenssnyd, hvem der forestår afholdelsen af prøven, og grundlaget for betaling for aflæggelse af prøven. Prøven vil, jf. revisordirektivets artikel 8, stk. 3, omfatte juridiske krav og standarder for udarbejdelse af årlig og konsolideret bæredygtighedsrapportering, bæredygtighedsanalyse, due diligenceprocedurer for så vidt angår bæredygtighedsspørgsmål og juridiske krav og erklæringsstandarder for bæredygtighedsrapportering. Prøven forudsættes at være en skriftlig prøve med en varighed af fire timer.

Det foreslås yderligere i *§ 33, stk. 1,* at indsætte et nyt *nr. 3,* hvorefter Erhvervsstyrelsen kan fastsætte regler om betingelserne for at indstille sig til en egnethedsprøve for personer, som i EU/EØS er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 10 a, stk. 2, lovforslagets § 2, nr. 8, hvortil der henvises.

Den praktiske varetagelse af eksamen for statsautoriserede revisor (revisoreksamen) og andre prøver for revisorer har siden ændringen af revisorloven gennemført ved lov nr. 631 af 8. juni 2016 været varetaget af FSR – danske revisorer. Der henvises herom til lovbemærkningerne, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 146 som fremsat, side 17, venstre spalte, jf. side 60 og 61. Afholdelsen af de foreslåede prøver vedrørende udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering forudsættes organiseret på samme måde som de øvrige prøver for revisorer.

Det foreslåede nr. 3 skal ses i lyset af bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 8, om ændring af revisordirektivets artikel 14, stk. 2, jf. herved lovforslagets § 2, nr. 8, om indsættelse af § 10 a, hvortil der henvises.

Til nr. 33

Efter revisorlovens § 35, stk. 3, skal kvalitetskontrollanter, der udfører kvalitetskontrol i revisionsvirksomheder, have tilstrækkelig faglig uddannelse og erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol.

Det foreslås at ændre *§ 35, stk. 3,* så det fremgår, at kvalitetskontrollanter, der udfører kvalitetskontrol i revisionsvirksomheder, foruden tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse i givet fald skal have erfaring inden for bæredygtighedsrapportering, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og andre bæredygtigheds relaterede opgaver.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 19, om ændring af revisordirektivets artikel 29, stk. 1, litra d, og vil medføre, at de kvalitetskontrollanter, der udfører kvalitetskontrol i revisionsvirksomheder, der afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering, foruden en faglig uddan-

nelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse i givet fald vil skulle have erfaring inden for bæredygtighedsrapportering, udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og andre bæredygtighedsrelaterede opgaver.

Det foreslås i lovforslagets § 12, stk. 2, hvortil der henvises, at den foreslåede ændring træder i kraft den 1. januar 2026.

Til nr. 34

I revisorlovens § 35 a, stk. 4, henvises til § 31, stk. 5, 6 og 8, der indeholder regler om fritagelse for etablering af et revisionsudvalg.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 35 a, stk. 4,* ændres, så der henvises til § 31, stk. 5, 6 og 9.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 27, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7, hvorved gældende stk. 8 bliver stk. 9.

Til nr. 35

Erhvervsstyrelsen kan i medfør af revisorlovens § 37, stk. 1, 1. pkt., iværksætte en undersøgelse af en revisor, en revisionsvirksomhed, en virksomhed af interesse for offentligheden – dvs. en børsnoteret virksomhed, et pengeinstitut, et realkreditinstitut eller et forsikringsselskab – et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden. Iværksættelse af en undersøgelse kan ske, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at der er eller vil ske en overtrædelse af revisorlovgivningen.

Efter § 37, stk. 1, 3. pkt., finder stk. 1, 1. pkt., tilsvarende anvendelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervsstyrelsen, jf. lovens § 40, stk. 1, nr. 1-4, stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til at afslutte undersøgelsen uden yderligere bemærkninger, at give en påtale, at påbyde, at en overtrædelse skal bringes til ophør eller at indbringe revisor, revisionsvirksomheden eller begge for Revisornævnet efter § 43.

Det fremgår ikke udtrykkeligt af § 40, stk. 1, nr. 4, at resultatet af en undersøgelse, hvor en revisor eller en revisionsvirksomhed har tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven, kan give anledning til at indbringe de pågældende for Revisornævnet efter lovens § 43 a. Erhvervsstyrelsen kan efter bestemmelsen i lovens § 43 a indbringe en revisor eller en revisionsvirksomhed for Revisornævnet for tilsidesættelse af forpligtelser efter hvidvaskloven eller for rådgivning af en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven.

Det foreslås, at der i *§ 40, stk. 1*, *nr. 4,* indsættes efter »§ 43«: »eller § 43 a, stk. 1«.

Den foreslåede indsætning vil medføre, at det præciseres, at resultatet af en undersøgelse af en revisor eller en revisionsvirksomhed for tilsidesættelse af hvidvaskloven m.v. kan give anledning til, at Erhvervsstyrelsen indbringer de pågældende for Revisornævnet.

Til nr. 36

Efter § 43, stk. 2, 4. pkt., skal der ved Revisornævnets behandling af sager, hvor bl.a. nedlæggelse af

forbud over for en revisor efter § 44, stk. 3, kan komme på tale, foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage mod en registreret revisor så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne.

Det foreslås i *§ 43, stk. 2, 4. pkt.,* at »§ 44, stk. 3,« ændres til »§ 44, stk. 3 og 6, 3. pkt.,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at der ved Revisornævnets behandling af sager, hvor nedlæggelse af forbud over for en revisionsvirksomhed efter § 44, stk. 6, 3. pkt., kan komme på tale, foruden formanden eller 1 næstformand altid vil skulle medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage mod en registreret revisionsvirksomhed så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 39, om en ændret affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt., og hvorefter Revisornævnet vil kunne nedlægge forbud over for en revisionsvirksomhed.

Til nr. 37

Revisornævnet kan efter revisorlovens § 44, stk. 3, nedlægge et forbud mod, at en revisor, der har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller udøvelse af funktioner i en revisionsvirksomhed, i op til tre år kan udføre eller kontrollere udførelsen af en revision, udøve funktioner i en revisionsvirksomhed eller udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden.

Det foreslås i *§ 44, stk. 3,* at indsætte »eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering« efter »udførelsen af revision«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 38, hvor der foreslås indsat et nyt nr. 2, hvorefter Revisornævnet, hvor en revisor har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, kan nedlægge et forbud mod, at revisoren i op til tre år kan udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 38

Revisornævnet kan efter revisorlovens § 44, stk. 3, nedlægge et forbud mod, at en revisor, der har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller udøvelse af funktioner i en revisionsvirksomhed, i op til tre år kan udføre eller kontrollere udførelsen af en revision, udøve funktioner i en revisionsvirksomhed eller udøve funktioner i en virksomhed af interesse for offentligheden.

Det foreslås *i § 44, stk. 3,* at indsætte et nyt *nr. 2,* så Revisornævnet, hvor en revisor har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, kan nedlægge et forbud mod, at revisoren i op til tre år kan udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 21, om ændring af revisordirektivets artikel 30a, stk. 1, og vil medføre, at Revisornævnet som sanktion over for en revisor, der har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, vil kunne nedlægge forbud mod, at pågældende i op til tre år kan udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller underskrive erklæringer om bæredygtighed. Et forbud vil vedrøre, at pågældende ikke vil kunne afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering

eller kontrollere udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Et nedlagt forbud vil derimod ikke være til hinder for, at den pågældende deltager i et erklæringsteam, men hvor en anden revisor forestår og har det endelige ansvar for erklæringsopgaven. Der er derfor ikke behov for, at en revisor, overfor hvem der er nedlagt et forbud, er afskåret fra at kunne deltage i et erklæringsteam, der handler under ansvar af en anden revisor.

En afgørelse om nedlæggelse af et forbud forudsættes at kunne kombineres med ikendelse af bøde i henhold til praksis for den pågældende type forseelse.

Efter omstændighederne og en konkret vurdering vil nævnet samtidig – hvis der er nedlagt påstand herom, jf. § 43, stk. 2, 5. pkt. – kunne nedlægge forbud mod, at pågældende udfører eller kontrollerer udførelsen af en revision, jf. § 44, stk. 3, nr. 1.

Til nr. 39

Påhviler der en revisionsvirksomhed et selvstændigt ansvar for fejl og mangler hos virksomheden eller et medansvar for tilsidesættelsen af en revisors pligter, kan Revisornævnet efter revisorlovens § 44, stk. 6, tildele revisionsvirksomheden en advarsel eller pålægge revisionsvirksomheden en bøde på ikke over 750.000 kr., dog op til 1.500.000 kr., hvis tilsidesættelsen af virksomhedens pligter eller medansvaret for revisors pligter er af særlig grov karakter. Virksomheden kan alene pålægges sanktionerne, hvis virksomheden er inddraget som part i en klagesag for Revisornævnet. Er revisionsvirksomhedens omdømme blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at revisionsvirksomheden ikke kan varetage opgaven på forsvarlig måde, kan Revisornævnet frakende revisionsvirksomheden dens godkendelse for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre.

Det foreslås at affatte *3. pkt.* i *§ 44, stk. 6,* således, at hvor en revisionsvirksomheds ansvar efter § 43, stk. 5, eller medansvar for tilsidesættelsen af revisors pligter er af særdeles grov karakter, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at virksomheden i op til 3 år udfører revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 21, om ændring af revisordirektivets artikel 30a, stk. 1, herunder den ved direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 med senere ændringer foretagne ændring af revisordirektivets artikel 30a, stk. 1, og vil medføre, at Revisornævnet som sanktion over for en revisionsvirksomhed, der ved udførelsen af revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapporter har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse af særdeles grov karakter, vil kunne nedlægge et forbud mod, at revisionsvirksomheden i op til tre år udfører revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. En afgørelse om nedlæggelse af et forbud forudsættes at kunne kombineres med ikendelse af bøde i henhold til praksis for den pågældende type forseelse.

Et forbud efter det foreslåede 3. pkt. vil kunne nedlægges i ganske ekstraordinære situationer, hvor revisionsvirksomheden af Erhvervsstyrelsen er indbragt for nævnet efter § 43, stk. 5, som følge af fejl, mangler eller tilsidesættelse af dens pligter, herunder et medansvar for tilsidesættelsen af en revisors pligter, og hvor der er tale om særdeles grove forhold, som nødvendiggør, at revisionsvirksomheden i en periode fratages adgangen til at udføre revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Sanktionen vil kun kunne anvendes, hvis Erhvervsstyrelsen ved indbringelsen af sagen for Revisornævnet har nedlagt påstand herom, jf. herved § 43, stk. 2, 5. pkt.

Efter det gældende 3. pkt. i § 44, stk.6, kan en revisionsvirksomhed alene pålægges sanktioner, hvis virksomheden er inddraget som part i en klagesag for Revisornævnet. Den foreslåede ændring, der vil medføre, at det gældende 3. pkt. ophæves, har ingen materiel betydning, da det følger af almindelige

forvaltningsretlige regler, at en myndighed kun kan træffe afgørelse over for den, der er inddraget i en sag.

Ved lovforslagets § 12, stk. 4, foreslås det, at ændringen af bestemmelsen alene finder anvendelse på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden.

Til nr. 40

Efter revisorlovens § 44, stk. 9, skal en afgørelse fra Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt., der angår nævnets nedlæggelse af forbud over for en revisor mod visse aktiviteter, frakendelse af en revisors eller en revisionsvirksomheds godkendelse, indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse af nævnets afgørelse og om fristen herfor.

Efter lovens § 44, stk. 5, kan Revisornævnet – efter påstand herom, jf. lovens § 43, stk. 2, 4. pkt. – under nævnets behandling af en sag om ubetinget frakendelse af en revisors godkendelse midlertidigt frakende en revisor godkendelsen, hvis nævnet skønner, at der er en begrundet mistanke om, at betingelserne for ubetinget frakendelse er opfyldt, og hvis der er overhængende fare for, at revisoren under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som revisor.

Efter lovens § 52 a kan en revisor forlange en afgørelse efter § 44, stk. 5, indbragt for retten.

Det foreslås, at ændre *§ 44, stk. 9,* så henvisningen »stk. 6, 4. pkt.,« ændres til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

Den foreslåede ændring vil medføre, at også afgørelser efter den foreslåede ændrede affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 39, vil skulle indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor og svarer til, hvad der efter den nuværende § 44, stk. 9, gælder ved en afgørelse om nedlæggelse af et forbud over for en revisor truffet af Revisornævnet i medfør af § 44, stk. 3.

Til nr. 41

Der er efter de gældende regler ikke krav om, at Revisornævnets afgørelser om midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse skal indeholde oplysning om adgangen til at begære domstolsprøvelse af nævnets afgørelse.

Det foreslås i *§ 44, stk. 9,* at indsætte et *2. pkt.,* hvorefter en afgørelse truffet af Revisornævnet efter § 44, stk. 5, om midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 a at begære domstolsprøvelse af nævnets afgørelse og om fristen herfor.

Det foreslåede 2. pkt. vil svare til, hvad der efter det gældende § 44, stk. 9, gælder ved Revisornævnets nedlæggelse af forbud efter § 44, stk. 3, eller frakendelse af en revisors eller en revisionsvirksomheds godkendelse efter § 44, stk. 4, henholdsvis § 44, stk. 6, 4. pkt.

Til nr. 42

Efter den gældende § 44 a, stk. 1, 1. pkt., behandler Revisornævnet klager vedrørende tilsidesættelse af forpligtelser efter denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden med senere ændringer, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg.

Det foreslås efter »revisionsudvalg« i *§ 44 a, stk. 1, 1. pkt.,* at indsætte », herunder af udvalg og organer der, jf. § 31, stk. 4 og 7, varetager dele af revisionsudvalgets opgaver«.

Det foreslåede vil medføre, at Revisornævnet også kan behandle klager over medlemmer af udvalg og organer, der varetager revisionsudvalgets opgaver.

Der vil alene være tale om klager over de opgaver, der er delegeret fra revisionsudvalget, hvorimod klager over andre opgaver, der eventuelt udføres af de pågældende udvalg eller organer, ikke vil være omfattet af Revisornævnets kompetence.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 31.

Til nr. 43

Revisorlovens § 47 c fastsætter bestemmelser for Revisornævnets offentliggørelse af nævnets kendelser. For kendelser vedrørende juridiske personer finder lovens § 47 a, stk. 3 og 4, anvendelse, efter hvilke bestemmelser afgørelser vedrørende en juridisk person offentliggøres med oplysning om identiteten på den juridiske person, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade, og idet anonymisering af identiteten på en juridisk person sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen.

Det foreslås at ændre *§ 47 c, stk. 3, 2. pkt.,* så »§ 44, stk. 6, 4. pkt.,« ændres til: »§ 44, stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 39, om en ændret affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt., hvorefter Revisornævnet vil kunne nedlægge forbud over for en revisionsvirksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at også Revisornævnets offentliggørelse af afgørelser efter den ændrede affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt., vil blive offentliggjort med oplysning om identiteten på den juridiske person, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade, og idet anonymisering af identiteten på en juridisk person sker efter 2 år regnet fra datoen for offentliggørelsen.

Til nr. 44

I medfør af lovens § 47 c, stk. 1, offentliggør Revisornævnet kendelser efter § 44, stk. 1-4 og 6, på nævnets hjemmeside. Har nævnet fundet en fysisk person skyldig i en klage, offentliggøres afgørelsen med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre den pågældende af nævnet er tildelt en advarsel, offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Efter lovens § 44, stk. 5, kan Revisornævnet under nævnets behandling af en sag, hvor der er nedlagt påstand om, at en indklaget revisor frakendes godkendelsen som revisor, midlertidigt frakende revisoren godkendelsen, hvis nævnet skønner, at revisoren under sagens behandling groft eller oftere gentaget vil overtræde sine pligter som revisor. En midlertidig frakendelse varer, indtil nævnets afgørelse efter loven § 44, stk. 4, er endelig, eller indtil retten har truffet afgørelse, hvis nævnets kendelse om midlertidig frakendelse er indbragt for domstolene efter lovens § 52 a. En afgørelse om midlertidig frakendelse offentliggøres ikke, jf. § 47 c, stk. 1, modsætningsvis.

Det foreslås, at der indsættes en ny *§ 47 d,* hvorefter Revisornævnet skal offentliggøre kendelser, hvori nævnet har truffet afgørelse om midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse som revisor.

Efter det foreslåede *stk. 1,* skal Revisornævnet på sin hjemmeside offentliggøre kendelser, hvori der er truffet afgørelse om midlertidig frakendelse efter lovens § 44, stk. 5.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at Revisornævnet på sin hjemmeside vil skulle offentliggøre kendelser, hvor nævnet efter påstand herom har taget stilling til midlertidig frakendelse af en revisors godkendelse, uanset om nævnet i den konkrete sag har frakendt revisoren godkendelsen midlertidigt, eller ikke har fundet betingelserne til stede for en midlertidig frakendelse.

Efter det foreslåede *stk. 2, 1. pkt.,* skal en kendelse, hvor Revisornævnet midlertidigt har frakendt en revisor godkendelsen, offentliggøres med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre offentliggørelsen af revisorens identitet vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at en kendelse, hvor Revisornævnet midlertidigt har frakendt en revisor godkendelsen, vil skulle offentliggøres med oplysning om navnet på den revisor, hvis godkendelse som revisor nævnet har frakendt. Offentliggørelse vil dog ikke skulle ske, hvis offentliggørelsen af revisorens identitet vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade.

Offentliggørelse af den pågældende revisors navn vil således ikke kunne ske, hvis det vurderes, at en offentliggørelse vil udgøre en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet, dvs. skabe betydelig børsuro. Undtaget fra offentliggørelse er også tilfælde, hvor en offentliggørelse vil have betydning for en igangværende strafferetlig efterforskning, hvis formål herved ville kunne forspildes. I en sådan situation bør beslutning om offentliggørelse alene ske efter høring af den relevante politimyndighed. Endelig vil offentliggørelse ikke ske, hvis en offentliggørelse efter en konkret vurdering må antages at ville forvolde uforholdsmæssig stor skade for den pågældende revisor. Det forhold, at offentliggørelsen af en revisors navn vil kunne medføre tab af kunder i den virksomhed, som drives af den pågældende revisor, eller at offentliggørelsen vil kunne understøtte et erstatningskrav mod pågældende, vil ikke i sig selv være tilstrækkeligt til, at offentliggørelse skal ske i anonymiseret form. Undtagelsen bør således kun finde anvendelse på tilfælde, hvor den fortsatte drift af den virksomhed, som drives af den pågældende revisor, vil blive truet, eller hvis meget væsentlige interesser krænkes.

Undtagelserne er i overensstemmelse med revisordirektivets artikel 30c, stk. 2. Undtagelserne svarer til § 47 c, stk. 2, 1. pkt.

Har Revisornævnet ved kendelsen afvist klagers påstand om midlertidigt at frakende revisoren godkendelsen under sagens behandling, vil der ved offentliggørelsen efter stk. 1 ikke skulle ske offentliggørelse af revisors identitet, hvilket følger af det foreslåede stk. 2, 1. pkt., modsætningsvist.

Efter det foreslåede *stk. 2, 2. pkt.,* skal anonymisering af revisorens identitet ske, når Revisornævnet har truffet afgørelse i sagen efter § 44, stk. 4.

Bestemmelsen vil medføre, at navnet på den revisor, hvis godkendelse som revisor Revisornævnet midlertidigt har frakendt, vil skulle anonymiseres, når nævnet har truffet afgørelse i sagen efter § 44, stk. 4. Offentliggørelsen af kendelsen i sagen efter § 44, stk. 4, er reguleret i lovens § 47 c.

Det foreslås i *stk. 3,* at offentliggøres kendelsen inden udløbet af revisors frist i § 52 a, stk. 2, 1 pkt., eller indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at Revisornævnet ved offentliggørelsen af en kendelse, hvor en revisor midlertidigt er frakendt godkendelsen som revisor, vil offentliggørelsen, hvis denne sker inden udløbet af fristen på 14 dage efter § 52 a, stk. 2, 1. pkt., for at kræve afgørelsen prøvet ved domstolene, skulle indeholde oplysning herom. Er afgørelsen af revisoren krævet indbragt for domstolene, vil status for og resultatet af indbringelsen skulle fremgå af offentliggørelsen. Bestemmelsen svarer til princippet i § 47 c, stk. 4.

Til nr. 45

Efter revisorlovens § 52, stk. 1, kan en afgørelse truffet af Revisornævnet efter bl.a. lovens § 44, stk. 3, om nedlæggelse af et forbud over for en revisor af revisoren forlanges indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen. Efter § 52, stk. 5, 1. pkt., skal en anmodning om indbringelse af en kendelse truffet af Revisornævnet efter bl.a. lovens § 44, stk. 6, 4. pkt., om frakendelse af en revisionsvirksomheds godkendelse på grund af kompromitteret omdømme, være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Endelig fremgår det af § 52, stk. 6, at sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter bl.a. lovens § 44, stk. 6, 4. pkt., har opsættende virkning.

Det foreslås at ændre *§ 52, stk. 1, 1. pkt.,* og *stk. 5, 1. pkt.,* og *6* så »stk. 6, 4. pkt.,« ændres til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 39, om en ændret affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt., og hvorefter Revisornævnet vil kunne nedlægge forbud over for en revisionsvirksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at også afgørelser efter den ændrede affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 39, af den pågældende revisionsvirksomhed vil kunne forlanges indbragt for retten og svarer til, hvad der efter den nuværende § 52, stk. 9, gælder ved en afgørelse om nedlæggelse af et forbud over for en revisor truffet af Revisornævnet i medfør af § 44, stk. 3.

Derudover vil den foreslåede ændring medføre, at fristen på 4 uger for anmodning om indbringelse af afgørelser for domstolene også gælder afgørelser om forbud overfor en revisionsvirksomhed efter den ændrede affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt.

Endelig vil den foreslåede ændring medføre, at sagsanlæg vedrørende afgørelser om forbud overfor revisionsvirksomheden også har opsættende virkning.

Til nr. 46

Efter § 52, stk. 5, 2. pkt., skal en anmodning om indbringelse af en kendelse truffet af Revisornævnet efter bl.a. lovens § 43 a, stk. 2, jf. stk. 6, 4. pkt., om frakendelse af en revisionsvirksomheds godkendelse på grund af kompromitteret omdømme som følge af overtrædelse af hvidvaskloven m.v., være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende.

Det foreslås at ændre *§ 52, stk. 5, 2. pkt.,* så »stk. 6, 4. pkt.« ændres til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.«

Det foreslåede er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 39, om en ændret affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt., og hvorefter Revisornævnet vil kunne nedlægge forbud over for en revisionsvirksomhed.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fristen på 4 uger for anmodning om indbringelse af afgørelser for domstolene også gælder afgørelser om forbud overfor en revisionsvirksomhed efter den ændrede affattelse af § 44, stk. 6, 3. pkt. som følge af overtrædelse af hvidvaskloven m.v.

Det henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 45.

Til nr. 47

Revisorlovens § 54 angiver de bestemmelser i loven, hvis overtrædelse kan sanktioneres med straf i form af bøde.

I § 54, stk. 1, 1. pkt., henvises til § 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5 og 7, der indeholder regler om etablering af revisionsudvalg og fritagelse herfor.

Det foreslås, at henvisningen i *§ 54, stk. 1, 1. pkt.,* ændres, så der henvises til § 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5 og 8.

Forslaget er en konsekvensændring af lovforslagets § 2, nr. 27, hvorefter der indsættes et nyt stk. 7, hvorved gældende stk. 7 bliver stk. 8.

I § 54, stk. 1, 1. pkt., henvises desuden til § 44, stk. 9, hvorefter en afgørelse fra Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt., skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

I forbindelse med ændringen af revisorloven ved § 1, nr. 26, i lov nr. 1733 af 1. december 2020 blev det dagældende § 44, stk. 9, ændret til § 44, stk. 7.

Bestemmelsen i den gældende § 44, stk. 7, vedrører en revisors pligt til at orientere sin kunde, herunder kundens eventuelle revisionsudvalg, om en kendelse fra Revisornævnet, hvor nævnet har fundet revisor skyldig i en klage, der angår et forhold mellem revisor og dennes kunde. Ved lovændringen i 2020 blev der ved en fejl ikke samtidigt foreslået en konsekvensændring af § 54, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås derfor samtidigt i *§ 54, stk. 1, 1. pkt.,* at ændre »§ 44, stk. 9,« til: »§ 44, stk. 7,«.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslås i *fodnoten* til selskabslovens titel at ændre »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2121/EU af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1« til: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2121/EU af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

Den ændrede affattelse medfører, at fodnoten vil indeholde en opdateret oversigt over gældende EU-forskrifter, som udgør selskabslovens EU-retlige baggrund.

Ændringen skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 14. december 2022 (EU) 2022/2464, bæredygtighedsdirektivet, som ændrer direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, som ændrer revisordirektivet, der medfører, at der vil skulle foretages ændringer af selskabsloven.

Til nr. 2

Der er i gældende ret ikke regler om et kapitalselskabs pligt til at inddrage lønmodtagerrepræsentanter til brug for selskabets udarbejdelse af en redegørelse om f.eks. bæredygtighedsrapportering.

Det følger af selskabslovens § 117, stk. 1, at i kapitalselskaber, der ledes efter § 111, stk. 1, nr. 1, varetager direktionen den daglige ledelse af kapitalselskabet. Direktionen skal følge de retningslinjer og anvisninger, som bestyrelsen har givet. Den daglige ledelse omfatter ikke dispositioner, der efter kapitalselskabets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning. Sådanne dispositioner kan direktionen kun foretage efter særlig bemyndigelse fra bestyrelsen, medmindre bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for kapitalselskabets virksomhed. Bestyrelsen skal i så fald snarest muligt underrettes om den trufne disposition. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at i kapitalselskaber omfattet af § 111, stk. 1, nr. 2, skal direktionen varetage såvel den overordnede og strategiske ledelse som den daglige ledelse, og direktionen skal desuden sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed.

Efter selskabslovens § 118, stk. 1, skal direktionen sikre, at kapitalselskabets bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler herom, og at formueforvaltningen foregår på betryggende måde. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at direktionen herudover skal sikre, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Endelig fastsætter bestemmelsen, at direktionen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Det foreslås i selskabsloven at indsætte *§ 118 a,* hvorefter direktionen i et kapitalselskab, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, skal sikre, at selskabets lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger, jf. *stk. 1, 1. pkt.*

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget udtalelsen skriftligt på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen, jf. 1. pkt.

Den foreslåede § 118 a gennemfører artikel 19a, stk. 5, og 29a, stk. 6, i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at direktion i et kapitalselskab, der efter årsregnskabslovens § 99 a vil have pligt til at medtage en bæredygtighedsrapportering i selskabets årsrapports ledelsesberetning, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 22, vil skulle inddrage lønmodtagerrepræsentanter med henblik på dialog og udveksling af synspunkter mellem lønmodtagerrepræsentanter og ledelsen.

De repræsentanter, der vil skulle underrettes, og med hvem bæredygtighedsoplysninger vil skulle drøftes på lønmodtagernes vegne, er lønmodtagernes ordinære repræsentanter i kapitalselskabet. Har kapitalselskabet etableret et samarbejdsudvalg eller lignende organ, vil udvalgets medlemmer, der repræsenterer lønmodtagerne, kunne anses for lønmodtagerrepræsentanter, og samarbejdsudvalget vil derfor kunne være forum for en drøftelse mellem kapitalselskabets ledelse og selskabets lønmodtagere. Samarbejdsudvalget (SU) er et forum, hvor ledelse og medarbejdere kan drøfte, hvordan de sammen kan udvikle arbejdspladsen og øge både trivsel og effektivitet. Hensigten er at etablere en dialog og udveksling af synspunkter mellem lønmodtagerrepræsentanterne og selskabets ledelse, således at lønmodtagerrepræsentanterne vil kunne give udtryk for deres synspunkter. Forpligtelsen vil være opfyldt, når direktionen har givet mulighed for en drøftelse. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, vil denne skulle være skriftlig og være modtaget af direktionen på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen.

Det foreslås i *stk. 2*, at indgår kapitalselskabet i en koncern, og anvender selskabet årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, skal selskabet hurtigst muligt videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse efter stk. 1, 2. pkt., til modervirksomheden.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at et kapitalselskab, som undlader at medtage en bæredygtighedsrapportering i datterselskabets ledelsesberetning, jf. årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, fortsat vil være omfattet af pligten efter stk. 1, hvis kapitalselskabet er et datterselskab i en koncern, og vil som følge deraf skulle videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse til moderselskabet. En overtrædelse af den foreslåede § 118 a vil kunne medføre bødestraf, jf. selskabslovens § 367, stk. 1, 1. pkt.

Til nr. 3

Den gældende overskrift til kapitel 9 er »Revision og granskning« og angiver indholdet af selskabslovens §§ 144-149 under overskriften »Revision« og §§ 150-152 under overskriften »Granskning«.

Det foreslås at nyaffatte *overskriften* til kapitel 9, således »*Revision, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og granskning*«.

Den foreslåede nyaffattelse vil medføre, at det fremgår tydeligt, at selskabslovens kapitel 9 fastsætter bestemmelser inden for de nævnte områder.

Baggrunden for ændringen er, at der før overskriften før § 150 foreslås indsat en ny § 149 a og § 149 b under overskriften »Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering«. De foreslåede bestemmelser fastsætter regler om valg og afsættelse af revisorer til at afgive erklæring om selskabets bæredygtighedsrapportering. Der henvises til lovforslagets § 3, nr. 5.

Til nr. 4

Efter selskabslovens § 146, stk. 1, kan revisor i et kapitalselskab afsættes af den, der har valgt revisor. En revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab i henhold til § 144, kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det foreslås i *§ 146, stk. 1,* at indsætte et *3. pkt.,* hvorefter meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer ikke kan anses for et begrundet forhold.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre revisordirektivets artikel 38, stk. 1, 2. pkt., hvorefter meningsforskelle vedrørende regnskabsmæssig behandling eller revisionsprocedurer ikke kan begrunde en afskedigelse.

Om begrebet et begrundet forhold henvises der til bemærkningerne til det gældende § 146, stk. 1, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 146 som fremsat, side 86, højre spalte, hvorefter et begrundet forhold må anses som et begreb, der kan ændre sig over tid. Et begrundet forhold kan f.eks. være, at revisor har overtrådt reglerne om god revisorskik. God revisorskik indebærer, at revisor udviser integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd og kompetence samt fornøden omhu i udførelsen af sine opgaver. Et begrundet forhold til at afsætte revisor kan være, at revisor har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke længere på forsvarlig vis vil kunne varetage den konkrete opgave. Det kan være tilfælde, hvor revisor ikke har været tilstrækkelig opmærksom på at iagttage revisorlovens § 24 om uafhængighed, herunder tilfælde, hvor der er uenighed mellem ledelsen samt revisor og aktionærerne, om revisor reelt kan anses som uafhængig. Tilfælde, hvor den pågældende revisor må anses for klart uegnet, kan endvidere føre til sagsanlæg om afsættelse af revisor. De situationer, hvor bestemmelsen vil

kunne komme i anvendelse, vil således nærme sig situationer, hvor der kunne være grundlag for at fratage revisor godkendelsen efter revisorlovens dagældende § 44, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vil præcisere, at meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer mellem selskabets ledelse og revisor ikke kan anses som et begrundet forhold til, at revisor afsættes.

Bestemmelsen skal dels sikre, at selskabet ikke afsætter revisor for at undgå en revisionspåtegning, der indeholder en modificeret konklusion, og dels sikre, at revisor ikke hindres i at udføre de nødvendige revisionsprocedurer med henblik på afgivelse af revisionspåtegningen.

Til nr. 5

Det følger af selskabslovens § 144, stk. 1, at hvis et kapitalselskab er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, eller hvis generalforsamlingen i øvrigt beslutter, at selskabets årsregnskab skal revideres, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer samt eventuelle suppleanter for disse. Beslutning herom kan træffes med simpelt stemmeflertal efter § 105. Vedtægterne kan endvidere tillægge andre ret til at udpege yderligere en eller flere revisorer. Selskabslovens § 146 fastsætter nærmere regler om afsættelse og fratræden af revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab, herunder om fratræden før hvervets udløb og afsættelse ved dom.

Der er i selskabsloven ikke regler for valg og afsættelse af revisorer til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås efter § 149 og før overskriften før § 150 at indsætte *overskriften* »Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering« og at indsætte en ny § 149 a, der fastsætter reglerne for valg og afsættelse af revisorer til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i *§ 149 a, stk. 1, 1. pkt.,* at har et kapitalselskab efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre artikel 37, stk. 1, 2. afsnit, i bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 25, litra a, om ændring af revisordirektivets artikel 37, stk. 1, der vil medføre, at generalforsamlingen i et kapitalselskab, der er omfattet af pligten til at lade sin bæredygtighedsrapportering forsyne med en erklæring efter årsregnskabsloven, vil skulle vælge en revisor til at udføre erklæringsopgaven om selskabets bæredygtighedsrapportering.

Generalforsamlingen vil til hvervet vedrørende erklæringsopgaven om selskabets bæredygtighedsrapportering kunne vælge samme revisor, som er valgt til at revidere selskabets årsregnskab, eller en anden revisor. Vælges samme revisor skal der tages konkret stilling til, at revisor vælges både til at revidere selskabets årsregnskab og til udarbejdelsen af en erklæring om selskabets bæredygtighedsrapportering. Det skal tillige fremgå af generalforsamlingsprotokollen. Det bemærkes, at der ikke er noget til hinder for, at dette vil kunne ske under samme dagsordenspunkt på generalforsamlingen, men dog under forudsætning af, at selskabslovens almindelige regler for indkaldelse af generalforsamling, dagsorden mv. overholdes, herunder selskabslovens § 96, som bl.a. bestemmer, at der i indkaldelsen skal angives tid og sted for generalforsamlingen samt dagsorden, hvoraf det fremgår, hvilke anliggender der skal behandles på generalforsamlingen.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.,* at beslutningen kan træffes med simpelt stemmeflertal efter § 105.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at beslutning om valg af en revisor træffes med simpelt stemmeflertal.

Det foreslåede stk. 1, 2. pkt., svarer til reglerne ved valg af revisor til at udføre revision af selskabets årsregnskab, jf. selskabslovens § 144, stk. 1, 2. pkt.

Efter § 10, stk. 1, skal en eventuel revisor registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system. Fratræder en revisor før hvervets udløb, skal der efter § 10, stk. 2, sammen med anmeldelsen efter stk. 1 vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets udløb.

Den foreslåede henvisning til § 10 vil medføre, at den eller de revisorer, der vælges til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, ligeledes vil skulle registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system. Endvidere vil det det centrale ledelsesorgan skulle vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen, hvis en revisor er fratrådt før hvervets udløb.

Efter § 144, stk. 2, er bestemmelser i selskabets vedtægter eller i anden aftale, der begrænser generalforsamlingens valg af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere selskabets årsregnskab, og eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, ugyldige.

Efter § 149 kan revisor af medlemmerne af selskabets ledelse kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af selskabet og, hvis selskabet er et moderselskab, dets koncern, jf. § 7. Det samme gælder i forhold til medlemmer af ledelsen i et dansk selskab, der er datterselskab i en koncern i henhold til årsregnskabsloven.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.,* at § 10, § 144, stk. 2, og § 149 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at reglerne om registrering af revisor, begrænsninger i valg af revisor og ledelsens pligt til at give revisor de nødvendige oplysninger også finder anvendelse i forhold til den revisor, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapporteringen.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, om ændring af revisordirektivets artikel 38, stk. 2, der vil medføre, at den virksomhed, som erklæringen om bæredygtighed omhandler, skal underrette Erhvervsstyrelsen, der er ansvarlig for det offentlige tilsyn, om revisors afskedigelse eller fratræden inden hvervets udløb og give en fyldestgørende forklaring herpå.

Den foreslåede henvisning til § 144, stk. 2, vil medføre, at bestemmelser i vedtægter eller i anden aftale, der begrænser generalforsamlingens valg af revisorer til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering til bestemte kategorier af eller lister over revisorer, ligeledes vil være ugyldige.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 25, om ændring af revisordirektivets artikel 37, stk. 3, der vil medføre, at forbuddet mod begrænsning af generalforsamlingen valg af revisorer til at udføre revision, også gælder begrænsning af generalforsamlingens valg af revisorer til at udføre erklæringsopgaven med bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede henvisning til § 149 vil medføre, at revisor i forbindelse med udførelsen af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering vil kunne kræve de oplysninger af medlemmerne af selskabets ledelse, som må anses af betydning for bedømmelsen af selskabet og, hvis selskabet er et moderselskab, dets koncern. Det samme gælder i forhold til medlemmer af ledelsen i et dansk selskab, der er datterselskab i en koncern i henhold til årsregnskabsloven.

Det foreslås i *stk. 2*, *1. pkt.*, at en revisor kun kan afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller erklæringsprocedurer ikke kan anses for et begrundet forhold.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 2 vil medføre, at reglerne for afskedigelse af den revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil svare til reglerne for afskedigelse af den revisor, der er valgt til at udføre revision, jf. selskabslovens § 146, stk. 1, 2. pkt., og det foreslåede § 146, stk. 1, 3. pkt., jf. lovforslagets § 3, nr. 4, hvortil der henvises.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, om ændring af revisordirektivets artikel 38, stk. 1, der vil medføre, at en revisor kun vil kunne afskediges, hvis dette kan begrundes, og at meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer ikke vil kunne begrunde en afskedigelse.

Det fremgår af § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., at fratræder en generalforsamlingsvalgt revisor, jf. selskabslovens § 144, stk. 1, eller ophører revisionen på anden måde, inden revisors hverv udløber, skal revisor hurtigst muligt meddele dette til Erhvervsstyrelsen. Meddelelsen skal vedlægges en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

Efter selskabslovens § 146, stk. 3, skal det centrale ledelsesorgan i et kapitalselskab i tilfælde af, at selskabets revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab, fratræder, eller hvis funktionen ophører på anden måde, jf. stk. 1 og 4, og der ingen suppleant er til at indtræde i dennes sted, snarest foranledige valg af ny revisor efter § 144, stk. 1. I så fald skal en ekstraordinær generalforsamling indkaldes med henblik herpå, senest 2 uger efter at fratrædelsen er meddelt selskabet, jf. 2. pkt. i § 146, stk. 3. I statslige aktieselskaber og i selskaber, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, skal indkaldelsen dog ske, senest 8 dage efter at fratrædelsen er meddelt selskabet.

Det fremgår af selskabslovens § 146, stk. 4, at i kapitalselskaber, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan den valgte revisor, jf. selskabslovens § 144, afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af en eller flere kapitalejere i kapitalselskaber, som tilsammen repræsenterer mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af selskabskapitalen, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32. Det fremgår videre af selskabslovens § 146, stk. 5, at sag om afsættelse af selskabets revisor efter stk. 4 anlægges mod selskabet og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren skal afsættes, til følge, fratræder revisoren, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsens it-system.

Efter det foreslåede *stk. 2, 3. pkt.,* finder § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3-5, tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at lovens regler om fratræden og afsættelse for den generalforsamlingsvalgte revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab, finder tilsvarende anvendelse ved afskedigelse af den revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapporteringen.

Den foreslåede henvisning til § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., vil medføre, at fratræder en revisor, der udfører erklæringsopgaven om selskabets bæredygtighedsrapportering, inden hvervet udløber, vil revisor hurtigst muligt skulle meddele dette til Erhvervsstyrelsen og vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør.

Det foreslåede vil gennemføre i bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, om ændring af revisordirektivets artikel 38, stk. 2, hvorved der indsættes et 2. afsnit.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fratræder en revisor, der udfører erklæringsopgaven om

selskabets bæredygtighedsrapportering, inden revisors hverv udløber, vil revisoren hurtigst muligt skulle meddele dette til Erhvervsstyrelsen, ligesom revisoren efter § 146, stk. 2, 2. pkt., vil skulle vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

Den foreslåede henvisning til § 146, stk. 3, vil medføre, at ledelsen i et kapitalselskab, hvor selskabet ifølge årsregnskabsloven har pligt til at lade sin bæredygtighedsrapportering forsyne med en erklæring om rapporteringen, vil skulle foranledige valg af ny revisor til at udføre erklæringsopgaven om selskabets bæredygtighedsrapportering i tilfælde, hvor den hidtidige revisor er fratrådt, eller funktionen ophører på anden måde, og der ingen suppleant er.

Den foreslåede henvisning til § 146, stk. 4, vil medføre, at en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en virksomhed af offentlig interesse, vil kunne afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom vil kunne anlægges af en eller flere kapitalejere i kapitalselskaber, som tilsammen repræsenterer mindst 5 pct. af stemmerettighederne eller af selskabskapitalen, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, der ændrer revisordirektivets artikel 38, stk. 3, hvorefter adgangen til at afsætte en revisor i en virksomhed af interesse for offentligheden ved dom også vil gælde i forhold til afsættelse af en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Et begrundet forhold må anses som et begreb, der kan ændre sig over tid. Et begrundet forhold vil f.eks. kunne være, at revisor har overtrådt reglerne om god revisorskik. God revisorskik indebærer, at revisor udviser integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd og kompetence samt fornøden omhu i udførelsen af sine opgaver. Et begrundet forhold til at afsætte revisor vil også kunne være, at revisor har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke længere på forsvarlig vis vil kunne varetage den konkrete opgave. Det vil endvidere kunne være i tilfælde, hvor revisor ikke har været tilstrækkelig opmærksom på at iagttage revisorlovens § 24 om uafhængighed, herunder tilfælde, hvor der er uenighed mellem ledelsen samt revisor og aktionærerne, om revisor reelt kan anses som uafhængig. Tilfælde, hvor den pågældende revisor må anses for klart uegnet, vil desuden kunne føre til sagsanlæg om afsættelse af revisor. De situationer, hvor bestemmelsen vil kunne komme i anvendelse, vil således nærme sig situationer, hvor der kunne være grundlag for at fratage revisor godkendelsen efter revisorlovens gældende § 44, stk. 2.

Den foreslåede henvisning til § 146, stk. 5, vil medføre, at sag om at afsætte revisor anlægges mod selskabet og føres i den borgerlige retsplejes former, hvilket vil sige efter retsplejelovens regler om civile søgsmål. Den pågældende revisor må anses for at havde adgang til at intervenere i en sådan retssag efter reglerne herom i retsplejelovens kapitel 23. Der er ikke fastsat en forældelsesfrist for et sagsanlæg, men almindelige regler om passivitet kan føre til, at adgangen til at anlægge sag fortabes ved passivitet.

Den valgte revisor vil kunne fortsætte som revisor under et sagsanlæg. Er konklusionen i en dom, at revisor afsættes, fratræder revisor, når dommen er endelig, hvilket vil sige, at ankefristen for dommen er udløbet, uden at påanke er sket. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og den afsatte revisor, såfremt en dom medfører revisors afsættelse. Styrelsen registrerer herefter, at den pågældende revisor er fratrådt som selskabets revisor.

Efter § 148, 1. pkt., skal ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til § 144 til at revidere selskabets årsregnskab, registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system eller anmeldes til styrelsen, jf. § 9. Det fremgår af § 148, 2. pkt., at hvis revisorskifte sker inden hvervets udløb, gælder bestemmelsen i § 10, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3*, at ved ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til stk. 1, finder § 148 finder tilsvarende anvendelse.

Den foreslåede henvisning til § 148 vil medføre, at ændringer vedrørende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, skal registreres i Erhvervsstyrelsens IT-system eller anmeldes til styrelsen, jf. § 9. Hvis skiftet af revisor sker inden hvervets udløb, skal der med registreringen eller anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets udløb.

Kravet om en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, der ændrer revisordirektivets artikel 38, stk. 2, hvorefter kravet om, at en revideret virksomhed vil skulle underrette den myndighed, der er ansvarlig for tilsynet med revisorer og revisionsvirksomheder om fratrædelse eller afskedigelse inden for udnævnelsesperioden, og at selskabet vil skulle vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen hertil.

Da det er generalforsamlingen, der har kompetencen til at afsætte revisor, vil begrundelsen fra selskabets centrale ledelsesorgan afhænge af de eventuelle begrundelser, der er fremført på generalforsamlingen som årsag til beslutningen. Er det revisor, der har valgt at fratræde inden hvervets udløb, vil det centrale ledelsesorgans begrundelse afhænge af den begrundelse, som revisor har angivet overfor selskabet.

Det må bero på de konkrete omstændigheder, når selskabet skal vurdere, hvad der i den givne situation vil være en fyldestgørende forklaring. Baggrunden for den gældende meddelelse om fratræden er at sikre, at et selskab altid har en lovpligtig revisor til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Der er i gældende ret ikke regler, der giver minoritetsaktionærer ret til at få optaget et punkt på generalforsamlingen om udpegning af en tredjepart til at afgive en rapport om visse elementer af virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 149 b* om minoritetsaktionærers ret til at få et punkt på dagsorden på generalforsamlingen om udpegning af en tredjepart til udarbejdelse af en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen.

Det foreslås i *stk. 1,* at i kapitalselskaber, der ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, men som efter årsregnskabsloven har pligt til at foretage bæredygtighedsrapportering, har aktionærer, som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af selskabets kapitalandele, ret til at få optaget et forslag på dagsordenen til selskabets generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten skal i givet fald gøres tilgængelig for generalforsamlingen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at aktionærer, der repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af selskabets kapitalandele, i selskaber, der ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil have ret til, at der på selskabets generalforsamling behandles et forslag om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som ikke tilhører samme revisionsvirksomhed eller netværk som den revisor, der udfører den lovpligtige revision, med henblik på, at denne udarbejder en rapport om bestemt angivne elementer i bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten vil skulle gøres tilgængelig for generalforsamlingen af aktionærer eller medlemmer.

Ved en akkrediteret tredjepart forstås, at DANAK Den Danske Akkrediteringsfond, der er udpeget som Danmarks nationale akkrediteringsorgan efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, der har akkreditering som område, har akkrediteret pågældende tredjepart til at kunne udføre den pågældende opgave.

Det foreslås i *stk. 2*, at den, der udpeges, må ikke tilhøre samme revisionsvirksomhed eller netværk, som reviderer selskabets årsregnskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den akkrediterede tredjepart, der i givet fald udpeges til at udarbejde en rapport om bestemt angivne elementer i bæredygtighedsrapporteringen efter stk. 4, ikke vil kunne komme fra den revisionsvirksomhed, der er valg til at revidere selskabets årsregnskab, eller fra en virksomhed i revisionsvirksomhedens netværk. Revisionsvirksomheder, der tilhører et netværk, skal registrere dette i registeret over godkendte revisionsvirksomheder. I registeret vil kunne ses navn og adresse på alle netværksvirksomheder, eller der vil være henvisning til en hjemmeside, hvor oplysningerne kan findes.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 25, om ændring af revisordirektivets artikel 37, stk. 3, 2. afsnit.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås i *fodnoten* til lov om visse erhvervsdrivende virksomheders titel at ændre »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

Den ændrede affattelse medfører, at fodnoten vil indeholde en opdateret oversigt over gældende EU-forskrifter, som udgør den EU-retlige baggrund for lov om visse erhvervsdrivende virksomheder.

Ændringen skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 14. december 2022 (EU) 2022/2464, bæredygtighedsdirektivet, som ændrer direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, revisordirektivet.

Til nr. 2

Den gældende bestemmelse i § 2, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder fastsætter, at bestemmelserne i lovens kapitel 1 om anvendelsesområde og definitioner, kapitel 2 om virksomhedens navn og prokura, kapitel 7 om straffebestemmelser m.m. og reglerne i §§ 15 f – 15 h vedrørende ejerregister gælder for enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber. For interessentskaber og kommanditselskaber, hvori alle interessenter henholdsvis komplementarer er kapitalselskaber eller interessentskaber eller kommanditselskaber, hvori alle ansvarlige deltagere er kapitalselskaber,

gælder derudover reglerne om anmeldelse til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, kapitel 1 a om kommunikation, kapitel 4 om registrering, offentliggørelse, opbevaring af virksomhedsdokumenter, ejerregister, frister og kontrol, kapitel 7 a om klageadgang, § 18 a om ledelsens pligter vedrørende det underrepræsenterede køn og § 21 om sletning af kommanditselskaber eller interessentskaber.

Det foreslås i *§ 2, stk. 3, 2. pkt.*, at ændre henvisningen til § 18 a om ledelsens pligter vedrørende det underrepræsenterede køn til en henvisning til kapitel 5 om ledelsens og revisors pligter.

Den foreslåede ændring af § 2, stk. 3, 2. pkt., vil medføre, at udover § 18 a vil § 18 og 19 også finde tilsvarende anvendelse på interessentskaber og kommanditselskaber, hvori alle interessenter henholdsvis komplementarer er kapitalselskaber eller interessentskaber eller kommanditselskaber, hvori alle ansvarlige deltagere er kapitalselskaber.

Efter § 18 vil ledelsen i de pågældende selskaber skulle give revisor, herunder en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. lovforslagets § 4, nr. 8, de oplysninger, som må antages at være af betydning for bedømmelsen af virksomheden og evt. koncernen. Derudover vil ledelsen skulle give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og vil skulle sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, som revisor anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en dattervirksomhed, vil have samme forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.

Efter § 19, stk. 1, vil en revisor, herunder en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, kun kunne afskediges, hvis et begrundet forhold giver anledning til det. Det følger af lovforslagets § 4, nr. 9, at meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. Det følger af § 19, stk. 2, at fratræder revisor eller ophører revisionen på anden vis, inden hvervets udløb, vil revisor straks skulle give Erhvervsstyrelsen meddelelse herom, og revisor vil skulle vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb. Meddelelsespligten vil tillige skulle gælde for en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, jf. lovforslagets § 4, nr. 10. Efter § 19, stk. 3, vil revisor, herunder en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, i et omfattet interessentskab eller kommanditselskab, der er omfattet af definitionen på en virksomhed af interesse for offentligheden, kunne afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom vil kunne anlægges af virksomhedsdeltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen. Stk. 4 angiver den nærmere proces mv.

Den foreslåede § 19 vil via henvisningen til kapitel 5 gennemføre revisordirektivets artikel 38, der indeholder regler om revisorers og revisionsfirmaers afskedigelse og fratræden, herunder regler om at revisor kun kan afskediges, hvis det kan begrundes, regler om revisors pligt til at underrette Erhvervsstyrelsens, hvis afskedigelse eller fratræden sker før hvervets udløb, og regler om afsættelse af revisor ved dom i virksomheder af interesse for offentligheden.

Til nr. 3

Efter § 11, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, skal medlemmerne af ledelsen i en virksomhed, der er omfattet af loven, registreres i Erhvervsstyrelsen. Det skal ligeledes registreres, hvem der er tegningsberettiget for virksomheden. Desuden optages oplysning om virksomhedens navn, adresse, hjemstedskommune, formål og regnskabsår. Skal virksomheden aflægge årsrapport i henhold til årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 4, optages tillige revisors navn i registreret.

Det foreslås i *§ 11, stk. 1, 4. pkt.,* indsættes efter henvisningen til § 3, stk. 1, nr. 4, »eller i sin ledelsesberetning medtage bæredygtighedsrapportering efter samme lovs § 99 a,«.

Den foreslåede ændring af § 11, stk. 1, 4. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder og af pligten i årsregnskabslovens § 99 a til i sin ledelsesberetning at medtage bæredygtighedsrapportering, vil skulle lade navnet på den revisor, der afgiver erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, optage i Erhvervsstyrelsens register. Om det nærmere indhold af årsregnskabslovens § 99 a henvises til lovforslagets § 1, nr. 22.

Til nr. 4

Efter § 11, stk. 2, 1. pkt., i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, skal anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel revisor valgt af virksomhedens generalforsamling til revision af årsrapporten, jf. selskabslovens § 144, registreres i Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås at *§ 11, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »årsrapporten, jf. selskabslovens § 144« til »årsrapporten eller til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

Den foreslåede ændring af § 11, stk. 2, 1. pkt., vil medføre, at en virksomhed, der er omfattet af lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, til Erhvervsstyrelsen også vil skulle foretage anmeldelse om og ændringer vedrørende en revisor, som er valgt af virksomheden til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 135 c.

Om det nærmere indhold af årsregnskabslovens § 135 c henvises til lovforslagets § 1, nr. 40. Det beror på en fejl, at den gældende bestemmelse henviser til selskabslovens § 144, hvorfor henvisningen foreslås ændret.

Til nr. 5

Efter § 11 a i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder er bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet i en virksomhed, der er omfattet af denne lov, og eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, ugyldige.

Det foreslås i *§ 11 a* at indsætte et *2. pkt.,* hvorefter 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på aftaler, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 25, om ændring af revisordirektivets artikel 37, stk. 3.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal udføre erklæringsopgaven vedrørende virksomhedens bæredygtighedsrapportering, vil være ugyldige.

Med hensyn til den nærmere forståelse af, hvilke aftaler der må anses for at begrænse valget af en eller flere godkendte revisorer, henvises til bemærkningerne til den gældende affattelse af § 11 a, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 146 som fremsat, side 87, højre spalte.

Til nr. 6

Der er i gældende ret ikke regler om minoritetsejeres ret til at få et punkt på dagsorden på generalforsamlingen om udpegning af en tredjepart til udarbejdelse af en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 11 c* om minoritetsejeres ret til at få et punkt på dagsorden på generalforsamlingen om udpegning af en tredjepart til udarbejdelse af en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen.

Det foreslås i *stk. 1,* at i virksomheder, der ikke har ejerandele eller obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, men som efter årsregnskabsloven har pligt til at foretage bæredygtighedsrapportering, har personer med ejerandele, som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af virksomhedens ejerandele, ret til at få optaget et forslag på dagsordenen til virksomhedens generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten skal i givet fald gøres tilgængelig for generalforsamlingen

Bestemmelsen vil medføre, at personer med ejerandele, der repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af virksomhedens ejerandele, i virksomheder, der ikke har ejerandele eller obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil have ret til, at der på virksomhedens generalforsamling behandles et forslag om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som ikke tilhører samme revisionsvirksomhed eller netværk som den revisor, der udfører den lovpligtige revision, med henblik på, at denne udarbejder en rapport om bestemt angivne elementer i bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten vil skulle gøres tilgængelig for generalforsamlingen af aktionærer eller medlemmer.

Ved en akkrediteret tredjepart forstås, at DANAK Den Danske Akkrediteringsfond, der er udpeget som Danmarks nationale akkrediteringsorgan efter Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering og markedsovervågning i forbindelse med markedsføring af produkter, der har akkreditering som område, har akkrediteret pågældende tredjepart til at kunne udføre den pågældende opgave.

Det foreslås i *stk. 2*, at den, der udpeges, må ikke tilhøre samme revisionsvirksomhed eller netværk, som reviderer selskabets årsregnskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den akkrediterede tredjepart, der i givet fald udpeges til at udarbejde en rapport om bestemt angivne elementer i bæredygtighedsrapporteringen efter stk. 4, ikke vil kunne komme fra den revisionsvirksomhed, der er valg til at revidere selskabets årsregnskab, eller fra en virksomhed i revisionsvirksomhedens netværk. Revisionsvirksomheder, der tilhører et netværk, skal registrere dette i registeret over godkendte revisionsvirksomheder. I registeret vil kunne ses navn og adresse på alle netværksvirksomheder, eller der vil være henvisning til en hjemmeside, hvor oplysningerne kan findes.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 25, om ændring af revisordirektivets artikel 37, stk. 3, 2. afsnit.

Til nr. 7

Der er i gældende ret ikke regler om pligt for en virksomhed, der er omfattet af lov om visse erhvervs-

drivende virksomheder, til at inddrage lønmodtagerrepræsentanter til brug for virksomhedens eventuelle udarbejdelse af en bæredygtighedsrapportering.

Det følger af den gældende § 12, stk. 1, at for virksomhedens ledelse finder selskabslovens §§ 115, 117 og 118 anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Det følger af selskabslovens § 117, stk. 1, 1. pkt., at i kapitalselskaber, der ledes efter § 111, stk. 1, nr. 1, varetager direktionen den daglige ledelse af kapitalselskabet. Direktionen skal følge de retningslinjer og anvisninger, som bestyrelsen har givet. Efter bestemmelsens 2. pkt., omfatter den daglige ledelse ikke dispositioner, der efter kapitalselskabets forhold er af usædvanlig art eller stor betydning. Sådanne dispositioner kan direktionen efter bestemmelsens 3. pkt., kun foretage efter særlig bemyndigelse fra bestyrelsen, medmindre bestyrelsens beslutning ikke kan afventes uden væsentlig ulempe for kapitalselskabets virksomhed. Det følger af 4. pkt., at bestyrelsen i så fald snarest muligt skal underrettes om den trufne disposition. Bestemmelsen fastsætter desuden i stk. 2, at i kapitalselskaber omfattet af § 111, stk. 1, nr. 2, skal direktionen varetage såvel den overordnede og strategiske ledelse som den daglige ledelse, og direktionen skal desuden sikre en forsvarlig organisation af kapitalselskabets virksomhed.

Efter selskabslovens § 118 skal direktionen sikre, at kapitalselskabets bogføring sker under iagttagelse af lovgivningens regler herom, og at formueforvaltningen foregår på betryggende måde. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at direktionen herudover skal sikre, at kapitalselskabets kapitalberedskab til enhver tid er forsvarligt, herunder at der er tilstrækkelig likviditet til at opfylde kapitalselskabets nuværende og fremtidige forpligtelser, efterhånden som de forfalder. Endelig fastsætter bestemmelsen, at direktionen er således til enhver tid forpligtet til at vurdere den økonomiske situation og sikre, at det tilstedeværende kapitalberedskab er forsvarligt.

Det foreslås at ændre *§ 12, stk. 1,* så selskabslovens § 118 a med de fornødne tilpasninger tillige finder anvendelse for en virksomheds ledelse.

Efter den foreslåede bestemmelse i § 118 a i selskabsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 2, skal direktionen i et kapitalselskab, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, sikre, at selskabets lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget denne skriftligt på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen, jf. 1. pkt.

Den foreslåede ændring af § 12, stk. 1, vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 5, og artikel 29a, stk. 6, og hvorefter virksomhedens ledelse vil skulle underrette arbejdstagerrepræsentanterne på behørigt niveau og med disse drøfte de relevante oplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger, ligesom arbejdstagerrepræsentanternes holdning i givet fald skulle videregives til de relevante administrations-, ledelses- eller tilsynsorganer.

Den foreslåede ændring vil medføre, at ledelsen i erhvervsdrivende virksomheder, der efter årsregnskabslovens § 99 a vil have pligt til at medtage en bæredygtighedsrapportering i virksomhedens årsrapports ledelsesberetning, jf. herved lovforslagets § 1, nr. 22, vil skulle inddrage lønmodtagerrepræsentanter med henblik på dialog og udveksling af synspunkter mellem lønmodtagerrepræsentanter og ledelsen. Ved begrebet ”ledelse” forstås efter lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 4 a, nr. 2, medlemmer af bestyrelse, direktion eller et tilsvarende ledelsesorgan. I den foreslåede § 118 a i selskabsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 2, indebærer en pligt for direktionen. For virksomheder med begrænset ansvar er der med ”ledelsen” således tale om direktionen eller tilsvarende ledelsesorgan.

De repræsentanter, der vil skulle underrettes, og med hvem bæredygtighedsoplysninger vil skulle drøftes på lønmodtagernes vegne, er lønmodtagernes ordinære repræsentanter i virksomheden. Har virksomheden etableret et samarbejdsudvalg eller lignende organ, vil udvalgets medlemmer, der repræsenterer lønmodtagerne, kunne anses for lønmodtagerrepræsentanter, og samarbejdsudvalget vil derfor kunne være forum for en drøftelse mellem virksomhedens ledelse og virksomhedens lønmodtagere. Samarbejdsudvalget (SU) er et forum, hvor ledelse og medarbejdere kan drøfte, hvordan de sammen kan udvikle arbejdspladsen og øge både trivsel og effektivitet. Hensigten er at etablere en dialog og udveksling af synspunkter mellem lønmodtagerrepræsentanterne og virksomhedens ledelse, således at lønmodtagerrepræsentanterne vil kunne give udtryk for deres synspunkter. Forpligtelsen vil være opfyldt, når ledelsen har givet mulighed for en drøftelse. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, vil denne skulle være skriftlig og være modtaget af ledelsen på en af virksomheden oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen.

Den foreslåede ændring vil desuden medføre, at indgår en virksomhed i en koncern, og anvender virksomheden årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, skal virksomheden hurtigst muligt videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse efter stk. 1, 2. pkt., til modervirksomheden.

Er virksomheden en dattervirksomhed i en koncern, og undlader virksomheden at medtage en bæredygtighedsrapportering i dattervirksomhedens ledelsesberetning, jf. årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, jf. lovforslagets § 1, nr. 22, vil dattervirksomheden fortsat være omfattet af pligten efter stk. 1, og vil skulle videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse til modervirksomheden.

En overtrædelse af den foreslåede § 12, stk. 1, vil kunne medføre bødestraf, jf. lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 23.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 2. om indsættelsen § 118 a.

Til nr. 8

Det følger af § 18, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at for de virksomheder omfattet af denne lov, der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægge årsrapport, skal ledelsen give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen. Efter bestemmelsens stk. 2 skal ledelsen give revisor adgang til at foretage de undersøgelser, denne finder nødvendige, og skal sørge for, at revisor får de oplysninger og den bistand, som revisor anser for nødvendig for udførelsen af sit hverv. Ledelsen i en virksomhed, der er dattervirksomhed i henhold til årsregnskabsloven, har tilsvarende forpligtelser over for modervirksomhedens revisor.

Det foreslås at indsætte et *2. pkt.* i *§ 18, stk. 1,* hvorefter 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en revisor, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede 2. pkt. vil medføre, at ledelsen i virksomheder omfattet af loven, for hvilke der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægges en årsrapport og i givet fald foretages bæredygtighedsrapportering, vil skulle give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for revisors arbejde ved dennes udførelse af erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 9

Efter § 19, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, kan en revisor afsættes af den, der har valgt revisoren. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Om begrebet »et begrundet forhold« henvises der til bemærkningerne til den gældende affattelse af bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 146 som fremsat, side 88, højre spalte, jf. side 86, venstre spalte. Der henvises desuden til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4.

Det foreslås i *§ 19, stk. 1,* at indsætte et *3. pkt.,* hvorefter meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer ikke kan anses for et begrundet forhold.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, om ændring af revisordirektivets artikel 38, stk. 1, 2. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil være en præcisering af, at opstår der mellem selskabets ledelse og revisor meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer, vil sådanne meningsforskelle ikke kunne begrunde, at revisor afsættes. Det foreslåede vil være præcisering, da afsættelse af revisor i de nævnte tilfælde ikke vil kunne anses for et begrundet forhold, der kan føre til revisors afsættelse.

Det foreslås endvidere i *§ 19, stk. 1,* at indsætte et *4. pkt.,* hvorefter 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, om ændring af revisordirektivets artikel 38, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at den af en virksomhed valgte revisor til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, kun vil kunne afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Til nr. 10

Det følger af § 19, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at fratræder revisor, eller ophører revisionen på anden måde, inden revisors hverv udløber, skal revisor straks meddele dette til Erhvervsstyrelsen. Meddelelsen skal vedlægges en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

Det foreslås i *§ 19, stk. 2, 1. pkt.,* at det efter »ophører revisionen« indsættes »eller revisors udførelse af erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering«.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, om ændring af revisordirektivets artikel 38, stk. 2, 2. afsnit.

Den foreslåede ændring vil medføre, at fratræder en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, inden revisors hverv udløber, vil revisoren straks skulle meddele dette til Erhvervsstyrelsen, ligesom revisoren efter 2. pkt. i stk. 2 vil skulle vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

Til nr. 11

Det følger af § 19, stk. 3, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, at i en virksomhed, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan en revisor afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Efter § 19, stk. 4, anlægges sag om afsættelse af virksomhedens revisor efter stk. 3 mod virksomheden og føres i den borgerlige retsplejes former. Tages en påstand om, at revisoren skal afsættes, til følge, fratræder revisoren, når dommen er endelig. Retten underretter samtidig Erhvervsstyrelsen og revisoren om afsættelsen. Styrelsen registrerer på baggrund af dommen den afsatte revisors fratræden i styrelsens it-system.

Det foreslås i *§ 19, stk. 3, 1. pkt.,* at efter »en revisor« indsættes », herunder en revisor valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering,«.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, om ændring af revisordirektivets artikel 38, stk. 3.

Den foreslåede ændring vil medføre, at den af en virksomhed valgte revisor til at udføre erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, også vil kunne afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Bestemmelsen vil have selvstændig betydning, hvor den revisor, der udfører erklæringsopgaven vedrørende virksomhedens bæredygtighedsrapportering, ikke er samme revisor, som udfører revision af virksomhedens årsregnskab.

Om begrebet »et begrundet forhold« henvises der til bemærkningerne til den gældende affattelse af bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2015-16, A, L 146 som fremsat, side 88, højre spalte, jf. side 86, venstre spalte. Der henvises desuden til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 4.

Bestemmelsen i § 19, stk. 4, om sagsanlæg m.v. efter stk. 3 vil finde tilsvarende anvendelse ved sagsanlæg om afsættelse af en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en virksomhed af offentlig interesse, vil kunne afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom vil kunne anlægges af en eller flere deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, der ændrer revisordirektivets artikel 38, stk. 3, hvorefter adgangen til at afsætte en revisor i en virksomhed af interesse for offentligheden ved dom også vil gælde i forhold til afsættelse af en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Et begrundet forhold må anses som et begreb, der kan ændre sig over tid. Et begrundet forhold vil f.eks. kunne være, at revisor har overtrådt reglerne om god revisorskik. God revisorskik indebærer, at revisor udviser integritet, objektivitet, fortrolighed, professionel adfærd og kompetence samt fornøden omhu i udførelsen af sine opgaver. Et begrundet forhold til at afsætte revisor vil også kunne være, at revisor har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke længere på forsvarlig vis vil kunne varetage den konkrete opgave. Det vil endvidere kunne være i tilfælde, hvor revisor ikke har været tilstrækkelig opmærksom på at iagttage revisorlovens § 24 om uafhængighed, herunder tilfælde, hvor der er uenighed mellem ledelsen samt revisor og aktionærerne, om revisor reelt kan anses som uafhængig. Tilfælde, hvor den pågældende revisor må anses for klart uegnet, vil desuden kunne føre til sagsanlæg om afsættelse af revisor. De situationer, hvor bestemmelsen vil kunne komme i anvendelse, vil således nærme sig situationer, hvor der kunne være grundlag for at fratage revisor godkendelsen efter revisorlovens gældende § 44, stk. 2.

Den nærmere procedure er fastsat i lovens § 19, stk. 4.

Til § 5

Til nr. 1

Det foreslås i *fodnoten* til lov om erhvervsdrivende fondes titel at ændre »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

Den ændrede affattelse medfører, at fodnoten vil indeholde en opdateret oversigt over gældende EU-forskrifter, som udgør den EU-retlige baggrund for lov om erhvervsdrivende fonde.

Ændringen skyldes vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv af 14. december 2022 (EU) 2022/2464, bæredygtighedsdirektivet, som ændrer direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, revisordirektivet.

Til nr. 2

Der er i gældende ret ikke regler om pligt for en erhvervsdrivende fond til at inddrage lønmodtagerrepræsentanter til brug for fondens udarbejdelse af f.eks. bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i *§ 42* at indsætte et *stk. 5,* hvorefter direktionen i en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, skal sikre, at fondens lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget denne skriftligt på en af fonden oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen.

Den foreslåede ændring vil medføre, at direktionen i en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, vil skulle sikre, at fondens lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og vil med disse skulle drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, vil direktionen skulle have modtaget denne skriftligt på en af fonden oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen.

Har en erhvervsdrivende fond ikke en direktion, følger det af § 38, stk. 2, i lov om erhvervsdrivende fonde, at fondens bestyrelse også skal varetage den daglige ledelse, dvs. direktionens opgaver som beskrevet i lovens § 42.

Om baggrunden for den foreslåede ændring og virkningen heraf henvises til lovforslagets § 3, nr. 2.

Til nr. 3

Efter § 72, stk. 2, i lov om erhvervsdrivende fonde kan en revisor afsættes af den, der har valgt

revisoren. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Det foreslås i *§ 72, stk. 2,* at indsætte et *3. pkt.,* hvorefter meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer ikke anses for et begrundet forhold.

Det foreslåede 3. pkt. vil gennemføre revisordirektivets artikel 38, stk. 1, 2. pkt., hvorefter meningsforskelle vedrørende regnskabsmæssig behandling eller revisionsprocedurer ikke kan begrunde en afskedigelse og er en præcisering af, at opstår der mellem fondens ledelse og revisor meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer, vil sådanne meningsforskelle ikke kunne begrunde, at revisor afsættes. Det foreslåede vil endvidere gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 26, om ændring af revisordirektivets artikel 38, stk. 1.

Om begrebet »et begrundet forhold« henvises der til bemærkningerne til den gældende affattelse af § 72, stk. 2, 2. pkt., jf. Folketingstidende 2013-14, A, L 154 som fremsat, side 107, venstre spalte. Der henvises desuden til bemærkningerne til lovforslagets § 3, nr. 5.

Til nr. 4

Efter § 13, stk. 1 og 2, i lov om erhvervsdrivende fonde skal medlemmer af fondens bestyrelse og direktion samt revisor registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. Ved et revisorskifte inden hvervets udløb, eller hvis revisorskiftet skyldes uoverensstemmelser mellem bestyrelsen og revisor, skal registreringen eller anmeldelsen til registrering vedlægges en fyldestgørende forklaring fra bestyrelsen om årsagen til hvervets ophør.

Efter § 69, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde skal en erhvervsdrivende fonds årsregnskab revideres af en eller flere godkendte revisorer udpeget af bestyrelsen eller i henhold til vedtægten. Revisor udpeges af bestyrelsen for 1 år ad gangen på årsregnskabsmødet, jf. § 59, medmindre vedtægten bestemmer andet. Hvis revisor udpeges i henhold til vedtægten, må en sådan udpegningsret alene gælde op til 7 år fra fondens stiftelse. Er der ingen revisor i fonden, udpeger fondsmyndigheden en revisor, jf. stk. 2.

Efter § 71 i lov om erhvervsdrivende fonde kan revisor af medlemmerne af fondens ledelse kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af den erhvervsdrivende fond og, hvis fonden er en moderfond, dens koncern, jf. § 6.

Efter § 72, stk. 1, i lov om erhvervsdrivende fonde skal ændringer vedrørende revisor registreres eller anmeldes til registrering, jf. § 12, stk. 1. Efter § 72, stk. 2, kan en revisor afsættes af den, der har udpeget revisor, eller af fondsmyndigheden, dvs. Erhvervsstyrelsen. Afsættelse af revisor før hvervets udløb kan kun ske, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold, jf. herved lovforslagets § 5, nr. 2. Efter § 72, stk. 3, skal revisor, hvis fratræden eller ophør sker på anden måde, inden revisors hverv udløber, eller revisorskiftet skyldes uoverensstemmelser mellem bestyrelsen og revisor, straks meddele dette til fondsmyndigheden og vedlægge en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør.

Det foreslås efter § 75 før overskriften før kapitel 9 at indsætte *overskriften* »Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering« og at indsætte en ny § 75 a, der fastsætter reglerne for udpegning og afsættelse af revisorer til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i *§ 75 a, 1. pkt.,* at har en erhvervsdrivende fond efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal bestyrelsen udpe-

ge en eller flere godkendte revisorer. Det foreslås i *2. pkt.,* at ved udpegningen finder § 69, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Efter det foreslåede *3. pkt.* finder bestemmelserne i § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede efter 1. pkt.

Det foreslåede § 75 a, 1. og 2. pkt., medfører, at er en erhvervsdrivende fond omfattet af årsregnskabslovens § 99 a og dermed i sin ledelsesberetning vil skulle medtage en bæredygtighedsrapportering, som skal være forsynet med en erklæring fra en revisor, vil en eller flere godkendte revisorer skulle udpeges af fondens bestyrelse eller i henhold til fondens vedtægt, idet lovens § 69, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse. Revisor vil således blive udpeget for 1 år ad gangen på årsregnskabsmødet, jf. § 59, medmindre fondens vedtægt bestemmer andet. Udpeges revisor i henhold til vedtægten, må en sådan udpegningsret alene gælde op til 7 år fra udpegningen.

Det foreslåede § 75 a, 3. pkt., medfører, at § 13, stk. 1 og 2 og §§ 71 og 72 finder tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede revisorer.

Den foreslåede henvisning til § 13, stk. 1 og 2, vil medføre, at revisor vil skulle registreres i Erhvervsstyrelsens it-system. I tilfælde af et revisorskifte inden hvervets udløb, eller hvis revisorskiftet skyldes uoverensstemmelser mellem bestyrelsen og revisor, vil registreringen eller anmeldelsen skulle vedlægges en fyldestgørende forklaring fra bestyrelsen om årsagen til hvervets ophør.

Den foreslåede henvisning til § 71 vil medføre, at revisoren af medlemmerne af fondens ledelse vil kunne kræve de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af fonden og, hvis fonden er en moderfond, dens koncern.

Den foreslåede henvisning til § 72 vil medføre, at de førnævnte regler i § 72 vil finde tilsvarende anvendelse vedrørende forhold, der angår en revisor, der afgiver en erklæring om fondens bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 25, om ændring af revisordirektivets artikel 37, stk. 1.

Til nr. 5

Efter § 132, stk. 1, 1. pkt., kan overtrædelse af en række bestemmelser i lov om erhvervsdrivende fonde straffes med bøde.

Det foreslås i § *132, stk. 1, 1. pkt.,* at ændre »§ 42, stk. 3,« til: »§ 42, stk. 3 og 5,«, således at tilsidesættelse af det foreslåede § 42, stk. 5, kan medføre bødestraf. Efter § 42, stk. 5, påhviler det fondens direktion at inddrage fondens lønmodtagerrepræsentanter i forbindelse med fondens eventuelle udarbejdelse af en bæredygtighedsrapportering. Der henvises til lovforslagets § 5, nr. 2.

Til § 6

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i § 213 i lov om kapitalmarkeder indeholder regler om Finanstilsynets regnskabskontrol.

Efter bestemmelsens § 213, stk. 1, påser Finanstilsynet at reglerne om finansielle oplysninger i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193, i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven, §§ 82 og 83, i lov om investeringsforeninger m.v. og § 131, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er overholdt, hvis de omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et

andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det følger endvidere af § 213, stk. 5, i lov om kapitalmarkeder, at kontrollen også omfatter kontrol af reglerne om finansielle oplysninger i årsrapporter og delårsrapporter fra udstedere, der har Danmark som hjemland efter § 21 i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *§ 213*, *stk. 1 og 5*, at ændre »om finansielle oplysninger« til: »for information«

Den foreslåede ændring i *stk. 1 og 5* er en udvidelse af Finanstilsynets gældende kontrolhjemmel og vil medføre, at regnskabskontrol af årsrapporter for udstedere af omsættelige værdipapirer med hjemsted i Danmark, hvis de omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, herunder udstedere, som har Danmark som hjemland efter § 21, i lov om kapitalmarkeder, ikke er afgrænset til kun at kunne vedrøre finansiel information.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets hjemmel til regnskabskontrol med års- og delårsrapporter for en virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land udvides efter bæredygtighedsdirektivets ændringer i gennemsigtighedsdirektivet. Det foreslåede vil medføre en præcisering af, at Finanstilsynet påser overholdelsen af regler for såvel finansiel information som ikke-finansiel information, herunder for eksempel en virksomheds bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 2

Det følger af § 213, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet for udstedere af omsættelige værdipapirer med hjemsted i Danmark skal kontrollere, at reglerne om finansielle oplysninger i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193, i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven, §§ 82 og 83, i lov om investeringsforeninger m.v. og § 131, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er overholdt, hvis de omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det foreslås i *§ 213, stk. 1,* at ændre »§§ 183-193« til: »§§ 183-193 a«.

Som følge af bæredygtighedsdirektivet vil virksomheder omfattet af krav til bæredygtighedsrapportering være forpligtet til at lade deres bæredygtighedsrapportering forsyne med en erklæring fra en eller flere revisorer. Forpligtelsen er fastsat i § 193 a, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede vil medføre, at Finanstilsynets i sin regnskabskontrol også kan kontrollere, om finansielle virksomheder, som er udstedere af omsættelige værdipapirer med hjemsted i Danmark, og som er omfattet af krav om bæredygtighedsapportering, lever op til forpligtelsen om, at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 193 a. Ændringen er en udvidelse af Finanstilsynets eksisterende regnskabskontrol.

Det foreslås endvidere i *§ 213, stk. 1,* at ændre »§§ 82 og 83« til: »§§ 82-92«.

Forslaget vil rette en henvisningsfejl. I stedet for en henvisning til §§ 82 og 83, i lov om investeringsforeninger m.v., skal der rettelig henvises til §§ 82-92. Fejlen skal ses i sammenhæng med § 161, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. I § 161, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. fremgår det, at Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 82-92 er overholdt for danske UCITS, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. § 213, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder og § 161,

stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v. har samme formål, og det er derfor nødvendigt at tilrette henvisningen til bestemmelserne for finansiel information i årsrapporter og delsårsrapporter for danske UCITS i § 213, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder. Henvisningsfejlen vurderes ikke at have haft betydning, da Finanstilsynets hjemmel til at kontrollere overholdelsen af §§ 82-92, i lov om investeringsforeninger m.v., også fremgår af § 161, stk. 2, i samme lov.

Det foreslås derudover i *§ 213, stk. 1,* at indsætte en henvisning til § 143 og §§ 146-154, samt til den foreslåede § 154 a, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, samt en henvisning til § 178 og §§ 181-187, samt til den foreslåede § 187 a, i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter udskillelsen af fondsmæglerselskaber fra lov om finansiel virksomhed med lov nr. 1155 af 8. juni 2021, og som følge af den foreslåede § 154 a, i lov om fondsmæglerselskaber, skal der i § 213, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder indsættes en henvisning til § 143 og §§ 146-154 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Ligeledes er forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder blevet udskilt fra lov om finansiel virksomhed med lov nr. 718 af 13. juni 2023. Efter udskillelsen, og som følge af den foreslåede § 187 a, i lov om forsikringsvirksomhed, skal der i § 213, stk. 1, i lov om kapitalmarkeder ligeledes indsættes en henvisning til § 178 og §§ 181-187 a, i lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelserne § 143 og §§ 146-154, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, og § 178 og §§ 181-187, i lov om forsikringsvirksomhed viderefører § 183-193, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede er dels en konsekvensændring, dels en udvidelse af Finanstilsynets kontrolbeføjelser, og vil præcisere, at Finanstilsynet fortsat kan føre regnskabskontrol på fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder samt forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, lande inden for Den Europæiske Union, eller lande, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område. Regnskabskontrollen vil fremover også omfatte virksomhedernes eventuelle erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 3

Det følger af § 213, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet tillige kontrollerer, at regler udstedt i medfør af § 196, i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven, § 95 i lov om investeringsforeninger m.v., og § 131, i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., er overholdt, hvilket indebærer, at regnskabskontrollen finder anvendelse på finansielle oplysninger udstedt i henhold til nationale regler.

Det foreslås i *§ 213, stk. 2,* at indsætte en henvisning til § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og en henvisning til § 190, i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter udskillelsen af fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder fra lov om finansiel virksomhed med lov nr. 1155 af 8. juni 2021, har der i § 213, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder manglet en henvisning til § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Bestemmelsen i § 157 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, viderefører § 196, i lov om finansiel virksomhed. Den eksisterende bemyndigelse i § 196, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed er udnyttet til at udstede bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. (bekendtgørelse nr. 281 af 26. marts 2014), som forbliver i kraft for fonds-

mæglerselskaber, indtil den ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice- og aktiviteter.

Bemyndigelsen i § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter vil kunne benyttes til at udstede en eventuel ny bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., hvis der bliver behov herfor, jf. Folketingstidende 2020-21, tillæg A, L 207 som fremsat, side 412.

Efter udskillelsen af forsikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder fra lov om finansiel virksomhed med lov nr. 718, af 13. juni 2023, har der ligeledes i § 213, stk. 2, i lov om kapitalmarkeder manglet en henvisning til § 190 i lov om forsikringsvirksomhed.

Bestemmelsen i § 190, i lov om forsikringsvirksomhed, viderefører § 196 i lov om finansiel virksomhed. Den eksisterende bemyndigelse i den gældende § 196 i lov om finansiel virksomhed er udnyttet til at udstede bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser (bekendtgørelse nr. 460 af 2. maj 2023), som forbliver i kraft for forsikringsselskaber, indtil den ophæves eller afløses af nye regler udstedt i medfør af § 190, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås derfor i *stk. 2,* at indsætte en henvisning til § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og en henvisning til § 190, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede vil indebære, at Finanstilsynet, hvis der bliver udstedt en ny bekendtgørelse i medfør af § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter eller § 190, i lov om forsikringsvirksomhed, vil kunne kontrollere, at regler for information i årsrapporter og delårsrapporter udstedt i medfør heraf, er overholdt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder eller forsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber.

Til nr. 4

Det følger af § 213, stk. 3, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet kontrollerer overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

Det foreslås, at *§ 213, stk. 3,* nyaffattes, så det af lovteksten kommer til at fremgå, at Finanstilsynet kontrollerer, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2022 om anvendelse af de internationale regnskabsstandarder er overholdt.

Det foreslåede vil indebære, at regnskabskontrollen finder anvendelse på både finansielle og ikke-finansielle oplysninger, som er udarbejdet i henhold til de internationale regnskabsstandarder, IFRS, herunder bæredygtighedsrelaterede oplysninger. Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten.

Til nr. 5

Det følger af § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder, at Finanstilsynet, i forbindelse med regnskabskontrollen efter § 213, stk. 1-3, udøver de beføjelser, der er tillagt i henhold til § 197, i lov om finansiel virksomhed, § 96, i lov om investeringsforeninger m.v. og § 161 a, i årsregnskabsloven. Det betyder, at Finanstilsynet som følge af de nævnte bestemmelser kan yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør.

Det foreslås i *stk. 4,* at indsætte en henvisning til § 158 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter og en henvisning til § 191 i lov om forsikringsvirksomhed.

Efter udskillelsen af fondsmæglerselskaber fra lov om finansiel virksomhed med lov nr. 1155 af 8. juni 2021, skal der i § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder indsættes en henvisning til § 158 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter.

Bestemmelsen i § 158 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, fastsætter Finanstilsynets mulighed for at yde vejledning samt reaktions- og sanktionsmuligheder i forhold til fondsmæglerselskabers og fondmæglerholdingvirksomheders overtrædelser af de regnskabsregler, de skal anvende i henhold til loven, og er en videreførelse af § 197 i lov om finansiel virksomhed.

Ligeledes skal der efter udskillelsen af forsikringsselskaber fra lov om finansiel virksomhed med lov nr. 718, af 13. juni 2023, indsættes en henvisning i § 213, stk. 4, i lov om kapitalmarkeder til § 191 i lov om forsikringsvirksomhed, som indeholder de ovennævnte beføjelser for sikringsselskaber og forsikringsholdingvirksomheder. § 191, i lov om forsikringsvirksomhed, er en videreførelse af § 197, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede er en konsekvensændring og vil medføre, at Finanstilsynet kan vælge en reaktionsmulighed i tilfælde af overtrædelser af regnskabsreglerne, som har sammenhæng med overtrædelsens grovhed for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder samt forsikringsselskaber og forsikringsholdingselskaber.

Til § 7

Til nr. 1

Den gældende fodnote til lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, indeholder en oplistning af de direktiver og ændringsdirektiver, som er implementeret helt eller delvist i loven.

Det foreslås i fodnoten til lov om finansiel virksomhed at ændre »og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) nr. 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141« til: »dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) nr. 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15.«

Den foreslåede ændring vil videreføre den gældende fodnote og tilføje, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 183, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, at finansielle virksomheder og finansielle holdingvirksomheder skal udarbejde en årsrapport, der består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst,

noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Når et årsregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten.

Det foreslås i *§ 183, stk. 1, 3. pkt.,* at indsætte krav om, at en afgivet erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 193 a, stk. 1, skal indgå i årsrapporten.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslaget til § 193 a, jf. lovforslagets § 7, nr. 6, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at når en virksomhed i medfør af det foreslåede § 193 a, stk. 1, skal udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil erklæringen om bæredygtighedsrapportering skulle indgå i årsrapporten. For en virksomhed, der frivilligt vælger at udarbejde en bæredygtighedsrapportering og frivilligt vælger at få bæredygtighedsrapporteringen forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil erklæringen også skulle indgå i årsrapporten.

Til nr. 3

Efter den gældende § 184, stk. 2, i lov om finansiel virksomhed, har hvert enkelt medlem af en virksomheds ledelse ansvar for at sikre, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftaler. Endvidere har hvert enkelt medlem ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, at årsrapporten kan godkendes i tide, og at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen inden for de frister, som er fastsat i loven.

Det foreslås, at *§ 184, stk. 2, 2. og 3. pkt.* ophæves og at der indsættes et nyt *stk. 3 og 4*, hvor indholdet af bestemmelserne videreføres, dog således, at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering også er omfattet.

Det foreslås, at der indsættes et nyt *§ 184, stk. 3,* hvorefter hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer har ansvar for, at årsrapporten, kan revideres og godkendes i tide, og at eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Det foreslås i *§ 184, stk. 3, nr. 1*, at en virksomheds ledelse har ansvar for, at årsrapporten kan revideres og godkendes i tide.

Det foreslåede stk. 3, nr. 1, vil være en videreførelse af det gældende § 184, stk. 2, 2. pkt., som foreslås ophævet.

Det foreslås i *§ 184, stk. 3, nr. 2,* at hvert enkelt medlem af en virksomheds ledelse derudover har ansvar for, at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Det foreslåede stk. 3, nr. 2, vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 11, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 33, stk. 1.

Det foreslåede § 184, stk. 3, vil medføre, at en virksomheds ledelse, hvis det er krævet, både vil skulle have ansvar for, at årsrapporten kan revideres og, i givet fald, at bæredygtighedsrapporteringen kan forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt *§ 184, stk. 4*, hvorefter hvert enkelt medlem af det øverste

ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen inden for de frister, som er fastsat i loven.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at hvert medlem af en virksomheds ledelse vil have et selvstændigt ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet, jf. § 194, stk. 1, og Erhvervsstyrelsen, jf. § 195, stk. 1, inden for de frister der er fastsat.

Det foreslåede vil være en videreførelse af det gældende § 184, stk. 2, 3. pkt., som foreslås ophævet.

Til nr. 4

Bestemmelsen i § 185, i lov om finansiel virksomhed vedrører bl.a. årsrapportens ledelsespåtegning, som en virksomheds ledelsesmedlemmer skal udarbejde samt datere og underskrive. Bestemmelsens stk. 1, nr. 3 stiller krav om, at ledelsesmedlemmerne skal erklære sig om, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Det foreslås i *§ 185, stk. 1, nr. 3,* at der efter »påvirkes af« indsættes », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 193 a, stk. 6 og 196.«

Det foreslåede vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 2, nr. 2, litra a, om ændring af gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra c, hvorefter en virksomheds ledelse også, hvor det er relevant, vil skulle erklære sig om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering, og med de specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen) med senere ændringer.

De nærmere regler om bæredygtighedsrapportens indhold og form vil blive implementeret i regnskabsbekendtgørelsen om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., som vil kunne udstedes i medfør af den foreslåede § 196, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed. I regnskabsbekendtgørelsen vil der indsættes krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering, hvor det foreslås, at oplysninger i en virksomheds bæredygtighedsrapportering skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Den foreslåede tilføjelse til § 185, stk. 1, nr. 3 vil medføre, at ledelsesmedlemmerne i en omfattet virksomhed i ledelsespåtegningen vil skulle erklære sig om, at ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i kapitel 13 og de regler, der er udstedt i medfør af de foreslåede §§ 193 a og 196, stk. 4, herunder de standarder, hvortil der henvises til i regnskabsbekendtgørelsen, med de specifikationer, som fremgår af de supplerende delegerede retsakter, som er vedtaget af Kommissionen, i henhold til taksonomiforordningens artikel 8, stk. 4.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 193, i lov om finansiel virksomhed, vedrører revision af års- og koncernregnskaber og revisors udtalelse om ledelsesberetningen (»konsistenstjek«). I bestemmelsens 3. pkt., fastlægges, at revisionspligten ikke omfatter ledelsesberetningen og supplerende beretninger som indgår i

årsrapporten, jf. § 190, men at revisor skal afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

Det foreslås, at *§ 193, 3. pkt.,* affattes således: »Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

Den foreslåede ændring af 3. pkt., vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a, nr. i, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra a, nr. ii, og litra b, hvorefter revisor dels skal afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav, med undtagelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering, og dels skal afgive en udtalelse om, hvorvidt revisor under revisionen har fundet væsentlige fejlagtige angivelser i ledelsesberetningen, mens arten af sådanne eventuelle fejlagtige angivelser anføres.

Den foreslåede affattelse af 3. pkt., i § 193 vil medføre, at i de tilfælde, hvor en virksomhed er forpligtet til at rapportere om bæredygtighed og til at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighed, vil den reviderende revisors udtalelse skulle indeholde en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med gældende lovkrav, dog med undtagelse af kravene til rapportering om bæredygtighed.

Den foreslåede affattelse af § 193, 3. pkt., vil ikke undtage den reviderende revisor fra at skulle afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med gældende lovkrav i øvrigt.

I tilfælde, hvor en virksomhed frivilligt vælger at udarbejde en rapportering om bæredygtighed, vil revisors udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med gældende krav også omfatte bæredygtighedsrapporteringen, medmindre virksomheden har valgt at lade rapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse til lov om finansiel virksomhed § 193 a.

Til nr. 6

De generelle regler om aflæggelse af årsrapport samt revision fremgår af kapitel 13, i lov om finansiel virksomhed, hvorimod de mere detaljerede regler om årsrapporter og revision er fastlagt i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. (bekendtgørelse nr. 281 af 5. september 2014 med senere ændringer). For ikke-finansielle virksomheder gælder årsregnskabslovens regler.

Det foreslås at indsætte en ny *§ 193 a,* i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslås i *§ 193 a*, *stk. 1,* at en virksomhed, som er omfattet af pligten til at rapportere om bæredygtighed, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a, nr. ii, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, der indsætter litra aa, som medfører, at revisor skal afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen. Udtalelsen skal omfatte bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af regnskabsdirektivets krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller 29c, i regnskabsdirektivet, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, i regnskabsdirektivet, og om overholdelsen af rapporteringskravene

i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, m.v. (taksonomiforordningen) med senere ændringer. Kravet gælder også for bæredygtighedsrapportering for koncernen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering, vil blive forpligtiget til at lade virksomhedens bæredygtighedsrapportering, henholdsvis koncernens bæredygtighedsrapportering, forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Erklæringen vil skulle afgives med begrænset sikkerhed. Kommissionen kan i henhold til bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 15, der indfører en ny artikel 26a, stk. 3, i revisordirektivet, senest den 1. oktober 2028 vedtage standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed efter en vurdering, der skal fastslå, om det er muligt at opnå erklæring med høj grad af sikkerhed for revisorer og for virksomheder. De nærmere krav til erklæringens indhold vil blive fastsat i henhold til revisorloven i Erhvervsstyrelsens bekendtgørelse om godkendte revisorers erklæringer.

Uanset kravet i det foreslåede stk. 1 om, at en virksomhed vil skulle forsyne dens bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil den revisor, som afgiver revisionspåtegning på virksomhedens årsregnskab, stadig skulle afgive en udtalelse om ledelsesberetningen i henhold til § 193, 3. pkt., jf. lovforslagets § 7, nr. 5.

Er der tale om revision af en årsrapport, indeholdende en bæredygtighedsrapportering, som er forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til kravene i bekendtgørelsen om godkendte revisorers erklæringer, vil den reviderende revisors udtalelse om ledelsesberetningen, jf. det foreslåede § 193, 3. pkt., ikke skulle forholde sig til, hvorvidt virksomhedens bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med lovens krav. Det vil imidlertid stadig skulle indgå i den reviderende revisors udtalelse om ledelsesberetningen.

En virksomhed, der frivilligt vælger at udarbejde bæredygtighedsrapportering, vil ikke være omfattet af pligten til at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsrapporteringen vil i sin helhed være omfattet af revisors udtalelse om ledelsesberetningen i henhold til § 193, herunder udtalelsen om, hvorvidt den er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav.

De nærmere regler om bæredygtighedsrapportering, herunder kriterierne for, hvilke finansielle virksomheder, der er omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering, samt regler om indhold og form, vil fremgå af bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Det foreslås i *§ 193 a, stk. 2,* at erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering kun vil kunne afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a og b, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra a, nr. ii, og stk. 3, der medfører, at selskabets revisor udover at afgive en revisionspåtegning skal afgive en erklæring med begrænset sikkerhed om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, men hvor det også tillades, at erklæringen vil kunne afgives af en anden revisor end den, der reviderer selskabets regnskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede stk. 1 kun vil kunne afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Efter revisorloven vil en revisor kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i de foreslåede bestemmelser til

revisorlovens §§ 3 b og 3 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, er opfyldt, og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 2. For de nærmere betingelser vedrørende revisors godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighed henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5, vedrørende indsættelse af §§ 3 b og 3 c i revisorloven.

Den foreslåede bestemmelse vil udnytte muligheden i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra b, som ændrer regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 3. Efter det foreslåede vil der således ikke være krav om, at revisionspåtegningen og erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering kun vil kunne afgives af den samme revisor. Virksomheden vil derfor kunne vælge en revisor til at revidere regnskabet, jf. § 193, og en anden revisor til at afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 193 a, stk. 2.

Det foreslås i *§ 193, stk. 3,* at bestemmelserne i § 199, stk. 6-8 og 11, i lov om finansiel virksomhed, med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Bestemmelsen i § 199 omhandler regler for den revisor, som foretager revision af årsrapporten for finansielle virksomheder.

Det følger af § 199, stk. 6, at ved revisorskifte skal virksomheden og afgående revisor senest 1 måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 199, stk. 6, sikre, at Finanstilsynet får den fornødne redegørelse om årsagen til et revisorskifte, når den afgående revisor er den revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering og som af virksomheden er valgt hertil.

Det følger af § 199, stk. 7, at Finanstilsynet kan pålægge revisor, og for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschef, at give oplysninger om forholdene i en finansiel virksomhed, i en finansiel holdingvirksomhed eller i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 199, stk. 7, sikre Finanstilsynet mulighed for at indhente relevante oplysninger i forbindelse med tilsynsopgaven om bæredygtighedsrapportering også i de tilfælde, hvor bæredygtighedsrapporten ikke er en del af ledelsesberetningen, og hvor revisor er forskellig fra den i § 199, stk. 1, valgte (certificerede) revisor, og i tilfælde hvor den interne revisionschef udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 5.

Det følger af § 199, stk. 8, at Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i en finansiel virksomhed, i en finansiel holdingvirksomhed, i en forsikringsholdingvirksomhed eller i sådanne virksomheders dattervirksomheder. Den finansielle virksomhed kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 199, stk. 8, betyde, at Finanstilsynet har mulighed for at foranstalte gennemførelse af ekstraordinære arbejdshandlinger vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller kræve en fornyet erklæringsafgivelse, uanset om virksomhedens bæredygtighedsrapportering er en del af ledelsesberetningen eller en selvstændig bæredygtighedsrapport for filialer og dattervirksomheder af virksomheder placeret uden for EU/EØS.

Det følger af § 199, stk. 11, at bestyrelsen ikke kan tillade, jf. § 80, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse

for offentligheden med senere ændringer, finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 199, stk. 11, sikre, at interne revisions- og vicerevisionschefer ikke må være inhabile i forhold til udførte arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at bestemmelserne i § 199, stk. 6-8 og 11 om revision af årsrapporten tilsvarende finder anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen, uanset om denne indgår i årsrapporten eller udarbejdes særskilt, og uanset om det er samme revisor, der afgiver revisionspåtegning på årsrapporten og afgiver erklæring om bæredygtighedsrapporteringen, eller om det er to forskellige revisorer.

Det foreslås i *stk. 4,* at de foreslåede §§ 118 a, 149 a og 149 b, i selskabsloven, samt de nugældende §§ 144 og 145-149, i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Forslaget til § 118 a, i selskabsloven, indeholder en bestemmelse om, at direktionen skal sikre, at selskabets lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og at direktionen med disse skal drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger, samt en frist på 4 uger for, at en eventuel skriftlig udtalelse fra lønmodtagerrepræsentanterne skal være modtaget hos direktionen.

Den foreslåede henvisning i stk. 4 til det foreslåede § 118 a, i selskabsloven, vil medføre, at finansielle virksomheder, som ikke er omfattet af selskabsloven, omfattes af bestemmelsen i selskabsloven med de fornødne tilpasninger.

Selskabslovens § 144 og §§ 145-149 b indeholder almindelige regler om valg og afsættelse af revisor. Der henvises i § 199, stk. 9, i lov om finansiel virksomhed, tilsvarende til § 144-149 i selskabsloven. De samme bestemmelser skal, med undtagelse af selskabslovens § 144 a, som ikke er relevant, finde anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Den foreslåede henvisning i stk. 4 til selskabslovens § 144 og §§ 145-149 b vil endvidere medføre, at den revisor, der i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 2, er omfattet af samme bestemmelser vedrørende regler om valg og afsættelse af revisor og revisors krav på information fra virksomheden mv., som den revisor, der er valgt til at revidere årsrapporten.

Forslaget til ny § 149 a, i selskabsloven, indeholder regler om valg og afsættelse af den revisor, som skal udføre erklæringen om bæredygtighedsrapportering. Det foreslås, at bestemmelsen også finder anvendelse for finansielle virksomheder, som ikke er omfattet af selskabsloven.

Forslaget til ny § 149 b, i selskabsloven, indeholder en ret for visse aktionærer til at få optaget et forslag på dagsordenen til selskabets generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Det foreslås, at bestemmelsen også finder anvendelse for finansielle virksomheder, som ikke er omfattet af selskabsloven.

Der henvises vedrørende de foreslåede §§ 118 a samt 149 a og 149 b, i selskabsloven, til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 2 og 5.

Det foreslås i *stk. 5,* at bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelserne i § 199, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse

for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 5 vil indebære, at finansielle virksomheders interne revisions- og vicerevisionschefer med bestyrelsens tilladelse vil kunne udføre arbejdshandlinger som grundlag for den erklæring om bæredygtighedsrapportering, som en revisor, der er godkendt til at afgive en sådan erklæring, gennemfører for at kunne afgive erklæringen. Med henvisningen til § 199, stk. 10, i lov om finansiel virksomhed, vil det endvidere være muligt for interne revisions- og vicerevisionschefer, foruden at udføre revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab med henblik på den certificerede revisors revisionspåtegning, også, med bestyrelsens tilladelse, at udføre arbejdshandlinger som grundlag for den erklæring om bæredygtighedsrapportering, som en revisor, der er godkendt til at afgive en sådan erklæring, gennemfører for at kunne afgive erklæringen.

Det foreslås i *stk. 6,* at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Bemyndigelsesbestemmelsen svarer til § 199, stk. 12, i lov om finansiel virksomhed, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af revisionen af årsrapporter i finansielle virksomheder, i finansielle holdingvirksomheder og i sådanne virksomheders dattervirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte regler om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Herunder vil Finanstilsynet kunne fastsætte bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Bemyndigelsesbestemmelsen adskiller sig fra det foreslåede § 196, stk. 4, der omfatter selve udformningen af bæredygtighedsrapporten, herunder regler om indhold og form, ved at det foreslåede § 193 a, stk. 6, omfatter selve de arbejdshandlinger, der skal udføres som grundlag for afgivelsen af erklæringen om bæredygtighedsrapportering. Hvor udformningen af årsrapporten og bæredygtighedsrapporten for virksomheder, som er omfattet af lov om finansiel virksomhed, forventes reguleret i bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., så er revisionen reguleret i bekendtgørelse om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner (nr. 1912 af 22. december 2015) samt i bekendtgørelse om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler m.fl. (nr. 1581 af 22. december 2022).

Til nr. 7

§ 195, i lov om finansiel virksomhed omhandler indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen.

Ifølge bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., skal den indsendte årsrapport indeholde mindst de bestanddele, der er obligatoriske, samt den fulde revisionspåtegning.

Det foreslås, at *§ 195, stk. 2, 1. pkt.,* ændres, så det tilføjes, at den indsendte årsrapport også vil skulle indeholde en eventuel anden erklæring fra en revisor, jf. den foreslåede § 193 a, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forslaget til § 193 a, jf. lovforslagets § 7, nr. 6, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, som er forpligtet til at rapportere om bæredygtighed, altid

vil skulle lade revisors erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 193 a, indgå i årsrapporten, som indsendes til Erhvervsstyrelsen. Med det foreslåede vil en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 193 a, fremadrettet blive en obligatorisk bestanddel af årsrapporten for de virksomheder, der er omfattet af rapporteringsforpligtigelsen.

Vælger en virksomhed frivilligt at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, og lade rapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 193 a, vil det ligeledes være et krav, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering vil skulle indgå i den indberettede årsrapport.

Til nr. 8

§ 195, i lov om finansiel virksomhed, omhandler indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås at der i § 195, indsættes et nyt *stk. 3,* som fastsætter, at en virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.

Den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 3, i § 195 vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34 med tilføjelse af et nyt stk. 6, som handler om offentliggørelse af rapporter fra akkrediterede uafhængige tredjeparter, hvis en virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, efter EU-lovgivning skal lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en sådan.

Der vil være tale om et selvstændigt dokument, som ikke er en del af virksomhedens årsrapport, men en rapport udarbejdet af den akkrediterede uafhængige tredjepart til brug for virksomhedens verificering af dele af sin bæredygtighedsrapportering. Rapporten fra den akkrediterede uafhængige tredjepart vil skulle offentliggøres på virksomhedens hjemmeside med henblik på at sikre transparens om, og dokumentation for, eventuel verificering.

Til nr. 9

Der er i gældende ret ikke regler om tredjelandsvirksomheders dattervirksomheder eller filialers pligt til at udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport, erklæring om bæredygtighedsrapportering og eventuel erklæring om manglende oplysninger eller manglende afgivelse af bæredygtighedsrapportering fra tredjelandsvirksomheden.

Det foreslås at indsætte en ny § 195 a, i lov om finansiel virksomhed.

Det følger af det foreslåede *§ 195 a*, *stk. 1,* at dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Det foreslåede § 195 a, vil implementere artikel 1, nr. 14, i bæredygtighedsdirektivet, som indsætter artikel 40d i regnskabsdirektivet. Det foreslåede vil medføre, at det er dattervirksomheden eller filialen, der er ansvarlig for at indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering til Erhvervsstyrelsen. Bæredygtighedsrapporten og erklæringen om bæredygtighedsrapportering, vil skul-

le være modtaget hos Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører. De nærmere regler vedrørende bæredygtighedsrapportens indhold og form vil for virksomheder, som er omfattet af lov om finansiel virksomhed, fremgå af bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Det følger af det foreslåede *§ 195 a, stk. 2,* at de virksomheder, som nævnes i stk. 1, vil skulle indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring om, at der ikke er stillet de nødvendige oplysninger til rådighed, vil skulle indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Bestemmelsen vil vedrøre de tilfælde, hvor dattervirksomheden eller filialen ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger, for at kunne udarbejde en bæredygtighedsrapport. I det tilfælde skal dattervirksomheden eller filialen udarbejde en rapport med de oplysninger, som den er i besiddelse af, eller har indhentet eller erhvervet. Som tillæg hertil skal dattervirksomheden eller filialen afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed.

Bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og en eventuel erklæring om, at der ikke er stillet de nødvendige oplysninger til rådighed, vil skulle være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører. Bæredygtighedsrapporten skal, for de virksomheder som nævnes i stk. 1, indsendes som et særskilt dokument og vil således ikke skulle inkluderes i et års- eller koncernregnskab. Bæredygtighedsrapporten, forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, og en eventuel erklæring om udarbejdelse af bæredygtighedsrapport med manglende oplysninger fra tredjelandsvirksomheden vil herefter være gratis tilgængelig for offentligheden på det centrale virksomhedsregister (datacvr.virk.dk).

Det følger af det foreslåede *§ 195 a, stk. 3,* at dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som rapporten vedrører, skal indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Bestemmelsen vil implementere artikel 1, nr. 14, i bæredygtighedsdirektivet, som indsætter artikel 40d, i regnskabsdirektivet, og vil sikre, at dattervirksomheden eller filialen, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, indsender koncernens, herunder den øverste modervirksomheds, eller den udenlandske virksomheds bæredygtighedsrapport, erklæring om bæredygtighedsrapportering eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet erklæringen om bæredygtighedsrapportering til Erhvervsstyrelsen.

Det følger af det foreslåede *§ 195 a, stk. 4,* at Finanstilsynet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten og eventuelle erklæringer efter det foreslåede stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til, efter forhandling med Erhvervsstyrelsen, at fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæring om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer om manglende oplysninger eller manglende erklæring om

bæredygtighedsrapportering fra den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed. Det forventes, at hjemlen vil blive udnyttet således, at de omfattede virksomheder og filialer vil skulle indsende rapporten med erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer i en særlig indberetningsløsning for bæredygtighedsrapporter.

For at sikre, at data er sammenlignelige, vil rapporten skulle gøres tilgængelig for offentligheden i et elektronisk rapporteringsformat, som er maskinlæsbart.

Til nr. 10

Det følger af § 196, i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporter mv.

Det foreslås i *§ 196, stk. 4,* at Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form. Det forventes, at hjemlen vil blive udnyttet således, at krav til bæredygtighedsrapportering for virksomheder, som er omfattet af lov om finansiel virksomhed, fastsættes i Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Det foreslåede stk. 4 vil sikre et hjemmelsgrundlag for Finanstilsynet til at fastsætte regler til indhold og form af bæredygtighedsrapportering i regnskabsbekendtgørelserne. Denne tilgang fastholder gældende praksis på området og sikrer konsistens ved, at kravene til bæredygtighedsrapportering vil kunne findes i samme regelsæt som tilsvarende regnskabsregler.

Til nr. 11

Bestemmelsen i § 197 vedrører Finanstilsynets beføjelser til at yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør med henblik på at sikre, at finansielle virksomheders og finansielle holdingvirksomheders årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i kapitel 13 og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og at finansielle virksomheders koncernregnskaber, omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder.

Det foreslås i *§ 197,* efter »årsrapporter« at indsætte: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union, eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

Bæredygtighedsdirektivet stiller krav om, at virksomheder skal medtage en bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen. Rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, vil derved indgå i virksomhedens årsrapport.

For en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal der udarbejdes en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed. Bæredygtighedsrapporten udarbejdes særskilt af dattervirksomheden og filialen.

Med forslaget vil Finanstilsynets beføjelser i § 197 blive udvidet, så de også vil finde anvendelse med henblik på at sikre, at bæredygtighedsrapporter udarbejdet særskilt fra årsrapporten af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed, eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, er i overensstemmelse med reglerne i kapitel 13 og de regler, der er udstedt i medfør af § 196.

Til nr. 12

Det følger af § 344, stk. 1, 3. pkt., i lov om finansiel virksomhed, at Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193, og i regler udstedt i medfør af § 196, er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *§ 344, stk. 1, 3. pkt.,* at ændre »finansiel information« til: »information«, og at ændre »§§ 183-193« til: »§§ 183-193 a«.

Der er tale om en konsekvensændring ved ændringen fra »finansiel information« til »information«, som følge af lovforslagets § 6, nr. 1, om ændring af ordlyden i § 213, stk. 1 og 5, i lov om kapitalmarkeder.

Derudover foreslås det, at henvisningen til bestemmelserne »§§ 183-193« ændres til »§§ 183-193 a«, for at omfatte den foreslåede § 193 a, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovforslagets § 7, nr. 6.

Den foreslåede ændring i henvisningerne vil medføre, at Finanstilsynets kontrol med information udvides til at omfatte kontrollen med den foreslåede § 193 a. Ændringen er udtryk for en tilpasning til Finanstilsynets eksisterende kontrol med visse regler om årsrapport og revision i kapitel 13, i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 7, nr. 6.

Til nr. 13

Efter den gældende § 373, stk. 2, 1. pkt., i lov om finansiel virksomhed, straffes overtrædelse af nærmere fastsatte bestemmelser i lov om finansiel virksomhed med bøde.

Det foreslås i *§ 373, 1. pkt.,* at indsætte en henvisning til § 193 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede henvisning til § 193 a, stk. 1 og 2, vil indebære, at overtrædelse af det foreslåede § 193 a, stk. 1 og 2 kan straffes med bøde, hvis en virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, har undladt at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 193 a, stk. 1, eller hvis virksomheden har ladet bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering fra en person, som ikke opfylder betingelserne for afgivelse af erklæringen i § 193 a, stk. 2.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 193 a, jf. lovforslagets § 7, nr. 6, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt hertil. Det er et krav efter bæredygtighedsdirektivet, at bæredygtighedsrapporteringen forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og opfylde de tilsigtede brugeres behov for disse oplysninger. Overtrædelse af reglerne for erklæring om

bæredygtighedsrapporteringen bør derfor straffes på lige fod med overtrædelse af reglerne om revision af virksomhedens årsregnskab.

Med den foreslåede henvisning til § 193 a, stk. 1 og 2, vil der blive indført hjemmel til at straffe overtrædelse af det foreslåede § 193 a, stk. 1 og 2, med bøde.

Til § 8

Til nr. 1

Det fremgår af § 161, stk. 2, i lov om investeringsforeninger m.v., at Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 82-92 og i regler udstedt i medfør af § 95 er overholdt for danske UCITS, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *§ 161, stk. 2, 2. pkt.* at ændre »finansiel information« til: »information«

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 6, nr. 2, om ændring af ordlyden i § 213, stk. 1 og 5, i lov om kapitalmarkeder.

Til § 9

Til nr. 1

Det følger af § 155, stk. 1, 2. pkt., i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., at Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter udstedt i medfør af § 131 er overholdt for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *§ 155, stk. 1, 2. pkt.,* at ændre »finansiel information« til: »information«

Det foreslåede er en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 6, nr. 2, om ændring af ordlyden i § 213, stk. 1 og 5, i lov om kapitalmarkeder.

Til § 10

Til nr. 1

Den gældende fodnote til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lov nr. 1155 af 8. juni 2021, indeholder en oplistning af de direktiver og ændringsdirektiver, som er implementeret helt eller delvist i loven.

Det foreslås i fodnoten til lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter at ændre »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15.«

Den foreslåede ændring vil videreføre den gældende fodnote og tilføje, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning

(EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 143, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, stk. 1, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder for hvert regnskabsår skal aflægge et årsregnskab, der består af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Årsregnskabet skal suppleres med det i stk. 1, nr. 1-4 oplistede.

Det foreslås i *stk. 4,* at indsætte krav om, at en afgivet erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 154 a, stk. 1, skal indgå i årsrapporten.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslaget til ny § 154 a, jf. lovforslagets § 10, nr. 6, hvorefter fondsmæglerselskaber eller fondsmæglerholdingvirksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at når et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed i medfør af det foreslåede § 154 a, stk. 1, skal udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil erklæringen om bæredygtighedsrapportering skulle indgå i årsrapporten. For en virksomhed, der frivilligt vælger at udarbejde en bæredygtighedsrapportering og frivilligt vælger at få bæredygtighedsrapporteringen forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil erklæringen også skulle indgå i årsrapporten.

Til nr. 3

Efter den gældende § 146, stk. 2, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, har hvert enkelt ledelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale, at årsrapporten kan revideres og godkendes i tide, og at den indsendes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen inden for de frister, der er fastsat i lovgivningen.

Det foreslås i *§ 146, stk. 2, nr. 2,* at ændre »tide og« til: »tide,« og at der efter nr. 2, indsættes som *nr. 3*: »3) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide og«.

Det foreslåede stk. 2, nr. 3, vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 11, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 33, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomheds ledelse, hvis det er krævet, i tillæg til de nuværende krav, i givet fald vil have ansvar for, at bæredygtighedsrapporteringen kan forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, således at årsrapporten kan godkendes i tide.

Til nr. 4

Bestemmelsen i § 147, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, vedrører bl.a. årsrapportens ledelsespåtegning, som en virksomheds ledelsesmedlemmer skal udarbejde samt datere og underskrive. Bestemmelsens stk. 1, nr. 3 stiller krav til ledelsespåtegningen, hvor ledelsesmed-

lemmerne skal erklære sig om, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som henholdsvis fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden og koncernen kan påvirkes af.

Det foreslås i *§ 147, stk. 1, nr. 3,* at der efter »påvirkes af« indsættes », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 154 a, stk. 5, og 157.«

Det foreslåede vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 2, nr. 2, litra a, om ændring af gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra c, hvorefter en virksomheds ledelse også, hvor det er relevant, vil skulle erklære sig om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering, og med de specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, m.v. (taksonomiforordningen) med senere ændringer.

De nærmere regler om bæredygtighedsrapportens indhold og form implementeres i Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. I regnskabsbekendtgørelsen forventes krav indsat til virksomheders bæredygtighedsrapportering, hvorefter oplysninger i en virksomheds bæredygtighedsrapportering vil skulle afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29b, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU 26. juni 2013 om årsregnskaber, m.v. (regnskabsdirektivet) med senere ændringer.

Den foreslåede tilføjelse i § 147, stk. 1, nr. 3 vil medføre, at ledelsesmedlemmerne i en omfattet virksomhed i ledelsespåtegningen vil skulle erklære sig om, at ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i kapitel 16 og de regler, der er udstedt i medfør af de foreslåede §§ 154 a og 157, herunder de standarder hvortil der henvises til i regnskabsbekendtgørelserne med de specifikationer, som fremgår af de supplerende delegerede retsakter, som er vedtaget af Kommissionen i henhold til taksonomiforordningens artikel 8, stk. 4.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 154, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter vedrører revision af års- og koncernregnskaber og revisors udtalelse om ledelsesberetningen (»konsistenstjek«). I bestemmelsens 3. pkt., fastlægges, at revisionspligten ikke omfatter ledelsesberetningen og supplerende beretninger som indgår i årsrapporten, men at revisor skal afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

Det foreslås, at *§ 154, 3. pkt.* affattes således: »Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

Den foreslåede ændring af 3. pkt., vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a, nr. i, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra a, nr. ii, og litra b, hvorefter revisor dels skal afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav med undtagelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering, og dels skal afgive en udtalelse om, hvorvidt revisor under revisionen har fundet væsentlige fejlagtige angivelser i ledelsesberetningen, og arten af sådanne eventuelle fejlagtige angivelser anføres.

Med bæredygtighedsdirektivet bliver kravene til revisors udtalelse om ledelsesberetningens overensstemmelse med gældende lovkrav ændret, således at udtalelsen ikke skal vedrøre en virksomheds bæredygtighedsrapportering, hvis bæredygtighedsrapporteringen er forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 154 a, jf. lovforslagets § 10, nr. 6. Ændringen skal ses i sammenhæng med bæredygtighedsdirektivets krav om, at en virksomheds bæredygtighedsrapportering skal forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som blandt andet omfatter en vurdering af, hvorvidt rapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav.

Den foreslåede ændring vil medføre, at i de tilfælde, hvor et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed er forpligtet til at rapportere om bæredygtighed og til at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighed, vil den reviderende revisors udtalelse skulle indeholde en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med gældende lovkrav, dog med undtagelse af kravene til rapportering om bæredygtighed.

Den foreslåede ændring i § 154, 3. pkt., vil ikke undtage den reviderende revisor fra at skulle afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med gældende lovkrav i øvrigt.

I tilfælde, hvor en virksomhed frivilligt vælger at udarbejde en rapportering om bæredygtighed, vil revisors udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med gældende krav også omfatte bæredygtighedsrapporteringen, medmindre virksomheden har valgt at lade rapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i § 154 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Til nr. 6

De generelle regler om aflæggelse af årsrapport samt revision fremgår af kapitel 16, i lov om fonds-mæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter. De mere detaljerede regler om årsrapporter og revision er fastlagt i regnskabsbekendtgørelsen om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl. (bekendtgørelse nr. 281 af 5. september 2014 med senere ændringer). For ikke-finansielle virksomheder gælder årsregnskabslovens regler.

Det foreslås at indsætte en ny § 154 a, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og-aktiviteter.

Før indsættelsen af § 154 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, foreslås overskriften »Erklæring om bæredygtighedsrapportering« indsat i forbindelse med, at der indsættes nye bestemmelser om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås i *§ 154 a*, *stk. 1,* at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som er omfattet af pligten til at rapportere om bæredygtighed, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a, nr. ii, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, der indsætter litra aa, som vil medføre, at revisor vil skulle afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen. Udtalelsen vil skulle omfatte bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af regnskabsdirektivets krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller 29c, i regnskabsdirektivet, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, i regnskabsdirektivet, og om overholdelsen af

rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, m.v. (taksonomiforordningen). Kravet gælder også for bæredygtighedsrapportering for koncernen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingselskaber omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering, vil blive forpligtiget til at lade fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens bæredygtighedsrapportering, forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Erklæringen vil skulle afgives med begrænset sikkerhed. Kommissionen kan i henhold til bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 15, der indfører en ny artikel 26a, stk. 3, i revisordirektivet, senest den 1. oktober 2028 vedtage standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed efter en vurdering, der skal fastslå, om det er muligt at opnå erklæring med høj grad af sikkerhed for revisorer og for virksomheder. De nærmere krav til erklæringens indhold vil blive fastsat i henhold til revisorloven i Erhvervsstyrelsens bekendtgørelse om godkendte revisorers erklæringer.

Uanset kravet i det foreslåede stk. 1 om, at et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed vil skulle forsyne dens bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil den revisor, som afgiver revisionspåtegning på fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens årsregnskab, stadig skulle afgive en udtalelse om ledelsesberetningen i henhold til § 154, 3. pkt., jf. lovforslagets § 10, nr. 5.

Er der tale om revision af en årsrapport, indeholdende en bæredygtighedsrapportering, som er forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til kravene i bekendtgørelsen om godkendte revisorers erklæringer, vil den reviderende revisors udtalelse om ledelsesberetningen, jf. det foreslåede § 154, 3. pkt., ikke skulle forholde sig til, hvorvidt virksomhedens bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med lovens krav. Det vil imidlertid stadig skulle indgå i den reviderende revisors udtalelse om ledelsesberetningen.

Et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der frivilligt vælger at udarbejde bæredygtighedsrapportering, vil ikke være omfattet af pligten til at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsrapporteringen vil i sin helhed være omfattet af revisors udtalelse om ledelsesberetningen i henhold til § 154, herunder udtalelsen om, hvorvidt den er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav.

De nærmere regler om bæredygtighedsrapportering, herunder kriterierne for, hvilke finansielle virksomheder, der er omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering, samt regler om indhold og form, vil fremgå af bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Det foreslås i *stk. 2,* at erklæringen om fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens bæredygtighedsrapportering vil skulle afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a og b, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra a, nr. ii, og stk. 3, der medfører, at selskabets revisor udover at afgive en revisionspåtegning skal afgive en erklæring med begrænset sikkerhed om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, men hvor det også tillades, at erklæringen vil kunne afgives af en anden revisor end den, der reviderer selskabets regnskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede stk. 1 kun vil kunne afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive

erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Efter revisorloven vil en revisor kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i de foreslåede bestemmelser til revisorlovens §§ 3 b og 3 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, er opfyldt, og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 2. For de nærmere betingelser vedrørende revisors godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighed henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5, vedrørende indsættelse af §§ 3 b og 3 c i revisorloven.

Den foreslåede bestemmelse vil udnytte muligheden i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra b, som ændrer regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 3. Efter det foreslåede vil der således ikke være krav om, at revisionspåtegningen og erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering kun vil kunne afgives af den samme revisor. Virksomheden vil derfor kunne vælge en revisor til at revidere regnskabet, jf. § 154, og en anden revisor til at afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 154 a, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3,* at bestemmelserne i § 160, stk. 5-7 og 9, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Bestemmelsen i § 160 omhandler regler for den revisor, som foretager revision af årsrapporten for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Det følger af § 160, stk. 5, at ved revisorskifte skal fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden og den afgående revisor senest 1 måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 160, stk. 5, sikre, at Finanstilsynet får den fornødne redegørelse om årsagen til et revisorskifte, når den afgående revisor er den revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering og som af virksomheden er valgt hertil.

Det følger af § 160, stk. 6, at Finanstilsynet kan pålægge revisor, og for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder med intern revisor tillige intern revisionschef at give oplysninger om forholdene i et fondsmæglerselskab, i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller i sådanne fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders dattervirksomheder.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 160, stk. 6, sikre Finanstilsynet mulighed for at indhente relevante oplysninger i forbindelse med tilsynsopgaven om bæredygtighedsrapportering også i de tilfælde, hvor bæredygtighedsrapporten ikke er en del af ledelsesberetningen, og hvor revisor er forskellig fra den i § 160, stk. 1, valgte revisor, og i tilfælde, hvor den interne revisionschef udfører arbejdshandler som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering.

Det følger af § 160, stk. 7, at Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et fondsmæglerselskab, i en fondsmæglerholdingvirksomhed eller i sådanne fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders dattervirksomheder. Fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 160, stk. 7, betyde, at Finanstilsynet har mulighed for at foranstalte gennemførelse af ekstraordinære arbejdshandlinger vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller kræve en fornyet erklæringsafgivelse, uanset om fondsmæglerselskabets eller fondsmægler-

holdingvirksomhedens bæredygtighedsrapportering er en del af ledelsesberetningen eller en selvstændig bæredygtighedsrapport for filialer og dattervirksomheder af virksomheder placeret uden for EU/EØS.

Det følger af § 160, stk. 9, at bestyrelsen ikke kan tillade, jf. § 89, stk. 1, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2005/909/EF med senere ændringer, finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 160, stk. 9, sikre, at interne revisions- og vicerevisionschefer ikke må være inhabile i forhold til udførte arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at bestemmelserne i § 160, stk. 5-7 og 9 om revision af årsrapporten tilsvarende vil finde anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen, uanset om denne indgår i årsrapporten eller udarbejdes særskilt, og uanset om det er samme revisor, der afgiver revisionspåtegning på årsrapporten og afgiver erklæring om bæredygtighedsrapporteringen, eller om det er to forskellige revisorer.

Det foreslås i *stk. 4,* at bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelserne i § 160, stk. 8, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 4 vil indebære, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders interne revisions- og vicerevisionschefer vil kunne udføre arbejdshandlinger som grundlag for den erklæring om bæredygtighedsrapportering, som en revisor, der er godkendt til at afgive en sådan erklæring, gennemfører for at kunne afgive erklæringen. Med henvisningen til § 160, stk. 8, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, vil det endvidere være muligt for interne revisions- og vicerevisionschefer, foruden at udføre revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab også, med bestyrelsens tilladelse, at udføre arbejdshandlinger som grundlag for den erklæring om bæredygtighedsrapportering, som en revisor, der er godkendt til at afgive en sådan erklæring, gennemfører for at kunne afgive erklæringen.

Det foreslås i *stk. 5,* at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Bemyndigelsesbestemmelsen svarer til § 160, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, der bemyndiger Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af revisionen af årsrapporter i fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte regler om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Herunder vil Finanstilsynet kunne fastsætte bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Bemyndigelsesbestemmelsen adskiller sig fra det foreslåede § 157, stk. 4, der omfatter selve udformningen af bæredygtighedsrapporten, herunder regler om indhold og form, ved at det foreslåede § 154 a, stk. 6, omfatter selve de arbejdshandlinger, der skal udføres som grundlag for afgivelsen af erklæringen om bæredygtighedsrapportering. Hvor udformningen af årsrapporten og bæredygtighedsrapporten for

virksomheder, som er omfattet af lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, forventes at blive reguleret i en ny bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl., så er revisionen reguleret i bekendtgørelse om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner (bekendtgørelse nr. 1912 af 22. december 2015) samt i bekendtgørelse om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler m.fl. (nr. 1581 af 22. december 2022).

Til nr. 7

Det følger af overskriften før § 155, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at bestemmelserne i afsnittet omhandler regler om indsendelse af årsrapporter og revisionsprotokollater.

Det foreslås, at *overskriften* affattes således: »Indsendelse af årsrapporter, revisionsprotokollater og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

Ændringen af overskriften er en tilpasning som følge af det foreslåede § 154 a, jf. lovforslagets § 10, nr. 6, der indeholder en bestemmelse om erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Med forslaget vil det fremgå af overskriften, at afsnittet også omfatter en bestemmelse om erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 8

§ 156, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter omhandler indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen.

Ifølge bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., skal den indsendte årsrapport indeholde mindst de bestanddele, der er obligatoriske, samt den fulde revisionspåtegning.

Det foreslås, at *§ 156, stk. 2, 1. pkt.,* ændres, så det tilføjes, at den indsendte årsrapport også skal indeholde en eventuel anden erklæring fra en revisor, jf. § 154 a, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forslaget til § 154 a, jf. lovforslagets § 10, nr. 6, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, som er forpligtet til at rapportere om bæredygtighed, altid vil skulle lade revisors erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 154 a, indgå i årsrapporten, som indsendes til Erhvervsstyrelsen. Med det foreslåede vil en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 154 a, fremadrettet blive en obligatorisk bestanddel af årsrapporten for de virksomheder, der er omfattet af rapporteringsforpligtigelsen.

Vælger en virksomhed frivilligt at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, og lade rapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 154 a, vil det ligeledes være et krav, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering vil skulle indgå i den indberettede årsrapport.

Til nr. 9

§ 156, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter omhandler indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås at der i § 156, indsættes et nyt *stk. 3*. Det foreslås i stk. 3, at en virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.

Forslaget vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34 med tilføjelse af et nyt stk. 6, som handler om offentliggørelse af rapporter fra akkrediterede uafhængige tredjeparter, hvis en virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, efter EU-lovgivning skal lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en sådan

Der vil være tale om et selvstændigt dokument, som ikke er en del af virksomhedens årsrapport, men en rapport udarbejdet af den akkrediterede uafhængige tredjepart til brug for virksomhedens verificering af dele af sin bæredygtighedsrapportering. Rapporten fra den akkrediterede uafhængige tredjepart vil skulle offentliggøres på virksomhedens hjemmeside med henblik på at sikre transparens om, og dokumentation for, eventuel verificering.

Til nr. 10

Der er i gældende ret ikke regler om tredjelandsvirksomheders dattervirksomheder eller filialers pligt til at udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport, erklæring om bæredygtighedsrapportering og eventuel erklæring om udarbejdelse af bæredygtighedsrapport ved manglende oplysninger eller manglende afgivelse af bæredygtighedsrapportering fra tredjelandsvirksomheden.

Det foreslås at indsætte en ny § 156 a, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Det følger af det foreslåede *§ 156 a*, *stk. 1,* at dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Det foreslåede § 156 a, vil implementere artikel 1, nr. 14, i bæredygtighedsdirektivet, som indsætter artikel 40d, i regnskabsdirektivet. Det foreslåede vil medføre, at det er dattervirksomheden eller filialen, der er ansvarlig for at indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering til Erhvervsstyrelsen. Bæredygtighedsrapporten og erklæringen om bæredygtighedsrapportering vil skulle være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

De nærmere regler vedrørende bæredygtighedsrapportens indhold og form vil for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder fremgå af bekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Det følger af det foreslåede *§ 156 a, stk. 2,* at de virksomheder som nævnes i stk. 1 vil skulle indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske

virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring om, at der ikke er stillet de nødvendige oplysninger til rådighed, vil skulle indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Bestemmelsen vil vedrøre de tilfælde, hvor dattervirksomheden og filialen ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger, for at kunne udarbejde en bæredygtighedsrapport. I det tilfælde skal dattervirksomheden eller filialen udarbejde en rapport med de oplysninger, som den er i besiddelse af, eller har indhentet eller erhvervet. Som tillæg hertil skal dattervirksomheden eller filialen afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed.

Bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og en eventuel erklæring om, at der ikke er stillet de nødvendige oplysninger til rådighed, vil skulle være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører. Bæredygtighedsrapporten skal, for de virksomheder som nævnes i stk. 1, indsendes som et særskilt dokument og vil således ikke skulle inkluderes i et års- eller koncernregnskab. Bæredygtighedsrapporten, forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, og en eventuel erklæring om udarbejdelse af bæredygtighedsrapport med manglende oplysninger fra tredjelandsvirksomheden vil være gratis tilgængelig for offentligheden på det centrale virksomhedsregister (datacvr.virk.dk).

Det følger af det foreslåede *§ 156 a, stk. 3,* at dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som rapporten vedrører, vil skulle indsende den bæredygtighedsrapport der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Bestemmelsen vil implementere regnskabsdirektivets artikel 40d, og vil sikre, at dattervirksomheden eller filialen, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, indsender koncernens, herunder den øverste modervirksomheds, eller den udenlandske virksomheds bæredygtighedsrapport, erklæring om bæredygtighedsrapportering eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet erklæringen om bæredygtighedsrapportering til rådighed for dattervirksomheden eller filialen til Erhvervsstyrelsen.

Det følger af det foreslåede *§ 156 a, stk. 4,* at Finanstilsynet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæring om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer efter det foreslåede stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til, efter forhandling med Erhvervsstyrelsen, at fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer om manglende oplysninger eller manglende erklæring om bæredygtighedsrapportering fra den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed. Det forventes, at hjemlen vil blive udnyttet således, at de omfattede virksomheder og filialer vil skulle indsende rapporten med erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer i en særlig indberetningsløsning for bæredygtighedsrapporter.

For at sikre at data er sammenlignelige, vil rapporten skulle gøres tilgængelig for offentligheden i et elektronisk rapporteringsformat, som er maskinlæsbart.

Til nr. 11

Det følger af overskriften før § 157 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at bestemmelsen omhandler Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten.

Det foreslås at overskriften til afsnittet affattes således: »Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

Ændringen af overskriften vil være en tilpasning som følge af det foreslåede § 157, stk. 4, jf. lovforslagets § 10, nr. 11, der indeholder en bemyndigelsesbestemmelse.

Til nr. 12

Det følger af § 157, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporter mv.

Det foreslås i *§ 157, stk. 4,* at Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form. Det forventes, at hjemlen vil blive udnyttet således, at krav til bæredygtighedsrapportering, for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, fastsættes i Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse om finansielle rapporter for kreditinstitutter og fondsmæglerselskaber m.fl.

Det foreslåede stk. 4, vil give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte regler til indhold og form af redegørelsen om bæredygtighed i regnskabsbekendtgørelserne. Denne tilgang fastholder gældende praksis på området og sikrer konsistens ved, at kravene til bæredygtighedsrapportering vil kunne findes i samme regelsæt som tilsvarende regnskabsregler.

Til nr. 13

Bestemmelsen i § 158, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, vedrører Finanstilsynets beføjelser til at yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør med henblik på at sikre, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i kapitel 16 og de regler, der er udstedt i medfør af § 157, og at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders koncernregnskaber, omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder.

Det foreslås i *§ 158,* efter »årsrapporter« at indsætte: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

Bæredygtighedsdirektivet stiller krav om, at virksomheder skal medtage en redegørelse om bæredygtighed i ledelsesberetningen. Redegørelsen, der skal udgøre et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, vil derved indgå i virksomhedens årsrapport.

For en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den

Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal der udarbejdes en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed. Bæredygtighedsrapporten udarbejdes særskilt af dattervirksomheden og filialen.

Med forslaget vil Finanstilsynets beføjelser i § 158 blive udvidet, så de også vil finde anvendelse med henblik på at sikre, at bæredygtighedsrapporter udarbejdet særskilt fra årsrapporten af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed, eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil være i overensstemmelse med reglerne i kapitel 16 og de regler, der er udstedt i medfør af § 157.

Til nr. 14

Det følger af § 230, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, at Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 143 og 146-154, og i regler udstedt i medfør af § 157, er overholdt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *§ 230,* at ændre »finansiel information« til: »information«, og at ændre »§§ 143 og 146-154« ændres til: »§§ 143 og 146-154 a«.

Forslaget vil være en konsekvensændring ved ændringen fra »finansiel information« til »information«, som følge af lovforslagets § 6, nr. 2, om ændring af ordlyden i § 213, stk. 1 og 5, i lov om kapitalmarkeder.

Derudover foreslås det, at henvisningen til bestemmelserne »§§ 143 og 146-154« ændres til: »§§ 143 og 146-154 a« for at omfatte den foreslåede § 154 a, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter jf. lovforslagets § 10, nr. 6.

Den foreslåede ændring i henvisningerne vil medføre, at Finanstilsynets kontrol med information udvides til at omfatte kontrollen med den foreslåede § 154 a. Ændringen er udtryk for en tilpasning til Finanstilsynets eksisterende kontrol med visse regler om årsrapport og revision i kapitel 16 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 10, nr. 6.

Til nr. 15

Efter den gældende § 266, stk. 1, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, straffes overtrædelse af nærmere fastsatte bestemmelser i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i *§ 266, stk. 1, nr. 1,* at indsætte en henvisning til § 154 a, stk. 1 og 2.

Forslaget vil indebære, at overtrædelse af det foreslåede § 154 a, stk. 1 og 2, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, hvis et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, har undladt at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 154, stk. 1, eller hvis fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden har ladet bæredygtig-

hedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering fra en person, som ikke opfylder betingelserne for afgivelse af erklæringen i § 154 a, stk. 2.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til ny § 154 a, jf. lovforslagets § 10, nr. 6, hvorefter et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, der har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt hertil. Det er et krav efter bæredygtighedsdirektivet, at bæredygtighedsrapporteringen forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og opfylde de tilsigtede brugeres behov for disse oplysninger. Overtrædelse af reglerne for erklæring om bæredygtighedsrapporteringen bør derfor straffes på lige fod med overtrædelse af reglerne om revision af virksomhedens årsregnskab.

Med den foreslåede henvisning til § 154 a, stk. 1 og 2 vil der blive indført hjemmel til at straffe overtrædelse af det foreslåede § 154 a, stk. 1 og 2 med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Til § 11

Til nr. 1

Den gældende fodnote til lov om forsikringsvirksomhed, jf. lov nr. 718 af 13. juni 2023, indeholder en oplistning af de direktiver og ændringsdirektiver, som er implementeret helt eller delvist i loven.

Det foreslås i *fodnoten* til lov forsikringsvirksomhed at ændre »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19.« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15.«

Den foreslåede ændring vil videreføre den gældende fodnote og tilføje, at loven gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 2

Det følger af den gældende § 178, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, at forsikringsselskaber for hvert år skal aflægge et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Årsregnskabet skal suppleres med det i stk. 1, nr. 1-4 oplistede.

Det foreslås i *§ 178, stk. 4,* at indsættes et krav om, at en afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a, stk. 1, skal indgå i årsrapporten.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med forslaget til ny § 187 a, jf. lovforslagets § 11,

nr. 6, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at når en virksomhed i medfør af det foreslåede § 187 a, stk. 1, skal udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil erklæringen om bæredygtighedsrapportering skulle indgå i årsrapporten. For en virksomhed, der frivilligt vælger at udarbejde en bæredygtighedsrapportering og frivilligt vælger at få bæredygtighedsrapporteringen forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil erklæringen også skulle indgå i årsrapporten.

Til nr. 3

Efter den gældende § 181, stk. 2, i lov om forsikringsvirksomhed, har hvert enkelt ledelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale, at årsrapporten kan revideres og godkendes i tide, og at den indsendes til Finanstilsynet og Erhvervsstyrelsen inden for de frister, der er fastsat i lovgivningen.

Det foreslås i *§ 181, stk. 2, nr. 2,* at ændre »tide og« til: »tide,«.

Den foreslåede ændring er en konsekvensændring som følge af indsættelse af ny nr. 3, i § 181.

Det foreslås, at der i *§ 181, stk. 2,* efter nr. 2, indsættes et *nr. 3*, hvor hvert enkelt medlem af en virksomheds ledelse har ansvar for, at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Det foreslåede, nr. 3, vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 11, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 33, stk. 1.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomheds ledelse, hvis det er krævet, både vil have ansvar for, at årsrapporten kan revideres og, i givet fald, at bæredygtighedsrapporteringen kan forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Til nr. 4

Bestemmelsen i § 182, i lov om forsikringsvirksomhed, vedrører bl.a. årsrapportens ledelsespåtegning, som en virksomheds ledelsesmedlemmer skal udarbejde samt datere og underskrive. Bestemmelsens stk. 1, nr. 1-3, stiller krav om, at ledelsesmedlemmerne skal erklære sig om, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Det foreslås i *§ 182, stk. 1, nr. 3,* at der efter »påvirkes af« indsættes », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 187 a, stk. 6, og 190.«

Det foreslåede vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 2, nr. 2, litra a, om ændring af gennemsigtighedsdirektivets artikel 4, stk. 2, litra c, hvorefter en virksomheds ledelse også, hvor det er relevant, vil skulle erklære sig om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering, og med de specifikationer, der er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2020/852 af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer (taksonomiforordningen) med senere ændringer. De

nærmere regler om bæredygtighedsrapportens indhold og form vil blive implementeret i regnskabsbekendtgørelsen som udstedt i medfør af den foreslåede § 190, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed. I regnskabsbekendtgørelsen vil der indsættes krav til virksomheders bæredygtighedsrapportering, hvor det foreslås, at oplysninger i en virksomheds bæredygtighedsrapportering skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter, i medfør af artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU med senere ændringer.

Den foreslåede tilføjelse til § 182, stk. 1, nr. 3 vil medføre, at ledelsesmedlemmerne i en omfattet virksomhed i ledelsespåtegningen vil skulle erklære sig om, at ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17 og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 187 a og 190, herunder de standarder, hvortil der henvises til i regnskabsbekendtgørelserne med de specifikationer, som fremgår af de supplerende delegerede retsakter, som er vedtaget af Kommissionen, i henhold til taksonomiforordningens artikel 8, stk. 4.

Til nr. 5

Den gældende bestemmelse i § 187, i lov om forsikringsvirksomhed, vedrører revision af års- og koncernregnskaber og revisors udtalelse om ledelsesberetningen (»konsistenstjek«). I bestemmelsens 3. pkt., fastlægges, at revisionspligten ikke omfatter ledelsesberetningen og supplerende beretninger som indgår i årsrapporten, jf. § 186, men at revisor skal afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

Det foreslås, at *§ 187, 3. pkt.,* affattes således: »Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

Den foreslåede ændring af 3. pkt., vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a, nr. i, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra a, nr. ii, og litra b, hvorefter revisor dels skal afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er blevet udarbejdet i overensstemmelse med gældende lovkrav, med undtagelse af kravene vedrørende bæredygtighedsrapportering, og dels skal afgive en udtalelse om, hvorvidt revisor under revisionen har fundet væsentlige fejlagtige angivelser i ledelsesberetningen, og arten af sådanne eventuelle fejlagtige angivelser anføres.

Med bæredygtighedsdirektivet vil kravene til revisors udtalelse om ledelsesberetningens overensstemmelse med gældende lovkrav blive ændret, således at udtalelsen ikke vil skulle vedrøre en virksomheds bæredygtighedsrapportering, hvis bæredygtighedsrapporteringen er forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 187 a, jf. lovforslagets § 11, nr. 6. Ændringen skal ses i sammenhæng med bæredygtighedsdirektivets krav om, at en virksomheds bæredygtighedsrapportering forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som blandt andet omfatter en vurdering af, hvorvidt rapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav.

Den foreslåede ændring af § 187, 3. pkt., vil medføre, at i de tilfælde, hvor en virksomhed vil være forpligtet til at rapportere om bæredygtighed og til at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighed, vil den reviderende revisors udtalelse skulle indeholde en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med gældende lovkrav, dog med undtagelse af kravene til rapportering om bæredygtighed.

Den foreslåede ændring i § 187, 3. pkt., vil ikke undtage den reviderende revisor fra at skulle afgive en udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er i overensstemmelse med gældende lovkrav i øvrigt.

I tilfælde, hvor en virksomhed frivilligt vælger at udarbejde en rapportering om bæredygtighed, vil

revisors udtalelse om, hvorvidt ledelsesberetningen er udarbejdet i overensstemmelse med gældende krav også skulle omfatte bæredygtighedsrapporteringen, medmindre virksomheden vælger at lade rapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse til lov om finansiel virksomhed § 187 a.

Til nr. 6

De generelle regler om aflæggelse af årsrapport samt revision fremgår af kapitel 17 i lov om forsikringsvirksomhed, hvorimod de mere detaljerede regler om årsrapporter og revision er fastlagt i regnskabsbekendtgørelsen om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. For ikke-finansielle virksomheder gælder årsregnskabslovens regler.

Det foreslås efter § 187 før overskriften før § 188, at indsætte *overskriften* »*Erklæring om bæredygtighedsrapportering*«.

Overskriften indsættes i forbindelse med at der indsættes nye bestemmelser om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslås endvidere at indsætte en ny *§ 187 a,* i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslås i *§ 187 a*, *stk. 1,* at en virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a, nr. ii, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, der indsætter litra aa.

Det foreslåede vil medføre, at revisor skal afgive en udtalelse på grundlag af en erklæringsopgave med begrænset sikkerhed om bæredygtighedsrapporteringen. Udtalelsen vil skulle omfatte bæredygtighedsrapporteringens overholdelse af regnskabsdirektivets krav, herunder bæredygtighedsrapporteringens overensstemmelse med de standarder for bæredygtighedsrapportering, der er vedtaget i henhold til artikel 29b eller 29c, i regnskabsdirektivet, den proces, som virksomheden har gennemført for at identificere de oplysninger, der indberettes efter disse standarder for bæredygtighedsrapportering, og overholdelsen af kravet om at opmærke bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med artikel 29d, i regnskabsdirektivet, og om overholdelsen af rapporteringskravene i artikel 8 i forordning (EU) 2020/852 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer, m.v. (taksonomiforordningen) med senere ændringer. Kravet gælder også for bæredygtighedsrapportering for koncernen.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at virksomheder, der omfattes af kravet om bæredygtighedsrapportering, vil blive forpligtiget til at lade virksomhedens bæredygtighedsrapportering, henholdsvis koncernens bæredygtighedsrapportering, forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Erklæringen vil skulle afgives med begrænset sikkerhed. Kommissionen kan i henhold til bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 15, der indfører en ny artikel 26a, stk. 3, i revisordirektivet, senest den 1. oktober 2028 vedtage standarder for erklæring med høj grad af sikkerhed efter en vurdering, der skal fastslå, om det er muligt at opnå erklæring med høj grad af sikkerhed for revisorer og for virksomheder. De nærmere krav til erklæringens indhold vil blive fastsat i henhold til revisorloven i Erhvervsstyrelsens bekendtgørelse om godkendte revisorers erklæringer.

Uanset kravet i det foreslåede stk. 1 om, at en virksomhed vil skulle forsyne dens bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, vil den revisor, som afgiver revisionspåtegning på virksomhedens årsregnskab, stadig skulle afgive en udtalelse om ledelsesberetningen i henhold til § 187, 3. pkt., jf. lovforslagets § 11, nr. 5.

Er der tale om revision af en årsrapport, indeholdende en bæredygtighedsrapportering, som er forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til kravene i bekendtgørelsen om godkendte revisorers erklæringer, vil den reviderende revisors udtalelse om ledelsesberetningen, jf. det foreslåede § 187, 3. pkt., ikke skulle forholde sig til, hvorvidt virksomhedens bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med lovens krav. Det vil imidlertid stadig skulle indgå i den reviderende revisors udtalelse om ledelsesberetningen.

En virksomhed, der frivilligt vælger at udarbejde bæredygtighedsrapportering, vil ikke være omfattet af pligten til at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Bæredygtighedsrapporteringen vil i sin helhed være omfattet af revisors udtalelse om ledelsesberetningen i henhold til § 187, herunder udtalelsen om, hvorvidt den er udarbejdet i overensstemmelse med lovgivningens krav.

De nærmere regler om bæredygtighedsrapportering, herunder kriterierne for, hvornår et forsikringsselskab er omfattet af kravet om bæredygtighedsrapportering, samt regler om indhold og form, vil fremgå af bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Det foreslås i *stk. 2,* at erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Den foreslåede bestemmelse vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra a og b, om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 1, 2. afsnit, litra a, nr. ii, og stk. 3, der vil medføre, at selskabets revisor udover at afgive en revisionspåtegning skal afgive en erklæring med begrænset sikkerhed om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, men hvor det også tillades, at erklæringen vil kunne afgives af en anden revisor end den, der reviderer selskabets regnskab.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering efter det foreslåede stk. 1 kun vil kunne afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Efter revisorloven vil en revisor kunne blive godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis betingelserne i de foreslåede bestemmelser til revisorlovens §§ 3 b og 3 c, jf. lovforslagets § 2, nr. 5, er opfyldt, og den pågældende er blevet registreret i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 2. For de nærmere betingelser vedrørende revisors godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighed henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 5, vedrørende indsættelse af §§ 3 b og 3 c i revisorloven.

Den foreslåede bestemmelse vil udnytte muligheden i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra b, som ændrer regnskabsdirektivets artikel 34, stk. 3. Efter det foreslåede vil der således ikke være krav om, at revisionspåtegningen og erklæringen om virksomhedens bæredygtighedsrapportering kun vil kunne afgives af den samme revisor. Virksomheden vil derfor kunne vælge en revisor til at revidere regnskabet, jf. § 187, og en anden revisor til at afgive erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. den foreslåede § 187 a, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 3,* at bestemmelserne i § 193, stk. 7-9 og 12, i lov om forsikringsvirksomhed, med de fornødne tilpasninger finder tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Bestemmelsen i § 193 omhandler regler for den revisor, som foretager revision af årsrapporten for forsikringsselskaber virksomheder. Efter § 193, stk. 1, skal forsikringsselskaber have mindst én statsautoriseret revisor, der er certificeret af Finanstilsynet. Kravet om, at revisor tillige skal være certificeret af Finanstilsynet, gælder ikke for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 2.

Det følger af § 193, stk. 7, at ved revisorskifte skal virksomheden og afgående revisor senest 1 måned efter fratræden give Finanstilsynet hver sin redegørelse, hvis skiftet skyldes særlige forhold.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 193, stk. 7, sikre, at Finanstilsynet vil få den fornødne redegørelse om årsagen til et revisorskifte, når den afgående revisor er den revisor, som i henhold til revisorloven godkendes til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering og som af virksomheden vil blive valgt hertil.

Det følger af § 193, stk. 8, at Finanstilsynet kan pålægge revisor, og for virksomheder med intern revisor tillige intern revisionschef at give oplysninger om forholdene i et forsikringsselskab eller i et forsikringsselskabs dattervirksomheder.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 193, stk. 8, sikre Finanstilsynet mulighed for at indhente relevante oplysninger i forbindelse med tilsynsopgaven om bæredygtighedsrapportering også i de tilfælde, hvor bæredygtighedsrapporten ikke er en del af ledelsesberetningen, og hvor revisor er forskellig fra den i § 193, stk. 1, valgte certificerede revisor, og i tilfælde hvor den interne revisionschef udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 5.

Det følger af § 193, stk. 9, at Finanstilsynet kan foranstalte en ekstraordinær revision i et forsikringsselskab eller i et forsikringsselskabs dattervirksomheder. Forsikringsselskabet kan pålægges at betale for revisionens udførelse. Finanstilsynet godkender honorarets størrelse.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 193, stk. 9, betyde, at Finanstilsynet vil få mulighed for at foranstalte gennemførelse af ekstraordinære arbejdshandlinger vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller kræve en fornyet erklæringsafgivelse, uanset om virksomhedens bæredygtighedsrapportering er en del af ledelsesberetningen eller en selvstændig bæredygtighedsrapport for filialer og dattervirksomheder af virksomheder placeret uden for den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Det følger af § 193, stk. 12, at bestyrelsen ikke kan tillade, jf. §121, at interne revisions- og vicerevisionschefer påtager sig hverv, der bevirker, at de kommer i strid med habilitetsbestemmelser svarende til dem, der i medfør af revisorloven og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til lovpligtig revision af virksomheder af interesse for offentligheden med senere ændringer, finder anvendelse for eksterne revisorer for virksomheder af interesse for offentligheden.

Efter det foreslåede stk. 3, vil henvisningen til § 193, stk. 12, sikre, at interne revisions- og vicerevisionschefer ikke må være inhabile i forhold til udførte arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1.

Det foreslåede stk. 3 vil medføre, at bestemmelserne i § 193, stk. 7-9 og 12 om revision af årsrapporten tilsvarende vil finde anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen, uanset om denne vil indgå i årsrapporten eller vil blive udarbejdet særskilt, og uanset om det vil være samme revisor, der afgiver revisionspåtegning på årsrapporten og afgive erklæring om bæredygtighedsrapporteringen, eller om det vil være to forskellige revisorer.

Det foreslås i *stk. 4,* at de foreslåede §§ 118 a, 149 a og 149 b, i selskabsloven, samt de nugældende §§ 144 og 145-149 b, i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Forslaget til § 118 a, i selskabsloven, indeholder en bestemmelse om, at direktionen skal sikre, at selskabets lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og at direktionen med disse skal drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger, samt

en frist på 4 uger for, en eventuel skriftlig udtalelse fra lønmodtagerrepræsentanterne skal være modtaget hos direktionen.

Den foreslåede henvisning i stk. 4 til det foreslåede § 118 a, i selskabsloven, vil medføre, at forsikringsvirksomheder, som ikke er omfattet af selskabsloven, vil blive omfattet af bestemmelsen i selskabsloven med de fornødne tilpasninger.

Selskabslovens § 144 og §§ 145-149 b indeholder almindelige regler om valg og afsættelse af revisor. Der henvises i § 193, stk. 10, i lov om forsikringsvirksomhed, tilsvarende til §§ 144-149 i selskabsloven. De samme bestemmelser skal, med undtagelse af selskabslovens § 144 a, som ikke er relevant, finde anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Den foreslåede henvisning i stk. 4 til selskabslovens § 144 og §§ 145-149 b vil endvidere medføre, at den revisor, der i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, jf. det foreslåede stk. 2, vil blive omfattet af samme bestemmelser vedrørende regler om valg og afsættelse af revisor og revisors krav på information fra virksomheden mv., som den revisor, der er valgt til at revidere årsrapporten.

Forslaget til ny § 149 a, i selskabsloven, indeholder regler om valg og afsættelse af den revisor, som skal udføre erklæringen om bæredygtighedsrapportering. Det foreslås, at bestemmelsen også finder anvendelse for forsikringsvirksomheder, som ikke er omfattet af selskabsloven.

Forslaget til ny § 149 b, i selskabsloven, indeholder en ret for visse aktionærer til at få optaget et forslag på dagsordenen til selskabets generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Det foreslås, at bestemmelsen også finder anvendelse for forsikringsvirksomheder, som ikke er omfattet af selskabsloven.

Der henvises vedrørende de foreslåede §§ 118 a samt 149 a og 149 b, i selskabsloven, til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 3, nr. 2 og 5.

Det foreslås i *stk. 5,* at bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelsen i § 193, stk. 11, i lov om forsikringsvirksomhed, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 5 vil indebære, at forsikringsvirksomheders interne revisions- og vicerevisionschefer med bestyrelsens tilladelse kan udføre arbejdshandlinger som grundlag for den erklæring om bæredygtighedsrapportering, som en revisor, der er godkendt til at afgive en sådan erklæring, vil gennemføre for at kunne afgive erklæringen. Med henvisningen til § 193, stk. 11, i lov om forsikringsvirksomhed, vil interne revisions- og vicerevisionschefer, foruden at udføre revisionsopgaver i virksomheder inden for koncernen eller i virksomheder inden for samme administrationsfællesskab med henblik på den certificerede revisors revisionspåtegning, også, med bestyrelsens tilladelse, kunne udføre arbejdshandlinger som grundlag for den erklæring om bæredygtighedsrapportering, som en revisor, der er godkendt til at afgive en sådan erklæring, gennemfører for at kunne afgive erklæringen om.

Det foreslås i *stk. 6,* at Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.

Bemyndigelsesbestemmelsen svarer til § 193, stk. 13, i lov om forsikringsvirksomhed, der bemyndiger

Finanstilsynet til at fastsætte bestemmelser om gennemførelsen af revisionen af årsrapporter i forsikringsselskaber.

Den foreslåede bestemmelse vil medføre, at Finanstilsynet vil få hjemmel til at fastsætte regler om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering. Herunder vil Finanstilsynet kunne fastsætte bestemmelser om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler. Bemyndigelsesbestemmelsen adskiller sig fra det foreslåede § 189, stk. 4, der omfatter selve udformningen af bæredygtighedsrapporten, herunder regler om indhold og form, ved at det foreslåede § 189 a, stk. 6, omfatter selve de arbejdshandlinger, der skal udføres som grundlag for afgivelsen af erklæringen om bæredygtighedsrapportering. Hvor udformningen af årsrapporten og bæredygtighedsrapporten for forsikringsselskaber, forventes reguleret i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser, så er revisionen reguleret i bekendtgørelse om revisionens gennemførelse i finansielle virksomheder m.v. samt finansielle koncerner (bekendtgørelse nr. nr. 1912 af 22. december 2015) samt i bekendtgørelse om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler m.fl. (bekendtgørelse nr. 1581 af 22. december 2022).

Til nr. 7

Det følger af overskriften før § 188, i lov om forsikringsvirksomhed, at bestemmelserne i afsnittet omhandler regler om indsendelse af årsrapporter og revisionsprotokollater.

Det foreslås, at overskriften til afsnittet affattes således: »Indsendelse af årsrapporter, revisionsprotokollater og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

Ændringen af overskriften vil være en tilpasning som følge af det foreslåede § 187 a, jf. lovforslagets § 11, nr. 6, der indeholder en bestemmelse om erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Til nr. 8

§ 189 i lov om forsikringsvirksomhed omhandler indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen.

Ifølge bestemmelsens stk. 2, 1. pkt., skal den indsendte årsrapport indeholde mindst de bestanddele, der er obligatoriske, samt den fulde revisionspåtegning.

Det foreslås, at *§ 189, stk. 2, 1. pkt.,* ændres, så det tilføjes, at den indsendte årsrapport også skal indeholde en eventuel anden erklæring fra en revisor, jf. den foreslåede § 187 a, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det foreslåede skal ses i sammenhæng med forslaget til § 187 a, jf. lovforslagets § 11, nr. 6, hvorefter virksomheder, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede vil medføre, at en virksomhed, som er forpligtet til at rapportere om bæredygtighed, altid vil skulle lade revisors erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a, indgå i årsrapporten, som indsendes til Erhvervsstyrelsen. Med det foreslåede vil en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 187 a fremadrettet blive en obligatorisk bestanddel af årsrapporten for de virksomheder, der er omfattet af rapporteringsforpligtigelsen.

Vælger en virksomhed frivilligt at udarbejde en bæredygtighedsrapportering og lade rapporteringen

forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering i henhold til § 187 a, vil det ligeledes være et krav, at erklæringen om bæredygtighedsrapportering vil skulle indgå i den indberettede årsrapport.

Til nr. 9

§ 189, i lov om forsikringsvirksomhed, omhandler indsendelse af årsrapporter til Erhvervsstyrelsen.

Det foreslås, at der i § 189 indsættes et nyt *stk. 3*, som fastsætter, at en virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.

Den foreslåede indsættelse af et nyt stk. 3, i § 189 vil implementere bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 13, litra c om ændring af regnskabsdirektivets artikel 34 med tilføjelse af et nyt stk. 6. Det foreslåede stk. 6 i regnskabsdirektivet handler om offentliggørelse af rapporter fra akkrediterede uafhængige tredjeparter, hvis en virksomhed, omfattet af bæredygtighedsrapportering, efter EU-lovgivning skal lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en sådan.

Der vil være tale om et selvstændigt dokument, som ikke er en del af virksomhedens årsrapport, men en rapport udarbejdet af den akkrediterede uafhængige tredjepart til brug for virksomhedens verificering af dele af sin bæredygtighedsrapportering. Rapporten fra den akkrediterede uafhængige tredjepart vil skulle offentliggøres på virksomhedens hjemmeside med henblik på at sikre transparens om og dokumentation for eventuel verificering.

Til nr. 10

Der er i gældende ret ikke regler om tredjelandsvirksomheders dattervirksomheder eller filialers pligt til at udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport, erklæring om bæredygtighedsrapportering og eventuel erklæring om udarbejdelse af bæredygtighedsrapport ved manglende oplysninger eller manglende afgivelse af bæredygtighedsrapportering fra tredjelandsvirksomheden.

Det foreslås at indsætte en ny § 189 a, i lov om forsikringsvirksomhed.

Det følger af det foreslåede *§ 189 a*, *stk. 1,* at dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land , til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Det foreslåede § 189 a, vil implementere artikel 1, nr. 14, i bæredygtighedsdirektivet, som indsætter artikel 40d, i regnskabsdirektivet. Det foreslåede vil medføre, at dattervirksomheden eller filialen vil være ansvarlig for at indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering til Erhvervsstyrelsen. Bæredygtighedsrapporten og erklæringen om bæredygtighedsrapportering, vil skulle være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

De nærmere regler vedrørende bæredygtighedsrapportens indhold og form forventes for forsikringsselskaber at blive fastsat i bekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser.

Det følger af det foreslåede *§ 189 a, stk. 2*, at de virksomheder som nævnes i stk. 1 nævnte vil skulle indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring vil skulle indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Bestemmelsen vil medføre, at i de tilfælde, hvor dattervirksomheden og filialen ikke kan få adgang til alle de nødvendige oplysninger, for at kunne udarbejde en bæredygtighedsrapport. I dette tilfælde vil dattervirksomheden eller filialen skulle udarbejde en rapport med de oplysninger, som den er i besiddelse af, eller har indhentet eller erhvervet. Som tillæg hertil vil dattervirksomheden eller filialen skulle afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed.

Bestemmelsen vil ligeledes medføre, at bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og en eventuel erklæring om, at der ikke er stillet de nødvendige oplysninger til rådighed, vil skulle være modtaget i Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører. Bæredygtighedsrapporten vil, for de i stk. 1 nævnte virksomheder, skulle indsendes som et særskilt dokument og vil således ikke skulle inkluderes i et års- eller koncernregnskab. Bæredygtighedsrapporten, forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, og eventuel erklæring om udarbejdelse af bæredygtighedsrapport med manglende oplysninger fra tredjelandsvirksomheden vil herefter være gratis tilgængelig for offentligheden på det centrale virksomhedsregister (datacvr.virk.dk).

Det følger af det foreslåede *§ 189 a, stk. 3*, at dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som rapporten vedrører, skal indsende den bæredygtighedsrapport der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Bestemmelsen vil implementere artikel 1, nr. 14, i bæredygtighedsdirektivet, som indsætter artikel 40d, i regnskabsdirektivet, og vil skulle sikre, at dattervirksomheden eller filialen, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, indsender koncernens, herunder den øverste modervirksomheds, eller den udenlandske virksomheds bæredygtighedsrapport, erklæring om bæredygtighedsrapportering eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet erklæringen om bæredygtighedsrapportering til Erhvervsstyrelsen.

Det følger af det foreslåede *§ 189 a, stk. 4,* at Finanstilsynet efter forhandling med Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten og en eventuelle erklæring efter det foreslåede stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til efter forhandling med Erhvervsstyrelsen, at fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer om manglende oplysninger eller manglende erklæring om bæredygtighedsrapportering fra den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed. Det forventes, at hjemlen vil blive udnyttet således, at de omfattede virksomheder og filialer vil skulle indsende rapporten med erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer i en særlig indberetningsløsning for bæredygtighedsrapporter.

For at sikre at data er sammenlignelige, vil rapporten skulle gøres tilgængelig for offentligheden i et elektronisk rapporteringsformat, som er maskinlæsbart.

Til nr. 11

Det følger af overskriften før § 190, i lov om forsikringsvirksomhed, at bestemmelsen omhandler Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten.

Det foreslås at *overskriften* affattes således: »Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten, erklæringer om bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger«.

Ændringen af overskriften er en tilpasning som følge af det foreslåede § 190, stk. 4, jf. lovforslagets § 11, nr. 11, der indeholder en bemyndigelsesbestemmelse. Den foreslåede ændring vil medføre, at det vil fremgå af overskriften, at bestemmelsen også omfatter en bemyndigelse til at fastsætte regler for erklæringer om bæredygtighedsrapportering og for rapporter om indkomstskatteoplysninger.

Til nr. 12

Det følger af § 190, i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for årsrapporter mv.

Det foreslås i *§ 190, stk. 4,* at Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger, herunder regler om indhold og form.

Den foreslåede bestemmelse vil give Finanstilsynet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger, herunder regler om indhold og form. Det forventes, at hjemlen udnyttes således, at krav til bæredygtighedsrapportering og krav til rapporter om indkomstskatteoplysninger for forsikringsselskaber, fastsættes i Finanstilsynets regnskabsbekendtgørelse om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Denne tilgang fastholder gældende praksis på området og sikrer konsistens ved, at kravene til bæredygtighedsrapportering vil kunne findes i samme regelsæt som tilsvarende regnskabsregler.

Til nr. 13

Bestemmelsen i § 191, i lov om forsikringsvirksomhed, vedrører Finanstilsynets beføjelser til at yde vejledning, påtale overtrædelser og påbyde, at fejl skal rettes, og at overtrædelser skal bringes til ophør med henblik på at sikre, at forsikringsselskabers årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17 og de regler, der er udstedt i medfør af § 190, og at finansielle virksomheders koncernregnskaber, omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder, er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder.

Det foreslås i *§ 191*, at efter »årsrapporter« at indsætte: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union, eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

Bæredygtighedsdirektivet stiller krav om, at virksomheder skal medtage en bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen. Bæredygtighedsrapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit i ledelsesberetningen, vil skulle indgå i virksomhedens årsrapport.

For en dattervirksomhed, som indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er er under-

lagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en filial af en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil skulle udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed. Bæredygtighedsrapporten vil skulle udarbejdes særskilt af dattervirksomheden og filialen.

Med forslaget vil Finanstilsynets beføjelser i § 191 blive udvidet, så de også vil finde anvendelse med henblik på at sikre, at bæredygtighedsrapporter udarbejdet særskilt fra årsrapporten af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, vil være i overensstemmelse med reglerne i kapitel 17 og de regler, der er udstedt i medfør af § 190.

Til nr. 14

Det følger af § 262, i lov om forsikringsvirksomhed, at Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 178, 181-187, og i regler udstedt i medfør af § 190, er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Det foreslås i *§ 262,* at ændre »finansiel information« til: »information«, og at ændre »§§ 178, 181-187« ændres til: »§§ 178, 181-187 a«.

Ændringen vil medføre en konsekvensændring ved ændringen fra »finansiel information« til »information«, som følge af lovforslagets § 6, nr. 2, om ændring af ordlyden i § 213, stk. 1 og 5, i lov om kapitalmarkeder.

Derudover vil ændringen medføre, at henvisningen til bestemmelserne »§§ 178, 181-187« ændres til: »§§ 178, 181-187 a«, for at omfatte den foreslåede § 187 a, i lov om forsikringsvirksomhed, jf. lovforslagets § 11, nr. 6.

Den foreslåede ændring i henvisningerne vil medføre, at Finanstilsynets kontrol med information udvides til at omfatte kontrollen med den foreslåede § 187 a. Ændringen vil medføre en tilpasning til Finanstilsynets eksisterende kontrol med visse regler om årsrapport og revision i kapitel 13, i lov om finansiel virksomhed.

Der henvises i øvrigt til de specielle bemærkninger til § 11, nr. 6.

Til nr. 15

Efter den gældende § 312, stk. 1, i lov om forsikringsvirksomhed, straffes overtrædelse af nærmere fastsatte bestemmelser i lov om forsikringsvirksomhed med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Det foreslås i *§ 312, stk. 1, nr. 1,* at indsætte en henvisning til § 187 a, stk. 1 og 2.

Den foreslåede henvisning til § 187 a, stk. 1 og 2, vil indebære, at overtrædelse af det foreslåede § 187 a, stk. 1 og 2, kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, hvis et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, har undladt at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering efter § 187 a, stk. 1, eller forsikringsselskabet eller forsikringsholdingvirksomheden

har ladet bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering fra en person, som ikke opfylder betingelserne for afgivelse af erklæringen i § 187 a, stk. 2.

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 187 a, jf. lovforslagets § 11, nr. 6, hvorefter et forsikringsselskab eller en forsikringsholdingvirksomhed, der har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, vil skulle lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering afgivet af en revisor, der er godkendt hertil. Det er et krav efter bæredygtighedsdirektivet, at bæredygtighedsrapporteringen forsynes med en erklæring om bæredygtighedsrapportering for at sikre troværdigheden af bæredygtighedsoplysningerne og opfylde de tilsigtede brugeres behov for disse oplysninger. Overtrædelse af reglerne for erklæring om bæredygtighedsrapporteringen bør derfor straffes på lige fod med overtrædelse af reglerne om revision af virksomhedens årsregnskab.

Forslaget vil give hjemmel til at straffe overtrædelse af det foreslåede § 187 a, stk. 1 og 2, med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Til § 12

Det foreslås i *stk. 1,* at loven træder i kraft den 1. juni 2024, jf. dog stk. 2 og 3.

De fælles ikrafttrædelsesregler vil afviges dermed. Det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser giver mulighed for, at de nye størrelsesgrænser kan anvendes for regnskabsår, der starter den 1. januar 2023. Det giver de virksomheder, som bliver omfattet af de nye størrelsesgrænser, mulighed for at skifte til en lavere regnskabsklasse for regnskabsår, der starter fra den 1. januar 2023.

Med ikrafttrædelse den 1. juni 2024, vil de berørte virksomheder kunne nå at indberette årsrapport for regnskabsåret 2023 efter lempeligere krav inden den 30. juni 2024, som er indberetningsfristen for størstedelen af virksomhederne. Visse af de berørte virksomheder vil dermed også kunne undlade at rapportere efter reglerne om det underrepræsenterede køn i § 99 b, som indeholder nye krav fra regnskabsåret 2023.

Det foreslås i *stk. 2,* at revisorlovens § 35, stk. 3, om krav til kvalitetskontrollanters uddannelse og erfaring, som foreslået ændret ved § 2, nr. 33, træder i kraft den 1. januar 2026.

Det foreslåede stk. 2 vil udnytte en option i bæredygtighedsdirektivets artikel 3, nr. 19, om ændring af revisordirektivets artikel 29, stk. 2a.

Det foreslås i *stk. 3,* at § 1, nr. 23, træder i kraft den 6. januar 2030. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 23, og § 12, stk. 7, samt tilhørende bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 4,* at bestemmelsen i revisorlovens § 44, stk. 6, 3. pkt., som affattet ved denne lovs § 2, nr. 39, finder anvendelse på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden.

Det foreslåede stk. 4 har baggrund i lovforslagets § 2, nr. 39, hvorefter revisorlovens § 44, stk. 6, 3. pkt., foreslås ændret således, at hvor en revisionsvirksomhedens ansvar efter § 43, stk. 5, eller medansvar for tilsidesættelsen af revisors pligter er af særdeles grov karakter, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at virksomheden i op til 3 år udfører revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Det foreslåede stk. 4 vil indebære, at den foreslåede sanktion efter revisorlovens § 44, stk. 6, 3. pkt., alene vil kunne anvendes af Revisornævnet på forseelser, der er begået efter lovens ikrafttræden, hvorved sanktionen ikke vil få tilbagevirkende kraft.

Det foreslås i *stk. 5,* at regler fastsat i medfør af § 138, stk. 7, i årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse

nr. 1441 af 14. november 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedt i medfør af årsregnskabslovens § 138, stk. 8.

Det foreslås i stk. 6, at regler fastsat i medfør af § 195, stk. 3, i lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, § 156, stk. 3, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, jf. lov nr. 1155 af 8. juni 2021 og § 189, stk. 3, i lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v., jf. lov nr. 718 af 13. juni 2023, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af forskrifter udstedet i medfør af § 195, stk. 4, i lov om finansiel virksomhed, § 156, stk. 4, i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter og § 189, stk. 4, i lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v.

Det foreslås i *stk. 7,* at årsregnskabslovens § 99 a, stk. 11, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, ophæves den 6. januar 2030. Bestemmelsen vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 16, der indsætter artikel 48i i regnskabsdirektivet.

Til § 13

Det foreslås i *stk. 1,* at §§ 1, 7, 10 og 11, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere, jf. dog stk. 2-5, 7, 8 og 10.

Det foreslåede stk. 1 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivet.

For så vidt angår virkningstidspunktet for lovforslagets bestemmelser, der vil gennemføre Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner.

Det foreslåede stk. 1 vil medføre, at lovforslagets §§ 1, 7, 10 og 11, jf. dog stk. 2-5, 7, 8 og 10, vil få virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere for store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, der er en virksomhed af interesse for offentligheden, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 1, nr. 4, og som på balancetidspunktet i løbet af regnskabsåret har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på over 500.

Det foreslåede vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 5, stk. 2, litra a.

I artikel 2, stk. 1 i det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, angives fristerne for direktivets gennemførelse. Efter stk. 1, andet afsnit, skal reglerne i det delegerede direktiv, finde anvendelse for regnskabsår der begynder den 1. januar 2024 eller derefter. Efter bestemmelsens stk. 1, tredje afsnit, kan medlemsstaterne dog vælge, at reglerne efter det delegerede direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, skal have virkning allerede for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2023 eller derefter.

Det foreslås i *stk. 2,* at § 1, nr. 2, 3, 8 og 30, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2023 eller senere.

Det foreslåede stk. 2 vil gennemføre artikel 2, tredje afsnit, i Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, hvorefter medlemsstaterne tillades at anvende de nye størrelsesgrænser for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2023 eller derefter.

Det foreslåede vil medføre at de bestemmelser lovforslaget, som vil skulle implementere det delegerede

direktiv om forhøjelse af størrelsesgrænser, vil skulle få virkning for virksomhedernes regnskabsår der begynder den 1. januar 2023 og senere.

Det foreslåede vil medføre, at de foreslåede ændringer til årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1, litra a-b, § 7, stk. 2, nr. 2, litra a-b, § 22 a, stk. 1, nr. 1-2 og § 110, stk. 1, nr. 1, som følge af de forhøjede størrelsesgrænser for regnskabsklasser, vil få virkning for regnskabsår der begynder den 1. januar 2023.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at virksomhederne vil kunne nå at indberette deres årsrapporter efter de krav, der stilles til dem for de regnskabsklasser, virksomhederne skal rapportere efter ifølge de nye forhøjede størrelsesgrænser.

Det foreslås i *stk. 3,* at § 1, nr. 9-14, 16-18, 25, 31 og 32, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. juni 2024 eller senere.

Det foreslåede vil skulle ses i sammenhæng med, at virkningstidspunktet for forslagene til ændringer af de nævnte forslagsnumre er, ikke har sammenhæng med implementeringen af bæredygtighedsdirektivet.

Det foreslås i *stk. 4,* at for store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, der er omfattet af regnskabsklasse C, har årsregnskabslovens § 99, stk. 3, og § 99 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 20 og 22, virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere. Det samme gælder for store virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, der er omfattet af regnskabsklasse D, og som på balancetidspunktet havde et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret på 500 eller mindre. For regnskabsår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2025, finder § 99 a samt regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, anvendelse.

Det foreslåede stk. 4 vil medføre, at store virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har haft et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede på over 500, vil § 1 få virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2024 eller senere. Store børsnoterede virksomheder, der har mindre en 500 heltidsbeskæftigede ansatte vil blive omfattet af kravene for regnskabsår der begynder den 1. januar 2025 eller senere. Tilsvarende vil alle store virksomheder omfattet af regnskabsklasse C blive omfattet af kravene for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025 eller senere.

Det foreslås i *stk. 5,* at for små og mellemstore virksomheder, jf. årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, der er omfattet af regnskabsklasse D, har årsregnskabslovens § 99, stk. 3, og § 99 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 20 og 22, virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2026 eller senere. For regnskabsår, der er påbegyndt inden den 1. januar 2026, finder § 99 a samt regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, anvendelse. Det foreslåede stk. 5 vil medføre, at børsnoterede små og mellemstore virksomheder vil blive omfattet af kravene for regnskabsår der begynder den 1. januar 2026 eller senere.

Det foreslås i *stk. 6,* at uanset stk. 4, 2. pkt., og stk. 5, 2. pkt., kan virksomheder, der er omfattet af stk. 4 og 5, for regnskabsår, der begynder tidligere end den 1. januar 2026, vælge at udarbejde deres bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22.

Den trinvise ikrafttræden af de foreslåede §§ 99 a og 99, stk. 3, vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 5, nr. 2, litra a.

Det foreslåede stk. 6 vil medføre, at virksomheder, der som følge af de foreslåede stykker 4 og 5, først vil blive omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 22, for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2025, henholdsvis den 1. januar 2026, eller senere, i stedet vil kunne vælge at udarbejde deres bæredygtighedsrapportering efter årsregnskabslovens § 99 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 22. De nævnte virksomheder vil således for regnskabsår, der begynder den 1.

januar 2024 eller senere, kunne rapportere efter § 99 a, før virksomhederne vil have pligt hertil frem for fortsat at skulle rapportere efter § 99 a, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018.

Det foreslås i *stk. 7,* at stk. 1-6 finder tilsvarende anvendelse på modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab. Ved opgørelse af antal heltidsbeskæftigede, jf. stk. 4, 1. pkt., anvendes antallet af heltidsbeskæftigede i koncernen som helhed.

Det foreslåede stk. 7 vil medføre, at de foreslåede stk. 1-6 også vil finde anvendelse for modervirksomheder, som aflægger koncernregnskab.

Det foreslås i *stk. 8,* at § 1, nr. 41, § 7, nr. 8, § 10, nr. 9, og § 11, nr. 9, har virkning for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere.

Det foreslåede stk. 8 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 5, stk. 2, andet afsnit, om virkningstidspunktet for bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 14.

Det foreslåede stk. 8 vil medføre, at for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere, vil en dattervirksomhed, der er omfattet efter § 99 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 22, og som indgår i en koncern, hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i EU/EØS, skulle udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed, jf. det foreslåede § 137 k og §§ 137 m-n, i årsregnskabsloven som affattet i lovforslagets § 1, nr. 41, hvis koncernens samlede nettoomsætning i EU i de seneste to på hinanden regnskabsår overstiger 150 mio. euro, medmindre den øverste modervirksomhed vil have udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, der opfylder kravene i det foreslåede § 137 m i årsregnskabsloven.

Uanset det foreslåede stk. 8, vil en dattervirksomhed, der er omfattet af § 99 a, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 22, fortsat skulle opfylde oplysningskravene i sin bæredygtighedsrapportering i det foreslåede § 99 a.

Det foreslåede stk. 8 vil medføre tillige, at for regnskabsår, der begynder den 1. januar 2028 eller senere, vil en filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i EU/EØS, og hvor denne virksomhed eller dennes øverste modervirksomhed ikke har en dattervirksomhed i EU/EØS omfattet af § 99 a, skulle udarbejde og indsende en bæredygtighedsrapport vedrørende virksomheden eller den samlede koncern, jf. det foreslåede §§ 137 l-n i årsregnskabsloven, som affattet ved lovforslagets § 1, nr. 41, medmindre virksomheden vil have udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i det foreslåede § 137 m i årsregnskabsloven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne om lovforslagets § 1, nr. 41, om indsættelse af afsnit IX b i årsregnskabsloven angående bæredygtighedsrapport vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse virksomheder og filialer.

Det foreslås i *stk. 9,* at en virksomhed, hvis ledelsesberetning skal indeholde oplysninger om virksomhedens værdikæde efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 4, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, i tilfælde af, at ikke alle de fornødne oplysninger om værdikæden foreligger, skal redegøre 1) for de bestræbelser, den gør sig for at fremskaffe de fornødne oplysninger om værdikæden, 2) for grundene til, at ikke alle de fornødne oplysninger er blevet fremskaffet og 3) for dens planer for fremskaffelse af de fornødne oplysninger i fremtiden. 1. pkt. gælder for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden efter årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, er forpligtet til i ledelsesberetningen at medtage en bæredygtighedsrapportering. Det følger modsætningsvist af det foreslåede stk. 7, 2. pkt., at 1. pkt. alene gælder for de tre første regnskabsår, for hvilke virksomheden efter § 99 a, stk. 1, vil være forpligtet til at medtage en bæredygtighedsrapportering i ledelsesberetningen. Det foreslåede stk. 8

har baggrund i bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4, om affattelse af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 3, 2. afsnit.

Det foreslås i *stk. 10,* at uanset årsregnskabslovens § 99 a, stk. 1, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 22, kan små og mellemstore virksomheder, jf. størrelsesgrænserne for små og mellemstore virksomheder i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS, beslutte ikke at lade bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a, stk. 1, indgå i ledelsesberetningen for regnskabsår, der begynder inden den 1. januar 2028. Virksomhederne, jf. 1. pkt., skal i så fald angive, hvorfor rapporteringen ikke er medtaget i ledelsesberetningen. For regnskabsår, hvor 1. pkt. anvendes, finder § 99 a samt regler udstedt i medfør af § 99 a, stk. 9 og 10, som affattet ved lov nr. 1716 af 27. december 2018, anvendelse.

For regnskabsår der påbegyndes efter 1. januar 2028 og senere, vil små og mellemstore virksomheder, jf. størrelsesgrænserne for små og mellemstore virksomheder i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1 og 2, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, kunne blive omfattet af det foreslåede § 13, stk. 10.

Det foreslåede stk. 10 vil gennemføre bæredygtighedsdirektivets artikel 1, nr. 4, om affattelse af regnskabsdirektivets artikel 19a, stk. 7.

Til § 14

Efter de gældende regler i selskabslovens § 144, stk. 1, skal generalforsamlingen, hvis et kapitalselskab er omfattet af revisionspligt efter årsregnskabsloven eller anden lovgivning, eller hvis generalforsamlingen i øvrigt beslutter, at selskabets årsregnskab skal revideres, vælge en eller flere godkendte revisorer samt eventuelle suppleanter for disse.

Af den gældende § 10 i selskabsloven skal, foruden medlemmerne af et kapitalselskabs direktion, bestyrelse og tilsynsråd, en eventuel revisor registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Efter selskabslovens § 9 skal registreringspligtige oplysninger efter selskabsloven være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i eller i medfør af loven. Hvor anmelder ikke selv forestår registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. selskabslovens § 12, stk. 1, skal anmeldelse være modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet.

Efter de gældende regler lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 11, stk. 2, 1. pkt., skal anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel revisor valgt af generalforsamlingen til revision af årsrapporten, jf. selskabslovens § 144, registreres i Erhvervsstyrelsen.

Efter den gældende § 10 i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder skal registreringspligtige oplysninger efter denne lov være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system senest 2 uger efter den retsstiftende beslutning, medmindre andet er bestemt i medfør af loven.

Efter den gældende § 13 lov om visse erhvervsdrivende fonde skal medlemmer af bestyrelsen og direktionen samt revisor registreres i Erhvervsstyrelsens it-system.

Efter den gældende lov om erhvervsdrivende fonde § 12 skal registreringspligtige oplysninger efter denne lov være optaget i Erhvervsstyrelsens it-system, senest 2 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet eller forholdet er ændret, medmindre andet er bestemt i eller i medfør af denne lov. Hvor anmelder ikke selv forestår registreringen i Erhvervsstyrelsens it-system, jf. § 19, stk. 1, skal anmeldelse være

modtaget i Erhvervsstyrelsen, senest 2 uger efter at den retsstiftende beslutning er truffet eller forholdet er ændret.

En godkendt revisionsvirksomhed skal, i henhold til den gældende § 15 a, stk. 1, i revisorloven, inden denne accepterer eller fortsætter en revisionsopgave, vurdere og dokumentere, 1) at denne opfylder kravene om uafhængighed, jf. § 24, 2) om der er trusler mod revisionsvirksomhedens og revisors uafhængighed, og i givet fald de sikkerhedsforanstaltninger, der er truffet for at imødegå disse trusler, 3) at den har de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre revisionsopgaven korrekt, og 4) at revisor er godkendt til at afgive revisionspåtegningen på regnskabet.

Af den gældende revisorlovs § 15 a, stk. 3, fremgår, at kravene i stk. 1, nr. 1 og 2, tilsvarende finder anvendelse ved andre erklæringsopgaver med sikkerhed. Det betyder, at accept af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed efter de gældende regler vil være omfattet af stk. 3, idet der vil være tale om erklæring med sikkerhed. Det medfører, at hvis en godkendt revisionsvirksomhed efter de gældende regler i revisorloven accepterer en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, så er revisionsvirksomheden alene omfattet af reglerne om at vurdere og dokumentere kravene vedrørende uafhængighed i stk. 1, nr. 1 og 2. Dette er uafhængigt af om reglerne i nærværende lovforslag træder i kraft.

Det følger af den foreslåede *§ 14, stk. 1,* at virksomheder omfattet af § 13, stk. 1, der forud for lovens ikrafttræden, jf. § 12, stk. 1, har valgt en eller flere godkendte revisorer til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, kan registrere denne i Erhvervsstyrelsens it-system senest den 1. oktober 2024, hvis den eller de valgte godkendte revisorer på anmeldelses- eller registreringstidspunktet opfylder revisorlovens § 15 a, stk. 3, 1. pkt., jf. lovforslagets § 2, nr. 13.

Det foreslåede stk. 1, vil medføre, at såfremt en virksomhed, der har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering for regnskabsår, som begynder den 1. januar 2024 eller senere, forud for lovens ikrafttræden den 1. juni 2024, har valgt en godkendt revisor til at afgive erklæring om virksomhedens bæredygtighedsrapportering, så vil denne beslutning kunne lægges til grund for opfyldelsen af den foreslåede § 149 a, stk. 1, i selskabsloven, jf. lovforslagets § 3, nr. 5, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 11, stk. 2, jf. lovforslagets § 4, nr. 4, eller lov om erhvervsdrivende fonde § 75 a, jf. lovforslagets § 5, stk. 4, hvis virksomhederne registrerer den valgte godkendte revisor senest den 1. oktober 2024. Det vil omfatte blandt andet virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som på balancetidspunktet har et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 500 eller derover. Det er efter den foreslåede bestemmelse en betingelse, at den valgte revisor opfylder kravene i revisorlovens § 15 a, stk. 1, jf. stk. 3, 1. pkt. Dvs. at revisor har vurderet og dokumenteret at have de nødvendige kompetente ansatte, den nødvendige tid og de nødvendige ressourcer til at udføre erklæringsopgaven korrekt, og at have en revisor, der i henhold til registeret over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder er godkendt til at afgive erklæring om bæredygtighed.

Det følger af den foreslåede *stk. 2,* at gennemføres anmeldelse eller registrering efter stk. 1 ikke senest den 1. oktober 2024, skal virksomhederne opfylde kravet om valg af godkendt revisor til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i selskabsloven i § 149 a, stk. 1, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder § 11, stk. 2, eller i lov om erhvervsdrivende fonde § 75 a.

Det foreslåede stk. 2 vil medføre, at såfremt en virksomhed, som på en generalforsamling forud for lovens ikrafttræden har valgt en godkendt revisor til at udføre en opgave om bæredygtighedsrapportering, ikke registrerer den valgte revisor i Erhvervsstyrelsens IT-system inden den 1. oktober 2024, så vil virksomheden være forpligtet til at træffe fornyet beslutning om med henblik på valg af godkendt revisor efter selskabslovens § 149 a, stk. 1, efter § 11, stk. 2, i lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, eller efter

lov om erhvervsdrivende fonde § 75 a. Dette kan f.eks. være i tilfælde, hvor den valgte revisor ikke efter lovens ikrafttræden vil opfylde kravene til at kunne afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, f.eks. fordi den valgte revisor ikke vil have mulighed for at overdrage opgaven til revisor, der er godkendt efter revisorlovens § 3 c til at udføre erklæringsopgaven. Det kan også være i tilfælde, hvor virksomheden blot ikke får registreret valget af revisor inden fristen, hvilket således vil medføre, at overgangsreglen i § 14, stk. 1, ikke finder anvendelse.

Det følger af den foreslåede *stk. 3,* at § 15 a, stk. 1, nr. 3 og 4, i revisorloven, som affattet ved denne lovs § 2, nr. 13, finder ikke anvendelse på en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering, som en godkendt revisionsvirksomhed har accepteret efter stk. 1, i perioden fra lovens ikrafttræden til den 1. oktober 2024. For sådanne erklæringsopgaver finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Det foreslåede stk. 3, vil medføre, at en godkendt revisor, der har accepteret en opgave om bæredygtighedsrapportering forud for lovens ikrafttræden, vil kunne fortsætte denne opgave også efter lovens ikrafttræden, uden at det vil være i strid med revisorlovens § 15 a, stk. 1, nr. 3 og 4.

Da en virksomhed vil kunne anvende den eller de godkendte revisorer i perioden frem til og med den 1. oktober 2024, vil revisoren, der har påtaget sig erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering skulle sikre sig, at denne opfylder § 15 a, stk. 1, nr. 3 og 4, inden denne dato. Er det ikke tilfældet, vil revisoren måtte afstå fra at fortsætte på opgaven i henhold til revisorlovens § 15 a, stk. 1, indtil § 15 a, stk. 1, er opfyldt.

Til § 15

Den foreslåede § 15 angiver i *stk. 1* lovens territoriale gyldighedsområde. Loven gælder ifølge stk. 1 ikke for Færøerne og Grønland, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås i *stk. 2,* at loven om ændring af årsregnskabsloven, revisorloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde, lov om finansiel virksomhed og lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, og lov om forsikringsvirksomhed, ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det foreslås i *stk. 3,* at §§ 6-10 om ændring af lov om finansiel virksomhed, lov om kapitalmarkeder, lov om investeringsforeninger, lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, ved kongelig anordning kan sættes i kraft for Færøerne med de ændringer, som de færøske forhold tilsiger.

Sagsområdet i det foreslåede §§ 1-5 og 11 er overtaget af de færøske myndigheder, og årsregnskabsloven, revisorloven, selskabsloven, lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, lov om erhvervsdrivende fonde og lov om forsikringsvirksomhed kan derfor ikke sættes i kraft for Færøerne.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering	*Lovforslaget*
	§ 1
	I årsregnskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1441 af 14. november 2022, som ændret ved lov nr. 735 af 13. juni 2023 og § 79 i lov nr. 1535 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:
Årsregnskabsloven	
Fodnoten. 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 1982/891/EØF af 17. december 1982 om spaltning af aktieselskaber, EF-Tidende 1982, nr. L 378, side 47, dele af Rådets direktiv 1989/666/EØF af 21. december 1989 om offentlighed vedrørende filialer oprettet i en medlemsstat af visse former for selskaber henhørende under en anden stats retsregler, EF-Tidende 1989, nr. L 395, side 36, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF af 15. december 2004 om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, og om ændring af direktiv 2001/34/EF, EU-Tidende 2004, nr. L 390, side 38, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 1978/660/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 1984/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, dele af Rådets direktiv 2006/99/EF af 20. november 2006 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Bulgariens og Rumæniens tiltrædelse, EU-Tidende 2006, nr. L 363, side 137, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/35/EU af 5. april 2011 om fusioner af aktieselskaber, EU-Tidende 2011, nr. L 110, si-	**1.** I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsskatteoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15, og Kommissionens delegerede direktiv (EU) 2023/2775 af 17. oktober 2023 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU for så vidt angår justeringer af størrelseskriterierne for mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder eller koncerner, EU-Tidende, L af 21. december 2023«.

dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 202

de 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/30/EU af 25. oktober 2012 om samordning af de garantier, der kræves i medlemsstaterne af de i artikel 54, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde nævnte selskaber til beskyttelse af såvel selskabsdeltagernes som tredjemands interesser, for så vidt angår stiftelsen af aktieselskabet samt bevarelse af og ændringer i dets kapital, med det formål at gøre disse garantier lige byrdefulde, EU-Tidende 2012, nr. L 315, side 74, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/95/EU af 22. oktober 2014 om ændring af direktiv 2013/34/EU, for så vidt angår offentliggørelse af ikke-finansielle oplysninger og oplysninger om mangfoldighed for visse store virksom heder og koncerner, EU-Tidende 2014, nr. L 330, side 1, og som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/102/EU af 7. november 2014 om tilpasning af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2014, nr. L 334, side 86, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Europa-Kom-

missionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2021/2101 af 24. november 2021 om ændring af direktiv 2013/34/EU for så vidt angår offentliggørelse af selskabsoplysninger for visse virksomheder og filialer, EU-Tidende 2021, nr. L 429, 1. december 2021, side 1.

§ 7. ---

Stk. 2. Ved afgørelsen af, hvilken regnskabsklasse en virksomhed skal følge, anvendes følgende størrelsesgrænser: Små virksomheder:

1) Virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:
   a) En balancesum på 44 mio. kr.,
   b) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og
   c) ---
2) Mellemstore virksomheder: Virksomheder, der ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:
   a) En balancesum på 156 mio. kr.,
   b) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og
   c) ---
3) ---

Stk. 3-6. ---

2. I *§ 7, stk. 2, nr. 1, litra a,* ændres »44 mio. kr.« til: »55 mio. kr.«, og i *litra b* ændres »89 mio. kr.« til: »111 mio. kr.«

3. I *§ 7, stk. 2, nr. 2, litra a,* ændres »156 mio. kr.« til: »195 mio. kr.«, og i *litra b* ændres »313 mio. kr.« til: »391 mio. kr.«

§ 8. ---

Stk. 2. Hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Ved udarbejdelsen skal de endvidere iagttage de for virksomheden gældende standarder, jf. §§ 136 og 137. Endvidere har hvert enkelt medlem ansvar for, at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide. Hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de i loven fastsatte frister.

4. I *§ 8, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »§§ 136 og 137« til: »§§ 99 a, stk. 6, 107 e, 136 og 137«, og *3.* og *4. pkt.* ophæves.

5. I *§ 8* indsættes som *stk. 3* og *4:*

»*Stk. 3.* Endvidere har hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer ansvar for,

1) at årsrapporten, hvis revision er krævet, kan revideres og godkendes i tide, og
2) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Stk. 4. Hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Erhvervsstyrelsen inden for de frister, der fremgår af § 138 stk. 1, jf. § 153.«

§ 9. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. I ledelsespåtegningen for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU/EØS-land, og for statslige aktieselskaber skal ledelsen erklære, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold, årets resultat og virksomhedens finansielle stilling og den finansielle stilling som helhed for de virksomheder, som er omfattet af koncernregnskabet. Ledelsen skal endvidere erklære, hvorvidt ledelsesberetningen indeholder en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernen står over for. I ledelsespåtegningen for disse virksomheder skal navn og funktion i forhold til virksomheden for de enkelte medlemmer af de ansvarlige ledelsesorganer anføres.

Stk. 4-7. ---

6. I *§ 9, stk. 3, 2. pkt.,* indsættes efter »for«: »og, at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med de standarder, der er nævnt i § 99 a, stk. 6, og § 107 e, og med de specifikationer, som er vedtaget i henhold til artikel 8, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer«.

§ 22. En virksomhed, der er omfattet af regnskabsklasse B, skal udarbejde en årsrapport, der i det mindste består af en ledelsespåtegning, jf. dog § 9 a, stk. 1, balance, resultatopgørelse, noter, jf. dog § 22 b, stk. 1, og en ledelsesberetning. Har en godkendt revisor afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 b, skal revisionspåtegningen eller erklæringen indgå i årsrapporten. §§ 11-17, § 19, stk. 1, 2 og 4, § 20, stk.

7. *§ 22, stk. 1, 2. pkt.,* affattes således:

»Er der afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135, 135 b og 135 c, skal revisionspåtegningen og erklæringen indgå i årsrapporten.«

2, §§ 22 a, 22 b og 23-77 finder anvendelse, jf. dog § 137.
Stk. 2-4. ---

§ 22 a. Mikrovirksomheder kan anvende undtagelserne i § 22 b, jf. dog stk. 3. Ved mikrovirksomheder forstås meget små virksomheder omfattet af regnskabsklasse B, der i 2 på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelser:
1) En balancesum på 2.700.000 kr.
2) En nettoomsætning på 5.400.000 kr.
3) ---
Stk. 2-3. ---

8. I *§ 22 a, stk. 1, nr. 1,* ændres »2.700.000 kr.« til: »3.500.000 kr.«, og i *nr. 2* ændres »5.400.000 kr.« til: »7 mio. kr.«

§ 35 b. Aktie- og anpartsselskaber, hvori den tegnede virksomhedskapital og en eventuel overkurs ikke er fuldt indbetalt, skal indregne ikke indbetalt virksomhedskapital og ikke indbetalt overkurs som et tilgodehavende, jf. definitionen på aktiver i bilag 1, C, nr. 1, jf. stk. 2.
Stk. 2. ---

9. I *§ 35 b, stk. 1,* indsættes efter »Aktie- og anpartsselskaber«: »samt partnerselskaber«.

§ 41. Virksomheden kan opskrive immaterielle og materielle anlægsaktiver og kapitalandele i dattervirksomheder og associerede virksomheder til dagsværdi. Immaterielle anlægsaktiver kan dog alene opskrives, hvis de handles på et aktivt marked.
Stk. 2-3. ---

10. I *§ 41, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*
»Første punktum gælder ikke investeringsejendomme.«

§ 60. Har virksomheden valgt at indregne aktiver, der ikke ejes af virksomheden, skal det oplyses, hvilke indregnede aktiver der ikke ejes af virksomheden, og med hvilken værdi de er indregnet.

11. *§ 60* ophæves.

§ 64. Virksomheden skal oplyse om den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, herunder leasing-, kautions- og garantiforpligtelser og andre eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.

Stk. 2-3. ---

12. *§ 64, stk. 1,* affattes således:
»Stk. 1. Virksomheden skal oplyse om den samlede størrelse af sine eventualforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen, herunder kautions- og garantiforpligtelser. Virksomheden skal endvidere oplyse om den samlede størrelse af andre forpligtelser, herunder leasingforpligtelser, som ikke er indregnet i balancen.«

§ 68. Virksomheden skal angive det gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret.

13. I *§ 68* indsættes som *2. pkt.:*

»Er virksomhedens gennemsnitlige antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret under 1, skal dette oplyses.«

14. Efter § 77 b indsættes før overskriften før afsnit IV:

»§ 77 c. Fonde, som i henhold til § 41 i lov om erhvervsdrivende fonde er forpligtet til at opstille måltal for andelen af det underrepræsenterede køn og udarbejde en politik for at øge andelen af det underrepræsenterede køn, skal medtage de oplysninger, der er nævnt i § 99 b i ledelsesberetningen.«

§ 78. ---

Stk. 2. Når et årsregnskab og et eventuelt koncernregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen m.v. i årsrapporten, jf. § 135, stk. 1 og 7.

15. *§ 78, stk. 2,* affattes således:

»*Stk. 2.* Er der afgivet en revisionspåtegning eller anden erklæring til årsrapporten, jf. §§ 135 og 135 c, skal revisionspåtegningen og erklæringen indgå i årsrapporten.«

Stk. 3-7. ---

§ 87 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For aktieselskaber skal angives antal og pålydende værdi eller ved kapitalandele uden pålydende værdi den bogførte pariværdi.

16. I *§ 87 a, stk. 3,* indsættes efter »aktieselskaber«: »og partnerselskaber«.

Stk. 4. ---

§ 98 c. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ud over de i stk. 1, 1. pkt., nævnte oplysninger skal virksomheden oplyse om de nærtstående parter, som har bestemmende indflydelse på virksomheden. Oplysningerne skal omfatte navn, bopæl, for virksomheders vedkommende hjemsted, og grundlaget for den bestemmende indflydelse.

17. *§ 98 c, stk. 5,* ophæves.

Stk. 6 og 7 bliver herefter stk. 5 og 6.

Stk. 6. Stk. 1 og 3-5 finder ikke anvendelse på fonde, som er omfattet af lov om erhvervsdrivende fonde.

18. I *§ 98 c, stk. 6,* der bliver stk. 5, ændres »Stk. 1 og 3-5« til: »Stk. 1, 3 og 4«.

Stk. 7. ---

§ 99. Ledelsesberetningen skal

1-5) ---

6) beskrive virksomhedens videnressourcer, hvis de er af særlig betydning for den fremtidige indtjening,
7) beskrive virksomhedens påvirkning af det eksterne miljø og foranstaltninger til forebyggelse, reduktion eller afhjælpning af skader herpå,
8-9) ---

19. *§ 99, stk. 1, nr. 6* og *7,* ophæves.

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 6 og 7.

20. I *§ 99* indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage oplysninger om immaterielle nøgleressourcer og redegøre for, hvordan virksomhedens forretningsmodel grundlæggende afhænger af sådanne immaterielle nøgleressourcer, og hvorledes disse ressourcer er en kilde til værdiskabelse for virksomheden.«

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1, nr. 7, finder ikke anvendelse for virksomheder, der er omfattet af § 99 a, og som har en politik for miljøforhold.

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

21. *§ 99, stk. 3,* ophæves.

§ 99 a. Store virksomheder skal supplere ledelsesberetningen med en ikkefinansiel redegørelse for samfundsansvar. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om miljøforhold, herunder virksomhedens arbejde med at reducere klimapåvirkningen ved virksomhedens aktivitet, sociale forhold, personaleforhold og forhold vedrørende respekt for menneskerettigheder, bekæmpelse af korruption og bestikkelse. Oplysningerne skal sikre forståelsen af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af forholdene i 2. pkt.

Stk. 2. Redegørelsen skal indeholde oplysninger om virksomhedens politikker for samfundsansvar for de forhold, der er nævnt i stk. 1, herunder om eventuelle standarder, retningslinjer eller principper for samfundsansvar, som virksomheden anvender. Har virksomheden for et eller flere forhold valgt ikke at have en politik, skal redegørelsen indeholde en klar og begrundet forklaring herfor. For hvert forhold, hvor virksomheden har en politik, skal oplyses følgende:

1) Indholdet af virksomhedens politikker for samfundsansvar.

22. *§ 99 a* affattes således:

»§ 99 a. Store virksomheder skal i ledelsesberetningen medtage en bæredygtighedsrapportering. I rapporteringen, der skal udgøre et særskilt afsnit, skal medtages oplysninger, der er nødvendige for at forstå virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan bæredygtighedsspørgsmål påvirker virksomhedens udvikling, resultat og situation, jf. dog stk. 7 og 12. Virksomheden skal oplyse om den proces, den har gennemført for at identificere de oplysninger, som er medtaget i rapporteringen.

Stk. 2. Oplysninger nævnt i stk. 1, 2. pkt., skal omfatte følgende, jf. dog stk. 5:

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi, herunder

	a) virksomhedens forretningsmodel og -strategis modstandsdygtighed over for risici i forbindelse med bæredygtighedsspørgsmål, b) virksomhedens muligheder vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, c) virksomhedens planer, herunder gennemførelsestiltag og hertil hørende finansierings- og investeringsplaner for at sikre, at dens forretningsmodel og -strategi er forenelige med Parisaftalen inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer vedtaget den 12. december 2015 og med målet om at opnå klimaneutralitet senest i 2050 som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af rammerne for at opnå klimaneutralitet, og hvor det er relevant, virksomhedens eksponering for kul-, olie- og gasrelaterede aktiviteter, d) hvordan virksomhedens forretningsmodel og -strategi tager hensyn til virksomhedens interessenters interesser og til virksomhedens indvirkning på bæredygtighedsspørgsmål, og e) hvordan virksomhedens strategi er blevet gennemført med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål.
2) Hvordan virksomheden omsætter sine politikker for samfundsansvar til handling, herunder eventuelle systemer eller procedurer herfor.	2) En beskrivelse af de tidsfæstede mål vedrørende bæredygtighed, som virksomheden har fastsat, herunder, hvor det er relevant, absolutte mål for reduktion af drivhusgasemission i hvert fald for 2030 og 2050, en beskrivelse af virksomhedens fremskridt med hensyn til at nå disse mål, og en tilkendegivelse af, hvorvidt virksomhedens mål vedrørende miljømæssige faktorer er baseret på videnskabelig dokumentation.
3) Processer for nødvendig omhu (due diligence), hvis virksomheden anvender sådanne processer.	3) En beskrivelse af den rolle, som virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, spiller med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og en beskrivelse af dens ekspertise og færdigheder med henblik på at varetage denne rolle eller den mulighed, den har for at anvende bistand på dette område.
4) Virksomhedens vurdering af, hvilke resultater der er opnået som følge af virksomhedens arbejde med samfundsansvar i regnskabsåret, og virksomhedens forventninger til arbejdet fremover.	4) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
	5) Oplysninger om, hvorvidt der foreligger incitamentsordninger forbundet med bæredygtigheds-

spørgsmål, som tilbydes medlemmer af virksomhedens ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6.

6) En beskrivelse af
   a) due diligence-procedurer, der er gennemført af virksomheden med hensyn til bæredygtighedsspørgsmål, og hvor det er relevant i tråd med anden lovgivning, som stiller krav til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure,
   b) de væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger vedrørende virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde, tiltag til at identificere og overvåge disse indvirkninger og andre negative indvirkninger, som virksomheden er påkrævet at identificere i henhold til anden lovgivning til virksomheder om at gennemføre en due diligence-procedure, og
   c) eventuelle tiltag, der er taget af virksomheden, for at forebygge, afbøde, afhjælpe eller standse aktuelle eller potentielle negative indvirkninger og resultatet af sådanne tiltag.
7) En beskrivelse af de væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, herunder en beskrivelse af virksomhedens væsentligste afhængigheder for så vidt angår disse spørgsmål, og hvordan virksomheden styrer disse risici.
8) Indikatorer, som er relevante for oplysningerne i nr. 1-7.

Stk. 3. Redegørelsen skal, uanset om virksomheden har politikker for de forhold, der er nævnt i stk. 1, indeholde følgende:

1) En kort og præcis beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel.
2) Oplysninger om de væsentligste risici forbundet med de forhold, der er nævnt i stk. 1, i relation til virksomhedens forretningsaktiviteter, herunder, hvor det er relevant og proportionalt, i relation til virksomhedens forretningsforbindelser, produkter eller tjenesteydelser, som indebærer en særlig risiko for negative påvirkninger af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Der skal gi-

Stk. 3. Oplysningerne i stk. 2 skal omfatte oplysninger vedrørende kort-, mellem- og langsigtede horisonter, alt efter hvad der er relevant.

ves oplysning om, hvordan virksomheden håndterer de pågældende risici.

3) Oplysninger om ikkefinansielle nøgleresultatindikatorer, som er relevante for specifikke forretningsaktiviteter.
4) Hvor det er relevant, referencer til og yderligere forklaring af beløb, der er rapporteret i den finansielle del af regnskabet.

Stk. 4. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2 og 3, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undladelse af at give oplysninger må dog ikke forhindre, at redegørelsen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal virksomheden i sin redegørelse for samfundsansvar oplyse, at virksomheden har gjort brug af denne undtagelse.

Stk. 5. Redegørelsen efter stk. 1-4 skal gives i ledelsesberetningen. Virksomheden kan dog i stedet vælge at give redegørelsen

1) i en supplerende beretning i årsrapporten, jf. § 14, hvortil der henvises i ledelsesberetningen, eller
2) på virksomhedens hjemmeside, hvortil der henvises i ledelsesberetningen.

Stk. 6. For virksomheder, som udarbejder koncernregnskab, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-4 gives for koncernen som helhed.

Stk. 4. Oplysninger efter stk. 1-3 skal, hvor det er relevant, indeholde virksomhedens egne aktiviteter og dens værdikæde, herunder dens produkter og tjenesteydelser, dens forretningsforbindelser og dens leverandørkæde. Oplysninger efter stk. 1-3 skal endvidere indeholde henvisninger til og yderligere forklaringer på andre oplysninger, der er medtaget, jf. § 99, og beløb, der er anført i årsregnskabet.

Stk. 5. Virksomheden kan i særlige tilfælde undlade at give oplysninger efter stk. 2-4, hvis offentliggørelse af de pågældende oplysninger kan forventes at volde betydelig skade for virksomheden i forbindelse med igangværende forhandlinger eller retstvister. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., må dette dog ikke forhindre, at rapporteringen giver en rimelig og afbalanceret forståelse af virksomhedens udvikling, resultat og situation og virksomhedens aktivitets påvirkning af de forhold, der er nævnt i stk. 1. Undlader virksomheden at give oplysninger, jf. 1. pkt., skal virksomheden oplyse dette i sin rapportering.

Stk. 6. Oplysninger, der efter stk. 1-5 skal medtages i bæredygtighedsrapporteringen, skal afgives i overensstemmelse med de for virksomheden til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, herunder i delegerede retsakter, der er vedtaget i henhold til direktivet. Henvises der til internationale retningslinjer, protokoller eller lignende vedrørende bæredygtighedsrapportering, i de

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-4. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal dattervirksomheden oplyse dette, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.

Stk. 8. En virksomhed kan undlade at udarbejde en redegørelse efter stk. 1-4, hvis virksomheden oplyser om sine politikker for samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder, der indeholder de i stk. 1-4 anførte oplysningskrav. Stk. 2, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse, hvis redegørelsen udarbejdet efter internationale retningslinjer eller standarder ikke dækker de forhold, der er nævnt i stk. 1.

Stk. 9. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om offentliggørelse af redegørelsen i en supplerende beretning i årsrapporten og regler om revisors pligter i forhold til de oplysninger, som offentliggøres heri, jf. stk. 5, nr. 1. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om i 1. pkt. omtalte standarder, vil disse være gældende, uanset at de ikke foreligger på dansk.

Stk. 7. En dattervirksomhed kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dattervirksomheden er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering efter stk. 11. En dattervirksomhed som nævnt i 2. pkt. kan endvidere undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis dens modervirksomhed medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.

Stk. 8. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, 1. pkt., skal dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysning om

1) navn og hjemsted på den modervirksomhed, der rapporterer oplysninger på koncernniveau i overensstemmelse med stk. 1-6, eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering som fastsat i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder,
2) URL-adresse til modervirksomhedens konsoliderede ledelsesberetning, jf. stk. 7, 1. pkt., eller i givet fald til dens konsoliderede bæredygtighedsrapportering, samt til erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 135 c, eller til erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 9, nr. 2, og
3) at dattervirksomheden er undtaget fra bestemmelserne i stk. 1-6.

Stk. 9. Anvender en dattervirksomhed bestemmelsen i stk. 7, og er dattervirksomhedens modervirksomhed hjemmehørende i et land uden for EU/EØS, skal

1) dattervirksomhedens ledelsesberetning indeholde oplysninger som nævnt i stk. 8, nr. 1-3,

offentliggørelse af redegørelsen på virksomhedens hjemmeside, herunder regler om virksomhedens opdatering af oplysningerne på hjemmesiden og regler om revisors pligter i forbindelse med de oplysninger, som offentliggøres på hjemmesiden, jf. stk. 5, nr. 2.

Stk. 10. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om, på hvilke betingelser en virksomhed kan oplyse om samfundsansvar efter internationale retningslinjer eller standarder.

2) dattervirksomheden sammen med sin egen årsrapport indsende modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering og erklæring om bæredygtighedsrapporteringen i overensstemmelse med § 138, til Erhvervsstyrelsen og
3) de oplysninger, der fremlægges i henhold til artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer vedrørende aktiviteter udført af dattervirksomheden, herunder dens dattervirksomheder, være indeholdt i dattervirksomhedens ledelsesberetning, eller være indeholdt i modervirksomhedens konsoliderede bæredygtighedsrapportering.

Stk. 10. For virksomheder, som udarbejder konsolideret bæredygtighedsrapportering, er det tilstrækkeligt, at oplysningerne efter stk. 1-6 gives for koncernen som helhed, jf. dog § 128, stk. 4.

Stk. 11. En dattervirksomhed, hvis modervirksomhed har hjemsted uden for EU/EØS, er, jf. stk. 7, 2. pkt., indtil den 6. januar 2030 undtaget fra pligten i stk. 1, hvis dattervirksomheden og dens dattervirksomheder er omfattet af en konsolideret bæredygtighedsrapportering, som er udarbejdet af en anden dattervirksomhed inden for EU/EØS, og som opfylder betingelserne i 3. pkt. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. kan indeholde oplysninger efter artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og skal da omfatte de aktiviteter, der udføres af alle modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, som er omfattet af forordningen. En bæredygtighedsrapportering efter 1. pkt. skal
1) omfatte alle modervirksomhedens dattervirksomheder i EU/EØS, der har pligt til at udarbejde en bæredygtighedsrapportering efter stk. 1-6 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land,
2) være udarbejdet i overensstemmelse med stk. 1-6, jf. stk. 10, eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land,
3) være udarbejdet af en anden koncernforbundet dattervirksomhed inden for EU/EØS, som er den af modervirksomhedens dattervirksomheder inden for EU/EØS, der i mindst et af de foregåen-

de fem regnskabsår på et konsolideret grundlag havde den største omsætning inden for EU/EØS og

4) offentliggøres i overensstemmelse med § 138 eller tilsvarende national regulering i det pågældende EU/EØS-land.

Stk. 12. En modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis dattervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning. Herudover er en modervirksomhed, der er en erhvervsdrivende fond, som undlader at udarbejde koncernregnskab i medfør af § 111, stk. 3, undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering, hvis den dattervirksomhed, der udarbejder det i § 111, stk. 3, nr. 1, nævnte reviderede koncernregnskab, opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning.«

Stk. 7. En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysningerne i sin ledelsesberetning, hvis en modervirksomhed opfylder oplysningskravene efter stk. 1-4. Anvendes undtagelsen i 1. pkt., skal dattervirksomheden oplyse dette, herunder hvilken modervirksomhed der har medtaget redegørelsen, og hvor denne er offentliggjort.

23. *§ 99 a, stk. 7,* affattes således:

»*Stk. 7.* En dattervirksomhed, som indgår i en koncern, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden opfylder oplysningskravene efter stk. 1-6 i sin konsoliderede ledelsesberetning for den samlede koncern. Er en dattervirksomheds modervirksomhed etableret i et land uden for EU/EØS, kan dattervirksomheden undlade at medtage oplysningerne efter stk. 1-6 i sin ledelsesberetning, hvis modervirksomheden medtager oplysningerne i sin konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 9, herunder at bæredygtighedsrapporteringen er udarbejdet i overensstemmelse med de i stk. 6 nævnte standarder eller på en måde, der er vurderet at være ligeværdig med standarderne for bæredygtighedsrapportering.«

§ 102. ---
Stk. 2-6. ---

24. I *§ 102* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»*Stk. 7.* Uanset stk. 3 finder § 99, stk. 3, og § 99 a, ikke anvendelse for virksomheder, som opfylder størrelsesgrænserne for mikrovirksomheder, jf. § 22 a, stk. 1. Uanset stk. 3 finder bestemmelserne i § 99

a, stk. 7-9, ikke anvendelse for store virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i EU/EØS.«

Stk. 7-8. --- Stk. 7 og 8 bliver herefter stk. 8 og 9.

§ 107. Der skal oplyses om de ledelseshverv, som ledelsesmedlemmerne beklæder i andre erhvervsdrivende virksomheder bortset fra aktieselskabets egne 100 pct. Ejede datterselskaber. Er den pågældende medlem af ledelsen i såvel et andet moderselskab som et eller flere af dettes 100 pct. Ejede datterselskaber, er det uanset 1. pkt. tilstrækkeligt at oplyse navnet på dette moderselskab og antallet af dets datterselskaber, hvori den pågældende er ledelsesmedlem.

25. I *§ 107, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »aktieselskabets«: »eller partnerselskabets«.

§ 107 d. En virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om virksomhedens mangfoldighedspolitik, når virksomheden i 2 på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet overskrider mindst to af følgende størrelser:

1) En balancesum på 156 mio. kr.
2) En nettoomsætning på 313 mio. kr.
3) Et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.

Stk. 2-3. ---

26. *§ 107 d, stk. 1,* affattes således:

»*Stk. 1.* En virksomhed, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, og som er omfattet af § 7, stk. 2, nr. 3, skal supplere ledelsesberetningen med en redegørelse om virksomhedens mangfoldighedspolitik.«

Stk. 4. Redegørelsen skal omfatte en beskrivelse af virksomhedens mangfoldighedspolitik, der anvendes i forbindelse med sammensætningen af virksomhedens ledelse, for så vidt angår f.eks. alder, køn eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund. Redegørelsen skal indeholde oplysning om

1-3) ---

27. I *§ 107 d, stk. 4, 1. pkt.,* ændres »angår f.eks. alder, køn eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund« til: »angår køn og andre aspekter, som f.eks. alder, handicap eller uddannelses- og erhvervsmæssig baggrund«.

28. I *§ 107 d* indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»*Stk. 5.* En virksomhed, der er omfattet af § 99 a, kan undlade at medtage oplysninger efter stk. 4, hvis oplysningerne er medtaget i virksomhedens bæredygtighedsrapportering, og en henvisning hertil fremgår af virksomhedens redegørelse efter §§ 107 b eller 107 c.«

Stk. 5-6. --- Stk. 5 og 6 bliver herefter stk. 6 og 7.

29. Efter § 107 d indsættes før overskriften før § 108:

»**§ 107 e.** Små og mellemstore virksomheder, der er omfattet af § 99 a, kan begrænse deres bæredygtighedsrapportering i overensstemmelse med standarderne for bæredygtighedsrapportering for små og mellemstore virksomheder, som fastsat af Kommissionen ved delegerede retsakter i medfør af artikel 29c i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, til følgende oplysninger:

1) En kort beskrivelse af virksomhedens forretningsmodel og -strategi.
2) En beskrivelse af virksomhedens politikker vedrørende bæredygtighedsspørgsmål.
3) Virksomhedens væsentligste aktuelle eller potentielle negative indvirkninger på bæredygtighedsspørgsmål og eventuelle tiltag, der er taget for at identificere, overvåge, forebygge, afbøde eller afhjælpe sådanne aktuelle eller potentielle negative indvirkninger.
4) De væsentligste risici for virksomheden vedrørende bæredygtighedsspørgsmål, og hvordan virksomheden håndterer disse risici.
5) Nøgleindikatorer, som er nødvendige for oplysningerne i nr. 1-4.«

§ 110. En modervirksomhed kan undlade at aflægge koncernregnskab, jf. dog § 109, stk. 2, hvis koncernvirksomhederne på balancetidspunktet tilsammen ikke overskrider to af følgende størrelser:

1) En balancesum på 44 mio. kr.,
2) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og
3) ---

Stk. 2-5. ---

30. I *§ 110, stk. 1, nr. 1,* ændres »44 mio. kr.« til: »55 mio. kr.«, og i *nr. 2* ændres »89 mio. kr.« til: »111 mio. kr.«

§ 112. ---

Stk. 2-3. ---

31. I *§ 112* indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* En virksomhed, der undlader at aflægge koncernregnskab efter stk. 1 og 2, er ikke undtaget fra at udarbejde bæredygtighedsrapportering efter § 128.«

§ 126. Følgende krav finder tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet:

1-4) ---

5) Oplysning om aktiver, jf. §§ 58-59 og 88-88 b.

6-9) ---

10) Oplysning om nærtstående parter m.v., jf. § 68, § 69, stk. 3 og 4, §§ 73, 97 b og 98 a og § 98 c, stk. 1, 2, 4, 6 og 7.

11) ---

32. I *§ 126, stk. 1, nr. 5,* ændres »jf. §§ 58-59 og 88-88 b« til: »jf. §§ 58-59, 88-88 b og 90 a«.

33. I *§ 126, stk. 1, nr. 10,* ændres »§ 98 c, stk. 1, 2, 4, 6 og 7« til: »§ 98 c, stk. 1, 2, 4, 5 og 6«.

§ 128. ---

Stk. 2. §§ 76 a, 77, 99-99 a, 99 d, 100 og 101 finder tilsvarende anvendelse. Oplysninger efter § 99, stk. 1, nr. 9, kan dog undlades.

34. I *§ 128, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »99-99 a, 99 d« til: »99, 99 a, 99 d«.

35. I *§ 128, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »§ 99, stk. 1, nr. 9« til: »§ 99, stk. 1, nr. 7«.

36. I *§ 128* indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»*Stk. 3.* Modervirksomheden skal oplyse, hvilke af de dattervirksomheder, der er omfattet af konsolideringen, der har benyttet undtagelsen i artikel 19a, stk. 9, eller artikel 29a, stk. 8, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, som implementeret i national lovgivning.

Stk. 4. Identificerer modervirksomheden ved udarbejdelse af bæredygtighedsrapporteringen efter § 99 a betydelige forskelle mellem risiciene vedrørende bæredygtighedsspørgsmål for eller indvirkningen af koncernen og risiciene for eller indvirkningen af en eller flere af dens dattervirksomheder, skal modervirksomheden give en forklaring på, alt efter hvad der er relevant, risiciene for eller indvirkningen af den eller de berørte dattervirksomheder.«

Stk. 3-5 bliver herefter stk. 5-7.

Stk. 3. Er modervirksomheden omfattet af reglerne i regnskabsklasse D, finder §§ 107, 107 b og 107 d tilsvarende anvendelse på koncernregnskabet, jf. dog stk. 5.

37. I *§ 128, stk. 3,* der bliver stk. 5, ændres »koncernregnskabet, jf. dog stk. 5« til: »den konsoliderede bæredygtighedsrapportering, jf. dog stk. 7«.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Modervirksomhedens og koncernens ledelsesberetninger kan sammendrages, hvis det uden vanskeligheder er muligt at finde de af denne lov krævede oplysninger, der ikke er blevet overflødige som følge af sammendraget, jf.

38. I *§ 128, stk. 5, 1. pkt.,* der bliver stk. 7, 1. pkt., ændres »§ 102, stk. 8« til: »§ 102, stk. 9«.

dog § 22, stk. 4, § 78, stk. 6, og § 102, stk. 8. Oplysningerne efter § 107 b for henholdsvis modervirksomheden og koncernen skal gives samlet. 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse på statslige aktieselskaber, jf. § 107 c.

§ 135. ---

Stk. 2-6. ---

Stk. 7. Hvor det i lovgivningen er tilladt, at oplysninger, som skal gives i årsregnskabet eller koncernregnskabet, alternativt kan placeres i andre dokumenter m.v., hvortil der henvises i årsregnskabet eller koncernregnskabet, omfatter revisionspligten efter stk. 1, 1. pkt., de pågældende oplysninger i disse dokumenter m.v. Revisionspligten efter stk. 1, 1. pkt., omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 2, stk. 1 og 2. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab. 2. og 3. pkt. finder anvendelse på oplysninger, der placeres i ledelsesberetningen, og på oplysninger, der efter denne lov eller regler, som er udstedt efter denne lov, alternativt offentliggøres andre steder, hvortil der henvises i ledelsesberetningen. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte krav om revision af supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten for alle eller nogle af de virksomheder, som er omfattet af regnskabsklasse C og D.

Stk. 8. ---

39. *§ 135, stk. 7, 3. pkt.,* affattes således:

»Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

40. Efter § 135 b indsættes før afsnit IX:

»Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 135 c. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 kan kun afgives af revisorer, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.«

41. Efter afsnit IX a indsættes:

»Afsnit IX b

Bæredygtighedsrapport for tredjelandsvirksomheder

Kapitel 18 b

Bæredygtighedsrapport vedrørende tredjelandsvirksomheder for visse dattervirksomheder og filialer

Omfattede virksomheder og filialer

§ 137 k. En dattervirksomhed, der er omfattet af § 99 a, og som indgår i en koncern, hvis samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, og hvor den øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal på vegne af den øverste modervirksomhed udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i §§ 137 m-n og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land, medmindre den øverste modervirksomhed har udarbejdet en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, jf. stk. 3, der opfylder kravene i § 137 m.

Stk. 2. Har dattervirksomheden ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, skal den anmode dens øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

Stk. 3. Udarbejder den øverste modervirksomhed en bæredygtighedsrapport på koncernniveau, skal modervirksomheden forsyne bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Stk. 4. Afgiver den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 2, skal dattervirksomheden udarbejde bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen om at afgive oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. Forsyner modervirksomheden ikke

bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal dattervirksomheden afgive en erklæring om, at modervirksomheden ikke har forsynet bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 5. Den i stk. 1 omhandlede dattervirksomheds ledelse, jf. bilag 1, A, nr. 6, har ansvar for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at dattervirksomhedens bæredygtighedsrapport udarbejdes i overensstemmelse med § 137 k, stk. 1-4, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 137 n, stk. 1 eller 2.

§ 137 l. En filial, hvis nettoomsætning i det foregående regnskabsår oversteg 40 mio. euro, og som er filial af en virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, skal på vegne af denne virksomhed, jf. dog stk. 2, udarbejde en bæredygtighedsrapport i overensstemmelse med kravene til bæredygtighedsrapportens indhold og offentliggørelse i §§ 137 m-n, enten om den udenlandske virksomhed, der ikke er den del af en koncern, eller om den samlede koncern, og lade rapporten forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land, hvis

1) den udenlandske virksomhed ikke indgår i en koncern, og virksomhedens nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro, eller
2) den udenlandske virksomhed er en del af en koncern, hvis øverste modervirksomhed ikke er underlagt lovgivningen i et EU/EØS-land, og koncernens samlede nettoomsætning i EU i hvert af de seneste to på hinanden følgende regnskabsår overstiger 150 mio. euro.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, der opfylder kravene i § 137 m, eller disse har en dattervirksomhed omfattet af § 99 a, jf. § 137 k.

Stk. 3. Udarbejder en af de i stk. 1, nr. 1 eller 2, nævnte virksomheder en bæredygtighedsrapport, skal rapporten være forsynet med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en

juridisk eller fysisk person, der er autoriseret hertil i henhold til lovgivningen i det pågældende land.

Stk. 4. Har filialen ikke de nødvendige oplysninger til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten, jf. stk. 1, skal filialen anmode den udenlandske virksomhed henholdsvis den øverste modervirksomhed om at afgive oplysningerne til brug herfor.

Stk. 5. Forsyner den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke bæredygtighedsrapporten med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 3, skal filialen afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering. Meddeler den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke oplysningerne, jf. stk. 4, skal filialen udarbejde bæredygtighedsrapporten på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af, har indhentet eller erhvervet og afgive en erklæring om, at den udenlandske virksomhed eller den øverste modervirksomhed ikke har efterkommet anmodningen.

Stk. 6. Den i stk. 1 omhandlede filial er ansvarlig for efter bedste overbevisning og evne at sikre, at bæredygtighedsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med stk. 1-5, og at denne rapport indsendes i overensstemmelse med § 137 n, stk. 1 eller 2.

Indholdet af bæredygtighedsrapport for tredjelandsvirksomheder

§ 137 m. En bæredygtighedsrapport, jf. § 137 k, stk. 1, og § 137 l, stk. 1, skal indeholde oplysninger i overensstemmelse med § 99 a, stk. 2, nr. 1, litra c-e, og § 99 a, stk. 2, nr. 2-6. Det samme gælder oplysninger efter § 99 a, stk. 2, nr. 8. Oplysningerne efter 1. pkt. og 2. pkt. skal afgives efter

1) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering for tredjelandsvirksomheder, som fastsat efter artikel 40b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer,
2) de til enhver tid relevante standarder for bæredygtighedsrapportering efter artikel 29b i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregn-

skaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, eller

3) ligeværdige standarder for bæredygtighedsrapportering, som er fastsat ved en gennemførelsesretsakt om ækvivalensen af standarder for bæredygtighedsrapportering vedtaget i henhold til artikel 23, stk. 4, tredje afsnit, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked.

Indsendelse og offentliggørelse af bæredygtighedsrapport og erklæring for tredjelandsvirksomheder

§ 137 n. Dattervirksomheder og filialer, der skal afgive en bæredygtighedsrapport i henhold til § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 1, skal indsende rapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 1. pkt., og § 137 l, stk. 5, 1. pkt., til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører.

Stk. 2. Dattervirksomheder og filialer, der i medfør af § 137 k, stk. 1, eller § 137 l, stk. 2, er undtaget fra at udarbejde en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der efter § 137 m er udarbejdet af en af de virksomheder, der er nævnt i § 137 k, stk. 1, § 137 l, stk. 1, nr. 1 eller 2, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 137 k, stk. 3, eller § 137 l, stk. 3, eller eventuelt en erklæring, jf. § 137 k, stk. 4, 2. pkt., og § 137 l, stk. 5, 2. pkt.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering, og eventuelle erklæringer, jf. § 137 k, stk. 4, og § 137 l, stk. 5.«

§ 138. ---

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal mindst indeholde de bestanddele, der er obligatoriske for hver regnskabsklasse, samt eventuel revisionspåtegning eller anden erklæring fra en revi-

42. I *§ 138, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »og § 135 b, stk. 1« til: », § 135 b, stk. 1 og § 135 c, stk. 1«.

sor, jf. § 135, stk. 1 og 7, og § 135 b, stk. 1. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 2, stk. 2, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

Stk. 3-6. ---

43. I *§ 138* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:

»Stk. 7. En virksomhed, der er omfattet af § 99 a, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Stk. 7. --- bliver herefter stk. 8.

§ 159. Erhvervsstyrelsen fører kontrol med årsrapporter og eventuelle hertil hørende erklæringer fra en revisor, undtagelseserklæringer m.v., som indsendes i stedet for årsrapporter, indberetninger om nettoomsætning efter § 138, stk. 6, indberetninger om bogføringssystem efter § 138 a, stk. 1 og 2, rapporter om indkomstskatteoplysninger i henhold til §§ 137 b-137 e og eventuelle tilhørende erklæringer efter § 137 d, stk. 3, og § 137 e, stk. 3, halvårsrapporter for statslige aktieselskaber samt delårsrapporter for virksomheder, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, som modtages med henblik på offentliggørelse. For virksomheder, der har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, varetages kontrollen med overholdelse af standarder og regler for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter af Finanstilsynet, jf. § 161 a.

44. I *§ 159, stk. 1, 2. pkt.,* og *§ 161 a, stk. 1, 1. pkt.,* udgår »finansiel«.

§ 161 a. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen påser, at årsrapporter og delårsrapporter aflagt af virksomheder omfattet af regnskabsklasse D, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, overholder reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rå-

45. I *§ 161 a, stk. 2,* ændres »reglerne for finansiel information i de internationale regnskabsstandarder, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov.« til:

»1)Denne lov.

dets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder samt regler i eller fastsat i medfør af denne lov.

2) De internationale regnskabsstandarder, der er vedtaget af Europa-Kommissionen i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.
3) Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer.
4) Kommissionens delegerede forordning om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv for så vidt angår reguleringsmæssige tekniske standarder til præcisering af et fælles elektronisk rapporteringsformat.
5) Regler udstedt i medfør af loven og forordningerne nævnt i nr. 1-4.«

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. Overholder en virksomhed med hjemsted i Danmark, som har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et EU-/EØS-land, ikke sine forpligtelser efter denne lov, kan 1-3) ---

46. I *§ 161 a, stk. 6,* ændres »denne lov« til: »de nævnte standarder og regler for information i årsrapporter og delårsrapporter i stk. 2 og 3«.

§ 164. Overtrædelse af §§ 4-6, 8-16 og 18-134, § 137, stk. 2 og 3, og § 158 samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven. Det samme gælder, hvis en virksomhed, som har valgt at anvende internationale regnskabsstandarder i henhold til § 137, stk. 1, overtræder forskrifter i standarderne eller § 137, stk. 3.

47. I *§ 164, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 137, stk. 2 og 3,«: »§§ 137 b-n«.

Stk. 2. Medmindre højere straf er forskyldt efter straffeloven, straffes medlemmerne af virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan, jf. § 8, med bøde, hvis de har undladt at lade årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab revidere, uden at betingelserne herfor i § 135, stk. 1, 3. pkt., er opfyldt, eller hvis de har ladet årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab forsyne med en erklæring fra en person, som ikke opfylder betingelserne for afgivelse af erklæringer i § 135 b. Med samme straf straffes en person, som har afgivet en erklæring til en årsrapport uden at opfylde betingelserne herfor i § 135 b.

48. I *§ 164, stk. 2,* indsættes efter 1. pkt. som nyt punktum:

»På samme måde straffes medlemmer af virksomhedens ansvarlige ledelsesorgan, der, jf. § 8, har undladt at lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring efter § 135 c, stk. 1, eller har ladet bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring fra en person, som ikke opfylder betingelserne i § 135 c, stk. 2, for at afgive en erklæring.«

49. I *§ 164, stk. 2, 2. pkt.,* der bliver 3. pkt., indsættes efter »§ 135 b«: »eller § 135 c, stk. 2«.

Bilag 1

C. Årsrapportens elementer

50. I *Bilag 1, C. Årsrapportens elementer,* indsættes som nr. 15-17:

»15. Bæredygtighedsspørgsmål:
Miljømæssige og sociale faktorer, menneskerettighedsfaktorer og ledelsesmæssige faktorer, herunder personalemæssige spørgsmål samt spørgsmål vedrørende respekt for menneskerettighederne og bekæmpelse af korruption og bestikkelse.
16. Bæredygtighedsrapportering:
Rapportering af oplysninger vedrørende bæredygtighedsspørgsmål i overensstemmelse med årsregnskabsloven.
17. Immaterielle nøgleressourcer:
Ressourcer uden fysisk substans, som virksomhedens forretningsmodel i afgørende grad afhænger af, og som er en kilde til virksomhedens værdiskabelse.«

§ 2

I revisorloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1219 af 31. august 2022, som ændret ved § 342 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, foretages følgende ændringer:

Revisorloven

Fodnoten. 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer, EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22.

1. I *fodnoten* til lovens titel indsættes efter »EU-Tidende 2005, nr. L 255, side 22«: »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

§ 1. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Erhvervsministeren fastsætter efter forhandling med indenrigs- og boligministeren regler til fremme af den kommunale og regionale revisions uafhængighed, kvalitet og sagkundskab og om kontrollen med denne revision. 1. pkt. finder ikke anvendelse på kommunale fællesskaber, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, som opfylder kriterierne i § 1 a, stk. 1, nr. 4.

2. I *§ 1, stk. 5, 2. pkt.,* ændres »§ 1 a, stk. 1, nr. 4« til: »§ 1 a, nr. 4«.

§ 1 a. I denne lov forstås ved:

1-3) ---

4) Små virksomheder: Virksomheder, som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser:
   a) En balancesum på 44 mio. kr.,
   b) en nettoomsætning på 89 mio. kr. og
   c) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 50.

5) Mellemstore virksomheder: Virksomheder, som ikke er små virksomheder, og som i to på hinanden følgende regnskabsår på balancetidspunktet ikke overskrider to af følgende størrelsesgrænser:
   a) En balancesum på 156 mio. kr.,
   b) en nettoomsætning på 313 mio. kr. og
   c) et gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i løbet af regnskabsåret på 250.

6) Store virksomheder: Virksomheder, der ikke er små eller mellemstore virksomheder.

3. *§ 1 a, stk. 1, nr. 4-6,* ophæves, og i stedet indsættes:

»4) Små virksomheder: Virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 1, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

5) Mellemstore virksomheder: Virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 2, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

6) Store virksomheder: Virksomheder, der opfylder størrelseskriterierne i årsregnskabslovens § 7, stk. 2, nr. 3, jf. lovens § 7, stk. 3 og 4, og § 110, stk. 3 og 4.

7) Bæredygtighedsrapportering: Bæredygtighedsrapportering som defineret i årsregnskabslovens bilag 1, C, nr. 16, eller i anden lovgivning, der gennemfører artikel 2, nr. 18, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer.

8) Uafhængig udbyder af erklæringsydelser: Et overensstemmelsesvurderingsorgan, der er akkrediteret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 765/2008 af 9. juli 2008 om kravene til akkreditering med henblik

Stk. 2. Ved beregning af størrelserne efter stk. 1, nr. 4 og 5, finder årsregnskabslovens § 7, stk. 3 og 4, anvendelse, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. For modervirksomheder beregnes balancesum, nettoomsætning og gennemsnitligt antal heltidsbeskæftigede i regnskabsåret, jf. stk. 1, nr. 4 og 5, som summen af modervirksomhedens og dattervirksomhedernes balancesummer, nettoomsætninger og heltidsbeskæftigede. Årsregnskabslovens § 110, stk. 3 og 4, finder anvendelse ved beregning af størrelserne efter 1. pkt.

på afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

4. *§ 1 a, stk. 2* og *3,* ophæves.

5. Efter § 3 a indsættes før overskriften før § 4:

»Godkendelse til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering

§ 3 b. Erhvervsstyrelsen kan godkende en revisor til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis vedkommende

1) i mindst 8 måneder efter det fyldte 18. år har deltaget i udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering eller andre bæredygtighedsrelaterede opgaver og
2) har bestået en særskilt prøve om udførelse af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. regler udstedt i medfør af § 33.

Stk. 2. Opgaver efter stk. 1, nr. 1, skal være udført i en revisionsvirksomhed under tilsyn af en revisor, der er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

§ 3 c. Erhvervsstyrelsen godkender en revisor, der inden den 1. januar 2026 er godkendt som statsautoriseret eller registreret revisor, til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, hvis vedkommende gennem efteruddannelse dokumenterer at have tilegnet sig den nødvendige viden om bæredygtighedsrapportering og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter de nærmere krav til efteruddannelsen efter stk. 1.«

§ 4. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen fastsætter nærmere regler om efteruddannelse og om kontrol her-

6. I *§ 4, stk. 2, 2. pkt., § 25, stk. 2,* og *§ 29, stk. 5,* ændres »§ 1 a, stk. 1, nr. 3« til: »§ 1 a, nr. 3«.

af. Erhvervsstyrelsen kan endvidere fastsætte nærmere regler om yderligere efteruddannelse af revisorer, der udfører revision i virksomheder omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3.

§ 25. ---

Stk. 2. Virksomheder, der ikke er omfattet af § 1 a, stk. 1, nr. 3, men som i 2 på hinanden følgende regnskabsår overstiger to eller flere af følgende kriterier, er omfattet af stk. 1, indtil de ikke længere opfylder kriterierne:

1-3) ---

Stk. 3. ---

§ 29. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Ved kvalitetskontrol af en revisionsvirksomhed, der reviderer virksomheder omfattet af regler udstedt i medfør af § 1, stk. 5, eller § 1 a, stk. 1, nr. 3, skal virksomheder, der tilhører samme netværk som revisionsvirksomheden, give Erhvervsstyrelsen og kvalitetskontrollanten adgang til de oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre kvalitetskontrollen.

Stk. 6-7. ---

§ 7. ---

Stk. 2. ---

7. I *§ 7* indsættes som *stk. 3:*

»*Stk. 3.* Godkendelse efter §§ 3 b og 3 c til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering bortfalder, hvis

1) godkendelsen som revisor efter § 3 er deponeret, jf. § 6,
2) Erhvervsstyrelsen efter § 8 eller § 8 a, stk. 4, nr. 3, har frataget den pågældende godkendelsen som revisor, eller
3) Revisornævnet efter § 44, stk. 4, har frakendt den pågældendes godkendelse som revisor.«

8. Efter § 10 indsættes før overskriften før § 11:

»**§ 10 a.** Erhvervsstyrelsen kan godkende en person til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering, når pågældende godtgør

1) at have bestået den i § 10, stk. 3, nævnte egnethedsprøve og
2) at være godkendt i et andet EU-land eller EØS-land til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Forud for godkendelse af en person til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering efter stk. 1 kan Erhvervsstyrelsen stille krav om bestået af en egnethedsprøve i erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

§ 11. Revisorer, der er godkendt efter regler, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, og som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, kan midlertidigt og lejlighedsvis afgive erklæring efter § 1, stk. 2 og 3. Erklæringen må dog ikke vedrøre lovpligtig revision af årsregnskaber og koncernregnskaber. Revisorer, der efter 1. pkt. afgiver erklæring, skal anvende deres faglige titel i etableringslandet.

9. I *§ 11, stk. 1, 2. pkt.,* indsættes efter »koncernregnskaber«: »eller om bæredygtighedsrapportering«.

§ 15. Revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted her i landet, i et andet EU-land eller i et EØS-land, og som afgiver revisionspåtegning på et årsregnskab eller et koncernregnskab for en virksomhed, der ikke har hjemsted her i landet, i et andet EU-land eller i et EØS-land, og hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked i Danmark, skal registreres i det offentlige register over godkendte revisorer og revisionsvirksomheder.

10. I *§ 15, stk. 1,* indsættes efter »koncernregnskab«: »eller erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

Stk. 2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis revisionspåtegningen vedrører en virksomhed, der udelukkende udsteder gældsbeviser, som
1-2) ---

11. I *§ 15, stk. 2,* indsættes efter »revisionspåtegningen«: »eller erklæringen om bæredygtighedsrapportering«.

Stk. 3-5. ---

Stk. 6. En revisionspåtegning afgivet af en revisor eller en revisionsvirksomhed, der ikke er registreret i overensstemmelse med stk. 1- 5, har ingen retsvirkning.

12. I *§ 15, stk. 6,* indsættes efter »revisionspåtegning«: »eller en erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

§ 15 a. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse ved andre erklæringsopgaver med sikkerhed.

§ 16. ---

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Erhvervsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler og standarder om etik, tilrettelæggelse og udførelse af revisionsopgaver og revisors afgivelse af revisionspåtegninger, herunder revisors udtalelser om ledelsesberetninger i henhold til årsregnskabsloven, og om udførelse af andre erklæringsopgaver med sikkerhed og revisors afgivelse af andre erklæringer med sikkerhed. Styrelsen kan bestemme, at revisorer og revisionsvirksomheder skal benytte digital signatur eller en tilsvarende elektronisk signatur i forbindelse med udøvelsen af opgaver, der er omfattet af § 1, stk. 2.

13. I *§ 15 a, stk. 3,* indsættes før 1. pkt. som nyt punktum:

»Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

14. I *§ 16, stk. 5, 1. pkt.,* indsættes efter »årsregnskabsloven, og om«: »tilrettelæggelse og«.

15. Efter § 17 indsættes før overskriften før § 18:

»Særlige krav til revision af koncernregnskaber og erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering

§ 17 a. Revisor skal gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, der er udført af andre revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på koncernrevisionen, herunder arbejde udført af revisorer og revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med. Revisor kan kun anvende det udførte arbejde, hvis revisor har indhentet samtykke fra de pågældende revisorer og revisionsvirksomheder om videregivelse af relevant dokumentation vedrørende revisionsarbejdet under udførelsen af koncernrevisionen. Revisor skal dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget, herunder arten af, tidsplanen for og omfanget af de pågældende revisorers og revisionsvirksomheders arbejde. Arbejdspapirerne skal dokumentere disse revisorers og revisionsvirksomheders samtykke til at videregive den i 2. pkt. anførte dokumentation.

Stk. 2. Er revisor forhindret i at gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer og revisionsvirksomheder med henblik på

koncernrevisionen, jf. stk. 1, skal revisor træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom. Passende foranstaltninger omfatter, hvor det er relevant, at revisor selv udfører eller lader udføre yderligere revisionshandlinger i den omhandlede dattervirksomhed.

Stk. 3. Er revisionsarbejde af betydning for revisionen af koncernregnskabet udført af en eller flere revisorer, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal revisor opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdspapirer, for det udførte arbejde, jf. dog stk. 5. Revisor kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået aftale om fyldestgørende og ubegrænset adgang hertil efter anmodning, eller der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger.

Stk. 4. Er revisor forhindret i at modtage dokumentationen efter stk. 3, skal arbejdspapirerne dokumentere disse hindringer, jf. dog stk. 5.

Stk. 5. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis der med det pågældende land er indgået en aftale i henhold til § 48, stk. 5, nr. 2.

Stk. 6. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på erklæringsopgaver om konsolideret bæredygtighedsrapportering. 1. pkt. omfatter tillige erklæringsarbejde udført af uafhængige udbydere af erklæringsydelser. Stk. 3 og 4 finder ikke anvendelse, hvis Erhvervsstyrelsen har indgået en samarbejdsaftale med det pågældende land.«

16. Efter § 18 indsættes før overskriften før § 19:

»**§ 18 a.** Fratræder en revisor, der er valgt til at afgive erklæring om en virksomheds bæredygtighedsrapportering, har den fratrædende revisor pligt til at give en tiltrædende revisor, der er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, adgang til alle relevante oplysninger om den virksomhed, som erklæringen vedrører, og om den seneste erklæring om bæredygtighedsrapportering for denne virksomhed.«

§ 19. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Er der efter stk. 2 valgt flere revisorer til at afgive en revisionspåtegning, skal disse

17. *§ 19, stk. 3,* affattes således:

revisorer nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i revisionspåtegningen og angive årsagen til uenigheden.

Stk. 4. ---

Stk. 5. Andre erklæringer med sikkerhed end revisionspåtegninger, jf. § 1, stk. 2, skal underskrives af den eller de revisorer, der er valgt til at udføre opgaven, eller, hvor en revisionsvirksomhed er valgt, af den eller de revisorer, der har forestået og har det endelige ansvar for opgaven. Erklæringen kan afgives sammen med andre end revisorer.

§ 23. ---

Stk. 2. Ved revision af modervirksomheder, der aflægger koncernregnskab, skal arbejdspapirerne tillige dokumentere den gennemgang og vurdering, der er foretaget af det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen. Arbejdspapirerne skal tillige dokumentere disse revisorers samtykke til videregivelse af relevant dokumentation vedrørende revisionsarbejdet under udførelsen af koncernrevisionen.

Stk. 3. Er revisor forhindret i at gennemgå og vurdere det revisionsarbejde, som er udført af andre revisorer med henblik på koncernrevisionen, jf. stk. 2, 1. pkt., skal revisor træffe passende foranstaltninger og underrette Erhvervsstyrelsen herom.

»Stk. 3. Er der efter stk. 2 valgt flere revisorer til at afgive en revisionspåtegning, skal disse revisorer nå til enighed om resultatet af den udførte revision og afgive en fælles revisionspåtegning. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering. Kan revisorerne ikke nå til enighed, skal hver revisor afgive en konklusion i et særskilt afsnit i henholdsvis revisionspåtegningen og erklæringen om bæredygtighedsrapportering og angive årsagen til uenigheden.«

18. I *§ 19, stk. 5, 2. pkt.,* indsættes efter »revisorer«: », medmindre der er tale om en erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

19. Efter § 22 indsættes før overskriften før § 23:

»**§ 22 a.** Artikel 7 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden finder anvendelse ved erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering for en virksomhed af interesse for offentligheden.«

20. *§ 23, stk. 2-6,* ophæves.

Stk. 4. Er revisionsarbejde af betydning for revisionen af koncernregnskabet udført af en eller flere revisorer eller revisionsvirksomheder, der ikke har hjemsted i et EU-land, et EØS-land eller et andet land, som EU har indgået aftale med, skal revisoren eller revisionsvirksomheden opbevare et eksemplar af dokumentationen, herunder arbejdspapirer, for det udførte arbejde. Revisor eller revisionsvirksomheden kan undlade at opbevare dokumentationen, hvis der er indgået aftale om fyldestgørende og ubegrænset adgang hertil efter anmodning eller der i øvrigt er truffet andre passende foranstaltninger.

Stk. 5. Hvis revisor eller revisionsvirksomheden er forhindret i at modtage dokumentationen efter stk. 4, skal arbejdspapirerne dokumentere disse hindringer.

Stk. 6. Stk. 4 og 5 finder ikke anvendelse, hvis der er indgået en aftale i henhold til § 48, stk. 5, nr. 2, med det pågældende land.

§ 24 c. ---
Stk. 2. ---

21. I *§ 24 c* indsættes som *stk. 3:*

»*Stk. 3*. Stk. 1, 1. og 3. pkt., og stk. 2 finder tilsvarende anvendelse ved afgivelse af en erklæring om bæredygtighedsrapportering.«

§ 25. ---
Stk. 2. ---
Stk. 3. § 1 a, stk. 2 og 3, finder anvendelse ved beregning af størrelserne efter stk. 2.

22. I *§ 25, stk. 3,* ændres »§ 1 a, stk. 2 og 3,« til: »Årsregnskabslovens § 7, stk. 3, nr. 1-3, og § 110, stk. 3 og 4,«.

§ 29. ---
Stk. 2. ---
Stk. 3. I revisionsvirksomheder, der reviderer regnskaber aflagt af mellemstore og store virksomheder, udføres kvalitetskontrollen med højst 6 års mellemrum. I øvrige revisionsvirksomheder, der afgiver erklæringer efter § 1, stk. 2, udføres kvalitetskontrollen på grundlag af en risikoanalyse. 1. pkt. gælder ikke for kvalitetskontrol af revisionsvirksomheder omfattet af artikel 26, nr. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets

23. I *§ 29, stk. 3, 1. pkt.,* indsættes efter »store virksomheder«: »eller afgiver erklæringer om bæredygtighedsrapportering«.

forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

Stk. 4-7. ---

§ 30. ---

Stk. 2. Uanset bestemmelserne i straffelovens §§ 152-152 e kan revisor i en dattervirksomhed videregive oplysninger til koncernrevisor i en modervirksomhed.

24. I *§ 30, stk. 2,* indsættes som *2.* og *3. pkt.:*

»Tilsvarende kan en revisor, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en dattervirksomhed, videregive oplysninger til en revisor eller en uafhængig udbyder af erklæringsydelser eller en anden autoriseret person, der skal afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering i en modervirksomhed. En revisor, der er valgt til at udføre revision, og en anden revisor, der i samme virksomhed er valgt til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering, kan tilsvarende videregive oplysninger til hinanden, der har betydning for udførelsen af deres opgave.«

§ 31. Virksomheder af interesse for offentligheden skal etablere et revisionsudvalg, jf. dog stk. 5, 6, 8 og 9. Udvalget udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse, der ikke samtidig indgår i virksomhedens direktion, eller tilsynsråd eller af personer, der er valgt på virksomhedens generalforsamling eller tilsvarende organ som medlem af udvalget. Udvalgets formand vælges af udvalgets medlemmer, af bestyrelsen, af tilsynsrådet eller årligt på virksomhedens generalforsamling. Ved stemmelighed afgøres valget ved lodtrækning. Flertallet af udvalgets medlemmer, herunder formanden, skal være uafhængige, medmindre udvalget alene udgøres af medlemmer af virksomhedens bestyrelse eller tilsynsråd. Mindst 1 medlem skal have kvalifikationer inden for regnskabsvæsen eller revision. Udvalgets medlemmer skal samlet set have kompetencer af relevans for virksomhedens sektor.

25. I *§ 31, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »stk. 5, 6, 8 og 9.« til: »stk. 5, 6, 9 og 10.«

Stk. 2. ---

Stk. 3. Revisionsudvalgets opgaver skal i det mindste bestå af følgende:

1) At underrette det samlede øverste ledelsesorgan om resultatet af den lovpligtige revision, herunder regnskabsaflæggelsesprocessen,

26. *§ 31, stk. 3, nr. 1-5,* affattes således:

»1) At underrette det samlede øverste ledelsesorgan om resultatet af den lovpligtige revision og i givet fald af erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering og forklare, hvordan den

	lovpligtige revision og erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering bidrog til henholdsvis regnskabsaflæggelsens og bæredygtighedsrapporteringens integritet, og hvad revisionsudvalgets rolle var i den proces,
2) at overvåge regnskabsaflæggelsesprocessen og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre integriteten,	2) at overvåge proceduren for regnskabsaflæggelse og i givet fald bæredygtighedsrapportering, herunder den i lovgivningen fastsatte elektroniske rapporteringsprocedure, og den procedure, som virksomheden har udført for at identificere de rapporterede oplysninger i overensstemmelse med gældende standarder for bæredygtighedsrapportering, og fremsætte henstillinger eller forslag til at sikre deres integritet,
3) at overvåge, om virksomhedens interne kontrolsystem, eventuelle interne revision og risikostyringssystemer fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen i virksomheden, uden at krænke dens uafhængighed,	3) at overvåge, om virksomhedens interne kvalitetskontrol- og risikostyringssystemer, og i givet fald dens interne revision, fungerer effektivt med hensyn til regnskabsaflæggelsen og i givet fald bæredygtighedsrapporteringen i virksomheden, herunder den elektroniske rapporteringsprocedure, der er fastsat i loven, uden at krænke dens uafhængighed,
4) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v., idet der tages hensyn til resultatet af seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden,	4) at overvåge den lovpligtige revision af årsregnskabet m.v. og i givet fald erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, navnlig udførelsen heraf, idet der tages hensyn til resultatet af den seneste kvalitetskontrol af revisionsvirksomheden,
5) at kontrollere og overvåge revisors uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i denne forordning, og	5) at kontrollere og overvåge den eller de valgte revisorers eller revisionsvirksomheders uafhængighed i overensstemmelse med §§ 24-24 c samt artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden og godkende revisors levering af andre ydelser end revision, jf. artikel 5 i forordningen, og«.
6) ---	
Stk. 4-6. ---	
	27. I *§ 31* indsættes efter stk. 6 som nyt stykke:
	»Stk. 7. Virksomheden kan vælge, at de opgaver, der pålægges revisionsudvalget vedrørende bæredygtighedsrapportering og vedrørende erklæringsopgaven om bæredygtighedsrapportering, udføres af det samlede øverste ledelsesorgan eller af et særligt organ, der er oprettet af det samlede øverste ledelsesorgan.«

Stk. 7. ---

Stk. 8. Følgende virksomheder er ikke forpligtede til at etablere et revisionsudvalg efter stk. 1-7:

1-5) ---

Stk. 9. En virksomhed, der i medfør af stk. 8, nr. 4, beslutter ikke at etablere et revisionsudvalg, skal i sin årsrapport redegøre for årsagerne til, at den ikke finder det hensigtsmæssigt at have et revisionsudvalg, en bestyrelse eller et tilsynsorgan med ansvar for at udøve et revisionsudvalgs funktioner.

Stk. 7-9 bliver herefter stk. 8-10.

28. I *§ 31, stk. 8,* der bliver stk. 9, ændres »revisionsudvalg efter stk. 1-7:« til: »revisionsudvalg efter stk. 1-8:«.

29. I *§ 31, stk. 9,* der bliver stk. 10, ændres »stk. 8, nr. 4« til: »stk. 9, nr. 4«.

§ 32. ---

Stk. 2. Ledelsen af tilsynet skal have viden inden for de områder, der er relevante for lovpligtig revision, og må ikke under sit virke eller i løbet af de seneste tre år

1-4) ---

30. I *§ 32, stk. 2,* indsættes efter »relevante for lovpligtig revision«: »og erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering«.

Stk. 3. ---

Stk. 4. Erhvervsstyrelsen er endvidere ansvarlig for

1) tilsynet med, at medlemmer af det øverste ledelsesorgan, direktion eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden overholder de pligter, der følger af denne lov, af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden eller bestemmelser, som gennemfører artikel 37 og 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU, og

2) ---

Stk. 5-8. ---

31. I *§ 32, stk. 4, nr. 1*, *§ 37, stk. 1, 1. pkt.*, *stk. 2* og *3, § 40, stk. 1, nr. 5, § 42, stk. 1, § 44 a, stk. 1, 2. pkt.,* og *§ 44 b, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »revisionsudvalg«: », herunder af udvalg og organer der, jf. § 31, stk. 4 og 7, varetager dele af revisionsudvalgets opgaver,«.

§ 37. Vurderer Erhvervsstyrelsen, at der er risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed, en virksomhed af interesse for offentligheden eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden har overtrådt eller vil overtræde en pligt, der følger af denne lov eller af Europa-Parlamentets og Rådets forordning

(EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, kan styrelsen iværksætte og gennemføre en undersøgelse med henblik på at konstatere, korrigere eller forhindre en sådan overtrædelse. Dette gælder ikke en erklæring efter § 1, stk. 3. Bestemmelsen i 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at en revisor eller en revisionsvirksomhed har tilsidesat en forpligtelse efter hvidvaskloven eller rådgivet en kunde i strid med kundens forpligtelser efter hvidvaskloven. Styrelsen kan endvidere iværksætte en undersøgelse, hvis den bliver anmodet herom af en kompetent udenlandsk myndighed, jf. § 32, stk. 3, nr. 5.

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen kan ligeledes iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis styrelsen vurderer, at der er risiko for, at en virksomhed af interesse for offentligheden eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed har overtrådt eller vil overtræde lovbestemmelser, der gennemfører artikel 37 og 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU.

Stk. 3. Erhvervsstyrelsen kan endvidere iværksætte og gennemføre en undersøgelse som nævnt i stk. 1, hvis der i forbindelse med en kvalitetskontrol er konstateret risiko for, at en revisor, en revisionsvirksomhed, en virksomhed af interesse for offentligheden eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed har overtrådt de bestemmelser, som er nævnt i stk. 1 og 2.

Stk. 4-6. ---

§ 40. Efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervsstyrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til

1-4) ---

5) at indbringe et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden, en

virksomhed af interesse for offentligheden eller begge for Revisornævnet, jf. § 44 a.

Stk. 2-3. ---

§ 42. Medlemmer af en revisionsvirksomheds bestyrelse, direktion eller lignende ansvarligt organ og revisorer samt medlemmer af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en virksomhed af interesse for offentligheden kan af Erhvervsstyrelsen som tvangsmiddel pålægges daglige eller ugentlige bøder, hvis de undlader at

1-2) ---

Stk. 2-4. ---

§ 44 a. Revisornævnet behandler klager vedrørende tilsidesættelse af forpligtelser efter denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Tilsvarende behandler Revisornævnet klager vedrørende tilsidesættelse af pligter, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg som følge af regler, der gennemfører artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU.

Stk. 2-3. ---

§ 44 b. Revisornævnet kan tildele en advarsel eller pålægge en bøde på ikke over 300.000 kr., hvis en virksomhed af interesse for offentligheden eller et medlem af det øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg i en sådan virksomhed tilsidesætter en pligt, der følger af denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden. Tilsvarende gælder for tilsidesættelse af en pligt, der følger af reg-

ler, der gennemfører artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU.

Stk. 2-4. ---

§ 33. Erhvervsstyrelsen fastsætter regler om betingelserne for at indstille sig til følgende eksamener:

1) ---

2-3) ---

Stk. 2-4. ---

32. I *§ 33, stk. 1,* indsættes efter nr. 1 som nye numre:

2) særskilt prøve i udførelsen af erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 3 b, stk. 1, nr. 2,
3) egnethedsprøve for personer, som i et andet EU-land eller EØS-land er godkendt til at udføre erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering, jf. § 10 a, stk. 2,«.

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 4 og 5.

§ 35. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Kvalitetskontrollanter skal have tilstrækkelig faglig uddannelse og relevant erfaring inden for revision og regnskabsaflæggelse og have fornødent kendskab til kvalitetskontrol.

Stk. 4-6. ---

33. I *§ 35, stk. 3,* indsættes efter »regnskabsaflæggelse«: »og i givet fald inden for bæredygtighedsrapportering, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og andre bæredygtigheds relaterede opgaver,«.

§ 35 a. ---

Stk. 2-3. ---

Stk. 4. Har en virksomhed af interesse for offentligheden ikke etableret et revisionsudvalg i henhold til § 31, stk. 5, 6 eller 8, skal orienteringen efter stk. 3 gives til virksomhedens øverste ledelsesorgan.

34. I *§ 35 a, stk. 4,* ændres »eller 8« til: »eller 9«.

§ 40. Efter afslutningen af en undersøgelse tager Erhvervsstyrelsen stilling til, om resultatet af undersøgelsen giver anledning til

1-3) ---

4) at indbringe revisor, revisionsvirksomheden eller begge for Revisornævnet, jf. § 43, eller

5) ---

Stk. 2-3. ---

35. I *§ 40, stk. 1, nr. 4,* indsættes efter »§ 43«: »eller § 43 a, stk. 1«.

§ 43. ---

Stk. 2. Ved Revisornævnets behandling af en sag vedrørende statsautoriserede revisorer skal foruden formanden eller 1 næstformand deltage mindst 1 statsautoriseret revisor og 1 repræsentant for regnskabsbrugerne. Ved nævnets behandling af en sag vedrørende registrerede revisorer skal foruden formanden eller 1 næstformand deltage mindst 1 repræsentant for regnskabsbrugerne og mindst 1 revisor, der så vidt muligt skal være registreret revisor. Deltager flere medlemmer, skal antallet af revisorer svare til antallet af repræsentanter for regnskabsbrugerne. I sager, hvor rettighedsfrakendelse, jf. § 44, stk. 4-6, nedlæggelse af forbud, jf. § 44, stk. 3, eller betinget frakendelse, jf. § 44, stk. 2, kan komme på tale, skal foruden formanden eller 1 næstformand altid medvirke mindst 2 statsautoriserede revisorer, dog ved en klage mod en registreret revisor så vidt muligt 2 registrerede revisorer, samt et tilsvarende antal repræsentanter for regnskabsbrugerne. Revisornævnet kan kun træffe afgørelse om frakendelse, herunder midlertidig frakendelse, forbud eller betinget frakendelse, når der under sagen af klager er nedlagt påstand om anvendelse af en sådan sanktion.

Stk. 3-6. ---

36. I *§ 43, stk. 2, 4. pkt.,* ændres »§ 44, stk. 3« til: »§ 44, stk. 3 og 6, 3. pkt.«

§ 44. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Har en revisor gjort sig skyldig i grov eller oftere gentaget forsømmelse ved udførelsen af revision eller udøvelse af funktioner i en revisionsvirksomhed, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at vedkommende i op til 3 år kan udføre eller udøve en eller flere af følgende aktiviteter:

1) ---

2-3) ---

Stk. 4-5. ---

Stk. 6. Hvis der påhviler en revisionsvirksomhed et selvstændigt ansvar, jf. § 43, stk. 5, el-

37. I *§ 44, stk. 3,* indsættes efter »udførelsen af revision«: »eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering«.

38. I *§ 44, stk. 3,* indsættes som nyt *nr. 2*:

»2)udføre eller kontrollere udførelsen af en erklæringsopgave om bæredygtighedsrapportering,«

Nr. 2 og 3 bliver herefter nr. 3 og 4.

39. *§ 44, stk. 6, 3. pkt.,* affattes således:

ler et medansvar for tilsidesættelsen af revisors pligter, jf. stk. 1, kan revisionsvirksomheden tildeles en advarsel eller pålægges en bøde på ikke over 750.000 kr. Er revisionsvirksomhedens ansvar efter § 43, stk. 5, eller medansvar for tilsidesættelsen af revisors pligter, jf. stk. 1, af særlig grov karakter, kan Revisornævnet forhøje bøden op til 1.500.000 kr. Hvis der påhviler revisionsvirksomheden et medansvar, kan virksomheden alene pålægges sanktionerne, hvis virksomheden er inddraget som part i en klagesag for Revisornævnet. Hvis en revisionsvirksomheds omdømme er blevet så alvorligt kompromitteret, at der er nærliggende fare for, at revisionsvirksomheden ikke kan varetage opgaven på forsvarlig måde, kan Revisornævnet frakende godkendelsen for en periode på 6 måneder og indtil 5 år eller indtil videre.

Stk. 7-8. ---

Stk. 9. En afgørelse efter stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt., skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.

»Er revisionsvirksomhedens ansvar efter § 43, stk. 5, eller medansvar for tilsidesættelsen af revisors pligter af særdeles grov karakter, kan Revisornævnet nedlægge forbud mod, at virksomheden i op til 3 år udfører revision eller erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering.«

40. I *§ 44, stk. 9,* ændres »stk. 6, 4. pkt.,« til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

41. I *§ 44, stk. 9,* indsættes som *2. pkt.*:

»En afgørelse efter stk. 5 skal indeholde oplysning om adgangen til efter § 52 a at begære domstolsprøvelse og om fristen herfor.«

§ 44 a. Revisornævnet behandler klager vedrørende tilsidesættelse af forpligtelser efter denne lov eller Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg. Tilsvarende behandler Revisornævnet klager vedrørende tilsidesættelse af pligter, der påhviler virksomheder af interesse for offentligheden eller medlemmer af sådanne virksomheders øverste ledelsesorgan eller revisionsudvalg som følge af regler, der gennemfører artikel 38 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber som ændret ved direktiv 2014/56/EU.

Stk. 2-3. ---

42. I *§ 44 a, stk. 1, 1. pkt.,* indsættes efter »revisionsudvalg«: », herunder af udvalg og organer der, jf. § 31, stk. 4 og 7, varetager dele af revisionsudvalgets opgaver«.

§ 47 c. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. For kendelser vedrørende juridiske personer finder § 47 a, stk. 3 og 4, tilsvarende anvendelse. Kendelser efter § 44, stk. 6, 4. pkt., anonymiseres dog efter udløbet af den periode, for hvilken sanktionen har virkning, dog senest 5 år efter datoen for offentliggørelsen.

Stk. 4. ---

43. I *§ 47 c, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »§ 44, stk. 6, 4. pkt.,« til: »§ 44, stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

44. Efter § 47 c indsættes før overskriften før § 48:

»**§ 47 d.** Revisornævnet offentliggør på sin hjemmeside kendelser, hvori der er truffet afgørelse efter § 44, stk. 5.

Stk. 2. En kendelse, hvor Revisornævnet midlertidigt har frakendt en revisor godkendelsen, offentliggøres med oplysning om den pågældendes identitet, medmindre offentliggørelsen af identiteten vil være en alvorlig trussel mod de finansielle markeders stabilitet eller en igangværende strafferetlig efterforskning, eller offentliggørelsen vil forvolde uforholdsmæssig stor skade. Anonymisering af identiteten sker, når nævnet har truffet afgørelse i sagen efter § 44, stk. 4.

Stk. 3. Offentliggøres kendelsen inden udløbet af fristen i § 52 a, stk. 2, 1. pkt., eller indbringes kendelsen for domstolene, skal offentliggørelsen indeholde oplysning om status for og resultatet af indbringelsen for domstolene.«

§ 52. En afgørelse efter § 8, stk. 1, og § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, kan af den, afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for retten. Retten kan stadfæste, ophæve eller ændre afgørelsen.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Anmodning om indbringelse af en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, skal være modtaget i Nævnenes Hus, senest 4 uger efter at kendelsen er meddelt den pågældende. Det samme gælder for en kendelse truffet af Revisornævnet efter § 43 a, stk. 2, jf. § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt. Nævnenes Hus anlægger sag mod den pågældende i den borgerlige retsplejes former.

45. I *§ 52, stk. 1, 1. pkt., stk. 5, 1. pkt.,* og *stk. 6*, ændres »stk. 6, 4. pkt.,« til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.,«.

46. I *§ 52, stk. 5, 2. pkt.,* ændres »stk. 6, 4. pkt.« til: »stk. 6, 3. og 4. pkt.«

Stk. 6. Sagsanlæg vedrørende en afgørelse truffet efter § 44, stk. 3 og 4 og stk. 6, 4. pkt., og § 44 b, stk. 2, har opsættende virkning. Retten bestemmer på et forberedende retsmøde på sagsøgerens anmodning ved kendelse, om sagsanlægget har opsættende virkning, mens sagen verserer ved retten. Retten kan bestemme, om kære af kendelsen har opsættende virkning. Det forberedende retsmøde afholdes inden 4 uger efter sagens anlæg. Retten bestemmer ved dommen, om anke har opsættende virkning, hvis retten helt eller delvis stadfæster Revisornævnets afgørelse.

§ 54. Overtrædelse af § 5, § 8 b, § 9, stk. 1, § 11, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 13, stk. 3 og 4, § 13 a, stk. 2, § 17, stk. 1 og 2, §§ 20, 22-24, 24 c, 25, 26, § 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5 og 7, § 35 a, stk. 3 og 4, § 40, stk. 3, og § 44, stk. 9, straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning. På samme måde straffes overtrædelse af artikel 4, stk. 1 og 2, artikel 5, stk. 1, artikel 11, stk. 1 og 2, artikel 15, stk. 1, og artikel 17, stk. 7, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 537/2014 af 16. april 2014 om specifikke krav til revision af virksomheder af interesse for offentligheden.

47. I *§ 54, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5 og 7« til: »§ 31, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5 og 8«, og »§ 44, stk. 9,« ændres til: »§ 44, stk. 7,«.

§ 3

I selskabsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1168 af 1. september 2023, som ændret ved § 1 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

Selskabsloven

Fodnoten. 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/25/EF af 21. april 2004 om overtagelsestilbud, EU-Tidende 2004, nr. L 142, side 12, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2121/EU af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1« til: », Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2121 af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannel-

82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012, EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/36/EF af 11. juli 2007 om udøvelse af visse aktionærrettigheder i børsnoterede selskaber, EU-Tidende 2007, nr. L 184, side 17, som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF, for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/102/EF af 16. september 2009 på selskabsrettens område om enkeltmandsselskaber med begrænset ansvar, EU-Tidende 2009, nr. L 258, side 20, dele af Rådets direktiv 2013/24/EU af 13. maj 2013 om tilpasning af visse direktiver vedrørende selskabsret på grund af Republikken Kroatiens tiltrædelse, EU-Tidende 2013, nr. L 158, side 365, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/50/EU ser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

af 22. oktober 2013 om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/109/EF om harmonisering af gennemsigtighedskrav i forbindelse med oplysninger om udstedere, hvis værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og Kommissionens direktiv 2007/14/EF om gennemførelsesbestemmelser til visse bestemmelser i direktiv 2004/109/EF, EU-Tidende 2013, nr. L 294, side 13, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/1132/EU af 14. juni 2017 om visse aspekter af selskabsretten (kodifikation), EU-Tidende 2017, nr. L 169, side 46, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/1151/EU af 20. juni 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår brugen af digitale værktøjer og processer inden for selskabsret, EU-Tidende 2019, nr. L 186, side 80, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2121/EU af 27. november 2019 om ændring af direktiv (EU) 2017/1132, for så vidt angår grænseoverskridende omdannelser, fusioner og spaltninger, EU-Tidende 2019, nr. L 321, side 1.

2. Efter § 118 indsættes før overskriften før § 119:

»**§ 118 a.** Direktionen i et kapitalselskab, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, skal sikre, at selskabets lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget denne skriftligt på en af kapitalselskabet oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen, jf. 1. pkt.

Stk. 2. Indgår kapitalselskabet i en koncern, og anvender selskabet årsregnskabslovens § 99 a, stk. 7, skal selskabet hurtigst muligt videregive lønmodtagerrepræsentanternes udtalelse efter stk. 1, 2. pkt., til modervirksomheden.«

Kapitel 9
Revision og granskning

3. Overskriften til kapitel 9 affattes således:

»Kapitel 9
Revision, erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering og granskning«.

§ 146. Revisor kan afsættes af den, der har valgt revisor. En revisor, der er valgt til at revidere selskabets årsregnskab i henhold til § 144, kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

4. I *§ 146, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

»Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold.«

5. Efter § 149 indsættes før overskriften før § 150:

»Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

§ 149 a. Har et kapitalselskab efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal generalforsamlingen vælge en eller flere godkendte revisorer. Beslutningen kan træffes med simpelt stemmeflertal efter § 105. § 10, § 144, stk. 2, og § 149 finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Meningsforskelle vedrørende bæredygtighedsrapporteringen eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. § 146, stk. 2, 1. og 2. pkt., og stk. 3-5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Ved ændringer vedrørende revisor, der er valgt i henhold til stk. 1, finder § 148 tilsvarende anvendelse.

§ 149 b. I kapitalselskaber, der ikke har værdipapirer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, men som efter årsregnskabsloven har pligt til at foretage bæredygtighedsrapportering, har aktionærer, som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af selskabets kapitalandele, ret til at få optaget et forslag på dagsordenen til selskabets generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten gøres i givet fald tilgængelig for generalforsamlingen.

Stk. 2. Den, der udpeges, må ikke tilhøre samme revisionsvirksomhed eller netværk, som reviderer selskabets årsregnskab.«

§ 4

I lov om visse erhvervsdrivende virksomheder, jf. lovbekendtgørelse nr. 249 af 1. februar 2021, som ændret ved § 8 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 2 i lov nr. 568 af 10. maj 2022 og § 3 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

Lov om visse erhvervsdrivende virksomheder

Fodnoten. 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF af 17. maj 2006 om lov-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om æn-

pligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, om ændring af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF og om ophævelse af Rådets direktiv 84/253/EØF, EU-Tidende 2006, nr. L 157, side 87, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/56/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2006/43/EF om lovpligtig revision af årsregnskaber og konsoliderede regnskaber, EU-Tidende 2014, nr. L 158, side 196, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43.

dring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

§ 2. ---

Stk. 2. ---

Stk. 3. Bortset fra reglerne i kapitel 1, 2 og 7 og §§ 15 f-15 h finder loven ikke anvendelse på enkeltmandsvirksomheder, interessentskaber og kommanditselskaber. Interessentskaber og kommanditselskaber skal dog anmeldes til registrering i Erhvervsstyrelsens it-system, og kapitel 1 a, 4 og 7 a og §§ 18 a og 21 finder tilsvarende anvendelse på disse virksomheder, hvis alle interessenterne henholdsvis komplementarerne er 1-2) ---

2. I *§ 2, stk. 3, 2. pkt.,* ændres »og 7 a og §§ 18 a og« til: », 5 og 7 a og §«.

§ 11. Medlemmerne af ledelsen i en virksomhed, der er omfattet af denne lov, skal registreres i Erhvervsstyrelsen. Det skal ligeledes registreres, hvem der er tegningsberettiget for virksomheden. Desuden optages oplysning om virksomhedens navn, adresse, hjemstedskommune, formål og regnskabsår. Skal virksomheden aflægge årsrapport i henhold til årsregnskabslovens § 3, stk. 1, nr. 4, optages tillige revisors navn i registeret.

3. I *§ 11, stk. 1, 4. pkt.,* indsættes efter »§ 3, stk. 1, nr. 4,«: »eller i sin ledelsesberetning medtage bæredygtighedsrapportering efter samme lovs § 99 a,«.

Stk. 2. Anmeldelse om og ændringer vedrørende en eventuel revisor valgt af generalforsamlingen til revision af årsrapporten, jf. selskabslovens § 144, skal registreres i Erhvervsstyrelsen. Hvis revisorskifte sker inden hvervets

4. I *§ 11, stk. 2, 1. pkt.,* ændres »årsrapporten, jf. selskabslovens § 144,« til: »årsrapporten eller til at afgive erklæring om bæredygtighedsrapportering«.

udløb, skal anmeldelsen vedlægges en fyldestgørende forklaring fra det centrale ledelsesorgan på årsagen til hvervets ophør.

§ 11 a. Bestemmelser i en virksomheds vedtægter eller i anden aftale, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal revidere årsregnskabet i en virksomhed omfattet af denne lov, og eventuelle suppleanter for disse, til bestemte kategorier af eller lister over revisorer eller revisionsfirmaer, er ugyldige.

5. I *§ 11 a* indsættes som *2. pkt.:*

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse på aftaler, der begrænser valget af en eller flere godkendte revisorer, der skal udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.«

6. Efter § 11 b indsættes:

»§ 11 c. I virksomheder, der ikke har ejerandele eller obligationer optaget til handel på et reguleret marked i et land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, men som efter årsregnskabsloven har pligt til at foretage bæredygtighedsrapportering, har personer med ejerandele, som på egen hånd eller i forening repræsenterer mere end 5 pct. af stemmerettighederne eller mere end 5 pct. af virksomhedens ejerandele, ret til at få optaget et forslag på dagsordenen til virksomhedens generalforsamling om udpegning af en akkrediteret tredjepart, som skal udarbejde en rapport om visse elementer af bæredygtighedsrapporteringen. Rapporten gøres i givet fald tilgængelig for generalforsamlingen.

Stk. 2. Den, der udpeges, må ikke tilhøre samme revisionsvirksomhed eller netværk, som reviderer virksomhedens årsregnskab.«

§ 12. For virksomhedens ledelse finder selskabslovens §§ 115, 117 og 118 anvendelse med de fornødne tilpasninger.

Stk. 2. ---

7. I *§ 12, stk. 1,* ændres »og 118« til: », 118 og 118 a«.

§ 18. For de virksomheder omfattet af denne lov, der i henhold til årsregnskabsloven skal aflægge årsrapport, skal ledelsen give revisor de oplysninger, som må anses af betydning for bedømmelsen af virksomheden og, hvis virksomheden er en modervirksomhed, koncernen.

Stk. 2. ---

8. I *§ 18, stk. 1,* indsættes som *2. pkt.:*

»1. pkt. finder tilsvarende anvendelse vedrørende en revisor, der er valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.«

§ 19. En revisor kan afsættes af den, der har valgt revisoren. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.

Stk. 2. Fratræder revisor, eller ophører revisionen på anden måde, inden revisors hverv udløber, skal revisor straks meddele dette til Erhvervsstyrelsen. Meddelelsen skal vedlægges en fyldestgørende forklaring på årsagen til hvervets ophør, hvis fratrædelsen eller ophøret er sket inden hvervets udløb.

Stk. 3. I en virksomhed, der er omfattet af revisorlovens § 1 a, nr. 3, kan en revisor afsættes ved dom, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil. Sag herom kan anlægges af deltagere, der repræsenterer 5 pct. af stemmerne eller deltagerne i virksomheden, og af Erhvervsstyrelsen som tilsynsmyndighed for godkendte revisorer og revisionsvirksomheder, jf. revisorlovens § 32.

Stk. 4. ---

9. I *§ 19, stk. 1,* indsættes som *3.* og *4. pkt.:*

»Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling, revisionsprocedurer eller i givet fald bæredygtighedsrapportering eller erklæringsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold. 1.-3. pkt. finder tilsvarende anvendelse for en revisor, der udfører erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering.«

10. I *§ 19, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »ophører revisionen«: »eller revisors udførelse af erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering«.

11. I *§ 19, stk. 3, 1. pkt.,* indsættes efter »en revisor«: », herunder en revisor valgt til at udføre erklæringsopgaven om virksomhedens bæredygtighedsrapportering,«.

§ 5

I lov om erhvervsdrivende fonde, jf. lovbekendtgørelse nr. 984 af 20. september 2019, som ændret ved § 11 i lov nr. 2601 af 28. december 2021, § 3 i lov nr. 568 af 10. maj 2022 og § 2 i lov nr. 1553 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

Lov om erhvervsdrivende fonde

Fodnoten. 1) Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43« til: », dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse

73, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43.

af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43 og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

§ 42. ---
Stk. 2-4. ---

2. I *§ 42* indsættes som *stk. 5:*

»Stk. 5. Direktionen i en erhvervsdrivende fond, der er omfattet af årsregnskabslovens § 99 a, skal sikre, at fondens lønmodtagerrepræsentanter underrettes, og skal med disse drøfte relevante bæredygtighedsoplysninger og midlerne til at fremskaffe og verificere bæredygtighedsoplysninger. Afgiver lønmodtagerrepræsentanterne på denne baggrund en udtalelse, skal direktionen have modtaget denne skriftligt på en af fonden oplyst elektronisk adresse, senest 4 uger efter drøftelsen, jf. 1. pkt.«

§ 72. ---
Stk. 2. En revisor kan afsættes af den, der har udpeget revisoren, eller af fondsmyndigheden. En revisor kan kun afsættes før hvervets udløb, hvis et begrundet forhold giver anledning hertil.
Stk. 3. ---

3. I *§ 72, stk. 2,* indsættes som *3. pkt.:*

»Meningsforskelle vedrørende den regnskabsmæssige behandling eller revisionsprocedurer kan ikke anses for et begrundet forhold.«

4. Efter § 75 indsættes før overskriften før kapitel 9:

»Erklæringsopgaver om bæredygtighedsrapportering

§ 75 a. Har en erhvervsdrivende fond efter årsregnskabsloven pligt til at forsyne sin bæredygtighedsrapportering med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, skal bestyrelsen udpege en eller flere godkendte revisorer. Ved udpegningen finder § 69, stk. 1 og 2, tilsvarende anvendelse. Bestemmelserne i § 13, stk. 1 og 2, og §§ 71 og 72 finder tilsvarende anvendelse for den eller de udpegede efter 1. pkt.«

§ 132. Overtrædelse af §§ 5, 13 og 15, § 21 a, stk. 3, 5 og 6, § 26, stk. 2, § 34, stk. 2, § 37, stk. 3-5, § 38, § 41, stk. 1, nr. 1 og 2, § 42, stk. 3, §§ 49-51, § 52, stk. 3, § 53, stk. 4, § 54, §§ 56-59, § 61, § 62, stk. 1, §§ 63 og 65-67, § 76, stk. 2, § 77, § 78, stk. 1 og stk. 6, 4. pkt., § 80, § 83, 4. pkt., § 85, § 86, stk. 4, § 87, § 116, stk. 2 og §§ 117 og 123-125 straffes med bøde. Opretholdelse af dispositioner, der er truffet i strid med § 87, straffes med bøde.

Stk. 2-6. ---

5. I *§ 132, stk. 1, 1. pkt.,* ændres »§ 42, stk. 3,« til: »§ 42, stk. 3 og 5,«.

§ 6

I lov om kapitalmarkeder, jf. lovbekendtgørelse nr. 41 af 13. januar 2023, som ændret ved § 6 i lov nr. 243 af 7. marts 2023, § 5 i lov nr. 480 af 12. maj 2023 og § 5 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

Lov om kapitalmarkeder

§ 213. Finanstilsynet skal for udstedere af omsættelige værdipapirer med hjemsted i Danmark kontrollere, at reglerne om finansielle oplysninger i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven, §§ 82 og 83 i lov om investeringsforeninger m.v. og § 131 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er overholdt, hvis de omsættelige værdipapirer er optaget til handel på et reguleret marked her i landet, i et andet land inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område.

Stk. 2. Finanstilsynet kontrollerer tillige, at regler udstedt i medfør af § 196 i lov om finansiel virksomhed, årsregnskabsloven, § 95 i lov om investeringsforeninger m.v. og § 131 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. er overholdt.

Stk. 3. Finanstilsynet kontrollerer overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder.

1. I *§ 213, stk. 1* og *5,* ændres »om finansielle oplysninger« til: »for information«.

2. I *§ 213, stk. 1,* ændres »§§ 183-193« til: »§§ 183-193 a«, »§§ 82 og 83« ændres til: »§§ 82-92«, og efter »§§ 82 og 83 i lov om investeringsforeninger m.v.« indsættes: », § 143 og §§ 146-154 a i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 178 og §§ 181-187 a i lov om forsikringsvirksomhed«.

3. I *§ 213, stk. 2,* indsættes efter »§ 95 i lov om investeringsforeninger m.v.«: », § 157 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og –aktiviteter, § 190 i lov om forsikringsvirksomhed«.

4. *§ 213, stk. 3,* affattes således:

»*Stk. 3.* Finanstilsynet kontrollerer, at Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er overholdt.«

Stk. 4. Finanstilsynet udøver i forbindelse med kontrollen efter stk. 1-3 de beføjelser, der er tillagt Finanstilsynet i henhold til § 197 i lov om finansiel virksomhed, § 96 i lov om investeringsforeninger m.v. og § 161 a i årsregnskabsloven.

Stk. 5. Kontrollen efter stk. 1-4 omfatter også kontrol af reglerne om finansielle oplysninger i årsrapporter og delårsrapporter fra udstedere, der har Danmark som hjemland efter § 21, som disse regler er fastlagt i den regnskabslovgivning, de pågældende udstedere er omfattet af, jf. §§ 27 og 28. Ved udførelsen af kontrollen kan Finanstilsynet

1-4) ---

Stk. 6-8. ---

5. I *§ 213, stk. 4,* indsættes efter »§ 96 i lov om investeringsforeninger m.v.«: », § 158 i lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, § 191 i lov om forsikringsvirksomhed«.

§ 7

I lov om finansiel virksomhed, jf. lovbekendtgørelse nr. 1731 af 5. december 2023, som ændret ved § 335 i lov nr. 718 af 13. juni 2023, § 44 i lov nr. 1534 af 12. december 2023 og senest ved § 1 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

Lov om finansiel virksomhed

Fodnoten. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv 86/635/EØF af 8. december 1986 (bankregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1986, nr. L 372, side 1, Rådets direktiv 89/117/EØF af 13. februar 1989 (offentliggørelse af årsregnskabsdokumenter for filialer fra ikkemedlemslande), EF-Tidende 1989, nr. L 44, side 40, Rådets direktiv 91/674/EØF af 19. december 1991 (forsikringsregnskabsdirektivet), EF-Tidende 1991, nr. L 374, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/26/EF af 29. juni 1995 (BCCI-direktivet), EF-Tidende 1995, nr. L 168, side 7, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF af 4. april 2001 (likvidationsdirektivet for kreditinstitutter), EF-Tidende 2001, nr. L 125, side 15, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/13/EF af 5. marts 2002 (Solvens I-direktivet), EF-Tidende 2002, nr. L 77, side 17, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. decem-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) nr. 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141« til: »dele af Kommissionens delegerede direktiv (EU) nr. 2021/1270 af 21. april 2021 om ændring af direktiv 2010/43/EU for så vidt angår de bæredygtighedsrisici og bæredygtighedsfaktorer, der skal tages hensyn til i forbindelse med institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), EU-Tidende 2021, nr. L 277, side 141, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæ-

ber 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/31/EF af 5. april 2006 (udsættelsesdirektivet), EU-Tidende 2006, nr. L 114, side 60, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 (betalingstjenestedirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 319, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 (UCITS direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 302, side 32, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 (Solvens II direktivet), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 (CRD IV), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 338, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/91/EU af 23. juli 2014 (UCITS V-direktivet), EU-Tidende 2014, nr. L 257, side 186, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2018/843/EU af 30. maj 2018, EU-Tidende 2018, nr. L 156, side 43, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97/EU af 20. januar 2016, EU-Tidende 2016, nr. L 26, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1148/EU af 6. juli 2016 (NIS-direktivet), EU-Tidende 2016, nr. L 194, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017, EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2177 af 18. december 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 334, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 (CSRD), EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

mentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 296, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/2162 af 27. november 2019 om udstedelse af dækkede obligationer og offentligt tilsyn med dækkede obligationer og om ændring af direktiv 2009/65/EF og 2014/59/EU, EU-Tidende 2019, nr. L 328, side 29. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning nr. 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1092/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1094/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 48, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1095/2010/EU af 24. november 2010, nr. L 331, side 84, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 18, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013, EU-Tidende 2013, nr. L 115, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 575/2013/EU af 26. juni 2013 (CRR), EU-Tidende 2013, nr. L 176, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1286/2014/EU af 26. november 2014 (PRIIP'er), EU-Tidende 2014, nr. L 352, side 1. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark.

§ 183. Finansielle virksomheder, finansielle holdingvirksomheder og forsikringsholding-

2. I *§ 183, stk. 1,* indsættes som *3. pkt.:*

virksomheder skal udarbejde en årsrapport, der består af en ledelsesberetning, en ledelsespåtegning og et årsregnskab bestående af en balance, en resultatopgørelse, anden totalindkomst, noter, herunder redegørelse for anvendt regnskabspraksis, og en oversigt over bevægelserne i egenkapitalen. Når et årsregnskab er revideret, indgår revisionspåtegningen i årsrapporten.

Stk. 2-6. ---

»Er der afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 193 a, stk. 1, skal denne indgå i årsrapporten.«

§ 184. ---

Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten udarbejdes i overensstemmelse med lovgivningen og eventuelle yderligere krav til regnskaber i vedtægter eller aftale. Endvidere har hvert enkelt medlem ansvar for, at årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab kan revideres i tide, og for, at årsrapporten kan godkendes i tide. Endelig har hvert enkelt bestyrelsesmedlem ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet, jf. § 194, stk. 1, og Erhvervsstyrelsen, jf. § 195, stk. 1, inden for de i lovgivningen fastsatte frister

3. *§ 184, stk. 2, 2.* og *3. pkt.,* ophæves og som *stk. 3* og *4* indsættes:

»*Stk. 3.* Endvidere har hvert enkelt medlem af de ansvarlige ledelsesorganer ansvar for,

1) at årsrapporten kan revideres og godkendes i tide, og
2) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide.

Stk. 4. Hvert enkelt medlem af det øverste ledelsesorgan har ansvar for, at årsrapporten indsendes til Finanstilsynet, jf. § 194, stk. 1, og Erhvervsstyrelsen, jf. § 195, stk. 1, inden for de frister, som er fastsat i loven.«

§ 185. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. De skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hver enkelt medlems navn og funktion i forhold til selskabet er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

1-2) ---

3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som virksomheden henholdsvis koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2-4. ---

4. I *§ 185, stk. 1, nr. 3,* indsættes efter »påvirkes af«: », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 193 a, stk. 6, og 196«.

§ 193. Årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisorer, jf. § 199. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de

5. *§ 193, 3. pkt.,* affattes således:

supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 190. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

»Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

6. Efter § 193 indsættes:

»**§ 193 a.** En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. § 199, stk. 6-8 og 11, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 4. § 118 a samt § 144 og §§ 145-149 b i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 5. Bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelserne i § 199, stk. 10, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.«

§ 195. ---

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele samt den fulde revisionspåtegning. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 190, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, således at de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger

7. I *§ 195, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »revisionspåtegning«: »eller anden erklæring fra revisor, jf. § 193 a«.

tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

8. I *§ 195* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3*. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Stk. 3. --- Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

9. Efter § 195 indsættes:

»**§ 195 a.** Dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bærdygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 2. De virksomheder, som nævnes i stk. 1, skal indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring skal indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 3. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed

sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering, og eventuelle erklæringer efter stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.«

§ 196. ---
Stk. 2-3. ---

10. I *§ 196* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form.«

§ 197. Med henblik på at sikre, at finansielle virksomheders, finansielle holdingvirksomheders og forsikringsholdingvirksomheders årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 196, og at finansielle virksomheders koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, kan Finanstilsynet
1-3) ---

11. I *§ 197* indsættes efter »årsrapporter«: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

§ 344. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger og regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, forordninger udstedt

12. I *§ 344, stk. 1, 3. pkt.,* ændres »finansiel information« til: »information«, og »§§ 183-193« ændres til: »§§ 183-193 a«.

i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter, forordninger udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution, Kommissionens delegerede forordning 2017/565/EU af 25. april 2016 om supplerende regler til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU for så vidt angår de organisatoriske krav til og vilkårene for drift af investeringsselskaber samt definitioner af begreber med henblik på nævnte direktiv, Rådets forordning 2017/1509/EU af 30. august 2017 om restriktive foranstaltninger over for Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1156/EU af 20. juni 2019 om lettere grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) nr. 1286/2014, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bære-

dygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf, og denne lov og af de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 75 b og § 77, stk. l og 2. Dog påser Erhvervsstyrelsen overholdelsen af § 15, stk. 1, 2 og 4, og §§ 83, 87, 91 og 112. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 183-193 og i regler udstedt i medfør af § 196 er overholdt for finansielle virksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet er endvidere ansvarligt for tilsynet efter § 32, stk. 4, nr. 1, jf. § 32, stk. 7, i revisorloven, for så vidt angår virksomheder underlagt tilsyn af Finanstilsynet.

Stk. 2-12. ---

§ 373. ---

Stk. 2. Overtrædelse af § 16 c, § 16 d, stk. 1, § 16 f, stk. 1-3, § 23, stk. 5, 7 og 8 § 38 a, § 54, stk. 2, § 57, stk. 1, § 64, stk. 6, § 64 c, stk. 1, 3, 8 og 10, jf. stk. 1 og 3, § 64 d, stk. 1, 2 og 4-6, § 64 e, § 70, stk. 1-5, § 70 a, stk. 1-3, § 71, stk. 1, § 71 a, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 71 b, stk. 1, § 71 c, stk. 1, 2. pkt., § 72 b, stk. 2 og 3, § 73, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 75, stk. 1, 2. pkt., § 75 a, stk. 1, § 75 b, stk. 1, § 75 c, stk. 1, § 77, stk. 1-6 og 10, § 77 a, stk. 1-6, §§ 77 b og 77 c, § 77 d, § 77 f, stk. 1 og 2, § 77 g, stk. 2, § 77 j, § 79 a, stk. 1, nr. 1 og 2, § 80, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 7 og 8, § 80 a, § 80 b, stk. 1-3 og 5, og § 80 c, stk. 1 og 2, § 81 b, stk. 3, 5 og 6, § 85 b, stk. 3, 5 og 6, § 108, stk. 1-5, § 121, stk. 1, § 122, § 126 b, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 126 c, stk. 5, § 126 d, stk. 4 og 6, § 126 e, stk. 4, § 152 a, stk. 1, 1. pkt., § 152 b, stk. 4-7, § 152 c, stk. 1, § 152 d, stk. 1, § 152 e, stk. 1, § 152 g, stk. 1, 1. og 3. pkt., stk. 2-5 og stk. 7, 1. pkt., § 152 j, stk. 1, 2. pkt., eller stk. 2, § 152 k, stk. 1, 2 eller 5, § 152 m, stk. 1, § 167, stk. 1, 2 og 4, § 175 b, stk. 1, 2, 4 og 9, § 182 d, § 182 e, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., og § 182 f, § 183, stk. 1, 1. pkt., og stk. 5, § 184, stk. 1, § 185, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., §§ 186 og 187, § 188, stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 3, 2. pkt., §§ 189 og 190, § 191, stk. 1-3, § 192,

13. I *§ 373, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »§ 193, 1. pkt.,«: »§ 193 a, stk. 1 og 2,«.

1. pkt., § 193, 1. pkt., § 198, stk. 1, § 199, stk. 2 og 6, § 206, § 230 a, stk. 1-4, § 245 a, stk. 1 og 3, § 245 b, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 247 a, stk. 9 og 10, § 259 a, § 264, stk. 2 og 3, § 266, stk. 1, § 268, stk. 1-4, § 269 c, § 283, stk. 1 og 2, §§ 312 og 312 b, § 336 a, stk. 3, 5 og 6, § 347 b, stk. 3 og 6, § 347 c, stk. 2, § 354 a, stk. 1, 1.-5. pkt., og stk. 3, 1.-7. pkt., § 417 a, stk. 4, § 417 b, stk. 5, § 417 c, stk. 3, samt artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder og artikel 4, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer, artikel 28, artikel 41, stk. 1, litra b, artikel 49, stk. 1, litra c, artikel 51, jf. artikel 52, artikel 54, stk. 5, litra a og c, artikel 63, artikel 73, stk. 6, artikel 76, stk. 2, artikel 77, artikel 99, stk. 1, artikel 101, stk. 1 og 2, artikel 113, stk. 7, 1. afsnit, artikel 129, stk. 3 og 7, artikel 221, stk. 1 og 2, artikel 256, stk. 7, 1. afsnit, artikel 259, stk. 1, litra b og e, artikel 262, stk. 2, 2. afsnit, artikel 263, stk. 2, 1. afsnit, artikel 393, artikel 394, stk. 2, artikel 405, stk. 1, artikel 412, stk. 1 og 2, artikel 415, stk. 1 og 2, artikel 430, stk. 1, 1. afsnit, 1. pkt., og 2. afsnit, artikel 431, stk. 1, jf. artikel 435 og 436, artikel 437, stk. 1, artikel 438 og 439, artikel 440, stk. 1, artikel 441, stk. 1, artikel 442 og 444-450, artikel 451, stk. 1, artikel 431, stk. 3, artikel 433, 1.-3. afsnit, artikel 434, 1. afsnit, 2. og 3. pkt., og afsnit 2, 2. pkt., artikel 471, stk. 1, artikel 492, stk. 2-4, artikel 499, stk. 1, og artikel 501, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter, artikel 5, stk. 1, artikel 6 og 7, artikel 8, stk. 1-3, artikel 9, artikel 10, stk. 1, artikel 13, stk. 1, 3 og 4, og artikel 14 og 19 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1286/2014 af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er) og artikel 5-7, 18-30, 33-42, 44-46, 48, 50 og 52-56 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) samt artikel 4, artikel 8, stk. 1-6, artikel 9, stk. 1 og 2, artikel 19,

stk. 1-6, artikel 22, artikel 23, stk. 2-14, og artikel 24 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/1503/EU af 7. oktober 2020 om europæiske crowdfundingtjenesteudbydere for erhvervslivet straffes med bøde. På samme måde straffes overtrædelse af meddelelsespligten i § 152 a, stk. 4, 1. pkt.

§ 8

I lov om investeringsforeninger m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 46 af 13. januar 2023, som ændret ved § 5 i lov nr. 409 af 24. april 2023 og § 7 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

Lov om investeringsforeninger m.v.

§ 161. ---

Stk. 2. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 14, stk. 1 og 3. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 82-92 og i regler udstedt i medfør af § 95 er overholdt for danske UCITS, som har udstedt værdipapirer, der handles på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

Stk. 3-5. ---

1. I *§ 161, stk. 2, 2. pkt.,* ændres »finansiel information« til: »information«.

§ 9

I lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 2015 af 1. november 2021, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 641 af 19. maj 2020, § 2 i lov nr. 2382 af 14. december 2021, og senest ved § 6 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændring:

Lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

§ 155. Finanstilsynet påser overholdelsen af regler udstedt i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, og af denne lov og de regler, der er udstedt i medfør af loven, undtagen § 27 b. Finanstilsy-

1. I *§ 155, stk. 1, 2. pkt.,* ændres »finansiel information« til: »information«.

net kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter udstedt i medfør af § 131 er overholdt for forvaltere af alternative investeringsfonde, som har udstedt værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder. Finanstilsynet påser endvidere overholdelsen af regler udstedt i medfør af § 31, stk. 8, i revisorloven. Erhvervsstyrelsen påser dog overholdelsen af § 136. Finanstilsynet påser desuden overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 346/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske sociale iværksætterfonde, Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 345/2013/EU af 17. april 2013 om europæiske venturekapitalfonde, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/1131/EU af 14. juni 2017 om pengemarkedsforeninger og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2017/2402/EU af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og regler fastsat i medfør heraf og regler fastsat i medfør heraf. Finanstilsynet påser overholdelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1286/2014/EU af 26. november 2014 om dokumenter med central information om sammensatte og forsikringsbaserede investeringsprodukter til detailinvestorer (PRIIP'er), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/1156/EU af 20. juni 2019 om lettere grænseoverskridende distribution af kollektive investeringsinstitutter og om ændring af forordning (EU) nr. 345/2013, (EU) nr. 346/2013 og (EU) nr. 1286/2014 og Europa Parlamentets og Rådets forordning 2019/1238/EU af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt), Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2088/EU af 27. november 2019 om bæredygtighedsrelaterede oplysninger i sektoren for finansielle tjenesteydelser og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2020/852/EU af 18. juni 2020 om fastlæggelse af en ramme til fremme af bæredygtige investeringer og regler udstedt i medfør heraf.

§ 10

I lov nr. 1155 af 8. juni 2021 om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og -aktiviteter, som ændret bl.a. ved § 10 i lov nr. 568 af 10. maj 2022, § 3 i lov nr. 409 af 25. april 2023, og senest ved § 4 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

Lov om fondsmæglerselskaber og investeringsservice og – aktiviteter

Fodnoten. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/2034/EU af 27. november 2019 (IFD), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 64, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 (MiFID II), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 349, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5. september 2007 (kapitalandelsdirektivet), EU-Tidende 2007, nr. L 247, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2017/828/EU af 17. maj 2017 (aktionærrettighedsdirektivet), EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 (konglomeratdirektivet), EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 (regnskabsdirektivet), EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, Kommissionens direktiv 2010/43/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 42, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 (DGSD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 149, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 (4. hvidvaskdirektiv), EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/1148/EU af 6. juli 2016 (NIS-direktivet), EU-Tidende 2016, nr. L 194, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 (BRRD), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 190, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/879/EU af 20. maj 2019 (BRRD II), EU-Tidende 2019, nr. L 150, si-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

de 296, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/878/EU af 20. maj 2019, EU-Tidende 2019, nr. L 150, side 253-293. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2019/2033/EU af 27. november 2019 (IFR), EU-Tidende 2019, nr. L 314, side 1, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 600/2014/EU af 15. maj 2014 (MiFIR), EU-Tidende 2014, nr. L 173, side 84. Ifølge artikel 288 i EUF-traktaten gælder en forordning umiddelbart i hver medlemsstat. Gengivelsen af disse bestemmelser i loven er således udelukkende begrundet i praktiske hensyn og berører ikke forordningernes umiddelbare gyldighed i Danmark. I loven er der endvidere medtaget visse bestemmelser fra Kommissionens forordning 584/2010/EU af 1. juli 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 176, side 16, Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1093/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 12, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1095/2010/EU af 24. november 2010, EU-Tidende 2010, nr. L 331, side 84.

§ 143. ---
Stk. 2-3. ---

2. I *§ 143* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Er der afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 154 a, stk. 1, skal denne indgå i årsrapporten.«

§ 146. ---
Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten.
1) ---
2) kan revideres og godkendes i tide og

3. I *§ 146, stk. 2, nr. 2,* ændres »tide og« til: »tide,« og efter nr. 2 indsættes som *nr. 3:*

»3) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide og«.

3) ---

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

§ 147. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. Medlemmerne af bestyrelsen og direktionen skal

give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hvert enkelt medlems navn og funktion i forhold til fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

1-2) ---

3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens aktiviteter og økonomiske forhold og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som henholdsvis fondsmæglerselskabet, fondsmæglerholdingvirksomheden og koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2-4. ---

4. I *§ 147, stk. 1, nr. 3,* indsættes efter »påvirkes af«: », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 154 a, stk. 5, og 157«.

§ 154. Årsrapporten skal revideres af fondsmæglerselskabets eller fondsmæglerholdingvirksomhedens eksterne revisorer. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

5. *§ 154, 3. pkt.,* affattes således:

»Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

6. Efter § 154 indsættes før overskriften før § 155:

»Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 154 a. Et fondsmæglerselskab eller en fondsmæglerholdingvirksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. § 160, stk. 5-7 og 9, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 4. Bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtigheds-

rapportering, jf. stk. 1. Bestemmelserne i § 160, stk. 8, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 5. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.«

Overskriften. Indsendelse af årsrapporter og revisionsprotokollater

7. *Overskriften* før § 155 affattes således:
»Indsendelse af årsrapporter, revisionsprotokollater og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«

§ 156. ---

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele og den fulde revisionspåtegning. Ønsker fondsmæglerselskabet eller fondsmæglerholdingvirksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 153, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet »årsrapport«.

8. I *§ 156, stk. 2, 1. pkt.,* indsættes efter »revisionspåtegning«: »eller anden erklæring fra revisor, jf. § 154 a«.

9. I *§ 156* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Stk. 3. --- Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. Efter § 156 indsættes før overskriften før § 157:

»§ 156 a. Dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er

autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 2. De virksomheder, som nævnes i stk. 1, skal indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring skal indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 3. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om indsendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer efter stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.«

Overskriften. Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten

11. *Overskriften* før § 157 affattes således:
»Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«

§ 157. ---
Stk. 2-3. ---

12. I *§ 157* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4*. Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering, herunder regler om indhold og form.«

§ 158. Med henblik på at sikre, at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 157, og at fondsmæglerselskabers og fondsmæglerholdingvirksomheders koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1606/2002 af 19. juli 2002 om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, kan Finanstilsynet

1-3) ---

13. I *§ 158* indsættes efter »årsrapporter«: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

§ 230. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 143 og 146-154 og i regler udstedt i medfør af § 157 er overholdt for fondsmæglerselskaber og fondsmæglerholdingvirksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

14. I *§ 230* ændres »finansiel information« til: »information«, og »§§ 143 og 146-154« ændres til: »§§ 143 og 146-154 a«.

§ 266. Med bøde straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:

1) § 67, § 71, stk. 1, nr. 1 og 2, § 79, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 80, stk. 1, 3, 4 og 6, § 83, stk. 1 og 2, § 84, 1. og 2. pkt., § 85, stk. 1 og 2, § 87, § 89, stk. 1 og 2, § 90, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, §§ 92 og 94, § 95, stk. 1 og 2 og stk. 3, 2. pkt., § 96, stk. 1, § 98, stk. 1 og 2, § 99, stk. 1, § 100, stk. 1, 2. pkt., § 101, stk. 1, § 102, stk. 1, § 103, stk. 1, § 104, stk. 1, 2. pkt., §§ 106 og 107, § 108, stk. 1, § 109, stk. 1-6, § 109 a, § 110, stk. 1, 2 og 4, § 111, § 118, stk. 1, §§ 119 og 140, § 141, stk. 2 og stk. 7, 1. pkt., § 142, § 143, stk. 1, nr. 1-4, § 145, stk. 2, § 146, § 147, stk. 1 og 3 og stk. 4, 1. pkt., § 148, § 150, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., § 153, § 154,

15. I *§ 266, stk. 1, nr. 1,* indsættes efter »§ 154, 1. pkt.,«: »§ 154 a, stk. 1 og 2,«.

1. pkt., § 159, § 160, stk. 3 og 5, § 182, stk. 1, §§ 183 og 185, § 192, stk. 2 og 3, § 198, stk. 1, § 211, § 228, stk. 3 og 6, § 229, stk. 2, og § 285, stk. 1, 2, 4 og 5.

2-4) ---

Stk. 2. ---

§ 11

I lov nr. 718 af 13. juni 2023 om lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadesforsikringsselskaber m.v., som ændret ved § 9 i lov nr. 1546 af 12. december 2023, foretages følgende ændringer:

Lov om forsikringsvirksomhed i tværgående pensionskasser, livsforsikringsselskaber og skadeforsikringsselskaber m.v.

Fodnoten. Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II), EU-Tidende 2009, nr. L 335, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/58/EU af 11. december 2013 om ændring af direktiv 2009/138/EF (Solvens II) for så vid angår datoerne for dets gennemførelse og anvendelse og datoen for ophævelse af visse direktiver (Solvens I), EU-Tidende 2013, nr. L 341, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder, EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/51/EU af 16. april 2014 om ændring af direktiv 2003/71/EF og 2009/138/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 1094/2010 og (EU) nr. 1095/2010 for så vidt angår de beføjelser, der er tillagt den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og den europæiske tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipa-

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2022/2464 af 14. december 2022 om ændring af forordning (EU) nr. 537/2014, direktiv 2004/109/EF, direktiv 2006/43/EF og direktiv 2013/34/EU for så vidt angår virksomheders bæredygtighedsrapportering, EU-Tidende 2022, nr. L 322, side 15«.

pirtilsynsmyndighed), EU-Tidende 2014, nr. L 153, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2015/849/EU af 20. maj 2015 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, EU-Tidende 2015, nr. L 141, side 73, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat, EU-Tidende 2003, nr. L 35, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning), EU-Tidende 2016, nr. L 2, side 19, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/50/EU af 16. april 2014 om mindstekrav til fremme af arbejdskraftens mobilitet mellem medlemsstaterne gennem bedre muligheder for at optjene og bevare supplerende pensionsrettigheder (portabilitetsdirektivet), EU-Tidende 2014, nr. L 128, side 1, dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/828 af 17. maj 2017 om ændring af direktiv 2007/36/EF for så vidt angår tilskyndelse til langsigtet aktivt ejerskab (aktionærrettighedsdirektivet), EU-Tidende 2017, nr. L 132, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF, EU-Tidende 2013, nr. L 182, side 19.

§ 178. ---
Stk. 2-3. ---

2. I *§ 178* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Er der afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering, jf. § 187 a, stk. 1, skal denne indgå i årsrapporten.«

§ 181. ---

Stk. 2. Hvert enkelt ledelsesmedlem har ansvar for, at årsrapporten

1) ---

2) kan revideres og godkendes i tide og

3) ---

3. I *§ 181, stk. 2, nr. 2,* ændres »tide og« til: »tide,« og efter nr. 2 indsættes som *nr. 3:*

»3) at en eventuel erklæring om bæredygtighedsrapportering kan afgives, så årsrapporten kan godkendes i tide og«

Nr. 3 bliver herefter nr. 4.

§ 182. Når årsrapporten er udarbejdet, skal alle medlemmer af bestyrelsen og direktionen underskrive den og datere underskriften. Medlemmerne skal give deres underskrift i tilknytning til en ledelsespåtegning, hvor hver enkelt medlems navn og funktion i forhold til selskabet er tydeligt angivet, og hvori de erklærer, hvorvidt

1-2) ---

3) ledelsesberetningen indeholder en retvisende redegørelse for udviklingen i virksomhedens og, hvis der er udarbejdet koncernregnskab, koncernens aktiviteter og økonomiske forhold samt en beskrivelse af de væsentligste risici og usikkerhedsfaktorer, som henholdsvis virksomheden og koncernen kan påvirkes af.

Stk. 2-4. ---

4. I *§ 182, stk. 1, nr. 3,* indsættes efter »påvirkes af«: », og at en eventuel bæredygtighedsrapportering er udarbejdet i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af §§ 187 a, stk. 6, og 190«.

§ 187. Årsrapporten skal revideres af virksomhedens eksterne revisorer, jf. § 193. Revisionen omfatter ikke ledelsesberetningen og de supplerende beretninger, som indgår i årsrapporten, jf. § 186. Revisor skal dog afgive en udtalelse om, hvorvidt oplysningerne i ledelsesberetningen er i overensstemmelse med årsregnskabet og et eventuelt koncernregnskab.

5. *§ 187, 3. pkt.,* affattes således:

»Revisor skal dog afgive en udtalelse om ledelsesberetningen.«

6. Efter § 187 indsættes før overskriften før § 188:

»Erklæring om bæredygtighedsrapportering

§ 187 a. En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, skal lade bæredygtighedsrapporteringen forsyne med en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 2. Erklæring efter stk. 1 skal afgives af en revisor, som i henhold til revisorloven er godkendt

til at afgive erklæringer om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 3. § 193, stk. 7-9 og 12, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 4. § 118 a samt § 144 og §§ 145-149 b i selskabsloven finder med de fornødne tilpasninger anvendelse for bæredygtighedsrapporteringen.

Stk. 5. Bestyrelsen kan tillade, at interne revisions- og vicerevisionschefer udfører arbejdshandlinger som grundlag for erklæringen om bæredygtighedsrapportering, jf. stk. 1. Bestemmelsen i § 193, stk. 11, finder med de fornødne tilpasninger tilsvarende anvendelse for interne revisions- og vicerevisionschefers arbejdshandlinger i forbindelse med afgivelse af erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 6. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser om revisionens afgivelse af erklæringer om bæredygtighedsrapportering, herunder om intern revision og om systemrevisionens gennemførelse i fælles datacentraler.«

Overskriften. Indsendelse af årsrapporter og revisionsprotokollater

7. *Overskriften* før § 188 affattes således:
»Indsendelse af årsrapporter, revisionsprotokollater og erklæringer om bæredygtighedsrapportering«

§ 189. ---

Stk. 2. Den indsendte årsrapport skal i det mindste indeholde de obligatoriske bestanddele og den fulde revisionspåtegning. Ønsker virksomheden at få offentliggjort supplerende beretninger som nævnt i § 186, skal disse indsendes sammen med de obligatoriske bestanddele af årsrapporten, så de obligatoriske bestanddele og de supplerende beretninger tilsammen fremstår som ét dokument betegnet årsrapport.

8. I *§ 189, stk. 2., 1. pkt.,* indsættes efter »revisionspåtegning«: »eller anden erklæring fra revisor, jf. § 187 a«.

9. I *§ 189* indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

»*Stk. 3.* En virksomhed, som har pligt til at udarbejde bæredygtighedsrapportering, og som i henhold til anden lovgivning er forpligtet til at lade dele af sin bæredygtighedsrapportering verificere af en akkrediteret uafhængig tredjepart, skal gøre rapporten fra den uafhængige tredjepart tilgængelig på virksomhedens hjemmeside.«

Stk. 3. ---

Stk. 3 bliver herefter stk. 4.

10. Efter § 189 indsættes før overskriften før § 190:

»**§ 189 a.** Dattervirksomheder og filialer, der skal udarbejde en bæredygtighedsrapport på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, skal indsende bæredygtighedsrapporten og en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 2. De virksomheder, som nævnes i stk. 1, skal indsende en erklæring om, at bæredygtighedsrapporten er udarbejdet på grundlag af de oplysninger, som dattervirksomheden eller filialen er i besiddelse af, hvis den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, ikke har stillet de nødvendige oplysninger til rådighed til brug for udarbejdelsen af bæredygtighedsrapporten. En eventuel erklæring skal indsendes til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutning af det regnskabsår, som bæredygtighedsrapporten vedrører.

Stk. 3. Dattervirksomheder og filialer, der er undtaget fra selv at udarbejde en bæredygtighedsrapport, fordi den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, har udarbejdet en bæredygtighedsrapport, skal til Erhvervsstyrelsen senest 12 måneder efter afslutningen af det regnskabsår, som rapporten vedrører, indsende den bæredygtighedsrapport, der er udarbejdet af den øverste modervirksomhed, eller den udenlandske virksomhed, sammen med en erklæring om bæredygtighedsrapportering, som er afgivet af en juridisk eller fysisk person, der er autoriseret til at afgive erklæring herom i henhold til lovgivningen i det pågældende land, eller en eventuel erklæring om, at den øverste modervirksomhed eller den udenlandske virksomhed ikke har afgivet en erklæring om bæredygtighedsrapportering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan efter forhandling med Erhvervsstyrelsen fastsætte nærmere regler om ind-

sendelse af bæredygtighedsrapporten, erklæringen om bæredygtighedsrapportering og eventuelle erklæringer efter stk. 2 og 3 til Erhvervsstyrelsen.«

Overskriften. Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten

11. *Overskriften* før § 190 affattes således:
»Finanstilsynets beføjelser til at fastsætte nærmere regler om årsrapporten, erklæringer om bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger«

§ 190. ---
Stk. 2-3. ---

12. I *§ 190* indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Finanstilsynet fastsætter regler for bæredygtighedsrapportering og rapporter om indkomstskatteoplysninger, herunder regler om indhold og form.«

§ 191. Med henblik på at sikre, at forsikringsselskabers årsrapporter er i overensstemmelse med reglerne i dette kapitel og de regler, der er udstedt i medfør af § 190, og at forsikringsselskabers koncernregnskaber omfattet af artikel 4 i Rådets forordning om anvendelse af internationale regnskabsstandarder er i overensstemmelse med de internationale regnskabsstandarder, kan Finanstilsynet
1-3) ---

13. I *§ 191* indsættes efter »årsrapporter«: »samt bæredygtighedsrapporter udarbejdet af dattervirksomheder og filialer på vegne af den øverste modervirksomhed eller en udenlandsk virksomhed, der ikke er underlagt lovgivningen i den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område,«.

§ 262. Finanstilsynet kontrollerer, at reglerne for finansiel information i årsrapporter og delårsrapporter i §§ 178 og 181-187 og i regler udstedt i medfør af § 190 er overholdt for forsikringsselskaber eller forsikringsholdingvirksomheder, som har udstedt omsættelige værdipapirer, der er optaget til handel på et reguleret marked, jf. § 213, stk. 1-5 og 8, i lov om kapitalmarkeder.

14. I *§ 262* ændres »finansiel information« til: »information«, og »§§ 178, 181-187« ændres til: »§§ 178, 181-187 a«.

§ 312. Med bøde straffes overtrædelse af følgende bestemmelser, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning:

1) § 32, stk. 3, § 33, § 34, stk. 1, § 61, stk. 1, nr. 7, § 85, stk. 1, § 86, § 95, stk. 1-5, § 100, stk. 1, nr. 1 og 2, § 105, stk. 6, §§ 107 og 108, § 110, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 111, stk. 1 og 2, §§ 112-116 og 121, §

15. I *§ 312, stk. 1*, *nr. 1,* indsættes efter »§ 187, 1. pkt.,«: »§ 187 a, stk. 1 og 2,«.

122, stk. 1, 1. pkt., og stk. 2, § 124, § 126, stk. 1-7, § 127, stk. 1, 2 og 4-6, § 132, stk. 1, § 133, stk. 1, § 134, stk. 2 og 3, § 135, stk. 1, § 136, stk. 1, § 137, stk. 1, § 139, stk. 1-4, § 140, stk. 1, § 141, stk. 1 og 2, §§ 142-144, § 145, stk. 1 og 2, § 146, stk. 1-6, § 147, § 151, stk. 1 og 3-6, § 153, stk. 1, 2. pkt., og stk. 4, 2. pkt., § 154, stk. 5, § 155, stk. 4 og 6, § 164, stk. 1 og 2, § 166, stk. 1, 2, 4 og 9, § 180, stk. 2, § 181, stk. 1, § 182, stk. 1, 3 og 4, § 183, § 184, stk. 1-3, § 185, stk. 1, jf. § 181, stk. 2, § 185, stk. 2, 1. pkt., § 186, jf. § 181, stk. 2, § 187, 1. pkt., § 192, stk. 1, § 193, stk. 3, 1. pkt., og stk. 7, § 204, stk. 1-4, § 219, stk. 1, 2 og 4, § 273, stk. 3 og 6, § 274, stk. 2, § 299, stk. 1, 1. pkt., stk. 2-5 og stk. 6, 1. pkt., § 331, stk. 4, § 332, stk. 5, og § 333, stk. 3.

2) ---

Stk. 2. ---